

**BEKIJK HET,
VOEL HET
EN LAAT HET LOS**

TRESI BARROS

Colofon

Copyright © 2004:

Tresi Barros

ISBN:

978-90-812037-1-5

Druk- en Bindwerk:

Drukkerij Speed Print

Niets uit deze uitgave mag worden veevoudigd en/ of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

ISAAK HEET U WELKOM	7
VOORWOORD	9
INLEIDING	11
MIJN VERHAAL	13
EEN GESPREK TUSSEN TRESI EN ISAAK	17
MIJN GESPREKKEN MET ISAAK	43
SESSIES MET EEN CLIENT	161
DE LESAVONDEN	213
DE WORKSHOPS	279
REACTIES VAN CLIENTEN	289
BIOGRAFIE	295
VAN OEFENPERIODE TOT PRAKTIJK	311
SLOTWOORD ELISE	345

ISAAK HEET U WELKOM

Lieve mensen.

Toeval bestaat niet en verheug je op dit nieuws. Al hetgeen je toekomt, komt je toe, omdat je er klaar voor bent. Je bent er klaar voor om het te lezen. Open je hart en open je fysieke zelf. Je mag onderzoekend zijn, sceptisch zijn, maar wees niet afwijzend tegenover onze woorden, want al hetgeen hier voor je ligt, ligt voor je, omdat jij er zelf bewust of onbewust voor hebt gekozen. Het doet er niet toe, de keuze heb je gemaakt en daar mag je jezelf over verheugen. Neem deze informatie tot je en laat ook de informatie doorwerken in je innerlijke zelf. Bekijk het en voel het en geef het een plekje. Stel dat je ooit in eenzaamheid verkeert en je besluit een goede vriend tot je te nemen, dan raden we je aan om het boek weer open te slaan, want wij zijn er altijd en wij koesteren je en wij behoeden je. Doe hetzelfde met jezelf, koester jezelf en behoed jezelf. Op het moment dat je bladert in dit boek, kan het zijn dat je waarheden tegemoet gaat komen, die boven jouw eigen waarheden gaan stijgen. Neem die waarheden tot je en zeg tegen jezelf, ik vertrouw dat het oké is, ik vertrouw dat dit boek tot stand is gekomen door de persoon die fysiek niet meer aanwezig is, maar die geestelijk wel nog leeft in de sferen. En mijn naam is Isaak. En ik hoor bij jullie thuis en ik ben hier bij jullie zo vaak. Ik ben niet zichtbaar voor jullie, maar je kunt wel tot mij spreken via het medium, Tresi Barros. Dit boek is tot stand gekomen via het medium Tresi Barros en via de persoon, Elise Schuitenmaker, die zo toegewijd was in de periode van schrijven, dat ze er letterlijk bezeten door raakte en het woord is een vriendelijk woord, het betekent, zij wist dat zij door moest schrijven en wij hebben haar positief beïnvloed op de manier dat we graag wilden dat zij voortmaakte met het verspreiden van dit nieuws. Wat is de boodschap van dit boek. De enige echte boodschap van dit boek is, dat alles mogelijk is, alles kan en alles is, zoals jij als fysieke mens het wilt. Dus wil jij loslaten, kan jij loslaten. Wil jij zijn, kan jij zijn. Wil jij voelen, dan kan jij voelen. Maar je moet willen. Helaas is het zo, dat niet ieder mens de gevoeligheid heeft, dat wij tot je kunnen spreken, maar we kunnen wel jou beïnvloeden op een positieve manier, op het moment dat jij jezelf voor ons

openstelt. En vertrouw op je intuïtie. Op het moment dat jij gaat vertrouwen dat je gevoel jouw leermeester is, dan zijn wij jouw leermeester. Lees dit boek en verheug je op hetgeen je tegen gaat komen. Koester het als je het wilt koesteren. Wil je het niet koesteren, leg het dan op een veilig plekje, tot je bereid bent om het te gaan koesteren.

Wij danken jullie voor jullie begrip en voor jullie bestaan.

Isaak

VOORWOORD

Omdat ik u graag een zo compleet mogelijk beeld wil geven van de vrouw, het medium, Tresi Barros, denk ik dat haar verleden daar ook zeker bij hoort. Daartoe is de biografie ontstaan, om u een idee te geven over haar jeugd, over wat voor kind zij was, hoe zij is opgegroeid, hoe ze in Nederland is terechtgekomen en hoe zij is geworden tot wat ze nu is, een medium. Isaak heeft mij het hele verhaal uit de doeken gedaan, hij kent haar door en door, heeft haar al die tijd gevolgd en kan informatie putten uit haar geheugen.

Vanaf de biografie voer ik u mee naar haar oefenperiode, de periode waarin zij haar werk nog niet professioneel ten uitvoer bracht, naar de praktijk zoals die zich gevormd heeft in de jaren daarna. Uiteraard komt ook deze informatie van dezelfde bron, Isaak.

De interviews zijn zonder uitzondering op band opgenomen. In de eerste plaats omdat ik al Isaaks mooie woorden, al zijn wijsheden, gewoonweg niet kan onthouden. Maar in tweede plaats en zeker niet minder belangrijk is dat het waarheidsgehalte, de zuiverheid van zijn woorden, ongemoeid blijven.

Wellicht ten overvloede wil ik u nog melden dat Isaaks woorden exact zijn weergegeven. Het is dan ook zijn spreekwijze die u in het boek zult aantreffen. Isaak heeft een spreekwijze die soms iets afwijkt van wat wij gewend zijn, dit is bewust intact gelaten. Mensen die eerder Isaaks woorden tot zich hebben genomen, zullen dit zeker herkennen.

De lesavonden en de workshops zijn door mij beschreven, hierbij kon ik deels putten uit mijn eigen gedachten, omdat ik deze avonden c. q. weekends zelf heb meegedaan en beleefd, maar ook hier heb ik veelvuldig gebruik gemaakt van bandopnamen.

Ik heb veel geluisterd, veel vragen gesteld en uiteindelijk deze informatie samen laten smelten tot het boek wat u nu in handen houdt. De eindcontrole van het gehele boek lag in handen van Isaak.

Tevens zijn alle namen van cliënten, medecursisten of andere personen in dit boek gefingeerd, dit om de privacy van deze mensen te waarborgen.

Gaarne willen wij nog enige woorden van dank richten aan Ad, de man met een brede kennis van de Nederlandse taal, die ons boek heeft gecorrigeerd en aan Jelle, de man die onze website zo prachtig heeft ontworpen.

Elise

INLEIDING

Hoogzwanger was ze toen ik haar leerde kennen, deze kleine Portugese vrouw, Tresi, medium, mijn vriendin. Bij het ontluiken van mijn eigen spiritualiteit kwam zij op mijn pad en dat bleek niet eenmalig, ons pad bleef een tijdje parallel lopen. Het was echter pas toen ik bij haar in huis kwam te wonen dat we op het idee kwamen dat ik wellicht haar biografie zou kunnen gaan schrijven.

Met toestemming van de Goddelijke wereld zijn we aan de slag gegaan en is dit boek tot stand gekomen. Ik heb haar van dichtbij kunnen observeren in haar werk, ik was haar student op lesavonden, volgde haar workshops en leerde hierdoor veel over spiritualiteit, het hiernamaals, het mediumschap en de ongelooflijke hulp die wij als aardse mensen krijgen van de Goddelijke wereld.

We hebben bij haar thuis samen veel gelachen, gedold en genoten van onze gezinnen in één huis, aan één grote tafel tijdens lunch of avondeten. We noemden het liefkozend onze eigen 'Little House on the Prairie'. Maar ook hebben we samen menigmaal gemediteerd, voor de open haard gesproken over haar werk, haar ervaringen als medium en als Tresi. Vele interviews heb ik gehad met Isaak, haar gids en beste vriend, om dit verhaal naar waarheid op papier te kunnen krijgen, om u zo een beeld te geven van het leven van dit medium, hoe ze is geworden zoals ze is, met haar avonturen, haar strijd, haar ontdekkingen, haar persoonlijke ontwikkelingen en om een tipje van de sluier op te lichten en enig inzicht te verschaffen in de intrigerende, vredige, indrukwekkende, geruststellende, liefdevolle wereld boven.

Wij hopen dat er middels dit boek een vonkje overspringt dat zal leiden tot het ontwikkelen van uw eigen spiritualiteit wat uiteindelijk moet leiden tot het overtuigd zijn van het bestaan van God.

Elise

MIJN VERHAAL

Het is eigenlijk helemaal geen leuk verhaal, maar ja, ik weet dat het in dit boek thuishoort. Het is tenslotte daarom dat ik Tresi heb ontmoet. Het is de reden waarom ik bij Tresi in huis heb gewoond, de reden waarom Isaak mij onder zijn hoede heeft genomen.

Ik was zo eind dertig toen mijn spiritualiteit begon te ontluiken, dit kwam onder andere tot uiting in mijn creatieve kant, ik ontdekte dat ik heel mooi kon schilderen en tekenen. Gek hè, dat een talent zo lang verborgen kan blijven. Dat was de mooie kant, maar helaas kwam ik in aanraking met de negatieve kant. Daar heb ik zelf niets aan gedaan, ik heb het niet opgezocht of zo, het overkwam mij. De negatieve kant. Nou, de naam zegt het al, het is afschuwelijk. Mijn gevoeligheid op spiritueel gebied werd misbruikt en ik wist me geen raad. Ik voelde van alles, hoorde van alles, kon niet slapen, ging lichamelijk behoorlijk achteruit door gebrek aan eetlust en een constante drang mijn darmen te ledigen. Hierdoor werd ik lichamelijk zwakker, waardoor ik ook geestelijk zwakker werd en daardoor kreeg de negatieve kant steeds meer ruimte. Mijn toenmalige man had ik in vertrouwen genomen, hoe kon het ook anders, hoe was dit te verbergen? Maar bij wie kun je nou verder aankomen met zo'n verhaal? En wat moest ik er zelf mee, ik was totaal onbekend met deze materie, wat kon ik doen? Je weet niet wat je overkomt, je weet niet wat het is, laat staan dat je weet hoe je het op moet lossen.

Enfin, na vele maanden in angst te hebben geleefd, ben ik op een heel bijzondere manier bij Tresi en Isaak terechtgekomen. Mijn toenmalige partner was voor zijn werk op bezoek bij mensen in Dordrecht die een new-age winkel hadden en daar zag hij een folder van Tresi en gelukkig maar. Toeval bestaat niet weet ik nu en dat hebben ze van boven mooi geregeld. Nu weet ik wat Isaak bedoelt als hij zegt, de voorbereidingen zijn zo belangrijk, dat je net die folder tegenkomt, dat je net toevallig de krant opslaat en juist dat ene bericht leest, dat je net 'toevallig' die ene persoon tegenkomt, dat zijn allemaal voorbereidingen van boven. Bij het eerste

consult heeft Isaak mij duidelijk gemaakt dat ik aan het begin stond van mijn spiritualiteit en dat ik de gevoeligheid voor het mediumschap mee had gekregen bij de geboorte. Ik schrok van dit nieuws, maar voelde een enorme vreugde in me opborrelen, wat paste dit goed bij mij, dit maakte mijn plaatje compleet. Ik had altijd geweten dat ik anders was, had me altijd anders dan anderen gevoeld, ik was ook als kind al anders dan de rest. Ik was blij, zo blij. Niet dat ik me de voorgaande jaren niet gelukkig had gevoeld, och nee, iedereen die me kent weet hoezeer ik geniet van het leven, van mijn creatieve uitingen, van de natuur, ik geniet al van de streling van de wind langs mijn huid en bovenal van mijn lieve kinderen, die warmte, die liefde, ze zijn me zo dierbaar. Toch voelde dit als een laatste puzzelstukje wat op zijn plaats viel.

Tresi werd mijn vriendin, ze vond in mij een maatje want ze kende niemand die ook zo was. Ik vond in haar een leermeester die me wegwijst kon maken in deze voor mij onbekende materie. Ze nodigde me uit voor een huiskameravond om te zien hoe ze werkte, ik mocht eens mee de praktijk in en we kwamen geregeld bij elkaar over de vloer om ervaringen uit te wisselen. Ik kon nog een hoop van haar, van Isaak, leren. Op een gegeven moment kwam het zover dat wij door bepaalde omstandigheden naar Amerika zouden gaan, misschien wel voorgoed. Vlak voor ons vertrek naar Amerika kwam Tresi naar me toe en via haar mocht ik mijn gids ontmoeten. Een prachtige indrukwekkende ontmoeting. Ik was zo gelukkig, zo blij om in de toekomst als kanaal te dienen voor de Goddelijke wereld om zo de mens op Aarde te kunnen helpen. Ik moet er eerlijkheidshalve ook aan toevoegen dat ik best trots was en me bijzonder voelde, want hoe nobel je ook bent, je blijft mens en dan komen ook die gevoelens boven borrelen.

We gingen naar Amerika en ik dacht echt met een soort missie te gaan. Nou, het werd helemaal niets. De negativiteit kreeg mij weer in zijn greep en het werd een afschuwelijke ervaring. Menigmaal heeft Tresi me op afstand bijgestaan, maar het was voor mij zo moeilijk het hoofd boven water te houden. Ik wist nog zo weinig, was zo naïef en langzaam verpieterde ik. Ik ging werkelijk door een hel. Maar mijn van nature uiterst positieve instelling, mijn geloof in God, de hulp van de Goddelijke wereld en de aanwezigheid van mijn toenmalige man en kinderen die door hun onbezorgdheid, hun

vrolijkheid, hun warmte en liefde zo een positieve uitwerking op mij hadden, hebben mij erdoorheen gesleept. Toen we eindelijk na ruim een jaar terugkwamen in Nederland en ik uitgeput en uitgemergeld bij Tresi kwam, heeft Tresi mij met behulp van de Goddelijke wereld weer beter gemaakt, het negatieve uit mij gehaald en mij in de maanden die volgden zowel lichamelijk als geestelijk stukje bij beetje gerepareerd. Wat was ik dankbaar voor deze hulp en wat voelde ik me een idioot, ik schaamde me zo, dat dit me was overkomen. Ik heb veel gesproken met Isaak, ik heb ook veel gehuild. Mijn gids kwam door via Tresi, hij sprak tot me, hielp me en troostte me. Bij het afscheid gaf hij me een ketting van bergkristal, ingestraald door de Goddelijke wereld om me te helpen weer zuiver te worden. Ik was besmeurd door alle negativiteit, mijn kanaal was besmeurd, te vergelijken met een rietje waardoor chocomelk is gedronken, het rietje is dan niet meer schoon, daar blijft wat vuiligheid in achter.

Toen wij uit Amerika terugkwamen, konden we geen huis vinden. Dat is het moment geweest dat Tresi en Sergio ons in huis hebben genomen, Isaak zou mij onder zijn hoede nemen. Ik voelde ongelooflijke dankbaarheid jegens Tresi en haar gezin en de Goddelijke wereld die mij, het gekneusde vogeltje, maar bleef oprapen en verzorgen. Ik kreeg privé lessen van Isaak, Tresi en ik spraken veel, mediteerden samen, ik ging mee naar de lesavonden en wat heb ik veel geleerd in die periode. Ik groeide, hervond mijn kracht en moed, leerde steeds meer mijn angsten te overwinnen en begon weer een beetje te genieten van het leven. Toch is het rietje dusdanig bevuild geweest en zat er zo een grote knak in dat het mediumschap niet meer voor mij is weggelegd. Kunt u zich voorstellen hoe verschrikkelijk zwaar dat is geweest voor mij. Het was me zo op het lijf geschreven, ik heb er zoveel verdriet om gehad. Dit afscheid, was een heel zwaar afscheid. Nu nog, als ik dit schrijf, druppelen de tranen over mijn wangen bij de herinnering hieraan. Om zoiets moois aan je voorbij te zien gaan, terwijl de wil en het verlangen zo groot waren, moeilijk, heel moeilijk. Bekijk het, voel het en laat het los, dat is de manier om er mee om te gaan, loslaten.

Toch is het mij nog een keer overkomen, de negativiteit kwam nog een keer terug in mijn leven. En ik dacht nog zo, dit gaat mij nooit meer gebeuren.

Maar ja, het gebeurde wel. Ook toen was Tresi mijn redder in nood, redder in nood op afstand, wel te verstaan, want zij zat op dat moment in haar geboorteland Portugal. Ze was daar voor zes weken op vakantie, maar Isaak was ook op vakantie, want al die weken had zij geen contact met hem. Tot op het moment dat ik belde, haar om hulp vroeg en direct was Isaak bij haar en stonden ze klaar om mij te helpen. Kunt u zich dat voorstellen, hulp via de telefoon over zo'n grote afstand? Maar het kan. Weet dat op het moment dat je hulp vraagt, gaan alle registers open en is er hulp. Er is werkelijk hulp, er is spirituele hulp voor de mens in nood.

Ik heb God gevraagd iets heel moois op mijn levenspad te brengen, dat zo mogelijk evenveel bevrediging kan geven in mijn leven, als het mediumschap mij zou hebben gebracht. Nu ben ik dit boek aan het schrijven, ik ben de pen van Isaak en dat geeft veel voldoening, ik geloof echt dat dit boek mensen gaat helpen. Isaak zei al: "Je wilde toch iets belangrijks doen?". Je doet iets belangrijks! En het tekenen en schilderen, ook daar mag ik mij in bekwamen, spiritueel of intuïtief schilderen. Lekker op een dijkje tussen de schapen met ezel, kruk, verf en penseel, mezelf uitleven op het doek,. Heerlijk. Een prachtig geschenk, schrijven en schilderen. In tegenstelling tot schilderen, schrijf ik al wel mijn hele leven. Als kind al schreef ik in verschillende talen en vormen. Ik schreef gedichten, verhalen, brieven en dagboeken vol. Nu mag ik dit boek schrijven en ik voel me zeer vereerd. Inmiddels heb ik een fijn huis waar ik met mijn drie fantastische kinderen gelukkig zit te zijn. Kijk waar ik geweest ben en waar ik nu sta. Ik ben werkelijk gered door de Goddelijke wereld en nog steeds dank ik God dat hij in mijn leven is gekomen en voor zijn dagelijkse ondersteuning en begeleiding.

Elise

EEN GESPREK TUSSEN TRESI EN ISAAK

Dit gesprek is via snelschrift tot stand gekomen, tussen Tresi en Isaak.

Geboren op 8 mei 1971 keek ik de wereld in. Hier was ik dan. Geweten had ik het wel ergens in mijn onderbewustzijn, ik wist dat mijn taak op deze aarde moest gaan vervullen. Geloof en vertrouwen zouden mijn hele leven gaan worden daar moest ik het mee doen. Gewoon mijzelf zijn en gewoon kind zijn. Gewoon spelen en lachen. Gewoon thuis zijn hier op aarde, nee, dat gevoel moest ik overwinnen. Geloven en weer geloven tot de dag van vandaag, daar ging het om. Geweest en weer geweest, dat gaat al eeuwen zo, maar veel mensen weten dat niet meer hebben die bewustwording niet. Maar weet, zegt Isaak mijn gids, als jij weet dat jij hier bent met volle overgave, dan pas ga jij jou leven aan ons geven. Geloof en vertrouwen dat zijn de bases voor ieder.

Laten we even herinneringen terughalen. Jij was 7 jaar en fysiek werd jij belast. Geloof aan het goede van de mens, dat was nog intact, maar ook jij wist van nee dit is fout. Gewoon zwijgen en hopen dat niemand erachter komt waren jouw gedachten. Gemeen was dat, zo'n lieve tere bloem als jij zo te verlagen. Jij was al zo anders dan de meeste kinderen, hoe zou jij dit moeten dragen. Gewoon doorzetten, gewoon de dag aanvaarden met de tranen en verdriet, die maar niet tot uiting wilden komen. Mijn lieve tere bloem, jij moest deze emotie doorgaan omdat hoe anders zou jij moeten weten hoe het is om vernederd te worden. Maar lieve tere Bloem, jij wist diep in jezelf dat dit maar tijdelijk was. Geloof in God bracht jou nog dichterbij mij, omdat ieder gebed dat jij aan ons toezond, iedere angst die jij voelde, bracht mij Isaak, jouw gids, dichterbij jou. Geloof en vertrouwen dat zijn de grondbasissen van het bestaan.

Vraag: Isaak mijn gids, wie ben ik?

Jij bent zoals zo velen met jou een Goddelijk wezen, dat op Aarde haar leerervaringen opdoet voor het verdere evolutieproces van de geest van de mens.

Vraag: Maar Isaak waarom?

Als jij weet dat op het moment dat jij hier op Aarde bent, je jouw eigen persoonlijkheid moet overwinnen en jij moet weten dat ondanks al de ellende wat de mens ziet en ervaart, hij toch nog steeds bij zichzelf kan blijven zijn zonder boosheid en wrok dan zou jij weten dat God zo groot is omdat Hij laat het toe.

Vraag: Maar hoe weet de mens nou of God werkelijk bestaat?

Geloven en weer overgave aan het geloof brengt inzicht en ervaringen, op deze manier voelt de mens dat het werkelijk waar is. Als de mens de Goddelijke liefde voelt hoe kan hij zeggen dat het niet waar is. Hoe kan de mens ontkennen dat God bestaat als hij zelf God is. Ieder mens hier of bij jullie is God, de ene meer dan de andere, puur omdat de ene het weet en de andere niet.

Vraag : Ja, Isaak ik weet dat God er is, zo vaak heb ik hem gevoeld maar waarom is er zo verschrikkelijk veel ellende hier op Aarde?

Zie het zo, als er geen ellende zou zijn hier op jullie Aarde, als er geen pijn en verdriet zouden zijn, hoe zouden jullie je eigen persoonlijkheid dan moeten erkennen en overwinnen. God geeft jullie het bewijs van jullie bestaan dagelijks, maar jullie geven niet aan jullie zelf het bewijs van jullie werkelijke zelf, dagelijks. Waarom worden jullie niet wakker? Waarom blijven jullie alleen maar bezig om te creëren zonder te oogsten? Waarom? Zijn jullie niet hier gekomen voor jullie eigen spirituele groei? Was dat niet de bedoeling van jullie incarnatie?

Vraag: Misschien wel, maar Isaak de meeste mensen weten het niet meer?

Geloof in incarnatie, brengt weer licht op het leven, omdat de mens weet op dat moment dat hij maar fysiek sterveling is. Maar dat hij nog zo vaak weer de kans krijgt om de Aarde te bezoeken en door deze wijsheid kan de mens dit leven van nu meteen met veel liefde en geluk aanvaarden.

Vraag: Geloof en vertrouwen blijf jij mij vertellen maar hoe doet de mens dat?

Simpel iedere dag confrontatie aangaan met hetgeen wat hem negatief beïnvloed. Voorbeeld: Jij bent bang voor het leven. Ga dan met deze angst naar God toe, vraag aan God of hij jou deze angst weg wil nemen, bid en verlang, wees niet bang om te bidden en te verlangen. Geloof in God komt door het gevoel dat de mens ervan krijgt. Als de mens bidt en hij voelt zich meteen rustiger worden, op dat moment is er eigenlijk al iets bereikt. Wees niet bang om te vragen omdat dan pas kunnen wij jullie bereiken.

Vraag: hoe bedoel jij dat dan Isaak?

Simpel als jullie niet vragen, hoe weten jullie dan of jullie vraag gehoord is. Stel de mens voelt zich ziek en hij vraagt niet om hulp, dan kunnen wij hem wel beter maken maar wat voor bewustwording heeft die zieke persoon gekregen? Geen, omdat hij denkt die ziekte is vanzelf overgegaan. Maar stel hij vraagt om hulp en hij begint zich beter te voelen, dan gelooft hij meteen aan hetgeen wat hij gevraagd heeft, er is dan eigenlijk een bewustwording op gang gekomen. Als de keren erop ook weer hulp komt opeens is het geloof zekerheid geworden en voelt de mens zich meteen verbonden met de geest.

Vraag: Isaak, vertel mij meer hoe leer ik mijzelf en de mensen om mij heen, om niet teveel in te zitten met wat er hier op Aarde aan het gebeuren is?

Geloof en weer vertrouwen hebben dat al hetgeen zich afspeelt op jullie Aarde niet van belang is voor jou of de andere fysieke mens. Zie het en laat het los. Geen enkel mens op jullie Aarde kan de beïnvloeding van de rampen en onrechtvaardigheden terugdraaien, maar de mens kan wel het inzicht krijgen in zijn eigen leven. Als jij vandaag een goed moment hebt, dan straalt jij liefde uit en ben jij liefde en liefde brengt altijd vrede. Als ieder mens de liefde in zich openbaart, dan zou jij zien dat er gauw vrede zou zijn. Maar de grote mensen die het voor het zeggen hebben, missen heel vaak die liefde omdat zij bang zijn, bang om simpel te zijn net als ieder ander wezen en daarom gaan zij machtig worden in hun oogpunt en macht geeft weer bij deze mensen het gevoel van onsterfelijk te zijn omdat zij krijgen het gevoel

van waarheid, ik ben waarheid in mijn macht. Nee, lieve tere bloem, niemand is waarheid in zijn macht, omdat de macht is puur gebaseerd op angst van verlies en wij zeggen tegen ieder van jullie, verlies jezelf, maar weet dat jij liefde bent, net zoals degene die jullie willen bemachtigen. Liefde geeft zekerheid, omdat liefde waarheid is.

Vraag: De Aarde is een leerschool wordt altijd gezegd?

Ja, dat is ook zo. Als jij ziet hoeveel mogelijkheden jullie krijgen om jullie spiritueel te ontwikkelen, dan zouden jullie even blij moeten zijn dat de Aarde bestaat als leerschool.

Vraag: Maar Isaak waarom de Aarde?

De Aarde heeft een laag trillingsgehalte en jullie komen voort uit een hoger trillingsgehalte. Dat betekent dat jullie al hetgeen jullie zijn, moeten vinden in deze lage energie en dat maakt het zo zwaar, omdat de herinneringen zijn er niet meer uit jullie eerdere bestaan, alleen het gevoel van hoe en waarom? Dat blijft bij iedere wakkere sterveling. De mens wil er achter komen hoe en waarom en als jij deze antwoorden hebt gekregen dan pas kan de mens zich erbij neerleggen dat hij maar even sterveling is.

Vraag: Lieve Isaak, waarom zijn wij hier op Aarde?

Geloof in het zelf gekozen hebben van het leven.
Geloof in het realisatieproces van eigen gemaakte keuzes.
Geloof in het hogere zelf van de mens.
Geloof in het willen leren, willen ervaren en willen evolueren.
Geloof in ieder kostbaar wezen dat bij jullie op Aarde zijn eigen realisatie tegemoet gaat.
Geloof in jou eigen zelf.
Geloof in de omgeving.
Geloof in God.

Vraag: Isaak, is het werkelijk zo dat er geen toeval bestaat?

Geloof in het samensmelten van omstandigheden. Geloof in de hogere krachten die wij voelen en zien. Geloof dat er geen toeval bestaat, omdat de creatie begint bij de vrije wil. Geloof nooit dat toeval zomaar opeens voor jou staat, lieve tere bloem. Als jij wist hoeveel werk wij moeten verrichten om jullie te helpen, om jullie te sturen, om jullie groei te stimuleren. Dagelijks zijn wij in de weer om jullie bij te staan, God is overal, maar weet, niet altijd kunnen wij ons werk naar behoren vervullen, wij worden tegengehouden van de krachten van de mens. Geloof in het altijd weer kunnen bereiken waar de geest zijn wil in steekt, en je zou zien dat het gaat lukken. Geloof nooit dat het te laat is, omdat dat geloof creëert dat het te laat zou zijn. Geloof nooit dat de mens geen vrije keuze heeft, omdat de wil is van de mens en geen enkele hoger wezen kan de wil ontnemen. Wijsheid, leergierigheid en de wil dat zijn heel erg belangrijke punten om te beginnen. Wijsheid geeft inzicht, leergierigheid geeft lust en de wil brengt al hetgeen tot stand waarnaar de mens in zijn innerlijke zelf naar verlangt. Jezelf kunnen zijn. Geloof hebben dat de mens zichzelf kan zijn ondanks al hetgeen wat de mens om zich heen ziet en ervaart. Zonder geloof of zonder te handelen, zonder het doen, zou de mens nooit evolueren.

Geborgenheid, Gehoorzaamheid, Geluk, Genegenheid.

Zelfzuchtigheid, Geniepigheid.

Geloof lieve tere bloem dat zelfzuchtigheid, vernietigt de mens. Geniepigheid, geeft nooit de mogelijkheid om te delen. Liefde en de wereld kunnen nemen zoals wij jullie nemen. Genegenheid, Geluk, Geborgenheid en Gehoorzaamheid. Geloof in de waarheden en je zal zien dat het veel vrijheid geeft om te kunnen zijn.

Angst

Geloof in de ware angst.

Geloof ook in de manier dat de angst de mens omringt en vervult.

Geloof ook in de manier van loskomen van de angst.

Geloof in het leven dat God jullie heeft gegeven.

Maar zie het leven niet als iets van voorbijgaande aard. Het leven is er altijd geweest, maar nu ervaart men het door het leven van nu, maar weet, het leven was er al voor dit leven en gaat ook nog na dit leven door.

De Duisternis

Zo duister als de duistere nacht.

Zo duister dat ieder geluid hoorbaar is. Zo duister dat de innerlijke van de mens maar wil verlichten.

Licht

Licht, in de mens zijn hele wezen.

Licht, in de ogen van de geborgenheid.

Licht in de mens.

Licht in het hart.

Licht in het kind.

Licht in ieder van jullie, dan pas zie je het ware licht.

De Kleuren

Als de mens naar de kleur blauw kijkt.

Als de mens naar de kleur geel kijkt.

Als de mens de kleuren bekijkt en loslaat als een simpele kleur, dan pas ziet de mens dat de kleuren nodig zijn.

Zomertijd

Zomer, zomer, zomer wat is dat verfrissend, de zon schijnt. De grenzen gaan open, de kleuren komen tot het ware zelf. Door simpel de zomer of door het feit dat de mens daar naar verlangt.

Geduld

Nee, nee niet dat woord, dat geeft onmacht.

Geduld, nee, nee, dat willen wij niet.

Geduld moet er zijn, anders blijft de mens gewoon niet zichzelf zijn.

Door geduld, het feit dat de mens geduld moet hebben, komt er tijd.

Tijd voor het enige wat telt.

Jezelf kunnen realiseren.

Jezelf kunnen ervaren.

Jezelf kunnen begrijpen.

En door het feit van geduld geeft toch weer tijd.

Vraag: Lieve Isaak en de Goddelijke wereld wat mag ik vandaag opschrijven?

Geduld in het zijn.
Geduld in het ervaren.
Geduld in het beleven.
Geduld met de mensheid.
Geduld voor jezelf en het groeiproces.
Geduld geeft wijsheid.
Geduld is wijsheid.

Genezing lichamelijk.
Genezing geestelijk.
Genezing gaat door het bewustzijn heen.
Genezing ervaart ieder mens op zijn eigen manier.
Genezing vindt plaats in de geest.
Genezing is de geest.

Overtuiging.
Overtuig eerst jezelf.
Overtuig eerst je hart.
Overtuig daarna het lichaam.
Overtuiging geeft kracht.
Overtuiging is kracht en geloof.

Weten.
Weet dat jij als mens uniek bent.
Weet dat jij als mens fysiek bent.
Weet dat jij als mens meer bent.
Weet wat jij werkelijk bent.

Liefde.
Geloof in de liefde.
Overtuiging in de liefde.
Gezamenlijkheid in de liefde.

Wachten.

Weet dat de mens zelf heeft besloten om te wachten.

Vraag: Isaak, vertel mij wat over de Goddelijkheid.

De Goddelijkheid in de mens moet de mens nog gaan ervaren, alvorens het werkelijkheid wordt voor de mens. Geloof in het hiernamaals is een belangrijk gegeven, omdat zonder geloof blijft de mens in eenzaamheid met het ware zelf. Lieve tere bloem, als de mens zich wil ervaren moet hij durven om zichzelf te geven, eerst aan zichzelf en daarna aan de mensheid. Geloof in zichzelf. Geloof in de mensheid is heel erg belangrijk, omdat zonder geloof, blijft de mens zoekende. Hij zoekt het Goddelijke, maar weet niet waar hij het moet gaan zoeken, vaak gaat de mens op de verkeerde manier met zichzelf om. Bekritiseren, ongeduldig of alleen maar denigrerend. Weet als de mens positief is, straalt hij ook positieve energie uit. Daarom is het zo belangrijk om te gaan mediteren, even terug naar de eenvoud.

Vraag: Maar Isaak, de mens weet heel vaak niet hoe hij dat moet doen.

Als de mens de stilte opzoekt of in gelijkgestemd gezelschap is, op dat moment kan hij al beginnen met de meditatie. Hij moet willen en hij moet het doen.

Vraag: Maar hoe?

Ogen dicht, inademen en weer uitademen. Het lichaam laten zijn. De geest laten zijn. Iedere uitademing geeft ontlading, iedere inademing geeft leven. Volledige overgave aan het innerlijke. De gedachten loslaten en proberen te kunnen ontspannen. Opeens krijgt de geest de vrije ruimte om zich te gaan manifesteren. Geleid jezelf tot een veilige plek en omarm die plek in gedachten, koester die plek. Geleid jezelf in de meditatie, wat wil je ervaren, wat wil je voelen. Geef jezelf de kans om te kunnen ervaren, zien en voelen, zonder te bekritiseren. Wees even onbezonnen, vrij in jouw belevingen. Laat de innerlijke blokkade los. Heb jij verdriet geef jezelf de toestemming om te

huilen, ben jij blij geef jezelf de toestemming om blij te zijn. Al hetgeen wat er is laat jij tot uiting komen. Vraag jezelf vragen, waarom, hoezo?

Vraag jezelf om toestemming om te kunnen genieten van dat moment.

Vraag jezelf af, ben ik nu echt?

Vraag jezelf de vraag, wie is God?

Vraag jezelf al hetgeen wat jij wilt weten en luister naar jouw innerlijke.

Oordeel nooit, maar geef toe aan jouw behoefte en gevoelens. Wees even onrealistisch, maar gewoon geest in de fysieke mens.

Vraag: het Goddelijke in de mens is dat net zo Goddelijk als bij jullie?

Op het moment dat de mens zichzelf werkelijk ervaart, zonder rekening te houden wat het aardse vertelt, op dat moment verhoogt de mens zijn Goddelijkheid. Maar weet, dat is zo zwaar omdat de mens houdt niet van begoocheling en vaak denkt de mens dat hij zichzelf aan het begoochelen is, dus houdt hij vaak op met zichzelf te zijn en gaat hij over naar het normale. Geloof in de illusie, omdat de illusie is een middel om te kunnen ervaren. Als de mens geloof heeft, op dat moment begint hij ergens aan, zonder geloof houdt de mens het heel vaak voor gezien. Geloof ook in realisatie. Geloof ook dat de realisatie hetgeen is, wat de mens zelf moet doen, hij moet zichzelf gaan realiseren. Bij ons zijn wij niet zo beperkt, wij weten omdat wij weten kunnen en wij onze Goddelijkheid ervaren, voelen en zien.

Vraag: Lieve Isaak, vertel mij wat van de sferen?

Op het moment dat het fysieke lichaam achtergelaten wordt, gaat het geestelijke lichaam over naar de lichtsferen. De sferen zijn afgestemd. Op het moment dat de mens zijn hogere zelf heeft ontdekt tijdens zijn verblijf op de Aarde, dan komt hij op de sfeer drie. Dat wil zeggen, dat daar al meer bewustzijn is, de mens weet van zijn leven op Aarde en heeft het leven op Aarde losgelaten. Hij aanvaardt zijn nieuw leven hier bij ons. Op het moment dat hij door het leven heengaat, moet hij zichzelf vinden in het fysieke, door al zijn angsten en blokkades heen durven gaan. Hier bij ons ben je dan vrij, de mens durft te zijn, te genieten en te leven. Weet, het is belangrijk om te kunnen zijn. Omdat tijdens de overtocht is de basis 'zijn', zo

van essentiële waarde. Hij verlaat al hetgeen hem lief is en gaat het onbekende tegemoet. Al zijn geliefden laat hij achter zich. Al hetgeen hij verzameld heeft, moet hij loslaten. Dat is geen gemakkelijke opgave. Maar de mens moet weten dat het begin van het nieuwe, is al op gang gekomen, lang voordat het fysieke gestorven is. Ieder die hier bij ons is, die bij deze betrokkenheid aanwezig is, staat al te wachten. Geloof dat de geest alles doordrongen is, hij weet wanneer de fysieke mens naar deze kant komt. Omdat de liefde bindt de geest met de fysieke mens.

Vraag: En meer, vertel mij meer.

Er zijn planeten.

Er zijn sferen.

Er is de Aarde.

Er is van alles zonder dat het oog het kan waarnemen.

Er is God.

Er zijn lichtsferen.

Er zijn geesten.

De geest wordt altijd ingedeeld op de afstemming die hij bezit. De positieve mens verhoogt zichzelf sneller dan de negatieve mens. Zie het zo, degene die wil, die staat meteen zeker in zijn energie, degene die zoekt, blijft twijfelen, degene die leert begint te ontwaken. De lichtsferen zijn ingedeeld. De eerste sfeer is voor de mens die nog steeds zoekende is. Hij is zo met zichzelf bezig dat hij het ware zelf van het hogere zelf nog steeds niet heeft ervaren. De mens die terecht komt op de eerste sfeer heeft geluk dat hij zichzelf op de Aarde niet heeft misleid door negatieve handelingen, anders was hij niet op de eerste sfeer terecht gekomen, maar op de lagere sfeer terecht gekomen. Het trillingsgehalte op de eerste sfeer is vrij laag, zoals het trillingsgehalte op jullie Aarde vrij laag is.

Van aangezicht lijkt het wel op de Aarde. Het is somberder dan de Aarde omdat de aardse mens leeft nog steeds rond, met positieve mensen met hogere energieën, dat maakt de Aarde toch weer stralender dan de eerste sfeer, waar ieder die daar wonend is, hetzelfde trillingsgehalte ervaart. De volgende sfeer is de ontwakings sfeer, de mensen zijn aan het ontwaken. De derde sfeer is de sfeer zoals net beschreven, de sfeer waar de mens zijn

hogere zelf erkent en herkent. Deze mensen gaan door met het bewustzijn van het leven en laten leven. De angst voor de overtocht blijft, maar het vertrouwen blijft, het vertrouwen is toegenomen omdat in hun diepere zelf is het weten.

De geest leeft door, ik ben een sterveling maar nadat ik mijn geestelijkheid heb teruggenomen ben ik geestelijk. Deze mensen blijven doorgaan tot zij het vermogen hebben om te kunnen realiseren hetgeen wat zij in het diepere zelf verlangen. Zij gaan door barrières heen, door angsten heen, en aanvaarden het verlies en aanvaarden het verleden en aanvaarden het leven. Deze mensen zijn bezig om te groeien in het menselijke en groeien automatisch in het geestelijke. De sfeer drie is een heel aangename sfeer, er heerst rust, er is rust en de geestelijke mens is blij met het nieuwe, omdat hij weet waarom hij daar gekomen is. Hij weet ook hoe het met de mens op Aarde zou vergaan, omdat hij is niet meer bang van verlies maar alleen maar gelukkig met het nieuwe zijn. Geluk en alleen maar geluk is er. Weet dat de fysieke mens iedere transformatie aan moet gaan, zonder te twijfelen of terughoudendheid. De hoogste sfeer voor de fysieke mens bereikt hij pas op het moment dat er alleen maar geluk en vrede in de mens heerst. De hoogste sfeer komt hierna, sfeer vier, dat is de sfeer van liefde. Alles is daar liefde, alles komt voort uit liefde.

Vraag: Maar Isaak daarna zijn er toch nog meer sferen?

Ja, er zijn nog meer sferen maar die kan de mens niet betreden, die sferen zijn niet toegankelijk vanaf jullie Aarde. Zie het zo, hier gaat de geestelijk mens ook verder met zijn evolutie en vanaf de sfeer vier komt de vijfde en de zesde en deze zijn voor de geestelijk mens. Hier is er studie en saamhorigheid, hier gebeurt al hetgeen wat jullie op de Aarde ervaren. Vanaf deze sfeer zijn er de meesters, de gidsen, de wetenschappers, de artsen, de vertegenwoordigers. Vanaf deze sfeer wordt er rekening gehouden wat de geestelijk mens en fysieke mens allemaal moeten leren en ervaren. Deze sfeer is een sfeer van leren en weer leren. Op deze sfeer is er geen haat of negatieve gedachten, alleen liefde die gestuurd wordt naar de fysieke mens. Vanaf hier is alles overzichtelijk.

Vraag: betekent dat Isaak, dat op de andere sferen geen overzicht is?

De andere sferen zijn afgestemd op de fysieke mens. Op deze sfeer is er alleen afstemming vanaf de geest mogelijk.

Vraag: Dus Isaak, jij woont ook op die sfeer of niet? Waarom geef jij mij geen antwoord?

Geloof dat op het moment dat daar de tijd voor is, ook jij het mag weten. Op dit ogenblik is deze vraag niet van toepassing. Geloof dat de sferen het mooiste zijn voor ons, omdat er is alleen maar liefde, alles komt uit liefde, de geestelijke mens werkt vanaf de liefde en blijft liefde zijn ondanks al hetgeen wat hij vanaf hier ziet op jullie Aarde.

De geest van de mens is voor ons het kostbaarste wat God aan de geest heeft gegeven en daarom zijn wij bereid om alles in de strijd te gooien om de mens te redden van zijn eigen ondergang. Alles komt voort uit de wet van oorzaak en gevolg. Al hetgeen wat de mens doet is er altijd een van oorzaak en gevolg. De mens vindt het moeilijk om de wet de handhaven. Hij is nooit bereid om het gevolg te dragen, alleen als het positief is. Maar weet op het moment dat de mens negatief zichzelf uitleent, moet hij de negatieve energie ook weer terug aannemen. Niet alleen maar de positieve energie, maar ook de negatieve energie. Ook moet de mens rekening houden met het evolutieproces.

Karma.

Karma is hetgeen de mens op zijn stok heeft staan. Als hij vele goede levens achter de rug heeft, heeft hij op dat moment vele positieve karma opgebouwd en op het moment dat hij vele negatieve levens heeft doorlopen is er negatieve karma. Het goede en het slechte karma draagt hij dagelijks bij zich en hij lost de karma in kleine porties op.

Vraag: Kiest de mens zelf zijn aardse leven uit?

Ja, dat doet hij zeker, omdat de mens wil heel graag aflossen en daarom kiest hij zijn ervaringen en lessen zelf uit. Maar de geest weet meer dan de fysieke

mens, dus op het moment dat de fysieke mens hier op Aarde is weet hij niet meer wat hij in de geest heeft bepaald.

Vraag: Waarom mag de mens de herinneringen niet blijven houden?

Zelfbescherming. Op het moment dat alles nog voor hem open stond op dat moment leert hij niets, omdat hij weet.

Vraag: Ik begrijp het, hij weet waarom hij op Aarde is, dus gaat hij ook naar dat weten handelen?

Ja, op dat moment verheft hij zichzelf niet boven zijn persoonlijkheid maar handelt hij puur uit hetgeen hij weet. Geloof dat als de mens zijn leven hier nog zou kunnen herinneren, op dat moment zou de Aarde geen leerschool meer zijn. De hoogste sfeer heeft het getal zeven. Het magische getal. Op die sfeer zitten alleen diegenen die niets meer met de Aarde, of al wat met materie te maken heeft, hebben. Op die sfeer heerst er perfectie. De geest is perfectie en die ervaart hij op deze sfeer. Deze sfeer is God. Ook zijn er negatieve sferen. De geest kan zichzelf verliezen. Op dat moment handelt hij uit angst. Op dat moment gaat de geest alleen maar zwakker worden en het gevolg is dat de geest geen controle meer heeft over het fysieke. De mens wordt beperkt, de mens ziet alles in een ander perspectief, de mens begint de strijd te verliezen. Onmacht over de wereld gaat hem parten spelen. Hij verliest zich steeds meer, de spiraal naar beneden is begonnen. Het levenslicht neemt af en de donkerheid neemt toe. Angst en onmacht zijn nou geregeld aan de orde. De mens handelt uit die twee aspecten. Op dat moment komt er alleen maar meer angst en onmacht. De daden zijn niet meer uit zijn leven te bannen. Hij doet kwaad of is kwaad. De donkerheid wordt mist, waar hij in gevangen blijft. Het leven na de dood zou dat plaatje hebben. Donkerheid, somberheid, mist. De mens komt in de donkere sfeer terecht. Daar blijft hij tot hij het weer in goede orde gaat inzien. Op dat moment komen ook daar weer de leermeesters bij hen en die onderrichten de geestelijke mens. De mens vraagt en hij krijgt. Op het moment dat de geestelijke mens om vergiffenis vraagt, eerst aan zichzelf en dan aan het

hoogste. Op dat moment wordt de geestelijke mens uit deze donkere sfeer gehaald en komt hij in de rustsfeer waar hij tot zichzelf kan komen. De rustsfeer is de sfeer tussen de eerste en de aardse sfeer ligt. Het begrip is daar om via de aardse manier tot rust te komen. De rustsfeer is in principe de sfeer die wij de tussensfeer noemen omdat hier blijft de geestelijk mens maar tot hij uitgerust is en weer het leven op de geestelijke manier aankan.

De engelsfeer is de sfeer waar alleen maar rust liefde, zachtheid en geborgenheid heerst. Er is geen sprake van onrust of mededogen, alles gaat op een engelen manier. De engelen zijn geestelijke wezen die zichzelf helemaal hebben gevonden op de liefste en zachtste manier die men kan bedenken. Het geduld is zo overheersend, de liefde is zo allesomvattend. De engelen zijn er voor de geestelijke mens, maar ook voor de fysieke mens.

Vraag: Toen jij mededogen schreef, schrok ik wel even, ik dacht dat juist daar wel mededogen heerste?

Juist, op het moment dat er liefde is puur liefde, dan heerst er alleen maar dat gevoel.

Vraag: Is er nou wel of niet mededogen bij de engelsfeer?

Geloof het, het is het fijnste, het zachtste wat er is. Op dat moment is er geen plaats voor medelijden, mededogen of wat voor verlaging dan ook, op het moment dat de mens mededogen toont, dan verlaagt hij zich op de energie van de ander. Op het moment dat de mens steeds vanuit zijn ware zelf spreekt, wat hier in dit voorbeeld de liefde is, op dat moment is er geen verlaging mogelijk, maar alleen het ware en dat is liefde.

De kindersfeer.

De kindersfeer is de sfeer waar alleen maar kinderen leven.

Geloof in de zachtheid van God.

Geloof in de aanblik van de liefde.

Geloof in het hiernamaals en weet dat Gods aanblik, in jou zit.

De kinderen leven daar in harmonie, zij leven en genieten van hun eigen bestaan. De kinderen zijn hier op deze sfeer, omdat het kind moet zuiver

blijven, begeleid worden tot ware geestelijke mensen. Dat ook zij hun toegewezen taak kunnen vervullen. Zij worden opvangen door het hoogste, dat wij God noemen. De liefde van God haalt hen op en met volledige toewijding worden zij beschermd en behoed.

Vraag: Maar Isaak wil dat zeggen dat de ouders hun kinderen niet terugzien als ook zij over zijn?

Geloof dat op het moment dat de ouders van het geestelijke kind zodanig in evenwicht zijn, dat zij begrip kunnen hebben voor de warme toegewijde sfeer, maar weet dat de kinderen het terugzien van de ouders zelf moeten verlangen, als dat waarheid is, dan komt er ook hier een hereniging voor de ouders en het kind.

Vraag: Ik begrijp het, kan het ook zo zijn dat de ouders het kind verliezen na de dood?

Ja, het is mogelijk. Op het moment dat de fysieke ouders de liefdesband niet in stand hebben gehouden, is er tijd en energie verloren gegaan en zonder deze energie kan de geestelijkheid van beide, dus van het kind en ouder niet verder tot groei komen.

Vraag: Dat is vreselijk?

Ja, dat is voor jullie vreselijk, maar voor het kind is het, het beste.

Vraag: hoe kan de mens dit voorkomen?

Geduld, geborgenheid, liefde, zachtheid, gebruik deze eigenschappen en je versterkt alleen maar de liefdesband.

Vraag: Zijn er ook dieren en insecten bij jullie?

Geloof in de schoonheid, bij ons heerst er veel schoonheid. Zoals dieren, planten, bomen, natuur, water en ook insecten, maar geen insecten zoals bij jullie, het zijn insecten die van het licht komen, zoals vlinders, rupsen etc.

Het zijn geen wilde insecten maar lichtinsecten die de mens geen schade toebrengen.

Vraag: En de dieren?

De dieren zijn zo schoon, zij wachten tot hun eigen baasje hen weer tot zich komt nemen. De dieren zitten in het rijk der dieren en op het moment dat het baasje de dieren weer wil ontmoeten, dan is dat mogelijk, mits ook hier een liefdesband is ontstaan, op de Aarde of hier. Het is mogelijk hier een liefdesband met de dieren te krijgen en het dier tot jouw eigendom te rekenen. Alles is mogelijk mits er liefde, geduld en werkelijke toewijding is.

Vraag: Er wordt heel vaak de vraag gesteld, waar blijven al deze geestelijke mensen? Is er nog voldoende ruimte nadat er zoveel mensen zijn gekomen en nog zullen komen?

Op het moment dat de fysieke mens even de aandacht besteed aan het werkelijke, dan zou de mens moeten weten dat er zoveel is, dat de ruimte onbepaald is, dat er genoeg zielen zijn die teruggaan naar de werkelijke vorm van zelf zijn. Dat de mens zijn tijd moet gaan vervullen op de manier dat ook hij tot zelfrealisatie komt. Dat het verleden bij het verleden hoort, het heden bij het heden hoort, de toekomst bij de toekomst hoort. Maar op jouw vraag moet ik helaas zeggen dat de wereld zo klein is, het bewustzijn van jullie zo klein is, dat het besef zo klein is, dat al hetgeen jullie denken te weten, maar niets is vergeleken bij ons. De wereld is miniem, zie het ook zo. Zie het zo, de kosmos, het Al is zo immens groot, dat er nog zoveel eeuwen voorbij kunnen gaan voordat er werkelijk ruimte tekort zou komen. Maar dat gebeurt niet om dat de mens gaat terug naar het werkelijke zijn, dat noemen wij het Al bewustzijn. Op dat moment is er vrede bereikt, in de ware zin ervan. En de evolutie is voldaan. Het zijn, het Al hoort tot realisatie.

Vraag: ik begrijp er niets meer van.

Nou, lieve tere bloem dat geeft niet, weet dat het zo is.

Vraag: Ik ben sprakeloos maar ik probeer mij even te herstellen. Dit is voor mij helemaal nieuw, zoveel heb ik geschreven. Isaak hoe doe jij dat nou mij zodanig kunnen laten schrijven, zo snel en wijs?

Geloof nou lieve tere bloem, op het moment dat jij jezelf voor ons openstelt, dan is de verbinding heel gauw en gemakkelijk gelegd, dat komt door het vertrouwen en overgave die jij in de loop van de jaren hebt opgebouwd. Door dat vertrouwen en overgave kunnen wij jou beïnvloeden, sturen en corrigeren.

Vraag: Hoe dan Isaak?

Geloof in de concentratie van de gedachten overdracht en in de inzichten. Al hetgeen jij op dat moment weet, is maar een korte moment bewustwording, op dat moment zijn mijn waarheden jouw waarheden, zijn mijn gedachten jouw gedachten zijn mijn levensvisie jouw levensvisie. Wij zijn één voor dat moment.

Vraag: Is dat moeilijk voor jou Isaak?

Geloof in studie en weer vertrouwen en overgave. Mijn vertrouwen en overgave, is gebaseerd op studie. Geloof, dat geloof in het fysieke mens niet opeens ontstaan is. Wij hebben geleerd hoe de mens werkelijk in elkaar steekt. Wij begrijpen de mens zodanig, dat wij ons ook op hem af kunnen stemmen.

Vraag: Isaak, jij weet zoveel, ben jij daar in de sferen ook arts of iets van dien aard? Weer geef jij mij geen antwoord, waarom nou?

Geloof nou, lieve tere bloem, dat ook voor jou geldt, dat jij begrip en geduld op moet kunnen brengen, vertouw erop dat jij ooit al hetgeen te weten krijgt wat jij hoort te weten.

Vraag: Isaak en de Goddelijke wereld, vertel mij meer wijsheden.

Geloof in de samensmelting van de geest met het fysieke. Op het moment dat de mens weet dat het lichaam maar tijdelijk is en de geest voor altijd is, dan weet de fysieke mens hoe het zichzelf moet gaan ervaren, hij weet dat loslaten een belangrijk begrip is, dat doorgaan in het leven zo belangrijk is. Iedere ervaring is van zo'n belangrijk kaliber, dat zonder ervaring is er geen samensmelting. Eerst zien, dan geloven zegt de mens zo vaak, maar de mens hoort te zeggen, eerst ervaren en dan geloven. Zonder ervaring kan het geloven niet zijn. Op het moment dat de mens een belangrijk iets ondervindt en hij ervaart dat in de juiste vorm, dan komt er altijd het fantastische gevoel.

Weet dat er zorgen zijn, omdat zorgen wil de mens graag dragen, omdat op het moment dat zorgen er niet meer zijn, moet de mens genieten: Zijn, zien en geloven, maar dat heeft ook weer met overgave te maken, daarom maakt hij zich zorgen over alles wat er is, weet hij zich weer druk te maken. Laat zorgen los, heb vertrouwen en laat hetgeen wat komt komen, het komt sowieso, omdat de omstandigheden zo gecreëerd zijn dat het toch op het levenspad zit. Geloof in meer. Geloof in het juiste en zie jezelf altijd in de perfectie en niet in de vermindering.

Jij of ieder mens is perfect. Of de mens dat wil zien, dat ligt weer buiten onze wil om.

Vraag: Isaak, jij vertelde over sferen mag ik vragen hoe alles begonnen is?

Geloof in het altijd. Geloof en weet dat al hetgeen wij jou verteld hebben, altijd al is geweest. Het begin was er altijd, maar het is duidelijker geworden toen de ziel het fysieke aan wilde nemen. De ziel wilde ervaren hoe het is om menselijk te zijn. De ziel heeft zelf gekozen om van het Al tot mens te transformeren, opeens, krijgt de ziel het lichaam met de geest, opeens was hij er. Maar hij is er altijd geweest. Er is geen begin of einde. Geloof in het Al. Al betekent het Almachtige. Machtig betekend machtiger dan het oog of de bewuste mens kan ervaren of geloven. Het Al is er en zal ook altijd blijven. De ziel is de energie, liefdesenergie van de geest. De geest is wat jullie noemen de geest van de mens. Voor ons is de geest de vorm van het hogere, de ziel is de energie rond de geest, het lichaam is het voertuig waar het

verstand in zit. Het voertuig brengt jou waar jij wilt, het verstand redeneert voor jou, de geest zorgt dat jouw ware zelf weet. Maar weet, het ware zelf wordt zo vaak niet gehoord. De ziel is de energie om de geest heen.

Vraag: Betekent dat, dat de ziel iets anders is dan de geest?

Geloof in geboorte en wedergeboorte. De ziel blijft intact, de geest evolueert.

Vraag: Het lichaam is dus vergeleken met de ziel niets?

Geloof in het lichaam, het lichaam is zo belangrijk omdat het lichaam geeft jou de kans om te ervaren, hoe de Aarde is en hoe jij bent op de Aarde. Zonder het lichaam zou jij niet fysiek kunnen zijn.

Vraag: Als ik of wij mensen doodgaan, wat voor uiterlijk hebben wij dan?

Geloof in de energie om jouw fysieke lichaam, het etherische lichaam, dat lichaam blijft intact tijdens het verlaten van de Aarde. Dat lichaam blijf je hier houden, tot jij weer reïncarneert en een ander lichaam aanneemt.

Vraag: Isaak hoe kan een volwassene weer reïncarneren?

Geloof in de kracht van de wil. Doordat de wil het besluit, neemt het geestelijke lichaam afscheid van het hiernamaals en gaat door hetzelfde geboortekanaal heen als de mens die de Aarde verlaat.

Vraag: Isaak alles is weg, men begint volledig opnieuw. Waarom?

Geloof in het evolutieproces en doordat de geest het bewustzijn weer moet gaan vinden in het nieuwe, wordt hij geboren door de sluier van vergetelheid.

Vraag: Isaak de vraag werd gesteld over een vrouw die allang over was en die niet wist dat haar echtgenoot jaren later ook over was. Hoe kan dat?

Op het moment dat de fysieke mens de Aarde verlaat, begint voor deze persoon zijn nieuwe bestaan. Op het moment dat deze persoon zijn geestelijke leven helemaal heeft aanvaard en geaccepteerd, op dat moment begint voor die persoon het nieuwe leven. Geestelijke mensen zijn bezig om zelf het nieuwe leven te aanvaarden en te accepteren. De geestelijke band tussen de aardse mens blijft, maar op het moment dat de geestelijke binding minder wordt weet de persoon niets meer van het aardse leven, van die mensen die zij achter hebben gelaten. Geestelijke binding is belangrijk.

Vraag: Dat betekent dus dat de binding het contact in stand houdt?

Geloof in geestelijke liefde. Die liefde houdt men voor degene waar een liefdesband op de Aarde op een hoog niveau aanwezig was. Op het moment dat de liefde afneemt of niet meer aanwezig is, dan breekt de binding met de geestelijk mens of aardse mens.

Vraag: Lieve Isaak, graag zou ik willen schrijven maar ik heb geen vragen, wil jij vertellen?

Geloof, lieve tere bloem, dat iedere gedachte, ieder woord, iedere vraag, bewust of onbewust, al bij ons bekend is, voor de fysieke mens het heeft gevraagd of geuit heeft. Toeval bestaat niet.

Geloof in de samensmelting.

Geloof in het woord van God.

Geloof in realisatie.

Geloof, geloof, geloof, zonder geloof blijft de mens zichzelf zoekend, terwijl hij alleen maar zich om hoeft te draaien en hij heeft zichzelf in het oog.

Vraag: Isaak, er zijn vele mensen die geen energie meer hebben. Waarom?

Geloof in de kracht van de geest.

Geloof in het willen.

Geloof in de overwinning.

Geloof in het doorbreken van de negatieve eigenschappen.

Geloof dat de mens zich moet verheffen van al hetgeen hem negatief beïnvloedt. Op het ogenblik zijn de mensen bezwaard door de wereld, zij zien veel onrecht, zij ervaren veel onrecht en zij weten niet hoe zij met deze negatieve beïnvloeding om moeten gaan. Op het moment dat de mens besluit om alleen maar positieve aandacht aan zichzelf te besteden, op dat moment zou de mens meteen wat meer levenslust gaan ervaren. De zin van het bestaan is het bestaan zelf. Vergelijk nooit de wereld of de andere fysieke mens met jezelf. Op het moment dat de fysieke mens zichzelf gaat vergelijken, dan raakt hij verslingert in zichzelf. Geloof lieve tere boem, dat de fysieke mens de eigen overwinning aan moet gaan. Als hij zichzelf verwaarloost, hoe kan hij dan het innerlijke geluk gaan ervaren.

Vraag: Ik geloof in deze woorden, maar ik weet dat het zo zwaar is om het werkelijk te doen?

Zonder toewijding is het onmogelijk. Iedere dag weer, tot de fysieke mens zichzelf weer wordt. Geloof lieve tere bloem, dat de wil de krachtigste eigenschap is die de mens bezit. Zonder de wil gebeurt er niets.

Vraag: Lieve Isaak is er geluk hier op Aarde?

Geloof in het willen. Ja, er is geluk op jullie Aarde, maar de mens houdt het geluk tegen. Geloof in het willen ervaren van het geluk en je zou zien dat de mens ook bij jullie het kan ervaren.

Vraag: Isaak waarom doet de mens zo moeilijk?

De mens heeft teveel blokkades bij zich en laat het niet toe, hij is bang om onvoorwaardelijk te geven, maar ook te ervaren. Geloof in het zijn, geloof in het kunnen, dat is al een hele opgave voor de fysieke mens. De mens hoeft helemaal niet zo te leven in eenzaamheid of met beperkingen, maar hij kiest daarvoor. De keuze heeft de mens, hij moet tegen zichzelf kunnen zeggen, nu kies ik voor het leven en hij gaat het leven beter leren leven. Ja, de Aarde is een heel moeilijk verblijf, maar dat wist de mens in de geestelijke vorm wel. Nu hij fysiek is, veroordeelt hij zijn verblijf, maar door dat te doen beleeft hij

het ook niet zoals hij eerst, hier, met zichzelf heeft afgesproken. De geestelijke mens wilde leren, hij had zelf bepaald hier bij ons wat hij wilde leren en wat hij wilde bereiken, maar door al de emotionele blokkades die hij bij zich wil houden, door al de opgelegde blokkades, blokkeert hij te vaak zijn eigen opgelegde leerproces.

Vraag: Isaak wie is Sathya Sai Baba?

Geloof in het hoogste. Sathya Sai baba is een reïncarnatie van Shirdy Sai Baba maar het gaat nog verder dan dat. Geloof in het eerdere bestaan van Sathya Sai Baba, al vele levens heeft hij doorlopen en zijn Goddelijkheid is allesomvattend. Geloof in de waarheid van de fysieke en geestelijke persoon. Sathya Sai Baba is het hoogste wat jullie hier op Aarde bezitten. Hij is bewust van zijn Goddelijkheid, hij is God in de ware vorm van dien. Sathya Sai Baba heeft geleerd in zijn vorige levens, hoe het is om te kunnen geven zonder te hoeven te ontvangen. Hij weet wat liefde is, hij is liefde. Sathya Sai Baba is hier in jullie midden om de mens te overtuigen dat liefde God is en dat ieder van jullie liefde is en ook God. Sathya Sai Baba heeft geen behoeftes, hij wil alleen maar zijn en jullie overtuigen van jullie liefde en van jullie zijn. Hij kan voorwerpen uit het niets tevoorschijn halen, hij kan wonderen verrichten, hij kan in jullie midden zijn, in welke vorm dan ook, omdat hij God is. God is liefde en jullie zijn liefde, jullie weten nog steeds niet wat God is maar wij zeggen tegen jullie, zie jezelf als hem en hij ziet zichzelf als jullie.

Vraag: Isaak is Sathya Sai Baba vaak bij mij tijdens mijn werk?

Geloof in de kracht van de geest op het moment dat de geest vraagt om geholpen te worden, op dat moment komt er hulp. Ja, Sathya Sai Baba is heel vaak in jou en bij jou.

Vraag: Isaak wat betekent dat?

Geloof in het samenwerken van geest tot geest. Ja, hij helpt jou bij jouw werk, omdat hij alwetend is, hij is liefde. De liefde laat hij door jou heengaan en door de mens heen stromen. Sathya Sai Baba heeft bewust gekozen om

de mens te helpen en ook via jou het overtuigende instrument werkt Sathya Sai Baba.

Vraag: En jij dan Isaak?

Geloof in het willen. Wij verlangen dat er genezing plaatsvindt, wij willen helpen en als wij ons openstellen voor de fysieke mens, op dat moment werken wij via de mogelijke wegen die beschikbaar zijn. Lieve tere bloem, beperk je niet, ik ben en blijf jouw gids, maar ook ik geef mij over aan het Goddelijke.

Vraag: Wat betekent dat Isaak?

Dat betekent dat ook ik, Isaak, met Sathya Sai Baba samenwerk.

Vraag: wat moet ik mij daarvan voorstellen?

Liefde, puur liefde. Geloof in deze samensmelting. Als er liefde is en wijsheid, op dat moment is er ook overgave. Lieve tere bloem, wij zijn één, God is overal, dat betekent dat ook wij via Sathya Sai Baba werken, omdat hij God is zoals jij God bent. Maar omdat Sathya Sai Baba al over het evolutieproces heen is, is hij bewust van zijn Goddelijkheid en bezit hij de speciale gaven van God.

Vraag: kan dat, dat ook wij net zoals hij kunnen worden?

Geloof in de kracht van ieder individu. Ja, op het moment dat de fysieke mens al zodanig verheven is boven al de menselijke behoeftes, op dat moment stijgt het bewustzijn en ook op dat moment krijgt de fysieke mens Goddelijke eigenschappen.

Vraag: Is Sathya Sai Baba werkelijk in staat om overledenen levend te maken?

Geloof in de kracht van deze Geestelijke hoogheid. Op het moment dat Sathya Sai Baba weet dat hij deze reïncarnatie weer tot leven kan brengen en

hij besluit om dat te doen, weet hij ook dat het geen belemmering is voor de verdere evolutie van de reïncarnatie.

Vraag: Isaak, zware stof? Mijn vraag is, waarom laat jij mij geen boeken lezen, dat ook ik als mens wijzer word?

Geloof in het hoogste, lieve tere bloem. Hoe zou jij willen zijn, fysiek of geestelijk, op het moment dat jij fysiek bezig bent jezelf te ontwikkelen, dan houd jij jouw geestelijke ontwikkeling tegen. Vertrouw op het bestaan van jouw leven in de geestelijke vorm. Jij hoeft niet te lezen om te weten, jij weet door het feit dat jij geestelijk verbonden bent met ons. Geloof lieve tere bloem, jouw evolutie van dit leven is zo belangrijk voor het leven van nu en later. Zie het als de belangrijkste leerschool voor de medemens.

Vraag: Maar Isaak, als persoon weet ik haast niets over deze materie. Als ik werk dan weet ik zoveel, maar als ik weer Tresi ben dan kost het mij moeite om te weten. Het lijkt alsof alles een droom is zo waar, maar dan weer zo onwaar.

Geloof lieve tere bloem, dat alles pure waarheid is, maar de informatie die via jou de medemens bereikt, is voor jou geen belangrijke informatie. Jij hoeft het niet te onthouden, omdat als jij alles zou blijven onthouden, dan zou jij de volgende informatie die jij nog zo duidelijk zou weten, door elkaar gooien. Maar weet, iedere informatie is uniek, ieder levenswezen is uniek, daarom moet het ook uniek blijven, wat wij vertellen en via jou doorgeven.

Vraag: Ik begrijp het, Isaak, wil jij dan alstublieft zorgen dat ik dit evenwicht goed kan blijven houden, als medium en Tresi?

Geloof lieve tere bloem, dat wij dat allang blijven doen. Het medium is anders en Tresi blijft simpel zoals zij hoort te zijn. Ook zij moet leren hoe het aardse leven gaat, ook zij moet accepteren, ook zij moet groeien en ook zij heeft de levensvisie haar eigen zelf. Maar weet het leven van jou is gemakkelijker aan het worden, door het feit dat jij geeft. Wat jij bent, krijg jij terug en jij bent op dat moment Goddelijk en dat houdt in dat jij Goddelijke

handelingen, Goddelijke energie terug ontvangt van de fysieke mens, maar ook van het geestelijke wezen.

Vraag: Isaak, als wij al perfect waren, waarom kozen wij om toch te gaan reïncarneren?

De evolutie is zo belangrijk voor de geestelijke mens. Op het moment dat wij niet het reïncarnatieproces waren ingegaan, hoe konden wij leren hoe de mens in elkaar steekt? Pas door het omhulsel van het fysieke kunnen wij al wat fysiek is meemaken. Hoe kan de mens pijn, angst, verdriet ervaren, zonder de persoonlijkheid te verlagen. Het is belangrijk dat de fysieke mens boven al zijn menselijke beperkingen komt, dat hij ervaart. Maar weet, dat de fysieke mens de fysieke overwinning pas kan voltooien op het moment dat hij het wil. De wil is voor iedere fysieke mens hetgeen waar het om gaat, zonder de wil blijft de mens zichzelf beperken, zonder wil blijft verdriet, angst en pijn, bestaan. Weet lieve tere bloem, dat de wil gebaseerd is op de waarheid. De waarheid van het kunnen. De waarheid van het leven. De waarheid van het bestaan.

Vraag: Isaak en de Goddelijke wereld, hoe zit het als ik wat waarneem en dat aan de mens vertel en hij doet het liever niet?

Geloof lieve tere bloem, dat iedere fysieke mens zelf bepaalt wat hij met zijn leven wil doen. Geen enkele voorspelling is gebaseerd op waarheid als de fysieke mens zelf bepaalt. Stel de fysieke mens handelt naar hetgeen jij als medium aan hebt gegeven, op dat moment loopt de weg van die persoon zoals jij voorspeld hebt. Maar stel de fysieke mens hecht geen geloof en doet toch hetgeen wat hij zelf wil, op dat moment komt jouw voorspelling niet uit. Voorspellingen zijn noodzakelijk, maar ook zo onduidelijk, omdat de fysieke mens heeft nog steeds de vrije wil en die vrije wil mag hij ieder moment van de dag inzetten.

Vraag: Maar Isaak dat maakt het voor mij wel heel erg moeilijk om te werken?

Geloof lieve tere Bloem, dat jouw werk met de fysieke mens heel erg belangrijk is, maar weet ook, jij moet de fysieke mens laten in zijn geloof en waarheid.

Vraag: Isaak en de Goddelijke wereld, vertel mij wat meer hoe ik ben?

Geloof lieve tere bloem, dat jij zelf precies weet hoe jij bent, blijf bij jezelf en blijf geloven. Lieve tere bloem, weet dat de fysieke mens heel erg zoekende is, hij zoekt zichzelf. Zie jezelf als iemand die de fysieke mens helpt bij zijn zoektocht.

Vraag: Isaak, Arina is terug van haar pelgrimstocht naar Sathya Sai Baba, zij zegt dat ik mee moet gaan in juni. Wat zeg jij daarvan?

Geloof lieve tere bloem, dat jouw verblijf hier hoort te zijn. Als jij behoefte hebt om naar Sathya Sai Baba te gaan, dan zeggen wij, ga. Maar als jij het gevoel krijgt van niet, luister naar dat gevoel. Wij zeggen op dit moment tegen jou, blijf. Zoek jouw spiritualiteit hier bij ons, blijf jezelf en niet in een ver land, zonder jouw lieve familie. Geloof, lieve tere bloem, God is overal, ook hier.

Vraag: Is Sathya Sai Baba God?

Geloof lieve tere bloem, God is iedereen, maar Sathya Sai Baba weet dat hij God is en dat straalt hij ook uit, zijn weten is zo alwetend dat zijn Goddelijkheid duidelijk te zien en te voelen is.

God is overal, ook hier bij jou. Wees niet ongerust, wij zijn ook God en ook wij helpen jou iedere dag weer, om jouw Goddelijkheid beter te voelen en te ervaren. Lieve tere bloem, ja, Sathya Sai Baba is God, maar dat is iedereen.

MIJN GESPREKKEN MET ISAAK

Deze gesprekken, deze interviews tussen Isaak en mij, Elise, zijn zonder uitzondering opgenomen op band, zodat de zuiverheid van hetgeen gezegd wordt blijft bestaan. Zou ik zonder tussenkomst van bandopname hebben gewerkt, dan zouden het wellicht mijn woorden, mijn zinnen zijn geworden en zou ik mijn eigen interpretatie aan het verhaal hebben kunnen geven. Door echter deze werkwijze van bandopnamen te hanteren, blijven Isaaks woorden zoals zij bedoeld zijn en blijven Isaaks woorden zuiver. Tijdens deze gesprekken gaat Tresi in de tweede trancevorm. Dit betekent dat Tresi zich vrijmaakt voor Isaak, zo kan er een rechtstreekse dialoog ontstaan tussen mij en Isaak.

Elise: Tresi en ik zijn gisteren, onderzoekend als wij zijn, naar een paranormale beurs geweest als toeschouwer. Mogen wij hier wat meer over weten?

Isaak: Alles wat wij aan het medium doorgeven, geven wij haar door omdat het daarvoor tijd is. Dat zij op deze beurs aanwezig is geweest, komt dus ook omdat wij dat gevoel aan haar hebben gegeven. Je moet niet vergeten, wij zijn constant bezig met de ontwikkeling van de persoon zelf. Op dit moment was haar ontwikkeling voor ons dus heel belangrijk. Jij, Elise, mocht dit meemaken en we hopen dat je hier veel van hebt opgestoken, dat er echt veel (diepe zucht) vreemde lui rondlopen op zo'n beurs (we lachen), het is werkelijk vreemd, ook voor ons. Als wij vanaf deze kant naar beneden kijken en wij bezichtigen deze gelegenheden dan vragen wij ons vaak af waar zijn de mensen mee bezig. Op het moment dat jij met het Goddelijke bezig bent, dan zit daar eigenlijk niets bijzonders aan vast. Dat wil zeggen: jij verkondigt alleen de boodschappen die jij doorkrijgt van de andere kant. Als wij op dit soort gelegenheden komen, ervaren wij toch heel veel zweverigheid. De één denkt nog meer te weten dan de ander. Misschien zijn er een aantal mensen die toch goede bedoelingen hebben en deze gelegenheden opzoeken om zich daar neer te zetten. Wij kunnen eigenlijk al bij voorbaat zeggen dat het grootste gedeelte wat daar rondloopt meer denkt dan weet. En ook voor jou was het een leerschool dat je leert onderscheid te maken. Het onderscheid te maken van fysiek en niet fysiek. Op het moment dat het medium werkt, is hij wel fysiek aanwezig maar eigenlijk zou jij op kunnen merken wanneer hij wel

of niet bezig is. Je hebt toch een heel duidelijk onderscheid. Op het moment dat iemand fysiek bezig is, dat betekent persoonlijk bezig is, straalt hij heel veel persoonlijkheid uit. Op het moment dat hij geestelijk bezig is, straalt hij voornamelijk liefde en geduld uit. Daar moet je op gaan letten. Veel mensen hebben een grote woordenschat maar weinig inhoud. Je moet weten dat hier op Aarde zoveel materie is, waar jij aan kan komen. Dus ook jij zou jouw waarheid kunnen verkondigen en jezelf in de spotlights kunnen zetten en jezelf belangrijk kunnen laten voelen, want vaak voelt de persoon zich heel belangrijk op dat moment, maar is het dan de waarheid? Komt die waarheid uit ons of komt die waarheid uit datgene wat je jezelf eigen hebt gemaakt? Dat sluit heel goed aan op de laatste vraag die jij aan ons hebt gesteld over begeleiders en gidsen. Wat doen we dan, wij beantwoorden jouw vraag inderdaad, zodat je het dus met eigen ogen kunt zien en dat onderzoek betekent, ga het zelf onderzoeken. Neem niet altijd meteen de waarheid aan, onderzoek het eerst, voelt het goed, voelt het niet goed.

Elise: Ja, ik voelde dat het niet goed zat op de beurs, dat het niet juist was. Ik wilde weg en dacht wat doe ik hier. Ik voelde een afkeer en zat op het puntje van mijn stoel.

Isaak: Daar moet je op vertrouwen, dit gevoel moet je eigenlijk vast kunnen houden en herkennen.

Elise: Het is inderdaad nu veel duidelijker, zoveel helderder.

Isaak: Helderheid, duidelijkheid, liefde en geduld. Weet dat als wij werken, werken wij met liefde en geduld. Kijk hoe geduldig wij zijn, eeuwen en eeuwen zijn wij geduldig, om eindelijk ook ons zegje hier te kunnen brengen. Wij willen graag mensen helpen. Je vroeg aan het medium, hoe kan nou een gedeelte goed zijn en een gedeelte niet goed zijn bij iemand op zo'n beurs.

Elise: Ja, halve waarheden, hoe kan dat nou?

Isaak: Dat heeft te maken met frequentie. Op het moment dat je jezelf werkelijk openstelt en jezelf afstemt op de juiste frequentie is er geen vertoebling. Maar stel dat de frequentie heel erg suizend is, heel slecht, vertoebeeld, dan komt dat, omdat jij jezelf niet goed openstelt. Er zijn mensen die zijn nog helemaal niet goed afgesteld. Dus ze nemen wel eens

wat waar en de rest vullen ze aan met hun eigen waarheden. Ze zijn afgestemd op een bepaalde frequentie en af en toe valt er wat binnen. Maar deze mensen zijn gevaarlijk. Je moet iemand hebben die absoluut geen zeggenschap heeft. Die dus zodanig openstaat dat er geen enkele inbreng meer is van de persoon zelf. Als je beseft dat wij jouw denken gebruiken en jij denkt. . . wanneer zijn wij dan en wanneer ben jij dan. Heel veel mensen die willen zo graag en wij geloven dat de bedoelingen heel vaak goed zijn. Maar het is toch beïnvloeding en jouw zeggenschap beïnvloedt de andere fysieke mens. Hij bouwt en hij vertrouwt op jou omdat hij ziet jou als iets bijzonders. Wij vinden het niet bijzonder, maar de fysieke mens ziet het zo. Jij hebt contact met gene zijde. En iedereen is toch geprikkeld door het mysterie van het leven, het mysterie van het hiernamaals. Ook het medium heeft dit moeten ervaren. Wij hebben haar neergezet bij deze persoon op deze beurs. Wij hebben dat toegelaten, omdat ook zij duidelijk het onderscheid moet kunnen maken. Deze persoon vonden wij goed afgestemd, want deze persoon wilde niets bewijzen. Deze persoon liet de andere uitspreken, luisterde geduldig, was geduldig. Vergeet niet, iedereen heeft zijn eigen frequentie. Je moet het zien als klassen doorlopen, de 1e, 2e, 3e, 4e klas. Welke klas zit het medium. Dus stel iemand zit in de 2e klas en hij is afgestemd op de 2e klas, dan heeft hij nog steeds die zuiverheid als hij zich schoon houdt. Maar hij blijft altijd in de 2e klas, hij kan niet meer dan dat. Het medium is wat de gids is. Is de gids goed afgestemd, staat hij op een hoge rang, wordt het medium ook daarop afgestemd en staat het medium ook op een hoge rang. Dus vergis je niet dat er mensen zijn die toch een bepaalde helderziendheid hebben, een gave hebben, maar de rangen zijn zo belangrijk. Als je weet dat jij op die rang bent, mag je duidelijk je werk ermee doen omdat anders zat je niet op die rang. Probeer je nooit te vergelijken met een andere rang, probeer nooit te worden iets anders dan wat je bent. Jaloezie is boosheid, want als je jaloers bent op een ander maak je jezelf onzuiver. Weet als gidsen of begeleiders jou bij willen staan, moeten wij iemand hebben die volledig vertrouwen heeft, zich volledig over kan geven en volledig durft te spreken, zonder terughoudendheid. Wat het medium meemaakte, was een heel belangrijke ervaring voor haar, zij had een grote blokkade. Ja, er is een wonder gebeurd. De tijd was gekomen en geduld is zo belangrijk, had het medium geen geduld en zij was verlangend om te horen wat op dat moment niet was. Wacht tot het je toekomt, wij bepalen wanneer het er de tijd voor is. Geduld, wacht tot het je toekomt. Wij zorgen dan dat je op die plek komt om het eerste gedeelte te doen en dan het tweede en zo

werken wij alles nauwkeurig af. Trancevorm is ook weer geen toeval. De problematiek bij het thuisfront van het medium is ook geen toeval. Hoe nauwkeurig werken wij dan niet. Wij zorgen dat er geen toeval is. Weet dat de fysieke mens daar op kan bouwen. Al wat er besproken wordt, alles wat er gezegd wordt, is geen toeval. Wat voor geestelijke rust zouden wij niet kunnen ervaren. Wij zouden absoluut niet meer druk zijn met gedachten. We moeten kunnen zijn, dat is onze grootste boodschap. Wees jezelf, ervaar jezelf, wees gelukkig, durf te leven, laat los, heb vertrouwen, zijn wij blij voor, zijn wij heel blij voor. En we danken jou ook nog. Jij hebt het voorwerk gedaan. Jij was een spiegel voor haar. Jij confronteerde haar met haar beperkingen, de fysieke beperkingen. Dat wist ze duidelijk en op dat moment bekijk je het, kun je het voelen en loslaten. Dus eerst bekeek ze het, daarna mocht ze het voelen met de ware intensiteit van dien, in één keer en dan komt de opluchting, de bevrijding, toen kon ze het loslaten. Ze hoeft zichzelf niet schuldig te voelen. Wij vinden haar absoluut geen verkeerd mens, want wij weten de omstandigheden, we weten waarom zij heeft gehandeld zoals zij heeft gehandeld. We weten waarom zij angst heeft gehad, we weten waarom zij zo is geweest maar we weten ook dat zij heel teer is. Want, vergis je niet, als je zo geboren wordt zoals zij is geboren, het grote verlies in haar karma, op dat moment is het begin eigenlijk al een moeilijk begin. Zij werd geboren in een huis van onvrede, een huis van macht, onrust, angst. Er waren geen positieve punten aan dat huis verbonden, daar werd zij geboren, het karma moest zij nog gaan afleggen, de eenzaamheid was er en de kleine tere bloem moest zich staande houden alleen, zonder iemand. Zij wist, ze heeft niemand, zij wist het en weet, weten is dieper dan wat dan ook. Ze kon niet bouwen op één of ander familielid, in tijd van nood liet één voor één haar vallen. Niemand heeft haar getroost, niemand heeft haar verteld hoe bijzonder zij was. Misbruik kwam daar nog bovenop. De tere bloem heeft zich staande gehouden, maar hoe? Eenzaamheid, in eenzaamheid, dat betekent dat er niemand voor haar was, zij moest voor zichzelf zorgen, zij wist niet hoe. Emoties overspoelden haar, zij voelde onrechtvaardigheid, zij voelde alle energieën. Zij kon alleen maar toekijken, omdat het haar karma was. Zij moest dit doorlopen, zij moest ondervinden. Oorzaak en gevolg. Het gevolg was angst. Het gevolg was niet staande kunnen blijven. Het gevolg was niet kunnen nemen. Dat was haar grootste blokkade, die hebben wij nu opgelost. Zij durfde niet te nemen, niet in de persoon Tresi zijnde. Ze speelde in op andermans gevoelens, daar verbond zij zich mee. Maar zij moest op haar eigen gevoelens inspelen en zich daarmee verbinden. Als je

een medium bent, speel je in op andermans gevoelens en dan denk je dat het jouw gevoelens zijn, maar het zijn jouw gevoelens helemaal niet. Als medium werken is voor haar een eitje. Op eender wie kan zij zich afstemmen, dus kan zij ieder persoon behagen of niet. Dat was haar les, hoe ze met mensen om moet gaan, precies zoals zij dat zelf wil, zowel goed, zowel slecht. Ze heeft precies haar doel kunnen stellen en bereiken. Al datgene wat zij wilde heeft ze zichzelf eigen gemaakt. Nu weet zij hoe krachtig zij is maar nu mag zij ook de andere kant ervaren en dat is deel jezelf mee in de persoon zelf, zonder op de hoede te zijn, durf liefde te aanvaarden als persoon Tresi. Als medium zijnde is dat geen probleem omdat wij het dan voor haar doen, zij hoeft dat zelf niet te doen, wij doen het voor haar. Jullie deden het voor haar, nu moet ze het zelf doen. Alle gevolgen heeft ze gedragen, al het verdriet heeft ze gedragen. Het is een goed mens, zij mag het weten.

Elise: Kunt u iets meer vertellen over de manier van samenwerken tussen u en het medium?

Isaak: Er zijn meerdere vormen van trance, een lichte vorm, een middelmatige en een sterke vorm. De lichte vorm is als het medium er volledig is, haar karaktereigenschappen zijn er ook, het medium kan spreken, maar blijft helderhorend en helderziend. Wij hebben nog steeds controle en zeggenschap over wat er wordt gezegd, maar het medium heeft nog haar eigen ikke. De eerste vorm is de vorm die wij het meest gebruiken, ze kan tenslotte niet met gesloten ogen door de zalen heenlopen. Het medium moet haar persoon kunnen laten zien. Dat geeft vertrouwen. Tijdens de middelmatige vorm kun je zien aan de mimiek en de houding dat er een verschil is van energie. We zijn dieper verbonden met het medium en het medium is er wel, hoort het wel maar heeft geen zeggenschap meer. Wij bepalen precies wat er gezegd wordt. Je kunt het vergelijken met een auto. Wij sturen en zij zit ernaast. De eerste vorm is zij stuurt en wij fluisteren. De derde vorm is de diepste vorm, het medium is zo ver weg dat ze er niets meer van weet. Het lichaam wordt volledig leeggemaakt, haar geest volledig uit haar lichaam geplaatst. Dus is zij uit de auto, niet meer in de auto. Zij kan zich er niets meer van herinneren. Wij kunnen zonder strijd haar lichaam besturen voor en bepaalde tijd. Dat is weer aan tijd gebonden, want het mag niet te lang duren. De laatste vorm is de zwaarste vorm, want het medium moet werkelijk los kunnen laten, zich ontbinden van het fysieke. Deze derde vorm hebben wij nog niet gebruikt. Wij hebben haar wel meegenomen

tijdens haar slaap, maar dit is weer een andere vorm. Wij nemen haar mee naar de sferen hier bij ons. Wij nemen haar mee naar de aardse mensen en zij kan dus leren in de geest, weet ze nu niets meer van. In haar onderbewustzijn echter wel. Op het moment dat ze in de eerste vorm werkt, kan ze dus de derde vorm weer omhoog laten komen, dat doen wij natuurlijk. Dan kan ze zoveel wijsheid verspreiden. Het komt uit haar, zij weet ineens zoveel als persoon zijnde, de wijsheid ligt opgeslagen in haar lichaam. Deze vorm, meenemen, is heel belangrijk omdat ze leert en wij op deze manier wijsheden kunnen verspreiden. De tweede vorm, zoals we nu in dit gesprek werken, is een vorm die wij houden voor de mensheid die dit aankan.

Elise: Ieder mens heeft een trillingsgehalte, hoe gaat dat in zijn werk?

Isaak: Je trillingsgehalte gaat omlaag door slechte gevoelens, negatieve gedachten, dingen die jou negatief beïnvloeden, het verkeerde boek, de verkeerde film, de verkeerde mensen, dan daalt je trillingsgehalte. Waarom daalt het dan?

Als jij mensen om je heen hebt moet jij je iedere keer weer verbinden met die mensen en hun energie komt zo in jou. Jij moet die energie weer los kunnen maken, maar al ontkoppel jij jezelf van deze mens, de indrukken heb je nog steeds bij je. Er is gesproken, er is wat gebeurd tijdens jullie ontmoeting. Zorg dat je in goed gezelschap bent, zorg dat de mensen waarmee je jezelf verbindt, goede mensen zijn. Boeken, zoveel is geschreven, maar vaak uit eigen hand. Negatieve boeken stimuleren jou ook weer in negatieve gedachten en beïnvloeden jou weer, dan denk je te veel en weet je zo weinig. Stel dat jij een mooi romannetje leest, hoe heerlijk voelt dat niet. Meteen zit je in die energie. Een roman met liefde ook. En opeens kom je weer in de realiteit, kijk je naar je man en denk je bijvoorbeeld, oei, nou laat ik maar weer gauw terug gaan naar mijn boek. Dus je wordt toch beïnvloed. En dat is nog alleen maar bij een romannetje, laat staan dat je negatieve dingen leest. Je moet boeken lezen die jou stimuleren om te onderzoeken. Je moet boeken lezen die jou de waarheid vertellen, maar hoe weet je dat? Luister naar je intuïtie! Wat jij meemaakte op die paranormale beurs, in jullie tijd was dat gisteren, dat jij niet zoveel voelde in die ruimte, zo'n intuïtie heb je. Jouw intuïtie gaf je aan, ik wil hier in die ruimte niet zijn. En je intuïtie vertelt je als je afscheid moet nemen van iemand of als je iets niet meer nodig hebt. Je intuïtie vertelt je ook als je iets niet meer moet doen. Wat is je intuïtie?

Je intuïtie ben jij in de scherpste vorm van dien. Je bent niet vertroebeld, je bent zuiver, je voelt zuiver aan. Het is van jou en het kan zijn als je openstaat voor ons dat we gebruik maken van jouw intuïtie. Dus wij sturen, geven je gevoelens door, maar dat is wat anders. Zuiver houden en vertrouwen op je intuïtie. Stel dat de begeleiders jou toespreken op je intuïtie dan doen zij dat omdat zij vinden dat het goed is en wij leiden nooit iemands leven, wij helpen, wij zullen niet beïnvloeden, wel helpen.

Elise: Tresi heeft van jullie vernomen dat een medium ook beschadigd kan raken bij een uitdrijving, in wat voor zin?

Isaak: Ja, het medium kan beschadigd raken en wij bedoelen hier in fysieke zin. Je moet niet vergeten dat de impulsen die het medium op dat moment tot zich krijgt heel heftig zijn. Je moet dus fysiek sterk zijn om het aan te kunnen, zodat er geen hartproblemen of andere fysieke ongemakkelijkheden optreden, omdat het gaat toch in het omhulsel mee. Wij wachten speciaal de dagen, de momenten af, dat we weten, nu gaat het wel. Nu kan ze het hebben, nu gebeurt er niets wat wij niet onder controle kunnen hebben. Daarom is het wel eens zo dat je het medium al een tijdje kent en toch verbinden wij haar niet op dat moment. We kennen een voorbeeld van een vrouw en het medium kende haar eigenlijk al twee en een half jaar en wij vertellen erbij dat het medium nog nooit in het huis van deze persoon was geweest. En deze vrouw vroeg waarom het medium nog niet eerder had waargenomen wat er met haar aan de hand was. Maar wij kunnen alleen waarnemen op het moment dat wij ons ermee verbinden. Dus als jij deze vraag gaat stellen, dan kunnen wij ons erop richten en gaan kijken of er werkelijk iets in huis is. Als het in haar was, in deze vrouw, dan hadden we het meteen geweten, want op het moment dat het medium zich verbindt met haar dan neemt zij deze energie tot zich. Op het moment dat het niet in haar is, maar alleen in de woongelegenheid aanwezig is, dan moet het medium zich daarmee verbinden. Daarom is het zo belangrijk om als jij twijfels hebt, met deze zaken te komen. Wij moeten letterlijk daar de verbinding leggen.

Elise: En zonder die vraag komt die verbinding niet tot stand.

Isaak: Nee, omdat jij hebt zo veel gebeurtenissen, zoveel aspecten in je leven, we kunnen niet overal tegelijk zijn. Als jij vragen hebt over je vader moeten wij ons verbinden met je vader en als wij vinden dat is niet van toepassing,

dan praten we er niet over. En meestal weten we het ook niet. Maar als we eenmaal de verbinding hebben gelegd kunnen wij deze persoon altijd weer oproepen, altijd weer de verbinding tot ons nemen. Maar als wij jouw vader nooit hebben waargenomen, nooit hebben gezien wordt het voor ons moeilijk, dan weten we niet wie jouw vader is. Dus we zijn wel alwetend maar we moeten ons verbinden en tijdens die verbinding kunnen wij waarnemen.

Elise: Ik vraag mij af. Jullie helpen de mens op Aarde. Stel nou dat iemand uit vorige levens karma wil inlossen in dit huidige leven en hij krijgt een behoorlijk zwaar leven. Mogen jullie daar dan nog steeds bij helpen of moet hij dat alleen dragen?

Isaak: Wij kunnen altijd bijstaan, altijd. Maar toch zal hij zijn karma af moeten lossen als hij die afspraak daar gemaakt heeft. Stel dat jij een medium opzoekt en je wilt verandering aanbrengen in de loop van jouw leven waar je nu in zit, dan kan een medium jou er alleen maar bewust van maken of andere dingen aangeven, maar ze kan je karma niet wegnemen.

Elise: Nee, dat begrijp ik, maar ik dacht misschien moet je karma inlossen werkelijk helemaal zelf doen, moet je het zonder enige vorm van hulp doen.

Isaak: Je kunt altijd wel hulp krijgen en we zullen nooit nee zeggen. Op het moment dat je een medium opzoekt is er altijd wel iets wat we jou kunnen aanreiken, waar we jou mee kunnen helpen. Al is het maar even magnetiseren, even tot jezelf komen zodat je energie in evenwicht is, dat je beter in balans bent, dat het beter doorstroomt. Al is het alleen maar massage, al is het alleen maar even contact hebben met het hiernamaals, je bent altijd welkom. Maar wij kunnen niet alles, dat mogen wij ook wel eens noemen. Wij kunnen geen situaties veranderen als die werkelijk niet veranderd mogen worden, zoals bij oorzaak en gevolg, bij karma. Stel dat je in een slechte relatie zit en die relatie is werkelijk zodanig slecht, dan zouden wij kunnen adviseren om uit elkaar te gaan, maar als we zien dat er karma op zit.

Elise: Dan adviseren jullie het ook niet, dan laten jullie het in het midden.

Isaak: Ja, wij geven niet overal antwoord op, dat doen we niet. Voorbeeld van een vrouw die bij het eerste consult heel duidelijk de vraag stelde, ‘wat gebeurt er in mijn bed?’. Want zij voelde werkelijk dat er van alles gebeurde met haar lichaam in haar bed. Zij vroeg of daar werkelijk iets gebeurde en wij zwegen, wij keken haar aan en deden er het zwijgen toe. Dus zij ging twifelen aan haar goed verstand. Maar achteraf zei ze, hadden jullie op dat moment bevestigd dat er daadwerkelijk iets aan de hand was, dan was ik doodsbang geweest om naar huis te gaan. De uitdrijving bij deze dame vond namelijk pas zoveel weken later plaats, toen het medium er klaar voor was. Wij doen nooit iets te vroeg, nooit iets te laat.

Elise: Ja, sommige vragen kunnen dan beter uitblijven. Ik heb zelf ook wel eens met een brandende vraag op mijn lippen hier gezeten, waarvan ik op hetzelfde moment dacht, ik wil het antwoord niet weten en ik voelde dat het op dat moment niet goed voor mij zou zijn om het wel te weten.

Isaak: Ja, en dat weten wij, wij weten precies die vraag mogen we wel beantwoorden en die vraag mogen we niet beantwoorden. En op het moment dat je gaat afdwingen, sommige mensen kunnen heel erg afdwingend iets vragen, zetten wij het medium op stil en kan zij gewoon geen antwoord geven. Dat is de samenwerking die wij hebben, de volledige overgave die zij geeft, de volledige toegang die wij hebben, zo kunnen wij haar werkelijk op stil zetten. Zij heeft geen controle tijdens haar werkzaamheden en dat weet ze.

Elise: Een afdwingende vraag is afdwingend op het moment dat de mens het niet kan accepteren dat er geen antwoord komt op een bepaalde vraag.

Isaak: Ja, er zijn mensen die willen een antwoord, die draaien en keren dezelfde vraag keer op keer, om een antwoord af te dwingen. Maar wij zien dat heus wel, we weten wat je gedachten zijn, wij kennen jouw gedachten, dus wij weten ook waarom jij op die stoel terecht bent gekomen want de voorbereiding vooraf is er ook altijd. Wij bereiden ons voor en deze voorbereiding is van essentieel belang, zodat we niet met de handen in het haar staan omdat we het niet weten. Wij weten waarom jij komt en wat wij eventueel voor je kunnen doen, met jouw medewerking en dan gaan we aan de slag.

Elise: Maar er zijn ook wel praktijkgevallen van mensen die wel komen en ze krijgen wel hulp aangeboden, maar ze pakken het niet op.

Isaak: Wij zullen jou een verhaal vertellen. Het was een teleurstelling voor haar, voor de persoon die kwam. Het begon eigenlijk met een telefoongesprek, een langdurig gesprek, waarbij deze persoon zich afvroeg waarom het medium telefonisch niets kon doen. Nou, dit willen we graag even vertellen, het medium kan zich niet met iemand verbinden, als zij de persoon nog nooit heeft gezien, in dat geval kan er via de telefoon geen verbinding tot stand komen, dat willen we graag even benadrukken. Maar er volgde een afspraak en de vrouw kwam hier met een heel verhitte energie, ik zeg mijn eigen mening, ik weet het wel, ik weet het wel. Zij wilde een vraag afdwingen over haar relatie. Zij wilde eigenlijk horen wat ze wilde horen. Wij hebben binnen korte tijd de verbinding verbroken en haar de deur gewezen. Voor twee zaken, ten eerste voor het feit dat ze aan het afdwingen was en ten tweede dat zij het medium in een positie zette, waarvan wij vinden dat ze niet gezet mag worden. Dus als je een bedreiging vormt voor het medium verwijderen we jou meteen van het medium.

Elise: En dat was zij op dat moment?

Isaak: Op dat moment vormde zij een bedreiging voor het medium. Niet in de vorm van een lichamelijke bedreiging maar wel een geestelijke bedreiging, omdat ze steeds weer ging draaien en keren en haar zin wilde doordrijven. Zij ging het medium in de geest beïnvloeden, zo kon het medium minder goed naar ons luisteren, zij probeerde zich boven het medium te plaatsen. Als wij met het medium praten, gebruiken we al haar capaciteiten, dus haar conditie moet optimaal zijn. Op het moment dat jij te overbluffend bent, te overheersend bent, dan gaat het medium meteen dichtklappen en dan is die link niet meer zo duidelijk. En omdat wij niet van fouten houden, kappen wij het gesprek op dat moment af.

Elise: Waarschijnlijk was ze ook heel veel aan het praten en luisterde ze te weinig.

Isaak: Ze was heel veel aan het afdwingen, ze wist wel hoe het zou zijn, hoe het zou gebeuren dus ze zat het medium te beïnvloeden. Als het medium dit

zei over de relatie dan zei zij dat over de relatie, dus ons weten had geen toevoeging voor haar.

Er vond nog een keer een zelfde soort situatie plaats. De persoon was hoogzwanger en kwam naar het medium. Ze belde van tevoren om te zeggen dat ze geen vermogen had om te kunnen betalen en wij zeiden, dat komt wel goed, je mag nu komen. En ze kwam en exact hetzelfde gebeurde als het hiervoor beschreven consult, niet willen luisteren naar wat wij waarnemen en wat wij zien van de persoon. De man van deze persoon was niet meer aanwezig, had haar achtergelaten, was spoorloos en wij lezen de situatie waarom het allemaal was gebeurd en zo. Maar zij had haar eigen ideeën, nee, het gaat zo gebeuren, het moet zo gebeuren, dus haar eigen vrije wil inzetten en op dat moment kapten wij het gesprek af en ook haar wezen wij de deur. Het zijn voor deze twee personen teleurstellende ervaringen. Zij zouden het medium niet in een goed daglicht zetten. En wij weten, het is beter deze personen uit het veld van het medium te verwijderen voordat ze meer schade verrichten. Er zijn bepaalde mensen die leggen hun eigen weten boven ons weten en er zijn ook bepaalde mensen die leggen hun verantwoordelijkheid bij ons, wij zijn verantwoordelijk voor hun bestwil.

Elise: Ja, die heb ik meer gehoord, eerlijk gezegd.

Isaak: Op het moment dat jij geen resultaat boekt door het feit dat jij niet wilt, worden wij verantwoordelijk gehouden. Ook daar kunnen we niets mee. Omdat wij weten, wij hebben geen verantwoordelijkheid over jou, jij hebt verantwoordelijkheid over jezelf en jij moet jezelf omhoog halen en wij helpen je daarbij. Zie het als een begeleiding, een begeleiding in het traject. Maar jij moet lopen, jij moet het traject aflopen.

Elise: Maar sommige mensen krijgen het volgens mij nooit door.

Isaak: Die mensen zijn ook niet te helpen en die mensen zullen altijd weer zoekende zijn. Deze personen lopen heel wat mensen af, medium zus, medium zo, spirituele begeleiding, geef het maar een naam. En als het medium zodanig dom is en zij gaat de verantwoordelijkheid tot zich nemen, dan laten wij haar zakken, dan laten wij haar in de steek en verliest zij haar mediumschap.

Elise: Wacht even hoor, begrijp ik dit goed, want dit is nogal heftig. Dus Tresi mag als persoon zijnde wel ervoor kiezen zo iemand te helpen, maar als medium zijnde niet, tenminste op het moment dat jullie dat besluiten.

Isaak: Ja, op het moment dat het medium haar persoonlijkheid laat overheersen door haar mediumschap, dan laten we haar in de steek. Dat wil zeggen, in haar binnenste weet ze tot hier en niet verder, tot zover mag ik gaan, maar als zij toch haar persoonlijke interpretatie neerlegt en jou toch hulp blijft bieden, zijn wij niet meer aanwezig en geeft ze haar eigen hulp, dan staat ze er alleen voor.

Elise: Maar dat mag?

Isaak: Nee, ze mag niet in onze naam werken.

Elise: Nee, dat begrijp ik, maar in principe, als zij op persoonlijke titel daar energie in zou willen steken, dan mag dat.

Isaak: Dat wel, maar. . .

Elise: Maar daar zijn jullie niet blij mee.

Isaak: Nee, zij mag niet haar mediumschap bezoedelen, persoon is persoon, medium is medium. Zij mag niet in onze naam werken, omdat zij deze gave bezit. Wij zijn er, wij nemen het over, dan is het duidelijk dat we er zijn. Zijn we er niet, laat de mens het dan zelf uitzoeken.

Elise: Ja, even alles op me in laten werken hoor, ik zit nog even door te denken. Want ik kan me een voorbeeld voor ogen halen, wat onlangs heeft plaatsgevonden met een persoon in de omgeving van Tresi. Ik heb de laatste fase hiervan van dichtbij meegemaakt. Ik weet dat de ellende van deze vrouw ook Tresi aan het hart ging en zij heeft heel veel voor haar gedaan als persoon zijnde, als Tresi.

Isaak: Ja, maar duidelijk was wel, ik ben hier als persoon. Maar ja, onze samenwerking met het medium is zo groot, dat wij haar op dat moment tot stilzwijgen brengen, dus ze was daar als omhulsel, maar weinig in persoon, want ze heeft geen woordenschat, ze heeft niets meer te vertellen, ze was in

de stilte fase terechtgekomen. De persoon die een zuiger was, die ook heel erg verward was, kon op dat moment niet tot het medium doordringen, dus het medium was er niet, de persoon wel, het medium niet. En als persoon was ze er dan nog maar gedeeltelijk omdat wij haar op stilzwijgen hadden gezet. Wij hebben voordat deze persoon werd opgenomen, het medium gewaarschuwd, dit is de laatste keer dat je moet gaan. Het medium wist het, heeft het ook aan derden verteld, dit is de laatste gang naar deze vrouw, de laatste hulp van mens naar mens, dan ga ik weer verder. Ook voor haar was dit een leerschool. Een leerschool van hoe de fysieke mens in elkaar steekt, zo kon zij met haar eigen aardse ogen bekijken hoe de mens werkelijk is. Dat was niet gemakkelijk voor haar, om te zien hoe een persoon werkelijk in de gekte kan terechtkomen. Dat jij jezelf sterk kan maken of niet en deze persoon koos ervoor om zwak te zijn, het was haar keus.

Elise: Ja, ik vond het heel, heel erg aangrijpend om te zien, ik heb er lang mee in gedachten rondgelopen.

Isaak: Gelukkig was er geen liefdesbinding tot stand gekomen, het was meer een binding van mens tot medemens, het was geen liefdesband, het medium kon daarom afscheid nemen.

Elise: Wel blijft het heel verdrietig om zoiets te zien, dat iemand die strohalm niet grijpt, terwijl die haar aangereikt wordt.

Isaak: Het was ook de laatste fase, want al die fases daarvoor, vroeg de vrouw of ze mocht komen, of ze gelezen kon worden, of wij haar konden bijstaan. Tot de laatste fase, toen hebben wij van onze kant gesproken en wij hebben hulp aangeboden en hebben het medium er ook naar toe laten gaan.

Elise: Dan is dan ook vreemd eigenlijk, dat ze in alle voorgaande ontmoetingen gevraagd en gevraagd heeft en dan wordt het haar aangeboden en ze grijpt het niet aan.

Isaak: Ze vroeg het in verwarring, ze vroeg het in verwarring. Ze was niet bij zichzelf, ze was boven zichzelf en op het moment dat wij het aangaven zat ze in de depressie en zat ze niet meer bij zichzelf in de zin van, ik ben goed, ik voel me goed. Andere keren voelde ze zich geweldig, ze voelde niet dat ze ziek was. Nu wist ze, ik ben ziek en stond ze niet open voor genezing.

Elise: En heeft dat niet te maken met medicatie, ze had hele zware medicijnen.

Isaak: Heeft met een zwakke geest te maken. Op het moment dat een persoon zodanig ziek wordt, in psychose gaat of in een gekte terechtkomt of overactief wordt, dan is het gewoon geestelijke zwakte.

Elise: Komen ze in een soort niemandsland terecht dan of voelen ze niets meer?

Isaak: Ze hebben het overzicht niet meer, ze zien het niet meer. Het is net alsof ze in een donker bos rondlopen met steeds wisselende beelden, dan weer blauwe beelden, dan weer zwarte, dan weer gele beelden, steeds weer wisselend van stemming en emoties. Het zit niet meer op een rijtje, het is niet meer rechtlijnig, vandaag doe ik dit, straks doe ik dat, morgen weer zus of zo. Er is geen regelmaat meer, ze zijn eigenlijk extern bezig. Extern boven was het in het begin van haar ziekte en in een later stadium was zij juist intern bezig, ging ze letterlijk in de put zitten. Jullie noemen dat manisch depressief, dat is een naam, wij noemen het een zwakke geest.

Elise: De aanleiding tot een geval als dit, kan verschillend zijn? Of moet er bijvoorbeeld iets heel ergs met iemand gebeuren?

Isaak: Je moet wel weten, het ligt ook wel bij de geboorte. Je kan aanleg hebben, dat wil zeggen je draagt deze ziekte eigenlijk bij je, je draagt de zwakke geest bij je, je bent zwak van geest. En dan heeft het ook nog te maken met je levenservaringen, met teleurstellingen en dan kan de geest of sterker worden, of zwakker. Als hij zwakker wordt dan is hij zo fragiel. Bij deze persoon ligt het ook in de aanleg. Heel veel jaren geleden is zij in de eerste depressie gekomen en eigenlijk nooit meer echt uitgekomen.

Elise: Maar stel je bent in een bepaalde gemoedstoestand en je krijgt een teleurstelling in je leven. Daar kan je dus ofwel sterker uitkomen ofwel zwakker van worden. Hoe gaat dat dan in zijn werk?

Isaak: Als jij een sterk persoon bent, die kracht draag je bij je en blijf je een sterk persoon of jij moet een zodanige teleurstelling krijgen die je even iets verzwakt misschien, maar je kunt jezelf in die tussentijd ook weer versterken.

Sterke persoonlijkheden blijven in het algemeen toch sterk. Teleurstellingen gaan ze gemakkelijker overheen, doorheen. Ze overleven. Zwakke personen, zwakke geesten, zwakke persoonlijkheden, hoe je ze wilt noemen, die ervaren een teleurstelling als heel zwaar, dragen het heel zwaar. Ze kunnen er soms heel verkeerd naar gaan kijken, stoppen er heel veel aandacht in en ze gaan weer een treetje naar beneden. Tweede teleurstelling, weer een treetje. Alles wat ze meemaken in het dagelijkse bestaan kunnen ze niet verwerken omdat ze het niet los kunnen laten. Deze personen zouden eigenlijk in een veilige omgeving moeten kunnen opgroeien, zodat er alleen maar positieve impulsen zijn en bevestigingen zullen zijn. Personen met een zwakke geest hebben heel veel behoefte aan bevestiging. Bevestiging over hun bestaan, dat ze een goed mens zijn, dat ze het wel kunnen, dat ze capabel zijn, alleen maar positieve impulsen. Negatieve impulsen kunnen ze niet dragen. Sterke persoonlijkheden kunnen zowel met positieve als negatieve impulsen gemakkelijk omgaan, zowel positieve als negatieve impulsen komen, maar zij leggen ze naast zich neer, ze gaan er niet zo inzitten.

Elise: Maar toch merk ik dat als je ergens middenin gaat zitten, zoals ik toen gedaan heb tijdens die verdrietige periode van miskramen, je zit even helemaal stuk, gaat er middenin zitten en je vindt op een gegeven moment toch de kracht om er weer uit te komen, je er ook sterker uit kan komen, voor mijn gevoel.

Isaak: Ja, dan heb jij toch een sterke persoonlijkheid. Want als jij er in blijft zitten in de zin van, ik ga midden in mijn verdriet zitten en ik ben bang om het los te laten, dan is het boek Bekijk het, Voel het en Laat het los, niet voor jou van toepassing. Als je ergens in blijft zitten kom je er niet uit.

Elise: Maar dan zou het boek toch juist moeten kunnen helpen?

Isaak: Ja, maar we hebben het over bekijk het, voel het en laat het los en op dat moment kun je niet loslaten. Dus die mensen kunnen wel naar het boek gaan luisteren en de inhoud tot zich nemen, maar hoe laten ze los. Ze zijn niet gewend om los te laten, ze zijn bang om los te laten. Het vergt oefening en kracht om los te laten. Dus het boek is wel goed voor deze mensen, maar doen ze er wat mee? Als je het boek hebt gelezen, ben je nog steeds niet genezen.

Elise: Nee, natuurlijk niet, natuurlijk niet. Maar als je dan dat stuk leest wat ik elders in het boek heb geschreven, van jongens, zo werkt het echt! Je bekijkt het, je voelt het, je doorleeft dat verdriet nog eens een keer, je gaat gewoon lekker huilen of schreeuwen of wat je maar wilt, er middenin gaan zitten, je helemaal laten gaan en dan. . . dan laat je het los, je zegt die woorden ook en je ademt goed in en uit en je laat het gaan. En iedere keer als het terugkomt, laat je het weer los. En iedere keer als het terugkomt, laat je het weer gaan. En visualiseren dat het van je weggaat, dat het van je afdrijft. Als die mensen het zouden doen, een keer, dan zouden ze merken dat het echt zo werkt!

Isaak: Als ze het zouden doen! Als ze het zouden toepassen, dan is het boek voor hen. Maar op het moment dat je het niet toepast heeft het boek geen waarde voor je. Hoeveel mensen willen niet gelukkig zijn? Maar zij zorgen niet voor hun eigen geluk, ze doen er niets aan. Dan kunnen ze wel zeggen ik wil gelukkig zijn, maar er zit geen activiteit in. Er is passiviteit. Passieve mensen blijven passief op hun levensweg en ze verwachten dat het voor ze gedaan wordt. Wij kennen een voorbeeld van iemand die wil van alles, willen, willen, willen, ze blijft willen, maar ze blijft passief. Dus al hetgeen wat voor haar gedaan wordt heeft geen toevoeging, omdat er eigenlijk geen activiteit van haar uitgaat.

Elise: En ze legt de verantwoordelijkheid bij jullie.

Isaak: Bij anderen, ze legt de verantwoordelijkheid bij een ander, niet alleen bij ons, maar werkelijk bij anderen. Ook een voorbeeld van een zwakke geest, haar geest is zodanig zwak, dat ze eigenlijk niet beter weet. En wij vertellen het haar wel, maar het blijft nog steeds “niet beter weten” anders zou ze het wel doen. En dan heeft ze nog geluk dat ze in zo’n gezinssituatie woont, zou dat anders zijn, dan zou ze werkelijk net als de persoon, hiervoor beschreven, in dit ziektebeeld terechtkomen, waar ze werkelijk ziek verklaard wordt. Want ook zij is ziek, maar ze kan niet in die ziekte blijven hangen door het feit dat er nog meer mensen om haar heen zijn die iedere keer weer op haar inpraten. En zij vindt het o zo geweldig als je op haar inpraat, want misschien komt er dan een oplossing. Nee, er komt geen oplossing. Jij moet zorgen dat je eruit komt. Wat kunnen wij in Godsnaam nog meer doen dan helpen? Weet jij het?

Elise: Nee, je kunt het aanreiken, maar de persoon zelf moet het doen.

Isaak: Meer dan helpen kunnen wij niet, wij kunnen alles eruit halen, maar toch kan jij jezelf vandaag weer vullen. En ook wij zijn zuinig met onze instrumenten. We laten het instrument helpen, maar we laten het instrument niet verloren gaan.

Elise: Ik heb gemerkt dat er ook op afstand hulp geboden kan worden.

Isaak: Ja, er bestaat een mogelijkheid om op afstand te helpen. Je hebt het zelf ondervonden toen het medium in het buitenland was en jij om hulp vroeg en wij jou op afstand hebben geholpen. Je hoeft dus niet altijd werkelijk contact te hebben met het medium, het 1e contact moet uiteraard wel al gelegd zijn, het medium moet je kennen, wij moeten je kennen en dan kunnen wij verder gaan met jou. Voor ons kwam het dus heel goed uit dat het gebeurde.

Elise, wrang lachend: Nou, voor mij niet.

Isaak: Wij weten dat alles goed is, dus ook dat is goed. Maar goed, wij kunnen op afstand behandelen. Stel dat je een foto stuurt naar het medium en het medium verbindt zich met jou, dan kan ze jou waarnemen, kan ze jou lezen en kan ze hulp sturen naar het land, hoe ver dan ook en dan kunnen de begeleiders en gidsen aan de slag. Het medium hoeft niets te doen dan alleen maar de verbinding te leggen. Het is wel zo, dat als het medium een voorwerp of een foto leest, het belangrijk is dat ze tot iemand kan spreken, dat er daadwerkelijk iemand voor haar staat waar ze de boodschap aan kan vertellen, dat is makkelijker. Dus wij prefereren niet dat er allemaal foto's gestuurd gaan worden met de boodschap genees me, help me. Nee, als er een mogelijkheid is om het medium op te zoeken is dat voor ons een eerste vereiste. Maar ben jij in nood en er is geen mogelijkheid te komen, dan is die tweede mogelijkheid van foto opsturen ook altijd nog een oplossing. Het derde is, degene die al eerder hulp heeft gehad en die persoon komt in nood, zoals bij jou het geval was en het medium is fysiek niet aanwezig, dan moet die persoon weten, wij zijn er nog, wij sturen hulp. Wij helpen. Als jij vraagt aan het medium en zij vraagt het door, dan wordt die link gelegd. Wij kunnen jou via de gedachtegang opzoeken, dus wij kunnen jou opzoeken in de geest, wij kunnen ons verplaatsen naar jou en dan kunnen we aan het werk gaan. Dus afstandsbehandeling is mogelijk, het is mogelijk ook op afstand te healen.

Isaak: Weet jij hoe het medium werkt in zalen, Elise, weet jij er wat van?

Elise: Nou, ik heb haar gezien op een huiskameravond, lesavonden en workshops, maar in de zaal heb ik haar alleen zien werken op videoband.

Isaak: Dat is lang geleden. Het medium is inmiddels niet meer hetzelfde medium, omdat het medium werkt met trillingsgehalte en het medium is veranderd. We leggen je een beetje uit hoe zij te werk gaat in de zalen. Iedere zaal is aan ons bekend, iedere huiskameravond, iedere helderziende avond is ons bekend. Het medium gaat er naartoe, het wordt aangekondigd via een persbericht in de krant. Mensen die haar al eerder hebben gezien houden het bij via internet of de agenda's. Het is een openbare avond, wat betekent dat iedereen mag komen. Het medium legt aan het begin van de avond uit wie ze is en wat ze gaat doen en ze maakt ook duidelijk dat ze niet in de hand heeft wat er gaat gebeuren, want ook zij weet niet van tevoren precies wat er gaat gebeuren. Ze gaat in een andere bewustwording, in trance, we tillen haar op naar een ander level en haar gedachten worden leeggemaakt. Wij gebruiken haar fluïde om te dalen, om te zakken, zodat de begeleiders, de gidsen en de overledenen die een vrijbriefje hebben om te mogen spreken, aanwezig te kunnen zijn. Het medium wordt wakker, opent haar ogen en weet intuïtief waar ze heen moet lopen en zij vraagt een voorwerp of een foto en de avond loopt als vanzelf. Op het moment dat je daar zit geef je altijd het juiste voorwerp, stel dat jij een voorkeur zou hebben voor een bepaald symbool of een bepaalde ketting of wat dan ook, dat kunnen wij gebruiken om ons verhaal goed te maken. We gebruiken de gedachten van het medium, het weten, het helderweten, het helderzien, helderhoren, heldervoelen en helderruiken en haar hele fysieke lichaam. Zij praat dus ook met de andere kant, de overledenen, die mogen haar zelf gebruiken om dingen door te geven via haar helderziendheid, heldervoelendheid en helderhorendheid. En misschien mogen zij in haar treden. Maar zij doet alles na, dus door die verbinding die gelegd is, wordt zij ook voor een gedeelte jou. Dus zij kan jouw loopje nadoen, jouw lachje nadoen, jouw houding nadoen, jouw woordenschat gebruiken, maar alleen met mijn toestemming, ik controleer alles, alles met mijn toestemming. En het heeft allemaal te maken met bewijzen, zij moet gaan bewijzen dat er werkelijk leven na de dood bestaat en dat mediums bestaan. Dat is haar voornaamste taak. Ze geeft boodschappen door van overledenen, overledenen willen zo graag spreken en bewijzen geven. De overledene vertelt over zijn bestaan op Aarde, wie hij is geweest,

wat hij heeft gedaan, geeft namen door, dat laatste heeft ook te maken met de concentratie van het medium en ook van de andere persoon, omdat ze vibraties doorgeven. Op het moment dat de persoon in de zaal openstaat en de persoon antwoord ja of nee, op dat moment hebben wij weer energie, kunnen wij nog weer verder communiceren.

Elise: Mogen wij wat meer weten over gidsen en begeleiders?

Isaak: Ja, iedereen heeft begeleiders. Begeleiders zijn geestelijke individuen die ooit fysiek zijn geweest, die in deze sferen door zijn gaan studeren voor begeleider. Ze hebben het etiket begeleider gekregen, ze begeleiden dus de mensen, de fysieke en de geestelijke mens. Ze begeleiden in geval van behoefte daaraan en in geval van nood. De fysieke mens moet namelijk wel weten dat hij moet gaan openstaan voor een begeleider. De begeleider werkt heel veel op intuïtie, hij spreekt, hij vertelt jou de weg met je innerlijke stem. Op het moment dat je helemaal dicht bent en je luistert niet naar je innerlijke stem, dan kan de begeleider eigenlijk niets doen en alleen maar toekijken. Een begeleider is niet alwetend, dat wil zeggen begeleiders maken ook hun fouten dat komt omdat een begeleider nog aan het leren is. Hij is eigenlijk nog wel fysiek maar dan geestelijk fysiek, hij is nog zodanig verbonden met de aarde dat hij dus hier rond is, hij bestudeert de fysieke mens en hij leert van de fysieke mens, omdat hij zelf ooit gids wil worden. Maar voordat hij gids wordt gaat er een heel lange tijd overheen. Het kan werkelijk eeuwen duren, omdat een gids die heeft een grote verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheid voor het medium en alles wat verbonden is met het medium. Een gids moet alwetend zijn en werkelijk waar van alle markten thuis zijn. Hij moet weten hoe de geest in elkaar zit, hij moet weten hoe de fysieke mens in elkaar zit, hij moet weten wat het beste is, consequenties moet hij ook kunnen berekenen 'als je dat doet kom je daar uit', prioriteiten kunnen stellen. Wij moeten advies geven, maar wij moeten ook naar het levensboek kijken. Loopt de persoon op zijn levenspad en andere belangrijke vragen die wij af moeten gaan wegen. Wij mogen nooit gaan beïnvloeden, een gids mag nooit beïnvloeden, hij mag alleen maar helpen. Een begeleider doet het met zo veel enthousiasme en hij begeleidt zoveel mensen om maar zoveel mogelijk kennis op te doen. Hij zal enthousiast blijven begeleiden want de rollen kunnen ook ooit eens omgedraaid zijn. De begeleider neemt weer een aards leven aan, terwijl jullie hier misschien alweer overgegaan zijn en de rol als begeleider hebben aangenomen.

Elise: Waarom heeft de een wel een gids en de ander niet?

Isaak: Heel veel verschillende soorten mediums en dus ook verschillende soorten begeleiders en gidsen. Rangen. Het gaat met rangen omhoog. De rang van de gids is de rang van het medium en de rangen zijn geheim. Heel veel mediums interpreteren het wel eens fout, zij denken te veel. Dan komt hun denken boven het denken van hun gids. Op het moment dat je werkt met een gids moet je geen denken hebben. Stel dat het medium nu, nu dat ik met jou hier zit te praten, gaat denken. Hoe moet ik dan praten? Nu kan ik spreken via de gedachten, dat is de mooiste vorm van mediumschap, spreken via de gedachten, dan blijft het zuiver. Waarom stelt de fysieke mens zich open voor het hiernamaals of denken ze dat te doen? Vaak uit verveling.

Elise: Uit verveling?

Isaak: Vaak uit verveling, als ik nou iets bijzonders tot me neem, dan word ik een bijzonder mens. Ook kan het zijn dat de mens zoekende is. En vaak voelen de mensen ook dingen wel goed aan, intuïtief voelen ze wel iets aan of ze weten iets van de andere persoon. Maar maakt ze dat een medium? Het woord medium staat ook voor 'Je staat open, je staat er middenin'. Je staat op de aarde en je hebt verbinding met boven en je hebt een kanaal gemaakt. Dat betekent dat je waarnemingen krijgt van de andere kant, van ons. Het mediumschap is niet iets wat je leert in een ontwikkelingscursus. Kun je van alle markten thuis zijn na een cursus? Mensen verwarren het vaak allemaal zo. Heel vaak denkt de fysieke mens: ik ben hier goed in, zou ik daar ook goed in zijn? Nee, een bakker is een bakker, een kapper is een kapper. Wees goed in wat je bent. Ben je een goede moeder, wees een goede moeder. Ben je een goede echtgenoot, wees een goede echtgenoot. Wees goed in datgene wat je bent. Het mediumschap is niets bijzonders.

Elise: Nou, daar denken ze hier op aarde heel anders over. Ik bedoel het is een gave, een geschenk, een gift. Het is niet iets wat je zomaar uitkiest, zo van: o, dat lijkt me leuk, dat ga ik eens even in een volgend leven doen. Het is toch ook iets wat je toebedeeld krijgt, nietwaar?

Isaak: Het is datgene wat je zelf wilde hebben. Je bepaalt zelf van tevoren dat je dit wilt gaan doen, je hebt zelf toestemming gegeven.

Elise: Wat een gigantisch draaiboek moet dat toch zijn.

Isaak: Ongelooflijk.

Elise lachend: Ja, ongelooflijk.

Isaak: Maar ja, miljoenen gidsen, miljoenen wijze mensen. . .

Elise: Zitten begeleiders en gidsen apart of zitten die ook verdeeld over de sferen?

Isaak: Ja, die leven gewoon tussen de mensen, dus er zijn begeleiders en gidsen in verschillende levels. Ze leven tussen de gelijkgestemden. Wij zijn mensen net als ieder ander, hebben ook gewone aardse levens achter de rug en hebben ook gewoon bekenden en vrienden hier, wij hebben hier ons nieuwe leven opgebouwd. Wij genieten van ons bestaan hier en groeien verder, evolueren hier ook verder. Wij verplaatsen ons met gedachten en wij kunnen iemand opzoeken met onze gedachten. Wij zijn niet meer of minder dan jullie, we hebben alleen een andere substantie. Wij hebben ook gevoelens, wij hebben ook herinneringen en we hebben heel veel wetenschap.

Elise: Gaan gidsen en begeleiders nog terug naar Moeder Aarde?

Isaak: Ja, ook zij reïncarneren weer, het hangt er vanaf wat hun behoeftes zijn. Op het moment dat je hier komt, wil je op een gegeven moment weer wat gaan doen. Je wilt niet stilzitten en alleen maar zijn. En er zijn veel taken hier, onderricht van kinderen bijvoorbeeld, je wilt wat nuttigs doen net als hier op aarde. Op het moment dat je het gevoel hebt dat je klaar bent, je doel hebt bereikt, kun je besluiten om weer terug te gaan naar de aarde. En als je toestemming krijgt, mag je gaan en mag je weer door de cirkel van geboorte en dood.

Elise: Engelen bestaan, maar wie zijn dat? Kan je daar voor studeren of kan je daarnaar toewerken of word je gekozen of mag ik het niet weten?

Isaak: Nee, mogen we niet beantwoorden. Engelen komen uit hogere sferen, boven de sfeer van vijf.

Elise: Ik weet, de Goddelijke wereld werkt in perfectie, maar loopt het wel eens anders dan verwacht?

Isaak: Ook wij kunnen wel eens verkeerd calculeren, omdat wij te maken hebben met de fysieke mens en het is ook erg belangrijk om te weten dat wij niets kunnen zonder de fysieke mens. Op het moment dat wij iets adviseren, kan het zijn dat ons advies niet bruikbaar is. En waarom niet? Omdat de fysieke mens moet het nog bruikbaar gaan maken. Dus wij vertellen en de fysieke mens zorgt dat er ergens een taak uitkomt.

Een voorbeeld. Wij vertellen jou dat je de verkeerde baan hebt gekozen, omdat het niet voor jouw geschreven staat. Dan moet jij het besluit nemen de andere baan los te kunnen laten, te gaan solliciteren op een nieuwe baan en desnoods een opleiding te gaan volgen voor het nieuwe. Jij maakt het bruikbaar op die manier, jij komt in actie. Dan kunnen we zeggen dat je op een gegeven moment gelukkig gaat worden door het feit dat jij je thuis zult gaan voelen in je nieuwe baan. Maar misschien komen er weer omstandigheden bij kijken dat de werkgever niet zo geschikt voor jou is. Dan kom je weer bij ons en dan zeggen we: die werkgever is niet goed, maar die baan is wel goed. Zo werken wij, steeds adviseren en steeds leidend en steeds aanreikend. Hetzelfde met een huwelijk, het huwelijk gaat slecht, we vertellen dat het huwelijk slecht gaat en we geven aan hoe jij er het beste van kan maken. Op het moment dat het gaat escaleren, dan kunnen wij niets meer doen, dan adviseren wij weer wat anders. Dat wil niet zeggen dat wij niet weten wat wij zeggen, wij weten zeker wel wat wij zeggen, maar jij maakt je eigen leven en niet wij. Wij geven alleen maar aan, wij helpen jou vanaf de geest en dat is de functie van de begeleiders, de gidsen en de engelen, helpen en begeleiden. Wij hebben geen functie om te voorspellen. Er zijn slechts enkele voorspellingen die wij wel mogen doen, dat zijn de voorspellingen die werkelijk waar vastliggen, zoals moederschap, zoals relatie. Wij kunnen zien in jouw levensboek dat er kinderen bij jou staan, dat er een echtgenoot bij je staat. Wij kunnen je dan gaan begeleiden zodat je juist die weg oploopt, dat je juist toevallig die echtgenoot tegenkomt en dat er dan ook weer kinderen uit gaan vloeien, dat is onze taak. Wij helpen en zullen wel eens voorspellingen doen, maar we moeten altijd rekening houden met de vrije wil. Want als wij tegen jou zeggen, je krijgt nog een kind, dan weten we dat zeker omdat wij dat zien. Maar als jij pertinent nee zegt, dan komt het er niet. Dat wil zeggen dat je op dat moment iets niet laat gebeuren. Dus het kind dat jou heeft uitgekozen als moeder zijnde, kan niet reïncarneren via jou. Ingewikkeld hè?

Ingewikkeld voor het kind, want het kind moet gaan kijken, waar moet ik dan terecht, ik wil wel de school in, ik wil wel naar beneden toe. Het kan ook zo zijn dat het kind jou uitkiest en opeens ben je zwanger, maar jij bent er niet blij mee en je denkt, daar heb ik niet op gerekend en je stuurt het kind terug, via abortus, ook dat is jouw vrije wil.

Elise: Wat willen jullie bewerkstelligen met de lezingen, de wijze woorden.

Isaak: Onze doelstelling is om de fysieke mens tot beweging te brengen en bij zichzelf af te vragen wie hij eigenlijk is en wat hij eigenlijk is en waarom hij eigenlijk is. En dat hij beter tot zijn ware zelf komt en dat hij eindelijk het inzicht krijgt om aan zich zelf te gaan werken, om getuige te zijn van zijn fysieke zelf maar ook van zijn geestelijke zelf. Wij blijven toespreken en we blijven onderrichten want ons geduld is eindeloos, omdat we willen graag dat de mens weet dat er maar één eenheid is en dat is de eenheid van het Al. Dat er maar één God is en dat is de God van de liefde. En dat de fysieke mens niet bang hoeft te zijn dat hij maar tijdelijk is, hij is fysiek tijdelijk maar geestelijk is hij eeuwig. En dat de fysieke mens niet gebukt gaat onder aardse beslommingen, want ook die zijn tijdelijk. Maar dat de fysieke mens weet dat God er is, dat liefde er is, dat het Al er is en dat je meer tijd hebt om jezelf te ervaren. En dat je jouw eigen evolutieproces mag doorlopen omdat je dat zelf wilde en dat je geen slachtoffer bent en dat je uit jouw eigen wereld kan stappen en een nieuwe kan creëren als je daar behoefte aan hebt. En dat je kan delen en ontvangen als je dat wilt. Dat alles mogelijk is op het moment dat je het werkelijk wilt. En dat je jezelf laat zien en voelen als het kostbaarste wat je bezit.

Elise: Ja, wij hier op aarde worstelen zo ongelooflijk met onze gevoelens, onze emoties, wat moeten we nou toch?

Isaak: Daarin geven wij onderricht in onze lesavonden en in onze lezingen. Ons onderricht is herkenning, herken jezelf, herken je gevoelens, herken je emoties. Bekijk jezelf, voel jezelf en accepteer jezelf. Als de fysieke mens moeite heeft met zichzelf zijn, komt dit door het feit dat hij niet van zichzelf houdt. Want als je werkelijk van jezelf houdt, dan besteed je alle tijd die je hebt aan jezelf, om jezelf beter te laten functioneren en jezelf beter te kunnen ervaren. Want als de fysieke mens de tijd zou nemen om zichzelf te gaan onderzoeken dan zou de fysieke mens minder moeite gaan krijgen met

zichzelf. Zie het zo. Als je steeds bezig bent met vergaren moet je steeds blijven vergaren om jezelf beter te voelen. Maar als je bezig bent om je innerlijke zelf zodanig wel te laten zijn, zodanig gezond te laten zijn en dat je los durft te laten, negatieve energieën, botsingen, al datgene wat je leven beïnvloed los durft te laten. Als je durft te erkennen, ik erken mijn volledige zelf, ik erken mijn ware aard. Als je kunt zeggen ik spreek uit waarheid, ik weet wat goed is, niet goed is. Ik weet wat ik kan, wat ik niet kan. Ik ken mezelf zo goed. En als je steeds bezig bent met leren, leren, leren en steeds verder gaat en niet stil blijft staan maar verdergaat met leren, niet blijft steken in oude patronen, relaties, familie of werk. Nee, doorgaan, ik laat los, ik ga door omdat mijn gevoel zegt dat ik dat moet doen. Als jij weet wie jij bent en je weet dat je gevoel jouw leermeester is, dan zul je zien dat je minder last krijgt van het aardse leven.

Elise: Toch wordt jezelf op de eerste plaats zetten meestal niet zo gewaardeerd in onze samenleving. Als je bijvoorbeeld voor je gezin zorgt en dit op de eerste plaats zet, dan wordt dat als zeer nobel gezien en als je jezelf op de eerste plaats zet, wordt dit vaak verward met egoïsme.

Isaak: Maar weet dat jij verantwoordelijkheid hebt voor jezelf en wat je in je schoot geworpen krijgt, dus voor zolang deze kleine fysieke mens niet voor zichzelf kan zorgen en niet de verantwoordelijkheid kan overnemen. Dat is hetgeen waar je rekening mee moet houden, jezelf en wat in je schoot gegroeid is, de rest is bijzaak. De rest is alleen maar attributen, je hebt het even maar je kunt het ook zo weer loslaten. Natuurlijk moet je aan je verplichtingen voldoen, je hoeft je niet te verwaarlozen, zowel lichamelijk als geestelijk. Je moet ook je rekeningen betalen, je werkzaamheden verrichten. Maar als jij weet, ik zit nu in het oude patroon vast en ik voel me ongelukkig in dat patroon dan moet je dat patroon gaan onderzoeken. Waarom zit ik er in vast, hoe ben ik er in terechtgekomen en vooral hoe kom ik er uit? Wat moet ik doen om verder te kunnen gaan? Waarom ben ik ongelukkig? Je gevoel vertelt je dat je ongelukkig bent. Je gevoel zegt jou het is genoeg geweest, het past niet meer bij mij, ik wil wat anders. En je gevoel is je beste leermeester! Als je daarnaar luistert en er volledig vertrouwen in hebt dat je gevoel je de waarheid vertelt, dan zal je leren door ervaring dat je gevoel het juist heeft. En dat je weer verder kan gaan naar het volgende en weer naar het volgende. Maar als je steeds weer je gevoel gaat onderdrukken kom je nooit tot nieuwe ervaringen. Je gevoel wordt verdrietiger, verdrietiger en

verdrietiger en je gevoel gaat zich dan eigenlijk tegen je keren en dan kom je in een depressie of een nutteloos gevoel krijg je ervoor terug. Daarom zeg ik onderzoek je gevoel, waarom voel ik me zo, wat wil mijn gevoel me vertellen en als je die tijd in jezelf steekt, dan zul je zeker de boodschap ontvangen want hij vertelt je altijd wat je moet doen.

Elise: Moeilijke gevoelens, zoals een schuldgevoel, wat moet je daar nu mee?

Isaak: Je bent nog aan het leren, voel je niet zo schuldig, je bent een goed mens, je hebt een goed hart en alles wat je doet uit goedheid is goed. Dus zeg je iets fouts, draag je al meteen het kruis, hoeft niet. Je hoeft het kruis niet te dragen, Jezus heeft het kruis al voor jullie gedragen. Zie jezelf als een leerling, je bent aan het leren om beter om te gaan met jezelf. Ik ben aan het leren beter om te gaan met mezelf, met mijn eigen gevoelens en emoties. Het wordt wel tijd dat jij minder aan het zorgen bent, dat je wat meer opkomt voor jezelf. Zorgen is goed maar zorg ook voor jezelf. Je bent niet alleen op aarde gekomen om je taak als moeder te voldoen, om je taak als echtgenote te voldoen, je bent hier gekomen om je eigen evolutieproces te voldoen. Dat heb je een beetje tegengehouden, je eigen evolutieproces. Je hebt teveel geleund en gesteund op anderen. Niet geleund en gesteund op je werkelijke zelf. Het wordt tijd dat je leunt en steunt op jezelf, ikke, ikke, ikke. Je ikke heb je niet voor niets gekregen. Je ikke is je persoonlijkheid en je persoonlijkheid heeft voeding nodig, wil voeding hebben. Je moet jezelf voeden. Jij hebt geen verplichtingen. Je bent een vrije ziel, een vrije geest in het fysieke. Je voldoet je verplichtingen als moeder omdat jij dat voelt, maar voel dan ook verplichtingen naar jezelf toe. Maar jij hebt geen verplichtingen. De fysieke mens verplicht zich iedere keer weer, maar eigenlijk is de fysieke mens vrij van verplichtingen. Hij doet wat hij voelt en dat doet hij op het moment dat hij het voelt en een verplichting betekent dat hij moet, hij legt het zichzelf op.

Elise: Volledig vertrouwen op je gevoel, dat heb ik de afgelopen tijd wel geleerd, in de periode dat ik hier bij Tresi in huis ben. Maar als ik in het verleden kijk, wilde ik dat misschien wel, maar daar kon ik nog helemaal niet bijkomen.

Isaak: Ja, maar dat komt door de rotzooi. Stel dat deze ruimte, deze kamer, alleen maar ondergedompeld is in rotzooi, tja, dat is moeilijk zoeken, dan

moet je toch eerst opruimen. Zoek het uit, zoek de rotzooi uit en wat zit er onder die rotzooi, dat is je gevoel. Het was verborgen onder de rotzooi, eigengemaakte rotzooi, dan ruim je het op.

Elise: Ja maar, je komt misschien helemaal niet op het idee of weet niet hoe je het moet aanpakken.

Isaak: Dat komt omdat je toeschouwer bent. Je kijkt toe, naar die rotzooi, maar je zit niet in die rotzooi. Wat moet je doen? Midden in die rotzooi gaan zitten, jezelf verdiepen, met jezelf, in jezelf, jezelf laten leiden, door toevalligheden. Toeval, toeval, toeval, dat jij hier in huis woont, toeval heb je haar opgezocht, toeval ben jij moeder van drie kinderen, toeval ga je nu scheiden. Nee, het is de tijd, het is de tijd en het wordt ook jouw tijd, je hebt nu tijd voor jezelf gemaakt. Je bent bezig om jezelf te ontbinden, stukje bij beetje, ook van je kinderen en dat is goed, want als je jezelf ontbindt wil dat nog niet zeggen dat je geen goede moeder bent, want op het moment dat je bezig bent met de kinderen geef je jezelf meteen, volledig. Je hoeft daarvoor niet de hele dag met hen verbonden te zijn. Jij zou het ook niet fijn vinden als zij zich de hele dag zouden verbinden met jou, dat ze niet op school zouden kunnen zitten omdat ze bij mamma willen zijn. Dat zou geen goede opvoeding zijn. Een goede opvoeding is ontbinden en verbinden en loslaten en aanwijzen, vertellen, geduldig zijn. En ook geduldig zijn met jezelf, een combinatie vinden van moederschap en mens zijn. Dan pas ben je gelukkig. De kinderen moeten ooit uitvliegen, dat moet toch gaan gebeuren en dan? Als dan het proces van ontbinden pas begint is het zo veel moeilijker, omdat er dan spijt bij komt, spijt van niet eerder gedaan te hebben. Alles kan als je er de tijd voor neemt.

Elise: Veel mensen worstelen nogal met het 'lief gevonden willen worden'. Hoe denken andere mensen over mij. Ik kom het zoveel tegen, wat is nou een goede manier om daar mee om te gaan.

Isaak: Kijk naar jezelf.

Elise: Ik heb het zelf ook heel erg. . . gehad zeg ik er dan maar lachend achteraan.

Isaak: Jij moet de basis zijn van jezelf, jij bent degene die het belangrijkste is in deze wereld. Jij houdt van jezelf als geen ander, er zijn geen twee zoals jij.

Dus jij bouwt je eigen liefdesbron op en je voedt daaruit jezelf met liefde en je bent het en je straalt het uit en je ontvangt liefde automatisch. Maar het is een toevoeging. Als wij op dit moment van je houden, voel je dat in iedere vezel en dat tilt jou op en je voelt je er wel bij. Dat is liefde, onvoorwaardelijke liefde. Op het moment dat een fysiek mens van je houdt, kan het zijn dat er voorwaarden bij komen kijken, hij houdt van jou als jij jezelf zo presenteert of zo presenteert of daaraan houdt of daaraan houdt, dat is voorwaardelijk liefde. Waarom zou jij jezelf alleen maar gaan schikken? Zeg gewoon, ik ben zoals ik ben, heb me compleet lief of heb me helemaal niet lief. Want waarom zou je deze kant van de haardos wel liefhebben en dit gedeelte van de wang niet? Ik ben zoals ik ben. Helaas is het zo dat de fysieke mens het niet begrijpt, hij vindt het maar een heel onmaterialistische beleving om zichzelf lief te hebben, waar moet ik het gaan halen. . . . hier, bij je gevoel. Een fysiek mens is vergankelijk, maar jij bent voor altijd. De ene komt, de ander komt en er komen steeds nieuwe mensen, waarom zou je altijd maar weer afwachten tot er één jou tijdelijk liefheeft of je met voorwaardelijke liefde omringt. Je hebt er niets aan. Maar als jij iemand tegenkomt die jou onvoorwaardelijk liefheeft, dan zeg je gewoon: ik vind het geweldig en ik ben er blij om en ik zal me er zeker voor openstellen, maar ik ben er niet afhankelijk van, omdat ik een onafhankelijk persoon ben en ik heb zoveel liefde in mezelf, dat ik iedere keer daar op terug kan vallen. Dus je geniet van anderen maar je geniet ook van jezelf. Simpel, heel simpel, maar zo ingewikkeld om te doen, want de fysieke mens zegt altijd: maar hoe doe ik dat dan, hoe kan ik mezelf liefhebben? Hetzelfde als jij met anderen zou doen als jij jouw liefde wilt tonen. Je raakt iemand aan, dus raak jezelf aan, voel jezelf zoals je een ander voelt. Ga een dialoog aan met jezelf, vraag jezelf af hoe jij je voelt en wat jij kunt doen om jezelf beter te laten voelen. Heel vaak verspilt de mens energie met derden door steeds te vragen, hoe gaat het met jou en uren mee te praten en daarna leeg naar huis te gaan. Maar als jij met jezelf praat, raak je daar niet leeg van, maar juist vervuld van. Jij bent jouw eigen liefdesbron en laat het stromen tot je er helemaal vervuld van bent en dan zal je dat ook gaan uitstralen en automatisch trek jij mensen tot je die ook jou liefhebben.

Elise: Maar dat is ook wel iets wat ik heb moeten leren hoor, want ik vond vroeger alleen maar belangrijk wat andere mensen van mij dachten, zelf dacht ik helemaal niets! Wat anderen van mij dachten was belangrijk. Nu niet, nu niet meer hoor. Dat zie ik bijvoorbeeld ook terug in de verhouding

naar mijn moeder toe - waar ik het natuurlijk heel erg mee had - dat het is veranderd, ik ben steviger nu.

Isaak met een glimlach: En jij kunt ieder persoon gaan vertellen dat het zo maar gekomen is, zonder dat je daar oefening voor gedaan hebt.

Elise lacht mee: Nee, helemaal niet, Nee, nee, nee, ik bedoel juist door deze laatste maanden dat ik zoveel van jullie heb mogen leren, ik heb zo ongelooflijk veel geleerd. Ik ben er zo blij mee. Nee, nee, ik ben de eerste die zal toegeven en zal verspreiden hoe en van waar ik al deze wijsheid heb.

We lachen vaak zoveel, zelfs nu dat ik dit zit te schrijven schiet ik weer in de lach, ook de volgende passage was zo komisch, ik kon de volgende zijn nauwelijks afmaken.

Elise: Jullie moeten toch ook wel vaak hoofdschuddend naar beneden kijken, van wat voor rommeltje wij er van maken, of niet?

Isaak zit met zijn handen in het haar, zijn ogen in wanhoop naar boven gericht en lacht.

Isaak met zijn handen voor zijn ogen: Vaak zitten we zo, ik wil het niet zien. En dan gaan we bidden, wij bidden tot God om geduld, om kracht, om liefde, omdat ook wij raken wel eens uitgeput, dat wij het niet meer weten en dat wij het gevoel hebben van niet kunnen, dat het ons niet gelukt is. Ook dat voelt het medium en ook zij voelt het verdriet van ons en ook het medium voelt zich verdrietig daardoor. Waarom? Het is zo moeilijk te zien hoe iemand afglijdt. Alleen wij weten dat de persoon niet hoeft af te glijden, omdat wij weten: het is niet zo ingewikkeld. Je zit er nu middenin, maar als jij er nu als buitenstaander naar gaat kijken, dan is het niet zo ingewikkeld. Het is alleen maar ingewikkeld, omdat je daar nu zo ingewikkeld in zit. Jij bent er verstrikt door geraakt. Het doet ons zo ontegenelijk veel zeer om dat te zien, dat we niets meer kunnen doen. En dan moeten we loslaten, zoals jij los moet laten, maar wij laten niet graag los, dus dan gaan we onze energie bundelen en dan vragen wij om kracht om los te kunnen laten. Of dat juist de persoon in kwestie de bewustwording mag gaan krijgen in zichzelf van God, dat hij los moet laten en dat hij zich moet verheffen boven zichzelf, boven zijn fysieke pijn, zijn emotionele pijn en hoe hij weer moet gaan geloven en vertrouwen in beterschap. Ook wij hebben zo vaak geen resultaat, omdat de fysieke mens geen resultaat wil. Maar gelukkig hebben wij

nog veel meer wel resultaat. Maar ons werk is geen gemakkelijk werk, omdat dag en nacht - voor jullie dan - zijn wij er mee bezig, voor jullie. Maar waarom eigenlijk? Puur omdat wij het willen. Wij hebben er voor gekozen om als gids of als begeleider of als helper, de fysieke mens bij te staan. Wij hebben dat plechtig beloofd. Wij hebben ons daaraan overgegeven en wij houden ervan, maar zo vaak gaan wij terug in de sferen en dan zoeken wij ook weer iemand op, die iets hoger zit dan wij op dat moment en vragen om raad en dan laten wij ook onze emoties de vrije loop.

Elise: Maar als iemand zo afglijdt, we hebben het eerder over mijn eigen afglijden gehad en Tresi en ik hebben Nellie toch ook zo afschuwelijk zien wegglijden. Dan kan je wel zeggen, zo iemand wil niet geholpen worden, maar zo iemand kan zijn eigen wil misschien niet eens meer vinden, ik bedoel, de verwardheid en angst of duisternis kunnen zo groot zijn, dat het zo moeilijk is voor mensen om door die wirwar heen zichzelf nog te vinden en de kracht te bundelen. Maar ja, dat weten jullie, dat zit ik nou wel te vertellen, maar dat weten jullie natuurlijk.

Isaak: Dat weten wij.

Elise: Maar dat zal dan ook de les zijn die in je levensboek staat, dat je dat moet doen of zo.

Isaak: En opeens kom je iemand tegen die jou erop wijst, dat er iemand is die jou misschien kan helpen, misschien. En opeens kom je terecht bij ons. En opeens geven wij jou een nieuwe visie over jou nieuwe bestaan, als jij dat doet. Dus er is altijd hulp. Zo vaak hebben wij gezegd dat je het moet gaan onderzoeken, onderzoek de waarheid in het mediumschap van ons. Er zijn er genoeg, wij zijn er. Nu is er voor jou één medium, maar er zijn er genoeg. Zoek er eentje op en vraag om hulp. Misschien is dat medium niet het medium dat je moet hebben, maar misschien kom je door dat medium weer bij een ander medium. Want niet ieder medium kan jou helpen, het hangt af van de bevoegdheid, is dat medium bevoegd genoeg, om jou hierbij te helpen? Want misschien is het helemaal niet een medium wat hierop gespecialiseerd is, die daar toegankelijk voor is, dan moet je een ander medium zoeken. Als je naar ons medium toekomt en je vraagt om voorspellingen, dan zit je hier verkeerd. Dan zal het medium zeggen: ik ga je helpen zo goed ik kan, maar jij maakt je toekomst, want wij geven alleen aan.

Maar als jij dingen verwacht van koop ik een nieuwe auto morgen, ga ik een nieuwe jurk kopen morgen. . .

Elise: Kom ik nog een leuke vent tegen...

Isaak: Deze voorspellingen als een leuke man of verhuizingen kunnen wij vaak wel doen omdat vaak past dat in de tijd. Maar onbenullige voorspellingen van ga ik nog op reis, eet ik vandaag spaghetti of macaroni.

Elise: Ach, je wilt toch niet zeggen dat iemand daar mee aankomt.

Isaak: Je wilt niet weten wat wij meemaken. . .

Elise: Nou ja zeg, dat is toch te gek voor woorden.

Isaak: We hebben nog nooit meegemaakt van spaghetti of macaroni, maar gelijkwaardige onbenullige vragen: gaat mijn buurvrouw nog verhuizen, jij weet toch wat ik vanochtend dacht . . . hoe moeten wij dat weten? Dat zijn nog de lachende kanten van dit werk, dat wij moeten lachen om de. . .

Elise: Nou, stupiditeiten. . . of iets dergelijks.

Isaak lacht, zucht en knikt: Er zijn mediums die zich medium noemen en die wel deze functie tot zich nemen en jij als fysieke mens mag dan gaan zitten wachten tot je werkelijk die persoon tegen gaat komen, met dat krullend haar, met die kleur haar. Zonde eigenlijk hè, dat betekent beïnvloeding, jij ontmoet een man met krullend haar, dus al die mannen met niet krullend haar komen niet meer in aanmerking!

Elise: Nee, nee, die gooi je meteen aan de kant, want dat kon toch niet? Krullend haar moest het zijn.

Isaak: Maar stel dat het medium het verkeerd heeft. . .

Elise: Ja, precies, dan vergooi je misschien iets heel moois.

Isaak: Je moet een grote auto kopen, in die kleur. Ik houd helemaal niet van die kleur. Je koopt de grote auto en de kleur vloekt de hele dag tot je, omdat

het helemaal niet afgestemd is op jouw energieveld. Zit je mooi mee. Nooit beïnvloeden is ons motto, aangeven en vertellen, jij maakt je toekomst, jij hebt de vrije wil. Wij helpen de mensen zoals een dokter jou helpt, een dokter geeft jou een doosje medicijnen mee en zegt: als je deze medicijnen slikt, dan heb je geen hoofdpijn meer. Maar als de persoon zegt: dokter, ik gooi het in de prullenbak, dan zegt de dokter: jouw vrije wil.

Elise: Ja, je kunt natuurlijk je eigen toekomst voor een groot deel zelf bepalen, maar je kunt toch niet bepalen dat er een leuke man of vrouw op je weg komt, je kunt wel vertrouwen hebben in de situatie, van ik kom heus nog wel eens een leuke partner tegen, maar je kunt het toch niet sturen?

Isaak: Nee, maar wij hebben wel voorspellingen gedaan voor een persoon die iemand zou ontmoeten en dan konden we hem nog precies uittekenen ook. Het klopte ook en waarom? Omdat het vast stond, bepaalde dingen staan vast in de tijd. En dan zeg je, maar waarom bij die wel en die niet. Er zijn zoveel wetten waar aan gehouden moet worden en misschien staat het wel voor jou ook vast, maar misschien mogen we het niet vertellen. En misschien mag je deze persoon ontmoeten, omdat je het af moet werken met deze persoon of misschien heeft het kind jou net uitgekozen van dit is mijn papa, dit is mijn mama. Er zijn zoveel wetten tussen de wetten in. Dus ja, er zijn voorspellingen mogelijk, maar houd er altijd rekening mee dat jij nog steeds mag kiezen, ik ga naar links, ik ga naar rechts. Eerlijk waar, als jij vandaag kiest om dood te gaan, dan is het voorbij. Wij zouden nog op je gevoel kunnen inspelen, van niet doen, niet doen, niet doen en allemaal nare beelden in je hoofd stoppen zoals allemaal verdrietige kinderen, ellende, maar als jij het toch blijft doen, kunnen wij jou niet weerhouden.

Elise: Maar het is niet verstandig hè? Want diegene blijft toch in hetzelfde gevoel zitten.

Isaak: Het is het onverstandigste wat je kan doen. Maar vergeet niet dat wij ook op je inwerken, dus wij weten dat die relatie voorbij moet gaan voor de volgende relatie. Opeens krijg je een rottig gevoel in je lijf en je voelt je steeds meer verwijderd van die persoon en je voelt je niet meer wel bij die persoon en je haat die persoon opeens en je denkt waarom haat ik hem en je

voelt je gewoon niet meer lekker bij hem, je krijgt vervelende emoties. Het kan zijn dat er op dat moment op je ingespeeld wordt, niet om jou negatief te beïnvloeden, maar gewoon om jou even de ogen te openen.

Elise: Van dit is niet de juiste, dit is niet de goede weg waar je op zit?

Isaak: Het is klaar, ja.

Elise: Hoe luister je naar jezelf?

Isaak: Wij weten dat de fysieke mens heel vaak bang is. Hij is bang om naar de impulsen te luisteren. Stel dat je nu op dit moment een heerlijke impuls door je heen krijgt, waarom zou je die heerlijke impuls voor je houden? Waarom? Omdat jij jezelf een tweede impuls geeft, van nee, niet doen. Je luistert niet naar de impuls, maar naar je hoofd, dat gebeurt dagelijks.

Jij commandeert jezelf en je denkt dat het goed is, maar waarom komt het dan iedere keer weer terug als het zo goed is? Waarom krijg je steeds weer dezelfde leerschool? Omdat je het nog niet hebt begrepen, want heb je het eenmaal begrepen, dan komt het niet meer terug. Het is de leerschool die je nu meemaakt omdat je het nodig hebt. Het kan zijn dat je er je hele leven over doet en het nog steeds niet begrijpt. Maar hier bij ons zul je het wel gaan begrijpen. Maar waarom zou je er zo lang over moeten doen? Ook nu kan jij leren. Je hoeft niet te wachten tot je hier bij ons bent om vrij te kunnen zijn van jouw lichamelijke beperkingen. De gelegenheid word je geboden, grijp het aan. Dagelijks, grijp iedere gelegenheid aan.

Elise: De Ohm klank, wat is dat en wat doet het met je?

Isaak: Het gaat om het trillingsgehalte en het emotionele gehalte wat in de Ohm klank zit. Deze klank bestaat al zo lang. Heel veel mensen hebben deze klank gebruikt, vooral ook in de Hindoestaanse culturen. Er zit heel veel Goddelijkheid in deze klank. Op het moment dat je het uitspreekt gaat het vibreren op al je chakra's en op je aura, op je energieveld en zo zuiver je jezelf. De klank betekent allesomvattende. Het is een allesomvattende klank, heel simpel maar wel allesomvattend. Dus geef jezelf deze extra impuls, extra energie, extra verschoning. En op het moment dat je met je gedachten nog bezig bent om die klank te stimuleren - want het is een Goddelijke klank -

laat ik daar mijn toewijding aan geven, dan zul je zien dat de klank nog meer prikkelingen geeft bij jou. Goede klank, allesomvattende klank, de Ohm.

Elise: Soms lijkt het voor ons op aarde wel eens dat bijvoorbeeld een heel goed mens een lang ziekbed krijgt alvorens over te gaan naar de andere kant. Voor sommigen lijkt dit dan onrechtvaardig. Heeft dit ergens mee te maken, heeft het een bedoeling?

Isaak: Ja, de mens die overgaat krijgt precies dat wat bij hem past. Als jij je evolutieproces achter de rug hebt en jouw tijd is gekomen, dan maken wij een berekening en zorgen dat je hier terechtkomt op de juiste tijd. Is het stervensproces van lange duur, dan is dat voor jou van belang op dat moment. Misschien fysiek niet, maar misschien wel geestelijk. Misschien voor de mensen in jouw omgeving, misschien voor de kracht die je op dat moment mag putten uit jezelf. Misschien om het geloof te sterken tijdens dat proces. Zou de geest het niet aankunnen om plotseling over te gaan, zou die kunnen verdwalen. Er zijn meerdere vormen van overgaan. Eerste vorm van overgaan is ineens. Deze vorm van overgaan is de zwaarste vorm, omdat het shockeffect zo duidelijk is. Het is nog in de geest gegript tijdens het proces van hiernaartoe komen. Vergis je niet, jij bent verbonden geweest met je fysieke lichaam, langdurige tijd en opeens heb je het af moeten leggen. Je hebt geen tijd gehad voor afscheid, je hebt geen tijd gehad je geestelijk voor te bereiden. Opeens was het gedaan met je. Al jouw dromen, al jouw wensen, al jouw doelstellingen, ineens weg. En vergeet niet het zwaarste gedeelte is, dat je de mensen die je zo liefhebt, waar je liefde voor voelt, ook ineens achter moet laten. De mooiste vorm van overgaan is een lang stervensproces. Het geeft je de gelegenheid om jezelf geestelijk voor te bereiden, jouw angsten te verzachten, jezelf te verdiepen over de geestelijkheid. Het geeft je tijd! Tijd om alles op een rijtje te zetten. Wij ontnemen je die tijd niet. En al heb je fysiek pijn, dan nog steeds kun je jezelf geestelijk sterk maken. Het fysieke is en blijft een voertuig, het voertuig loopt niet meer goed, er mankeert wat. Het voertuig moet je af gaan leggen, jij mag jezelf ontbinden tijdens je ziekteproces. Jij mag contact leggen met die mensen waar je nog iets tegen wilt zeggen, jij mag je liefde tonen of je spijt. Toeval bestaat niet. Wij weten wat de fysieke mens nodig heeft. Gebruikt de fysieke mens dan deze gelegenheid of ziet hij het weer zoals hij het altijd doet. Ieder mens is altijd maar aan het klagen, het overkomt me, ik weer. Maar weet, jouw levensproces dat je doorloopt, past bij jou zoals je haren bij

je passen, zoals je ogen bij je passen, zoals je lijf bij je past. Het is precies wat jou toebehoort. Wij zijn perfect.

Elise: Graag zou ik wat meer willen weten over de ‘simpele’ geest die ons in de workshop lachtherapie heeft gegeven.

Isaak: Deze simpele geest zit absoluut nog niet in het gedachten proces, deze kan niets waarnemen via de gedachten prikkels maar uitsluitend via de emotionele prikkels. Simpelheid is nodig voor ieder fysiek mens om tot volledige uiting van zijn emoties te komen. Heel vaak wil de persoon lachen, maar houdt hij zichzelf tegen, dan zijn de gedachten prikkels overheersend. In deze lachtherapie moesten de lachimpulsen sterker zijn dan de gedachten. Geef je over aan je impulsen. Je volledig overgeven aan de lach en dan steeds weer en steeds weer. Volledig in die emotie gaan zitten. Dat geeft opluchting in het hartchakra en de zonnevlecht en in het keelchakra. Heel veel chakra's worden op dat moment op een positieve manier genezen, door het feit dat je er dus aan toegeeft. Ook huilen is een heel goede prikkel, want op dat moment gaat het keelchakra, de zonnevlecht, het gevoelschakra en het hartchakra openstaan. Dus alle emoties die men heeft moeten tot uiting kunnen komen. Je mag ook boos worden. Alle emoties die men heeft moet men tot uiting laten komen, ook boosheid. Op het moment dat men zich tegenwerkt of tegenhoudt, dan blokkeren de chakra's. Boosheid is ook een logische emotie, men voelt zich onterecht behandeld, voelt onrechtvaardigheid, uit het! Word boos! Anders krijg je een explosie binnenin. Laat de explosie naar buiten toe gaan, dan ben je er weer van af, als je het goed doet. Mensen zijn bang om boos te worden, dat is niet goed. Kijk naar kinderen, zij worden boos, dan komt de explosie en het kind wordt weer rustiger. Ouders moeten dat niet verbieden, want op dat moment gaan de chakra's weer dicht. Laat de emoties gaan. God heeft je die emoties gegeven om te kunnen uiten. Wij stimuleren iedere emotie.

Elise: Kunt u mij iets meer vertellen over mensen die in coma liggen?

Isaak: Op het moment dat mensen in coma liggen zijn ze fysiek nog steeds aanwezig maar geestelijk niet meer, dat is even uitgeschakeld, de geest functioneert niet. De mens herinnert zich meestal niets uit deze periode van coma. De geest is even uitgeschakeld, komt tot rust. Meestal is het een tussenfase, een tussenfase van het hiernamaals. Daarna komt hij hier bij ons,

wij nemen hem op, dan komt hij weer tot zichzelf hier, want ook dat vergt weer een herstellersperiode. Het kan ook zijn dat de geest al tijdens de periode van coma is hersteld en dat hij weer langzaam tot zichzelf komt. Het hangt ervan af wat er op zijn levensloop geschreven staat, mag hij nog blijven of moet hij deze kant opkomen.

Elise: Kunnen alle zielen bij jullie daar naar ons hier beneden kijken?

Isaak: Nee, dat is onmogelijk. Je moet het zo zien. Je zit in een grote omgeving, alle sferen en iedere sfeer heeft zijn eigen energieniveau, het loopt allemaal door elkaar heen. Iedere energie creëert ook zijn eigen ambiance, zijn eigen level. Op het moment dat er heel veel mensen zijn op deze energie, leven zij hun eigen leven daar, zoals zij dat voelen en willen. Maar op het moment dat daar geestelijke wezens zijn die geïnteresseerd zijn in het aardse leven - dus hetgeen hier plaatsvindt bij jullie - dan moeten ze toestemming vragen om te kunnen dalen. Ten eerste moeten ze weten hoe ze hier naartoe moeten komen en ten tweede ze moeten weten hoe ze weer terug moeten komen zodat ze niet verdwalen. Dus concentratie en het leren hoe ze zich aan één gedachte vast kunnen houden is een vereiste. Ik wil naar beneden toe, ik wil dalen ofwel ik wil terug naar mijn level. Ze mogen deze gedachte niet laten verzwakken, want ze raken de weg kwijt. Concentratie is een vereiste. Waarom zouden de zielen zich bezighouden met het aardse leven? Alleen als ze nieuwsgierig zijn naar wat er hier te beleven valt of als ze een dierbare hebben achtergelaten. De begeleiders en de gidsen hebben toestemming gegeven om hier rond te lopen. De gidsen verzamelen zich met andere gidsen en begeleiders en samen met de concentratie van de gedachten dalen ze in één keer. Het kan zo zijn dat hier verdwaalde zielen rondlopen. Maar meestal is het zo dat ze nooit naar de overkant zijn gegaan, dus hebben ze nooit de transformatie meegemaakt van het aardse leven naar het geestelijke leven en ze blijven nog steeds hangen op dit energieniveau. Ze worden nog steeds aangetrokken naar deze planeet, ze kunnen het niet loslaten. Dus nee, het is onmogelijk steeds bezig te zijn met deze planeet. Waarom? Ook wij hebben levens, ook wij leven door, ook wij zijn gelukkig, we hebben het aardse leven niet meer nodig behalve als het ertoe doet hier te zijn.

Elise: Hoe moet ik dan interpreteren als er bijvoorbeeld wordt gezegd ‘oma is overgegaan naar het hiernamaals, maar zij kijkt nog steeds over mijn schouder mee’.

Isaak: In gedachten. De dierbare kan zich in de geest bij jou verplaatsen, dat wil zeggen dat hij fysiek niet aanwezig is, maar in de geest is hij bij jou. Ze kunnen zich heel even in de geest met jou verbinden, maar zijn niet aanwezig.

Elise: Dus als oma tegen mij zegt: ik kijk nog steeds over je schouder mee. . .

Isaak: Dan is dat een gezegde. In de geest kunnen zij zich even met je verbinden, maar hier zijn, nee. Vergeet niet, het is geen gemakkelijke job of ervaring om te dalen, het vergt heel veel concentratie en het vergt heel veel wilskracht, ze moeten willen hier te zijn. Meestal willen ze op dat moment zo intens, maar ze moeten ook weer terug kunnen. Als ze iedere keer weer terug zouden komen, wordt het moeilijker om het leven weer op te pakken. Ze nemen geen werkelijk deel aan dit leven, omdat ze zijn alleen maar toeschouwer en als toeschouwer mis je de waarde ervan. Je wilt meedoen maar dat kan niet omdat je onzichtbaar bent, dat is heel erg verdrietig en frustrerend voor de mensen die hier zijn bij ons. Ze zijn in jullie midden, ze zien hun dierbaren maar ze kunnen ze niet aanraken, niet voelen, ze kunnen hun liefde niet tonen, behalve via een medium.

Elise: Uiteindelijk is het voor de mens van boven dus eigenlijk niet zo prettig.

Isaak: Zie het zo, je bent overgegaan en je hebt je dierbare kinderen achter moeten laten. Je bent aanwezig en je ziet ze weer, ziet ze opgroeien maar je kunt ze niet aanraken, omdat jouw energie anders is dan hun energie. Dus dat geeft alleen maar verdriet en frustratie en de terugkeer naar de sferen wordt belemmerd, omdat je vastzit aan de aardse energie.

Elise: Stel, ik, Elise, overlijdt. Ik ben in dit leven vrouw, mijn voertuig, mijn omhulsel blijft achter, mijn ziel en geest gaan over. Ga ik dan toch als vrouw naar het hiernamaals?

Isaak: Je blijft hetzelfde psychische, geestelijke lichaam aanhouden van het leven wat je het laatste leeft. Op het moment dat je opnieuw geboren wordt

en je overlijdt weer, dan houd je weer dat lichaam aan. Dus je verandert niet als je sterft, behalve als je weer geboren wordt. Ook je gevoelens blijven hetzelfde, totdat je weer wordt geboren, dan ga je weer door die sluier van vergetelheid. De ziel blijft altijd intact, het is de geest die weer verandert als je opnieuw wordt geboren.

Elise: Maar hoe gaat het dan als ik overlijd en ik ontmoet oma, hoe moet ik me dat voorstellen?

Isaak: Je oma zal jou werkelijk in haar armen sluiten, je oma zal je werkelijk aanraken, een geestelijke aanraking en je zult het ook werkelijk voelen omdat je een geestelijk lichaam hebt, een etherisch lichaam. Je ziet je oma zoals zij zich op dat moment wil laten zien aan jou.

Elise: Maar niet zoals ik nu het beeld heb van mijn oude oma met haar armen wijd om mij te verwelkomen.

Isaak: Meestal wel, meestal zie je de persoon precies zoals jij die voor het laatst hebt gezien, omdat er op dat moment een herkenning plaatsvindt.

Elise: En hoe ziet zij mij dan?

Isaak: Op het gevoel. Zij verbindt zich met jouw gevoel en ze wordt naar je toegebracht, op het gevoel. Zij herkent jou, want zij weet dat jij haar kleinkind bent, dat weet zij. Omdat ze jou herkent op het gevoel en omdat zij geestelijk is, kan zij zich fijner afstemmen dan jij jezelf kan afstemmen. Want jij bent op dat moment nog grofstoffelijk, jij moet nog fijnstoffelijk worden. Zij is al een tijdje in de sferen dus zij is al fijnstoffelijk, daarom kan zij zich verbinden met jou, maar jij nog niet met haar.

Elise: Fijnstoffelijk, grofstoffelijk, wat houdt dat in?

Isaak: Wij zijn fijnstoffelijk, jullie zijn grofstoffelijk. Jullie kunnen niet door de materie heen, wij wel.

Elise: En op het moment dat je overgaat, begint dat proces.

Isaak: Dan laat je jouw grofstoffelijk lichaam achter je, je verlaat je fysieke lijf, maar je hebt nog steeds het fysieke beeld bij je, dus je voelt je nog steeds fysiek en naarmate je dichterbij jezelf komt, word je fijnstoffelijker.

Elise: Wat is een déjà vu?

Isaak: Het woord zegt het eigenlijk al, 'vaker gezien'. Heel vaak is het een reflectie van wat je eerder hebt waargenomen, het reflecteert zich weer op je gezichtsveld, je hebt het al eerder gezien, je bent er eigenlijk al geweest, in de geest. Een stukje vooruitblik en meestal is het een stukje vooruitblik van iets onbenulligs. Dus iets waar je niet je vrije wil hoeft te gebruiken, iets alledaags. Want als de vrije wil erbij komt kijken, dan kun je het nog niet zien want je vrije wil kan dan nog links of rechtsom, dus kan het niet bij jou zijn. Het is iets onbenulligs dat je even ziet. Maar ook zo belangrijk voor ons want de fysieke mens staat even stil bij zichzelf en hij denkt: hé hoe kan dat nou, dit heb ik toch al eerder gezien? En dat geeft hem weer een soort vraagteken en ieder vraagteken is voor ons weer een kans, een kans om even weer in te grijpen, hij vraagt en wij komen. Als hij zich afvraagt: kan dit wel dat ik dit al eerder heb waargenomen? Dan spreken wij tot de fysieke mens in de geest en zeggen: je bent er al geweest. En als je er al bent geweest dan betekent dat eigenlijk al dat er meer is, de toekomst is er. Jij kunt een beetje waarnemen als je wilt, dus je kunt nog meer waarnemen als je er een studie van maakt en jezelf gaat onderzoeken en nieuwsgierig bent en het pad opgaat van spiritualiteit. Een déjà vu is iets heel kostbaars voor ons, omdat het alleen maar een kleine blik is naar de toekomst en dat komt puur door het feit dat jij je in de geest hebt kunnen verplaatsen.

Elise: Jullie hebben al eerder aangegeven; er is een kinderhemel, mag ik daar wat meer over weten?

Isaak: Als kinderen na hun geboorte weer snel deze kant opkomen - weet, kinderen zijn zuiver en die willen we graag zo houden - die worden hier opgevangen door de witte gedaantes, want die zijn zuiver, heel zuiver. Hoge energie, heel hoog en die worden opgepakt en verzorgd en groeien hier in veiligheid op, zonder beïnvloed te worden door andere mensen. Kinderen leven in veiligheid hier en ze worden beschermd tot ze groot zijn en klaar zijn om door te mogen naar de volwassen sferen, de sfeer waar ze thuis horen.

Dit gebeurt als het kind ongeveer 12 jaar is.

Elise: Jullie zeggen ‘wij zijn allemaal God’, mag ik daar een nadere uitleg over?

Isaak: Ieder individu, ieder fysiek, geestelijk individu, iedere steen, plant, dier, al hetgeen er is, is een teken van het leven. Als er geen leven zou zijn, zou het er ook niet zijn. Dus die steen, die is er, het dier is er, die plant die is er, de mensheid is er, al hetgeen wat je waarneemt is er en al hetgeen wat je niet kan waarnemen is er en dat maakt allemaal deel uit van het Al, het almachtige, het allerhoogste, alles, de planeet, de kosmos. God is een energie, een Goddelijke energie en iedereen bezit deze energie, elke plant, ieder dier, elke steen bezit de Goddelijke energie. Daarom kunnen stenen genezen, kunnen planten stimulerend werken op de organismen, op de organen van de mensen. Vroeger gebruikten ze planten voor genezingen en nog steeds. De fysieke mens is uniek, dat wil zeggen: de fysieke mens kan zijn Goddelijkheid laten groeien. Hij kan zichzelf zodanig gaan ervaren dat hij zijn Goddelijkheid kan waarnemen. Dat hij volledig God is. Vaak is dat een lang proces, een lang groeiproces van heel veel levens. Maar als de fysieke mens zich uit zijn harnas losmaakt en zich van zijn negativiteit verlost, komt hij dicht bij zijn Goddelijkheid. Waarom is het belangrijk om Goddelijk voedsel tot je te nemen, Goddelijke studie, Goddelijke mensen, Goddelijke energie, daarom is het belangrijk jezelf naar binnen toe te keren. Maar dat vergt veel wilskracht, omdat de mens afgeleid wordt, afgeleid door hetgeen niet Goddelijk is, de gewone beslommeringen. De beslommeringen van het alledaagse, dat is heel vaak niet Goddelijk omdat je erin verdrinkt en er letterlijk in vastzit, in de oude patronen. Jij bent God en ieder van jullie is God maar voed jezelf met positieve energie en je Goddelijkheid groeit steeds meer en steeds meer en je evolutieproces gaat steeds sneller en sneller en eens kom jij tot je volmaaktheid en dan ben je gewoon alleen God. Een energie, een allesoverheersende energie van zijn, van gelukzaligheid en dan doet het er niet toe wat je gisteren deed, doet er ook niet meer toe wat je wilde doen, doet er alleen maar toe dat je er bent en dat je jezelf zalig voelt en dat je jouw liefde wilt delen en je liefde uit wilt strooien over de andere mens om ook hen te laten groeien. Het is net alsof je water bent en je voelt jezelf de waterbron en jij sprankelt, je voelt je als een fonteyntje. Je wilt graag dat het water, de druppels, op de andere mens gaat dalen, omdat jij weet als zij jouw Goddelijkheid voelen, dan komen zij ook tot hun eigen

Goddelijkheid. En ook deze mensen doen weer hetzelfde als jij en dan kom je tot een eenheid, kom je tot het Al.

Elise: Hoe groot is de kracht van herhaling in het gebed?

Isaak: Er zit heel veel kracht in herhaling. Kracht bouwt zich op. Belangrijk in gebed is ook dat je jezelf volledig inzet. Als jij een gebed omhoog zendt en je prevelt gedachteloos of terwijl je met je gedachten bij de boodschappen zit, dan komt dit gebed niet aan. Dus met volledige inzet, concentreer je, fixeer je op hetgeen je zegt en geloof in hetgeen je zegt.

Elise: Kunt u misschien iets meer vertellen over de macht van de gedachte.

Isaak: O, die is zo machtig. Het is hetzelfde als we net hebben verteld over het gebed. Precies hetzelfde. Jij spreekt een gedachte uit met woorden en dat manifesteert zich in power, in kracht. Op het moment dat jij steeds weer gedachten hebt en die dwalen steeds overal naartoe, wat doe je dan, je bent niet bij jezelf. Heb jij positieve gedachten naar andere mensen toe, dan zend jij dus positieve gedachten uit en dat is alleen maar positief. Heb jij negatieve gedachten dan is dat negatief, want dan kan jij mensen breken als jij steeds weer in herhaling valt. Het kan zijn dat jij een negatieve gedachte hebt en die lost op, niets aan de hand. Maar het kan zijn dat die negatieve gedachte zo krachtig wordt dat je dus mensen kunt breken, niet doen. Ik pak jou door mijn wil, niet doen.

Elise: Is dat zó sterk?

Isaak: Ja, zeker als het een mens met een bepaalde gave betreft, dat die begeleiders om zich heen heeft, net als het medium begeleiding heeft van ons, heb je dus ook negatieve begeleiders die de mens kunnen breken. Door de gedachten uitgang gaat die negativiteit om jou heen om jou te breken. Een medium zendt het uit en de helpers gaan aan de slag. Precies hetzelfde als met dit medium, het medium zendt het uit en wij gaan aan de slag. Dus als jij steeds weer in je gedachtegang blijft hangen, kun jij jezelf ook breken, omdat je niet meer in het gevoel gaat zitten. Als je steeds maar blijft denken, blijft piekeren of verdergaat en in de toekomst gaat zitten, of in het verleden, dan ben je niet bij jezelf. Dus wees voorzichtig met wat je denkt.

Wat je wel kunt doen is proberen de gedachten los te laten. Dat is een oefening die je kunt doen. Iedere dag weer, ik laat het los, ik laat het los en iedere keer herhaal je die woorden, de kracht van het bidden, praten is bidden, weer die kracht van herhaling, ik laat het los, ik laat het los. En je hebt mensen die geven het gauw op, die willen zich niet vermoeien, ze blijven in hetzelfde zitten en hopen dat het oplost. Niets lost op! Jij hebt de power je leven te gaan draaien of keren. Jij bepaalt je eigen levensloop en natuurlijk word je gestuurd, maar jij bent toch degene die moet gaan stappen. Als wij jou daar naartoe willen hebben, kunnen wij achter jou gaan zitten duwen, maar wij kunnen jou niet gaan manipuleren die kant op te gaan, als jij je vrije wil gaat gebruiken. Ik wil niet daar naartoe, ik wil daar naartoe. Nou, dan blijven wij weer staan en je gaat ernaartoe en wij wachten weer tot je komt. Dat zijn de zijwegen die de mensen nemen, ze dwalen van hun levenspad af, gaan de verkeerde weg op, dan krijgen ze spijt, denken nee dit was het niet en beginnen ze weer opnieuw en dan zijn wij er weer. Wij zijn er altijd! Wij wachten af, wij wachten af tot de persoon weer wil. En als hij wil en hij gaat bidden en vragen, dan zijn wij er weer. Natuurlijk hebben wij ook wetten, wij mogen niet komen als we die groene kaart niet hebben, als iemand hoger boven ons, als de hogere machten zeggen van nee, even niet, het is nog niet de tijd, dan mogen we niks doen. Heel vaak worden mensen ongeduldig, mijn gebed wordt niet verhoord, ja, het wordt gehoord, maar het wordt misschien niet verhoord. Maar, het wordt wel gehoord, ieder gebed wordt gehoord. Je moet niet vergeten, er zijn miljoenen en miljoenen entiteiten om de wereld, dus je bent niet alleen. Als iemand een energie ziet of een geest in de kamer en hij denkt: o, ik zie een geest, dan komt dat omdat je op dat moment verbonden bent met die geest. Misschien zat hij er al lang, want wij zijn er altijd, wij verbinden ons met de fysieke mens. Wij komen bij de fysieke mens, wij leren uit de fysieke mens omdat ook wij moeten weten hoe het hier bij jullie op Aarde eraan toegaat. En als wij weten, kunnen wij dat weer aan het medium doorgeven en dan is ook deze informatie accuraat. Is dit een duidelijk antwoord op je vraag?

Elise: Ja, ja, de macht van de gedachte. Nou, die is dus heel, heel erg krachtig, dat had ik nooit gedacht.

Isaak: Ja, je kunt jezelf ook ziek maken, je kunt jezelf ook blij maken of verdrietig. Alles kan je met jezelf.

Elise: Ik ben er zelf natuurlijk een goed voorbeeld van. Ik ben anders geworden, met behulp van jullie uiteraard, maar ook door mezelf steeds opnieuw die positieve impulsen te geven. Ik voel me onderhand een echte survivor op dat gebied.

Isaak: Ja.

Elise: En dan zie je dat op het moment dat je die gedachte hebt, je de uitwerking ervan direct ervaart, direct kunt voelen.

Isaak: Ja. Stel dat jij nu thuis bent en je bent helemaal op jezelf en jij gaat je alleen maar negatieve gedachten eigen maken, dan voel je dat ook, dan ga je daar helemaal inzitten, dan kan je helemaal opgesloten raken, kun je paniekaanvallen krijgen, angstaanvallen, je gaat er helemaal inzitten en je breekt jezelf letterlijk, voor niets. En op het moment dat je daar weer uitstapt, is er niets aan de hand. Veel mensen hebben angst- of paniekaanvallen en dat komt hierdoor. Meestal is er niets aan de hand. Stel dat een kind buiten speelt en het kind is vijf minuten te laat. De moeder haalt zich van alles in haar hoofd. Kind is nog niet thuis, kind is dood, kind is meegenomen, maar het kind komt vrolijk thuis. De moeder heeft vijf minuten van haar leven vergooid in paniek en angst. Dat is een mooi voorbeeld van gedachten.

Elise: Het is inderdaad wel moeilijk om daar uit te breken en ik denk dat ik dat voor de ‘Amerika periode’ niet had. Maar als je eenmaal in die spiraal zit, jezelf. . .

Isaak: Jezelf rustig maken, bid! Herhaal steeds de gedachte. Ik maak me krachtig, ik maak me krachtig. Je hoeft niet alleen te bidden voor de natuur, voor de medemens, bid ook voor jezelf! Bid! Maak me krachtig, maak me krachtig, herhaal die gedachten. Herhaal met intensiviteit, met concentratie, met fixatie en de vrije wil en dan kom je eruit. Heel veel mensen gaan dan meteen liggen, net als een overval, kom maar, pak me dan. Zeg: nee, ik vecht tot het einde. Als ik toch moet gaan, dan ga ik wel vechtend. We hebben al heel veel lessen toegewijd aan gedachten. Voel jezelf verheven, denken ze, ik word geholpen, doe ik niet zelf. Ga naar je verdriet toe, haal het omhoog, ga naar de blijdschap en lach. We hebben zo vaak oefeningen gedaan om te laten zien aan de fysieke mens hoe hij zichzelf kan manipuleren. Hoe vaak

denken jullie niet aan rijkdom. Als ik rijk word dan heb ik dit, dan heb ik dat, hè heerlijk vindt hij dat. Omdat de fysieke mens is een materialistisch wezen. Hij voelt zichzelf in die heerlijkheid doordat hij zichzelf verplaatst in deze beelden. Wij zeggen: als jij je goed voelt en je verbeeldt je een plaatje, je geeft jezelf een positief beeld, dan is daar niets mis mee. Zolang je niet hebberig wordt, mag je jezelf verplaatsen. Jammer genoeg kiest de mens vaak de andere kant. De fysieke mens heeft een negatieve energie om zich heen omdat hij op Aarde is. Dat wil niet zeggen dat de Aarde een negatieve energie is, maar aards is aards, krachtig en jij daalt naar een heel laag trillingsgehalte waarin je jezelf staande moet houden. Het is niet gemakkelijk. Maar ja, het was je vrije wil, jouw keuze, jouw leefproces. Je wilde hier doorheen om machtig te worden, te stijgen, om groot te worden. Je wilt je spiritualiteit ontdekken in het aardse. Je wilde graag leren hoe het is om goed te zijn, om slecht te zijn, om hebberig te zijn, je wilde al je emoties doorlopen. Dat is je vrije wil en wij zeiden, wij doen die poort open, ga maar.

Elise: En nou nog tot een goed einde zien te brengen, hè?

Isaak: Nou, dan kom je weer terug.

Elise: Dan gaan we de boeken er weer op naslaan, hoe heb ik het gedaan.

Isaak: Je hebt nog zo veel tijd, je bent oneindig. Je kunt zo vaak terugkomen en het weer overdoen. Maar iedere minuut die verspild is, is een verspilde minuut.

Elise: Ik zou zelf nog wel iets luchtiger willen zijn, ik zou nog wel wat. . .

Isaak: Speelser willen zijn?

Elise: Ja, speelser, luchtiger, iets frivoler in het leven willen staan, iets makkelijker mijn schouders op willen kunnen halen, zorgelozer zijn.

Isaak: Train jezelf, train jezelf in het luchtiger worden. Durf iets te doen wat je meestal niet zou doen. Stel dat jij naar iemand toegaat en je trekt een raar gezicht van ullep, ik noem maar een voorbeeld, dan ga je zelf eigenlijk naar beneden toe van Brrrrr, wat eng. Nou dat lucht op.

Elise: Ja, eigenlijk buiten je eigen boekje gaan, terwijl het feitelijk iets heel onschuldigs is.

Isaak: Oefen, oefen op hetgeen je niet gewend bent, positieve dingen dan, hè. Je bent een keurig meisje.

Elise: Oei, ik ben zo keurig.

Isaak: Je loopt op deze weg en je zegt: ik maak hem wat wijder, krijg ik wat meer ruimte, ik heb meer vrijheidsmogelijkheden en straks ga ik weer hier zitten, midden op het pad. Je blijft hetzelfde en ook al spring je eruit, je springt iedere keer weer terug. Maar dat geeft je een soort opluchting. Daarom zijn die workshops en die lesavonden en al datgene wat wij geven, zo belangrijk voor de fysieke mens, omdat hij iets anders doet dan het normale. De meeste mensen die toe zouden kijken zouden denken 'die zijn getikt', maar jullie beleven het in de intensiviteit daarvan, jullie weten het. Die andere mensen kijken toe, dat zijn toeschouwers. En wij zeggen: toeschouwers, kom, beleef het, oordeel achteraf, nooit vooraf.

Elise: Op een lesavond hebben we het al eerder even zijdelings gehad over beroemdheden zoals Einstein en Jeanne d'Arc, dat waren bijzondere mensen.

Isaak: Ja, Jeanne d'Arc had stemmen, had visioenen. Ja, een heilig wezen. Jeanne d'Arc hebben ze verbrand op de brandstapel, voor het feit dat ze dus niet geloofd werd, zij gaven haar de naam ketter. Maar Jeanne d'Arc sprak de waarheid en zij had de missie om het land bij elkaar te houden en dat heeft ze ook volbracht. Op het moment dat haar missie klaar was, is ze overgegaan. Maar ja, zoals we al zo vaak zeiden, je wordt altijd pas achteraf heilig verklaard, nooit vooraf. Maar ze heeft veel goeds gedaan, ze heeft letterlijk haar strijdpak aangedaan en de strijd gestreden, zij was zelf het voorbeeld voor de mensen. Ook zij is geraakt en weer opgestaan en doorgegaan tot het einde. Zij heeft nooit haar doel uit het oog verloren, zij wist: daar moet ik naar toe, dat moet ik bereiken en hoe klein ze ook was, ze was krachtig en ging op haar doel af. Heel veel moed had ze, heel veel kracht maar ook veel angsten en waanideeën. Heel veel waanideeën. Vergeet niet op het moment dat jij je gaat openstellen, dat je steeds gestuurd wordt en visioenen krijgt, dan kan je met het fysieke in strijd komen, dat je eigenlijk

denkt dat je het fysiek niet aankan, dat je dus gaat hallucineren, dat je waanideeën krijgt. Maar toch heeft zij haar doel bereikt. Jammer genoeg hebben ze het gedaan op een manier die heel erg pijnlijk is, maar we kunnen je wel vertellen dat op het moment dat ze daar stond en dat zij overspoeld werd door het vuur, was haar geest eruit. Ze zit in de goede sferen hier bij ons. Zij heeft heel veel moed gehad en dat waarderen we. Een tenger meisje als zij was, met zoveel kracht en doorzettingsvermogen, zodat ze werkelijk tot de hogere machten kon doordringen. Maar ja, dan komt er weer jaloezie bij kijken. Jaloezie heeft haar genekt. Mensen zijn jaloers, jaloers op datgene wat iemand laat zien. Dan proberen ze te keren en te draaien en te wenden en daar gaan ze het geloof voorzetten, dat je het geloof bezittend, in naam van, een naam van hoger, dan bezoedel je het geloof en dan maken we jou een koppie kleiner. Zij heeft ook de mannelijkheid tot zich moeten nemen, want zonder haar mannelijkheid had zij niet haar doel kunnen bereiken. Zij heeft haar kleren afgelegd en de mannelijke kleren eigen moeten maken om daar uit te komen. Want vergeet niet, het was een mannentijdperk. Als vrouw had je niets te zeggen in een mannentijdperk en heeft zij goed gehandeld om haar kleren af te leggen. Zij wist dat ze er afstand van moest nemen, maar ook dat was haar weg naar het einde. Alles wat zij deed met goede intentie, is later tegen haar gebruikt. Maar ja, zij had haar taak volbracht en de rijkdom krijgt ze hier bij ons in het hiernamaals.

Einstein was een veel ingewikkelder mens, hij had heel veel theorieën en heel veel ideeën en die probeerde hij zo te draaien en te keren, om ze te kunnen plaatsen. Heel vaak moet je iets draaien en keren en zelfs weggooien voordat je iets nuttigs krijgt. Maar toch is zijn naam in historie blijven hangen omdat hij intuïtief heel veel heeft gegeven aan de mensheid. Hij heeft intuïtief gehandeld en gewerkt en ook hij had hulp van hogere machten dus ook zijn uitvindingen komen van ons.

Elise: Ah, net zoals we het laatst hadden over de medische wereld.

Isaak: Ja, ook de medische wereld, al hetgeen jullie hebben aan instrumenten, komt omdat wij die instrumenten gebruiken. Want eigenlijk zijn jullie domme wezens.

Ik lach.

Isaak: Waarom zijn jullie domme wezens, omdat jullie je intuïtie niet volledig gebruiken. Dus jullie proberen iets te verklaren en nog eens te verklaren. Maar als je probeert iets te verklaren, dan blijft het heel vaak in het verklaringsproces hangen. Terwijl als je intuïtief bezig bent en je gooit van alles heen en weer, zie je wel hoe het uitkomt, pas dan krijg je resultaat. Daarom de instrumenten die intuïtief te werk gaan, zoals jij intuïtief tekent en schildert, dat zijn waardevolle mensen en waarom doen wij dat, voor het evolutieproces. Het tijdperk moet veranderen, de evolutie moet doorgaan, er komen weer nieuwe reïncarnaties die kunnen niet in diezelfde energie terugvallen als waar ze eerder zijn overleden. Ze moeten door kunnen gaan, dus wij zorgen dat het verandert in de wereld, anders kunnen zij niet reïncarneren. Begrijp je? Anders moeten zij daar blijven wachten, kunnen zij nog steeds niet dalen, want er is nog niets veranderd. Dus wij zorgen dat het evolutieproces op gang blijft.

Elise: Ja, ik begrijp het.

Isaak: Daarom verandert de wereld.

Elise: En ook de componisten Bach, Beethoven werden geïnspireerd of de schilders Van Gogh of Rembrandt?

Isaak: Veel wel, heel veel. Degenen die historie hebben gemaakt, dat zijn degenen die wij naar jullie toe hebben gestuurd.

Elise: Ja, en ze hebben veel mooi werk achtergelaten.

Isaak: Shakespeare bijvoorbeeld. Niemand kon hem begrijpen, maar ja, hoe kan je nou iemand begrijpen die anders is dan anderen.

Elise: Ja, die is heel onbegrepen geweest.

Isaak: Heel onbegrepen. Hij begreep zichzelf niet eens. Maar hij had zo'n prachtig verhaal, woordenschat, prachtige stukken die hij heeft geschreven, maar dat kwam allemaal door inspiratie. Hij moest wachten tot het juiste moment. Hij kon wel een pen pakken, maar op papier gebeurde niets tot de inspiratie kwam.

Elise: En ook al heel jong hè?

Isaak: Vanaf de geboorte al, van kleins af aan.

Elise: En tot op de dag van vandaag wordt er onderricht in gegeven.

Isaak: Ja, het wordt nog steeds gebruikt.

Elise: Waarom staan mensen van de kerk, nonnen, dominees, priesters, zo ongelooflijk afwijzend tegenover de paranormale wereld, alsof het, ja wat voor woord moet ik nu gebruiken, alsof het . . .

Isaak: . . . duivelachtig is?

Elise: Ja, zoiets, ja.

Isaak: Omdat ze niet beter weten, puur onwetendheid. Deze mensen, ze weten niet beter, ze hebben een of andere Bijbel uitgelezen en ze kennen de hele Bijbel van voor naar achter, van links naar rechts. Ze hebben het er in laten stampen, het is ze met de paplepel in gegoten, van onthoudt goed wat hier staat, ze wijken niet van hun regels af en ook in de Bijbel staat, dat dit wat wij doen niet mogelijk is. Vergeet niet, dat boek is al eeuwen oud. Wij weten dat Jezus verkondigd heeft, ga heen en bereik de mens, heel de mens, leg je hand op hen met handoplegging. Ook dat staat erin, maar ergens staat ook een zin in dat men uit moet kijken voor mensen zoals het medium. Dat het allemaal van de duivel afkomt, maar de duivel bestaat niet. Hoe kan het dan van de duivel afkomen. Er bestaan negatieve sferen, slechte sferen en uiteraard zijn er mediums die werken met de slechte kant, die dus ook duivelachtig bezig zijn, uiteraard. Maar er zijn altijd twee kanten, er zijn ook mediums die een positieve bijdrage leveren aan de maatschappij. Want als er alleen negatieve bijdragen zouden worden geleverd en wij zouden nooit intreden en positieve bijdragen leveren, dan zou de wereld er veel slechter uit gaan zien. Dus wij hebben geen keus, wij moeten wel ook intreden en wij moeten wel mensen sturen naar de Aarde om dus de andere mens te overtuigen dat God bestaat en dat de wereld niet zo slecht is als zij op het eerste oog lijkt te zijn. De Bijbel is een goed boek, maar neem het niet te letterlijk, en onderzoek het, ga op onderzoek uit, ga kijken of het goed voelt of niet goed voelt, want niemand kan jou vertellen wat goed of slecht is. Als

iemand zegt dit is slecht, jij moet aanvoelen wat slecht is. Als iemand zegt, dit is goed, jij moet voelen wat goed is. Onderzoek brengt wijsheid, dus zoek het uit en je zult zien dat het jou heel veel geluk gaat brengen als jij er achter komt dat ook God hier op Aarde is, in jou, bij jou en overal.

Elise: Is de Bijbel nog steeds het handboek voor het leven?

Isaak: De Bijbel is een houvast, een handvat, een houvast voor de mens. De Bijbel is al heel lang aanwezig en is al heel veel herschreven zodat heel veel waarheden verdwenen of aangepast zijn naar de waarheden van de mens. Het hangt er dus vanaf hoe zit de mens op het moment dat hij de Bijbel schrijft in elkaar. Wat is zijn interpretatie? Wat is zijn geloof? Er zijn heel veel soorten Bijbels. Heel veel hangt af van het geloof van de persoon die de Bijbel heeft herschreven. Maar ja, meestal is de Bijbel dus een waarheid. Wij weten dat de fysieke mens aan het veranderen is, dus de fysieke mens heeft vaak steeds minder aan de Bijbel. Hij leert meer uit zichzelf dan uit de Bijbel. Omdat de Bijbel van oudsher is, staat het ook geschreven als zodanig. De fysieke mens begrijpt vaak niet wat het betekent, daarom is een nieuwe versie van de Bijbel handiger voor de nieuwe mens van deze tijd.

Elise: In de Bijbel staat dat God indertijd Israël heeft uitverkoren, Jezus is daar geboren, Bijbelse verhalen spelen zich daar af. Hedendaags lijkt eigenlijk India het spirituele centrum van de wereld. Is er nog steeds iets als een uitverkoren volk, hoe moeten we dat zien?

Isaak: Nee, dat is niet waar. Ieder fysieke mens is uniek, ieder fysiek mens is gelijk. Er staat geen enkel fysiek mens boven de andere. Het geloof van ons is dat ieder fysiek mens waardig is te zijn en dat ieder fysiek mens er is om zijn evolutieproces te doorlopen om verder te kunnen gaan in zijn volgende reïncarnatie. Er is geen land dat uitverkoren is, ieder mens is gelijk, ieder land is gelijk, behalve de principes van een land. Dus het kan zijn dat het ene land een andere principekwestie heeft dan een ander land. Ja, en India is een heel spiritueel land, maar dat zijn zoveel landen. Het hoeft niet meteen een hele natie te zijn, het kan ook een volk zijn. Ieder volk heeft zijn eigen normen en waarden en dat straalt over de gemeenschap heen en dat straalt ook uit op het land. De energiewaarde van een land is voelbaar, hoe de fysieke mens daar leeft. Ben je goed, zijn we allemaal goed, dan straalt dat land positieve energie uit. Joden zijn voor ons heel dierbaar, dat komt door het feit dat

Joden eigenlijk heel veel discriminatie hebben meegemaakt. En dat komt voort uit de oudheid want vergeet niet ook Jezus is een bijzonder persoon en die draagt dezelfde energie uit als de Joden.

Elise: Begraven of cremeren, ik heb een duidelijke voorkeur voor begraven, is er een voorkeur?

Isaak: Wij zijn tegen crematie, want jij als fysieke mens weet niet hoever jij bent, hoever jij jezelf los kunt maken van je fysieke lijf. Op het moment dat jij te aards bent, kan het zijn dat jij je fysieke lijf nog niet wilt verlaten. Dat wil zeggen, dat jij, als dood fysiek mens, nog steeds geestelijk levend bent. Laat je jezelf cremeren dan onderga je ook deze fysieke pijn of de geestelijke pijn. Op het moment dat jij in je fysieke lichaam blijft als je begraven wordt, dan blijf je in het lichaam zitten en je gaat de normale ontbindingsstaat tegemoet en dan ga je jezelf niet kwellen, dan doet dat dus niet zo zeer als dat je in aanraking komt met vuur. Dus wij zijn tegen crematie, maar ieder mens moet zelf de keuze maken, en zichzelf afvragen: ben ik in staat mijn fysieke lijf snel te verlaten. En bij jullie staan er drie dagen voor, vroeger stonden daar meer dagen voor, dus je hebt dan nog maar die tijd om je los te maken van je lichaam.

Elise: Dus eigenlijk is die periode van afscheid nemen ook voor de nabestaanden die dan nog even aan de kist komen, eigenlijk wel heel speciaal, want het is dus niet per se zo dat de geest dan al weg is, het kan juist zijn dat die geest er nog is.

Isaak: Het kan ook juist zijn dat die geest dan achter je staat of naast je staat en je aankijkt van, waarom huil je, hier ben ik. Dat weet je niet. Maar de ongoddelijke mensen kiezen vaak voor crematie, omdat ze niets te verliezen hebben, het lichaam is weg, ik ben dood, ik ben het lichaam dus ik ben weg, ze kiezen voor crematie. Degene die meer verbonden is met zijn fysieke lichaam, met zichzelf, die kiest vaak voor begraven. Dus je kunt zien wat je bent, puur door deze keuze te maken.

Elise: Ik hoorde laatst een gesprek waarin de vraag voorkwam: denk je dat er leven na de dood is? Iemand zei daar pertinent nee op. En dat bracht bij mij gewoon een schok teweeg, omdat ik nu zo in deze materie zit. Ik dacht, hoe

kan een mens nu denken dat er enkel en alleen dit leven is en dat het dan ophoudt.

Isaak: Ongelooflijk.

Elise: Ongelooflijk ja, en ook zo met een stellige zekerheid, strijdbaar haast.

Isaak: Maar zij zijn wel op dat moment bewust van hun eigen weten, dus ze weten het zeker en zij proberen hun bewuste weten ook over te brengen op jouw bewuste weten. Dus degene die niet weet, probeert degene die wel weet te overtuigen. Raar is dat, want degene die wel weet probeert niet te overtuigen op die manier, op een grove manier, misschien op een heel subtiele manier, op een voorzichtige manier, maar niet op zo een negatieve manier, want degene die werkelijk gelooft dat hij dood is en dat hij werkelijk dood blijft, wordt bijna vijandig, op het moment dat je hem het tegendeel wilt gaan bewijzen.

Elise: Hoe belangrijk is dopen?

Isaak: Het is een geloof, het is niet belangrijk. De één doopt zichzelf als hij wat ouder is, de ander laat zijn kind dopen als het pas geboren is, zo snel mogelijk, want stel als het kind geroepen wordt, dat het kind toch goed terechtkomt hier. We kunnen je zeggen dat ieder kind bij ons komt. Een kind komt nooit in de verdommenis want het kind is schuldvrij, dus dopen is niet belangrijk in de zin dat je een plekje bij ons krijgt, het heeft met het geloof te maken. Je hebt geloof dat het op dat moment beter is, dat mag. Vrije wil, vrije keuze, voor ons is het niet belangrijk.

Elise: Dan zijn we niet stout of verkeerd bezig of zo.

Isaak: Was het medium niet gedoopt, was ze nu toch nog medium.

Elise: Nou weet ik dat ik al eerder vragen heb gesteld met betrekking tot coma, maar ik las nu weer in de krant over een vrouw die al dertien jaar in coma lag. Wat moeten de familieleden en artsen nou in zo'n geval? Ze wordt kunstmatig in leven gehouden. Wat is nou wijsheid in zo'n geval, dertien jaar iemand in leven houden, is dat goed voor dat mens of kan ze dan niet juist beter. . .

Isaak: Heel ingewikkeld. Het is puur een morele vraag. Wel of niet een leven beëindigen. Die keuze ligt echt bij de fysieke mens, die keuze zouden wij nooit voor de fysieke mens kunnen maken. Helaas is het zo dat als jij zo veel tijd niet bewust bent geweest, dat jij heel emotioneel achterblijft. Het zal voor jou heel ingewikkeld zijn om jezelf staande te houden, opnieuw. Dat hoeft misschien niet fysiek te zijn, maar wel emotioneel.

Elise: Als je weer wakker wordt in het aardse leven bedoelt u?

Isaak: Ja, je vraagt je af, hoe ben ik al die jaren geweest. Waar ben ik al die jaren geweest? Het is een emotionele shock waar je op dat moment in terechtkomt als zij wakker wordt. Het onbegrip, het niet kunnen begrijpen of bevatten. Dus deze persoon zal zichzelf heel sterk moeten gaan maken in haar nieuwe begin. Maar wij geloven wel dat ook dat in haar levensboek staat. Waarom, er is geen toeval, dus ook niet dat zij in coma is geraakt en ook niet dat zij uit coma is geraakt. Misschien moest ze wat ondergaan. En wij weten dat het zo is. Even eruit stappen geestelijk en toch nog levend zijn en dan weer instappen en dan jezelf sterker maken en de resterende tijd die je nog hebt met veel moed door te gaan. Heel grappig als iemand dat kan, waarom is het grappig, je kan niets anders doen dan het luchtig pakken, want ga je het te ingewikkeld pakken, dan maak je jezelf krankzinnig. Dus ga er luchtig mee om, ik ga mezelf niet kapotmaken omdat ik zal nooit de antwoorden krijgen, ik zal nooit kunnen begrijpen hoe dat werkt. Maar ik heb nog vandaag en ik heb morgen en daarmee moet ik het gaan doen.

Elise: In onze westerse maatschappij lees je steeds meer over bijvoorbeeld Feng Shui, yin en yang, de vijf elementen uit de Oosterse cultuur. Is het belangrijk voor ons, wat kunnen jullie hierover vertellen?

Isaak: Het is allemaal wel waar, maar het is niet van belang voor ons.

Elise: Donor worden voor transplantatie doeleinden, is daar iets op tegen?

Isaak: Nee, zeker niet, als je maar niet denkt dat bijvoorbeeld jouw kind voortleeft in andermans lichaam, want dat is niet waar. Het kind is door, het kind is over in de sferen, dus het kind leeft niet meer. Maar vaak denken mensen, als het hart wordt overgedragen aan een ander, mijn mans hart leeft voort in een ander lichaam, maar dat is niet zo.

Elise: De fysieke mens kan hulp krijgen in de spirituele zin, maar het kan natuurlijk geen éénrichtingsverkeer zijn, de mens zelf moet wel actief blijven.

Isaak: Ja, heel veel mensen hebben problemen of last van entiteiten of problemen met zichzelf, hun eigen zelf, in de geest. En als daar een bepaalde openheid in komt, ook middels dit boek, dan vinden de mensen het niet zo raar als zij daar last van hebben en weten zij dat er werkelijk hulp bestaat en dat je daar werkelijk van af kunt komen, zonder dat je voor gek wordt verklaard. Stel dat je naar de dokter gaat en je vertelt de dokter dat je last hebt van stemmen of geluiden of waarnemingen, dan word je meteen voor gek verklaard. En dan krijg je medicatie en die medicatie onderdrukt alles, maar die gekte gaat niet weg. Op het moment dat de mensen weten dat er bepaalde hulp bestaat in de spirituele zin, dat je er werkelijk van af kunt komen als je ergens aan gaat kloppen, dan gaan de mensen zichzelf niet zo gauw meer onderdrukken met medicijnen, maar gaan ze aan de slag. We weten dat is één stap. Het medium doet alleen maar de uitdrijving, het medium doet alleen maar aangeven, het medium kan jou even verheffen, maar de fysieke mens moet de rest doen. En hoe vaker hij terugkomt hoe meer verheffingen hij krijgt, tot hij op een bepaalde positie is. Ook het medium kan geen wonderen verrichten, het medium kan alleen maar in de spirituele zin genezen, alleen in de spirituele zin. Maar eerst het ene, dan het andere en dan weer het andere, je moet wel een traject doorlopen. Ze kunnen niet een persoon die helemaal zwak en misselijk is eerst van alles gaan geven, wetend dat het verloren energie is. We geven precies wat hij nodig heeft en dan mag hij terugkomen. Als je twintig jaar met een bepaalde ziekte hebt rondgelopen, dan denkt de fysieke mens vaak, twintig jaar, langdurig ziek, maar met één consult moet het weg zijn. Nou, wij kunnen heel veel, maar we kunnen niet alles. Wij kunnen nooit garanderen, dat het ons lukt, het heeft namelijk ook te maken met jou, hoe open sta jij, hoe bereidwillig ben jij om te ontvangen, hoe krachtig ben jij. Wij geven aan en jij moet het gaan doen. Of breken, of weer gelijmd worden en genezen.

Elise: Motivatie, wilskracht, dat heeft er allemaal mee te maken.

Isaak: Ja, als je passief gaat liggen gebeurt er niets, het moet actief gebeuren, ook jij als fysieke mens moet er bij zijn, moet actief gaan luisteren, je actief gaan openstellen, anders gebeurt er niets. Wij kunnen geen wonderen verrichten, wij kunnen alleen maar in de spirituele zin helpen.

Elise: Nine/eleven, de grote ramp in New-York, heeft een grote schok door de hele wereld gegeven. Ik denk dat er nog heel veel mensen zijn die dit erg bezig houdt. Stond dit nou ook in het grote draaiboek?

Isaak: Nee, dit stond niet in het grote draaiboek. Je moet het zo zien, er zijn twee vormen van overlijden die niet geschreven staan. Dat is moord en zelfmoord. Bij beide gebruikt men de vrije wil. Deze ramp valt dus eigenlijk in beide categorieën. Er wordt zelfmoord gepleegd, en zij nemen dus andere mensen met zich mee in de dood. Dus ze gebruiken de vrije wil tweevoudig. Het was een schokkende gebeurtenis, schokkend omdat het voor de wereld schokkend was om te zien dat je eigenlijk machteloos staat. Je kan je nog zo goed beveiligen, maar je staat machteloos als iemand de vrije wil op deze manier gebruikt. Maar eigenlijk is dit een heel groot voorbeeld van oorzaak en gevolg, een grote vorm van oorzaak en gevolg. De regering daar heeft dit eigenlijk zelf in gang gebracht. Door het feit dat het bemoeizuchtig is. Stel, dat ik iedere keer in jouw huis kom kijken en iedere keer macht over jou uitoefen en altijd maar bemoeizuchtig ben, in datgene wat jij thuis doet en hoe je het doet. Op dat moment kun je het verdragen, maar tot een bepaald punt. En ook in die landen daar, is er heel veel onrechtvaardigheid. De mensen daar, de kleine macht, hebben een andere mentaliteit, ze geloven heel sterk in God, in hun God. En zij geloven dus dat ze in naam van God handelen omdat ze geloven dat ze in hun recht staan, dat is hun geloof. De grote macht, Amerika, die propageert te veel, die praat te veel en domineert te veel. Wij vinden dat de grote macht, de kleine macht in een hoek heeft gedreven, in het niets heeft gedreven, dat ze dus onmachtig zijn geworden en dat ze dus via deze zelfmoordacties tot hun recht willen komen.

Elise: Wat me dan wel bijzonder steekt is dat er in de naam van God wordt gehandeld. Dat lijkt me zo een grote zonde.

Isaak: Het is geen zonde, het is onwetendheid. Die mensen weten niet beter, zij geloven werkelijk, en dat is het juist, zij geloven werkelijk dat zij in hun recht staan. En als jij mij vandaag vermoordt, dan gebruik jij je macht. Maar jij doet het niet zomaar, jij doet het omdat jij op dat moment werkelijk overtuigd bent dat het een goede zet is.

Elise: Ja, zeg, luister eens, dat is ongeveer regel nummer 1, Gij zult niet doden.

Isaak: Ja, maar zij geloven daarin.

Elise: Maar hoe kan je nou, als de Bijbel het zegt, dus als het woord van God het verspreidt, hoe kan je dan proberen het op die manier een beetje goed te praten?

Isaak: Ja, maar de Bijbel kan je draaien en keren, zoals je wilt, tot jij toch gaat doen wat jij wilt doen. Heel vaak wordt de Bijbel toch verkeerd geïnterpreteerd. En nog heel lang zal er in deze landen bloed gaan vloeien en nog heel veel gaan gebeuren, want de mensen daar zijn nog niet wakker. De mensen begrijpen het niet, dat het geen optie is om zo met andere mensen om te gaan. Eigenlijk zou men vrede moeten gaan sluiten, in de zin van, dit is jouw land en doe met jouw land wat jij wilt doen, kijk naar je land en voel je land en ervaar je land zoals jij dat wilt en wij trekken ons terug. Op het moment dat er geen bemoeizucht meer is, dan zal de oorlog weggaan.

Elise: U bedoelt dat Amerika het eigenlijk een beetje naar zich toetrekt door hun bemoeizucht.

Isaak: Macht, puur macht. Dit heeft niets met mensenrechten te maken, het heeft niets met liefde te maken, het heeft meer met macht te maken. Dat is toch een logica, wat kan het mij nou schelen wat jij met jouw huis doet, al schilder je het pimpelpaars, het maakt mij niks uit, het is jouw vrije wil, het is jouw huisje. En zij bemoeien zich met die landen, het is niet goed zoals jullie leven. Maar dat is hun mentaliteit, zij vinden dat het zo goed is. En als zij elkaar uit willen moorden, moord je elkaar maar uit. Maar waarom zou je daar tegenin gaan, dan vloeit er alleen maar nog meer bloed. Dan wordt het een soort sneeuwbal effect. De ene vermoordt, de ander vermoordt en het wordt steeds groter, steeds meer en dan barst de bom.

Elise: Maar ik denk niet dat Amerika er iets van heeft geleerd.

Isaak: Nee, niets. Zij voelden zich zo onrecht aangedaan, dat zij dus terug hebben geslagen. Ze hebben hard terug geslagen, wetend dat ze dus eigenlijk in hun macht stonden op dat moment, wat voor schijn van kans hadden die anderen, niets. Als jij als olifant op een mier gaat staan, weet jij zeker dat die mier dood gaat. En er was veel propaganda, veel propaganda. We vinden zelf dat er allemaal verkeerd is gehandeld. Oorzaak en gevolg. En wij vinden het

jammer, want wij hebben veel werk gehad. Dat kunnen we je wel vertellen, we hebben veel werk gehad, we hebben zoveel mensen op moeten vangen. Heel veel verstrooide mensen en nog dagelijks moeten we mensen opvangen. Maar degene die dus vermoord zijn, daar is het laatste woord nog niet over gezegd. De mensen die vermoord zijn, die moeten dus hier bij ons weer tot zichzelf komen. Zij moeten het bekijken, voelen en ook weer loslaten, omdat hun tijd was het eigenlijk nog niet. Ze zijn vroegtijdig overgegaan, ze zijn van het leven beroofd en ze hebben kinderen achtergelaten, ze hebben echtgenoten achtergelaten, ze hebben hun hele bestaan achtergelaten. Puur omdat jij mij vermoord hebt.

Elise: Ja, afschuwelijk. Maar mensen die door zelfdoding zoveel mensen met zich meenemen, of mensen zoals Hitler, die moeten toch wel een ongelooflijk zwaar karma met zich meedragen, hoeveel levens hebben ze daar wel niet voor nodig om dat af te lossen.

Isaak: Ze vallen terug op het laagste, lager dan zij kan men niet vallen, zij zouden terechtkomen in de dierlijke vorm. Puur in de dierlijke vorm. Ze komen hier bij ons dus ook in deze level, in deze energie uit. Ze zijn dierlijk, ze vermoorden, ze verscheuren en zij zullen zich ook hier dierlijk gaan voelen. Het zou echt heel lang duren, eeuwen en eeuwen, tot zij weer menselijk zouden zijn.

Daar moet ik wel even diep van zuchten. . . zucht.

Elise: Een sluipmoordenaar heeft in Amerika tig mensen gedood, zomaar. Hij is gepakt en justitie heeft hem veroordeeld tot de doodstraf. Dat kan toch eigenlijk ook niet. Hoe walgelijk de acties van die man ook zijn, daarover mag de mens toch ook niet beslissen?

Isaak: Nee, uiteraard zijn wij tegen de doodstraf, omdat op het moment dat je iemand vermoordt, middels de opgelegde doodstraf, dan leert die persoon dus niets. Het zou beter zijn deze persoon te onderzoeken, is deze persoon geestelijk gestoord, dat hij een onvermogen heeft, dat zijn geestelijke toestand niet goed is. Op dat moment zou je hem achter slot en grendel moeten gaan zetten. Maar op het moment dat iemand dus een emotionele gebeurtenis heeft meegemaakt en dat hij daarom gaat moorden, dat hij een bepaalde haat heeft of emotioneel helemaal niet in evenwicht is, dan zou het

voor ons belangrijk zijn dat deze mensen tot bewustwording komen, dus dat jullie medici hem zouden gaan helpen om te kunnen gaan begrijpen waarom hij dit gedaan heeft. En dan zeggen we nog steeds niet dat je hem de vrije loop moet gaan geven, maar op dat moment kan hij dus het ‘oorzaak en gevolg’ traject ingaan. Kijk, wat ik heb gedaan, ik draag het gevolg daarvan. Daar zijn we meer voor. Je laat een tijger ook niet los in de bewoonde wereld, omdat het gevaarlijk is, maar je kan wel een tijger ergens veilig onderbrengen, je hoeft hem niet dood te maken. Dus wij zijn tegen de doodstraf, absoluut. De persoon leert er niks van. Als de moordenaar wordt doodgemaakt en hij heeft geen proces van genezing gehad hier van de medici, dan komt hij bij ons ook zo uit. Dan moeten wij bij ons aan de slag. De persoon is ook nog vroegtijdig dood en dat is ook weer moord.

Elise: Dat is ook weer moord en wie gaat daar dan weer voor boeten? Dat lijkt me een moeilijke kwestie.

Isaak: Het wordt niet letterlijk aan één toegewezen, maar toch, alle energie die jij teweegbrengt komt toch weer naar je toe. Dus alle negatieve energie, moet je toch weer terug gaan nemen.

Elise: Dus het komt toch weer bij je terug.

Isaak: En meestal komt het ook nog tot een gewetenskwestie. Degene die vermoord heeft, degene die het besluit heeft genomen, dus de hogere macht die het besluit heeft genomen en niet degene die de executie heeft uitgevoerd, maar diegene die erboven staat, die zal toch op een gegeven moment een gewetenskwestie gaan krijgen. En dat wordt hem aangerekend. Maar het hangt ook allemaal samen met, zijn ze wakker, zijn ze bewust, zijn ze niet bewust, zien ze het als een verplichting, staan ze erachter of doen ze dat als werk, dus ook dat heeft heel veel wegen.

Elise: Ik kan me wel voorstellen dat daar veel haken en ogen aan zitten, ja.

Isaak: Op het moment dat je vermoordt en werkelijk toeziet hoe iemand het leven weghaalt, dan kan je zeggen, ik doe het omdat hij hetzelfde heeft gedaan, dus ik heb er een excuus voor. Maar als je daar goed naar gaat kijken, dan zeg je, ja maar, is dit wel juist? Hadden we niet beter hem kunnen laten onderzoeken, hadden we niet beter hem dit meester kunnen laten worden?

Als er geen geestelijke gestoordheid is tenminste, want met iemand die geestelijk gestoord is, kan je niets doen. Is er een emotionele stoornis, dan kun je het wel oplossen. Zijn straf moet hij gaan dragen, maar als je hem verlost via de dood, dan draagt hij zijn straf niet meer. Hij komt bij ons uit en wij worden opgezadeld met iemand die helemaal niet openstaat en zelf helemaal in de knoei zit, dus wij moeten heel veel werk gaan verrichten, maar wij hebben al zoveel werk. Jullie ook, dat begrijpen wij ook wel, maar dit is een onnodige dood.

Elise: Gehandicapt geboren worden, is dat ook een keus?

Isaak: Ja, absoluut.

Elise: Kan het karma zijn?

Isaak: Het kan karma zijn, het kan ook met levenservaring te maken hebben. Dat ze besluiten deze levenservaring door te lopen, hoe het is om ergens machteloos tegenover te staan, van het fysieke of het geestelijke. Dus ze bepalen zelf hun levensloop. Als jij bepaalt dat je vandaag een goed leven hebt, waarom zou je niet bepalen om ook een slecht leven tegemoet te gaan. Jij bepaalt zelf je draaiboek. Maar vergeet niet, deze mensen komen er veel sterker uit, dan degene die een gemakkelijk draaiboek gaat ervaren. Omdat je dus eigenlijk sneller groeit en dat je sneller bewuster wordt.

Elise: Dus je maakt grotere stappen, is het ook moedig?

Isaak: Zeer moedig, omdat je valt helemaal terug op je eigen innerlijk. Je hebt niets meer. Als jij helemaal geestelijk verlamd bent of geestelijk gestoord bent en je leven doorbrengt als een plant of als een niets wetende fysieke, val je helemaal terug op je innerlijke, val je helemaal terug op je eerste gevoel. En je moet alleen maar werken op je gevoel, je moet dingen doorgeven via je gevoel. En op het moment dat je helemaal terugvalt op je gevoel, wordt dat gevoel weer helemaal geactiveerd. Dan kun je alleen maar voelen, niet meer denken. En als je geen denkvermogen hebt, dan houdt het denken je nergens tegen. Deze mensen zijn meestal toch vrij gelukkig. Omdat zij weten niet beter, zij weten niet dat zij anders zouden kunnen zijn. Maar vergeet niet, je hebt vele vormen van gehandicapt zijn, je hebt ook mensen die wel weten dat ze gehandicapt zijn en dat ze het heel vervelend vinden en dat ze maar

één wens hebben om verlost te zijn. Maar ook dat is hun stukje, ook daar hebben zij voor gekozen.

Elise: Betekent het dat die mensen ook al heel ver zijn in hun evolutie, dat ze, ja hoe zal ik het zeggen, naar een soort finale toewerken?

Isaak: Het is geen finale, nee.

Elise: Maar het is wel heel moeilijk, dus je moet wel een krachtig persoon zijn om het aan te kunnen.

Isaak: Absoluut, absoluut. Het is heel moedig. Maar het kan ook zo zijn dat jij ooit iemand vermoord hebt, of misbruikt hebt, of verminkt hebt en dat je dus op dit moment zelf op deze positie uitkomt. Kan ook. Dus ieder persoon heeft dus zijn eigen regel en je moet altijd kijken, wat was met die persoon, waarom is die persoon zo. Heeft het ermee te maken dat hij daardoor groeit, dat die persoon zo krachtig is of heeft het ermee te maken dat hij dit verdiend heeft.

Elise: Maar dan nog, zelfs al zou het zo zijn dat het voortkomt uit karma, dat je iemand hebt verminkt of iets hebt aangedaan, dan is het nog steeds eigen keus.

Isaak: Dan nog is het jouw keus. Want vergeet niet, als jij wakker wordt uit jouw diepste slaap en jij kijkt om je heen en je weet precies wie jij bent en je kijkt terug en je voelt precies aan wat jij die ander hebt aangedaan, op dat moment gaat er zoveel pijn door jouw geestelijke lijf heen. Op dat moment wil je maar één ding.

Elise: En dat is het oplossen.

Isaak: Ja, het goedmaken.

Elise: En stel nou dat je op een later tijdstip in je leven gehandicapt raakt. Heeft dit dan misschien veelal te maken met een leerproces?

Isaak: Ja, het kan zijn dat je bijvoorbeeld hebt gekozen om het eerste deel van je leven normaal door te leven en dan terug te vallen in de onmacht.

Elise: Maar dat is nog zwaarder.

Isaak: Dat is nog veel zwaarder. Dat is nog veel zwaarder omdat je dus gewend bent geraakt je fysieke normaal te gebruiken. Dan ineens is het niet meer voor jou beschikbaar, dat is zwaarder, veel zwaarder. Als je ermee geboren wordt, groei je daar in, weet je niet beter. Maar als je beter weet en ineens is het weg, dan moet je heel krachtig zijn om het te kunnen dragen.

Elise: Ja, ik weet wel van een kennis van mij die werkte in een tehuis voor zeer zwaar lichamelijk gehandicapte mensen. Mensen die eens hun lichaam normaal konden gebruiken en nu door een ongeluk alleen nog hun hoofd konden gebruiken. Ik weet wel dat heel veel van die mensen gedurende een lange periode met zelfmoordplannen hebben rondgelopen, met gedachten, wat doe ik hier nog, wat heeft het allemaal voor zin. Het moet wel heel zwaar zijn om dat te kunnen doorstaan en nieuwe zin aan je leven te gaan geven.

Isaak: Het is echt heel erg zwaar. En vergeet niet, je moet op dat moment volledig terugvallen op je gevoel. Want je bent fysiek geweest, je hebt fysiek ervaren, misschien had je er nog niet eens bij stilgestaan dat je gevoel had. Op dat moment ben je niet meer fysiek, je voertuig is total loss en jij moet alleen maar terugvallen op je innerlijke. Dat is heel zwaar en wij begrijpen ook wel dat mensen dus echt duidelijk weg willen en dus ook besluiten euthanasie te doen of geholpen te worden in euthanasie of zelfmoord willen plegen, maar misschien niet eens kunnen plegen, omdat ze niet meer bij machte zijn dat te doen. Dat begrijpen we wel. Maar als je het draagt, dan kom je er wel sterker uit.

Elise: En stel dat je er wel uitstapt, in wat voor conditie ga je dan over?

Isaak: Het is vrije wil op dat moment en je wordt hier opgevangen en je ontbindt jezelf van je stoffelijk leven en dan ga je hier weer herstellen. Dat je dus niet meer verlamd of geestelijk gestoord bent, eenmaal verlost van het fysieke heb je er ook geen last meer van.

Elise: Maar je hebt niet geleerd dan, als je er vroegtijdig uitstapt.

Isaak: Je hebt wel wat geleerd, maar je hebt het niet zo geleerd als je het hoorde te leren. Het is net alsof je in de MAVO bent gestapt, maar je hebt

het niet afgemaakt, je hebt wel wat geleerd, maar je hebt het niet allemaal geleerd. Maar meestal kiezen ze niet meer voor hetzelfde leven hoor. Je maakt die keuze meestal maar één keer, dus het is geen waarheid dat men zegt, als je het niet afmaakt, kom je terug om het weer af te maken. Je kiest er niet meer voor, want jij weet hoe zwaar het is.

Elise: Ja, dan ga je een andere manier zoeken om weer door te kunnen. Wat doet alcohol met de geest?

Om deze vraag hebben we wel zo moeten lachen. Lekker is dat hoor, even een komische noot tussendoor. De mimiek van Isaak op het gezicht van Tresi kan ik hier natuurlijk niet nadoen, maar geloof me, je kan echt zo lachen met Isaak.

Isaak grinnelt: Wat doet alcohol niet met de geest. Alcohol maakt blij, alcohol maakt verdrietig.

Elise: Ja, alcohol versterkt je gevoel, toch?

Isaak: Juist, dus wat jij bent op dat moment, wordt versterkt door de alcohol. Dus ben jij een depressief mens, dan word jij nog depressiever, dus drink het maar niet. Ben je een vrolijk mens, dan kan de vrolijkheid juist omhoog komen. Maar het kan ook zijn dat je zodanig verstopt bent, dat je allemaal blokkades hebt, dat je niet bij je gevoel kan komen, dat alcohol juist het gevoel toch even naar boven kan halen. Dus daarom zeggen mensen vaak dat mensen die dronken zijn de waarheid spreken en hun gevoel tonen. Opeens gaan ze huilen of opeens voelen ze zich zo klein of opeens komen ze hun ware zelf tegen, allemaal via de alcohol. En dat komt omdat de alcohol op dat moment al die blokkades die je hebt omzeild, dus je verstand even uitschakelt en je gevoel omhoog laat komen. Dus alcohol is nog niet zo slecht. Het is wel zo, dat men rekening moet houden met de hoeveelheid alcohol. Dus gebruik je het voor een verzetje, voor het genot, voor even, geen probleem. Geniet ervan, de volgende dag zul je het voelen. Maar is het een verslaving, in die zin dat je het nodig hebt voor je bestaan, dan zijn wij tegen alcohol. Het is wel zo dat je fysieke lijf een flinke opdonder krijgt tijdens het gebruik van alcohol. Ten eerste omdat jij gebruikt dus een vloeistof die je lichaam letterlijk bedwelmt, dus je fysieke lijf moet de volgende dag weer helemaal opbouwen en weer goed in zijn kracht komen en hij moet weer op zichzelf gaan bouwen, dus je moet weer sterk worden.

Ook je geestelijk heeft een klap gekregen en ook hij heeft weer tijd nodig om de motor weer goed te laten draaien. Daarom heeft men meestal een dag tijd nodig om weer tot zichzelf te komen, dat voelt men ook fysiek, men is niet zo lekker.

Elise: Nou, dan moet je er wel meer dan een paar op hebben, dat heb je toch niet van een glaasje wijn bij het eten.

Isaak: Nee, maar we hebben het hier echt over bedwelmen.

Elise: O ja, o ja, oké.

Isaak: Als je dus voor de gezelligheid af en toe een wijntje drinkt of een biertje neemt, dat kan geen kwaad. Maar als je jouw geest gaat bedwelmen, ja, dan voel je het wel de volgende dag. Last van je maag, vieze smaak in je mond en zo.

We moeten wel lachen, het is ook zo herkenbaar.

Isaak: Wij vinden het wel heel komisch, omdat mensen opeens heel gevoelig worden. En opeens spreken ze allemaal de waarheid en wij moeten zoveel werk verrichten om de mens zover te krijgen.

Elise lachend: Ja, en een slokkie erin en huppakee.

Isaak lacht: Ja, geef ze een fles en iedereen wordt gezellig.

Elise: Vaak is het ook wel heel koddig om te zien, ik heb wel dierbaren om mij heen die met een glaasje op ineens durven zeggen: ik houd zoveel van je, het gevoel komt dan helemaal bloot.

Isaak: Ja, dat is wel zo. Heel vaak hebben de mensen ook wel spijt de volgende dag, o, wat heb ik allemaal gezegd, wat heb ik gedaan, ik schaam me zo. Maar je bent wel eerlijk geweest, want heel vaak is het zo dat je juist de waarheid spreekt tijdens het gebruik van alcohol, dat je juist niet liegt of juist niet de verkeerde dingen doet, omdat op dat moment is je verstand uitgeschakeld, dus je denkt er niet over na. Jij spreekt gewoon. Dat dragen wij eigenlijk uit, iedere dag weer, spreek uit wat je gevoel je zegt. Zo vaak

zeggen wij als grapje als wij een zaal binnenkomen of een bijeenkomst hebben waarbij iedereen zo verkrampd erbij zit, geef die mensen eerst wat te drinken.

Elise: Ja, dat is ook zo, het ontspant ook wel.

Isaak: Het ontspant.

Elise: Maar dan is het ook zo dat als je verstand uitgeschakeld is en je gevoel bovenkomt tijdens het nuttigen van alcohol, dat het betekent dat iemand die een goede dronk over zich heeft dus eigenlijk een plezierig, tevreden en vrolijk mens is. En degene die een kwade dronk over zich heeft dus ook behoorlijk wat agressiviteit en boosheid in zich heeft.

Isaak: Absoluut, absoluut.

Elise: Want degene die er op los slaat. . .

Isaak: Absoluut. Och kind, je kunt zien op het moment als de persoon in de drank zit, wat voor persoon die persoon werkelijk is. Hij schakelt het verstand uit, hij is niet meer de gemaakte persoon maar de gevoelspersoon en je ziet gewoon wie hij is.

Elise: Voor alcohol geldt dan dat er ook wel iets positiefs inzit. Hoe zit het met roken en drugs?

Isaak: Wij zijn niet tegen alcohol. Roken is pure verslaving, je wordt er niet beter van, je komt niet dichterbij je gevoel. Je gaat misschien wel meer ontspannen zijn maar dat zit letterlijk tussen de oren. Je denkt dat je er ontspannen door raakt dus je gaat ontspannen hangen en dan word je ontspannen, maar het is puur een verslaving. Wij hebben niets aan rokende mensen. Roken is heel slecht.

Elise: Ja, het is ook slecht voor je chakra's, toch?

Isaak: Absoluut. Wij laten het medium niet door de rook heenlopen tijdens haar werk. Privé mag zij doen wat zij wil, maar tijdens werk willen wij zelf niet in de rook verkeren. Het is zo slecht, het ruikt heel sterk voor ons en

dan gaat ons reukvermogen ineens op non-actief. Wij voelen ons dan alsof we in de nevel terecht komen en niet meer duidelijk kunnen zien. Roken is een verslaving en we raden het de mensen af. Als jij rookt omdat jij wilt ontspannen zeggen wij, ga dan even naar een meditatiecursus en leer te ontspannen. Dan ben je van het roken af. Wat voor toevoeging heeft roken, niets.

Elise: Inderdaad. Het stinkt, de smaak gaat achteruit, de reuk gaat achteruit.

Isaak: Alles gaat achteruit. Je gezicht gaat achteruit, je huid en de poriën gaan dichtzitten, je gaat er grijzer uitzien, je besmeurt je aura, de aura wordt vuil. Je besmeurt je binnenste, je longen, je gaat hoger ademhalen omdat het allemaal niet zo soepel meer is daar. Dus er is niets positiefs aan.

Elise: En dat geldt voor drugs ook.

Isaak: Nou, er zijn drugs die wel leuk zijn.

Elise lachend: O en dat zegt ie met een glimlach. Nou, dat kunnen we misschien maar beter niet opschrijven.

Isaak: Je hebt bepaalde drugs, net als paddestoelen, dat is gewoon een natuurproduct, je kunt het zo uit de natuur plukken en dan ga je flink hallucineren. Op zich is dat wel om te lachen, je mag het nooit gebruiken als een verslaving, maar als je het één maal gaat proberen om te kijken hoe het is, dan hebben we er niets tegen omdat het een puur natuurproduct is. Alle producten die dus chemisch gemaakt zijn, die keuren we af. Dat is gewoon een chemische reactie die het in je lijf teweeg gaat brengen. Met een natuurproduct is dat anders, in de natuur zit van alles, zoals kruiden met genezende vermogens die goed voor je zijn en paddestoelen is daar één van. Het medium heeft het ook wel eens gebruikt, ze was compleet in extase. Maar we hebben haar op een gegeven moment ook wel weer gewaarschuwd, want al je gevoelens worden dus honderd keer versterkt. Dus stel dat je bang bent, dan word je heel, heel erg bang, je hoort geluiden veel scherper, je ziet kleuren, je ervaart van alles, je gevoel is zo sterk, je lacht en je huult. Het is op zich wel heel goed voor haar geweest om haar zintuigen ook weer open te krijgen.

Elise: In een vorig gesprek zei u, de een heeft wat met poezen, de ander met honden en anderen hebben weer wat met bomen en toen moest ik meteen aan Miranda denken.

Isaak bedenkelijk: Mmmmm.

Elise: En ze heeft daar al boeken over geschreven, ze is daar heel erg mee bezig, ze staat behoorlijk in de publiciteit.

Isaak nog steeds bedenkelijk: Mmmmm.

Elise: En wat moeten we daar nu mee?

We lachen.

Isaak met een zucht: We durven niet te kijken, wat een onzin.

Elise: Allemaal onzin?

Isaak: Allemaal onzin. Je moet toch wat hè? Je moet toch wat. O, we hebben zo een leuk leven, wij. Wij zien zoveel pruldingen. Wij bescheuren ons wel eens, ik zal je een voorbeeld noemen. Gisteren kwamen wij iemand tegen, die is heel erg in devotie voor Sai baba, je kent haar trouwens. Zij is met andere mensen naar een bijeenkomst voor Sai baba geweest, daar komen dan tweehonderd mensen bij elkaar om zijn verjaardag te vieren, hartstikke goed, zijn we voor. Maar de mensen die zogenaamd totale devotie hebben voor en zoveel opdragen aan Sai baba, zijn toch niet zo heel erg in devotie, want dan komt toch de menselijke kant weer naar boven. Zij had wat gekocht daar op dat feest en het was opeens weg, gestolen. Wat voor liefde heb jij dan voor je medemens om iets mee te gaan nemen. Dus ja, wij zien zo vaak dingen die absoluut geen waarheid zijn. Wij weten dat Sai baba goed is, hij is echt heel goed, hij geeft heel veel liefde, hij komt uit de liefde, maar de mensen die daarom heen zijn, ze adoreren, ze adoreren, maar de liefde zit hier, binnenin, de Goddelijkheid zit hier. Oefen daarop, oefen daarop, wees liefde, straal de Goddelijkheid uit. En niet van oh en ah in adoratie, ik probeer jou te pakken en dan ga ik het ook wel voelen. Nee, hij verkondigt het, net als wij het vertellen, jij moet het doen. Dus die mensen die dus zogenaamd dan eventjes wat vertier gaan opzoeken om even in die heerlijkheid te gaan zitten, die zijn

op dat moment puur menselijk, want op het moment dat hun oog ergens op valt, denken ze, mmmmm, dat kan ik wel meenemen.

Elise: Ja, ja, ja, ja, ja. Is hij dan haast meer een idool geworden?

Isaak: Maar kijk in de wereld, de één heeft een idool nodig die popzanger is, of een goede schrijver of een goede sportman, een voetballer, iedereen heeft wel wat nodig, van aaaaaaah. Wij zijn er niet voor.

Elise: Nee, ik heb het zelf ook nooit zo gehad.

Isaak: Wij zeggen, de persoon die daar zit, die heb jij daar gezet. Zelf is hij daar niet gekomen, maar jij hebt hem op die hoge troon neergezet, op een voetstuk. Maar wat voor verbinding heb je dan met die persoon, helemaal niks, want hij zit op een ander level dan jij, hij zit daar hoog op die troon en als je op een ander level zit, dan heb je dus niets met die persoon. Dus de persoon moet op dezelfde level zitten, dan heb je communicatie. En als je dus wilt leren van een leermeester, moet je communicatie hebben. De leermeester verkondigt, maar ook jij moet een weerwoord kunnen geven. Dus oefen, draag het uit. We kunnen heus wel begrijpen dat een leermeester die zo veel volgelingen heeft, niet met iedereen kan communiceren, maar misschien kan je wel met elkaar gaan communiceren. Wat vind jij van God, wat doe jij met jezelf dat jij je zo prettig voelt, maar ga niet allemaal dingen in je hoofd halen, blijf bij de realiteit! Kijk als ik tegen jou zeg, ik ben God en ik kom vandaag met een Jaguar langsrijden, dan denk je, ja, ja. Je bent toch niet dom, blijf bij de realiteit, dat is zo belangrijk. Hetzelfde als communiceren met engelen, sommige mensen beweren dat ze communiceren met engelen, die hoge wezens? Als ze dat werkelijk zouden doen, dan zou je helemaal doorbranden, je verdraagt het engelen licht niet, je bent een nietig klein ding dan vergeleken met hen, omdat zij zo hoog zijn. Wat weer wel kan is communiceren met dieren, je kan wel communiceren met bomen omdat je jezelf verbindt met het gevoel en dan kan je communiceren. Je kan wel communiceren met het hoge, natuurlijk, maar ga niet meteen tot het allerhoogste.

Elise: U heeft ons menigmaal verteld onze handen te gebruiken voor onszelf of voor anderen om te magnetiseren, voor onze aura's, voor onze chakra's. Wat kunnen wij allemaal met onze handen op dit gebied.

Isaak: Zie je handen als een soort verbinding. Op het moment dat jij je hand op je arm legt, dan verbind je jezelf met deze arm en dan concentreer jij je op deze handeling en dan zeg je, ik stuur jou positiviteit. Op dat moment open jij je kruinchakra onbewust en op dat moment komt er positiviteit los, positieve energie in de kleur blauw en dan kan je deze plek even beter laten worden. Het is wel zo, het werkt altijd heel voorzichtig, heel subtiel, het gaat nooit in grote hoeveelheden. Het is niet zo dat als de arm verlamd is, dat jij de arm morgen weer kan gebruiken, maar je kan jezelf wel beter laten voelen. En daar gaat het om, dat je bewust met iets bezig bent, met deze handeling en dat je jezelf beter gaat voelen. Dus stel dat je hoofdpijn hebt en jij legt je hand op je hoofd tot je het gevoel krijgt, ik voel me wat beter. Misschien is je hoofdpijn niet helemaal weg, maar je voelt je wat beter. Je krijgt misschien meer rust, innerlijke rust en dat is ook heel wat om eventjes rustig te worden in je gevoel, want als je rustig wordt in je gevoel, word je arm ook meteen wat rustiger. Dus je kan eigenlijk genezen, als je het zo wilt noemen, via de positiviteit. Het is puur positieve energie en door het feit dat je jezelf op concentreert, staat je kruinchakra open en kan de energie gaan stromen. En visualiseer altijd de kleur blauw, want de kleur blauw heeft allemaal met genezing te maken. Mijn gewaad heeft de kleur blauw.

Elise: Mooi, welke kleur blauw, er zijn zoveel tinten blauw.

Isaak: Hemelsblauw. Ik heb een simpel gewaad aan, ik heb mijn indianentooi allang in de kast gehangen. Het is veel te ingewikkeld die indianentooi elke dag weer mooi strak te krijgen. Hij is zwaar ook nog.

Ik lach en zeg: Ik heb er toch maar mooi één veer van op mijn slaapkamer hangen thuis.

Isaak: Oké, nou ja, ik heb hem niet thuis uit de kast geplukt en bij jou neergezet, maar wij hebben wel jou die ingeving gegeven, dat jij hem moest tekenen, ja, inderdaad. Dus we hebben een simpel gewaad. Wij leven hier simpel, wij hebben al die attributen niet meer nodig. En het gewaad, iedereen heeft een gewaad met een bepaalde kleur, de kleur die jou het meest aanspreekt. Bij mij is het gewaad hemelsblauw, dat spreekt me heel erg aan, ik vind het een prachtige kleur en het past ook bij mijn gemoedstoestand.

Elise: Zijn er alleen maar kleuren blauw of zijn er ook nog andere kleuren.

Isaak: Je hebt vele kleuren bij ons, vele kleuren. Sommigen hebben een wit gewaad, van zuiverheid, reinheid. Meestal trek je wat aan wat je zelf het prettigst vindt, wat bij je past. We hebben ook wel prachtige feesten hier en dan gaan we ons ook wel even optuigen.

Elise: O ja?

Isaak: Ja, dan gaan we onszelf helemaal in de heerlijkheid neerzetten en omdat je jezelf even op een andere positie neer wil zetten, wil je ook weer een ander gewaad. En je hebt ook heel veel categorieën, dus je kan zien en je kan ook uitstralen waar jij thuishoort.

Elise: Dus je kunt zien aan de uitstraling waar je thuishoort.

Isaak: Ja, wij werken alleen maar op gevoel, wij zien alleen maar op het gevoel, dus wij kunnen waarnemen op het gevoel. Dus op het moment dat ik mij met jou verbind, kan ik precies zien waar jij thuishoort, wat jouw categorie is, op welk level jij zit. Hoor jij bij ons thuis of een level lager.

Elise: Er zijn vele wegen naar Rome, maar geldt dat ook voor het geloof?

Isaak: O absoluut, er zijn zoveel wegen naar het geloof. Heel vaak zijn er wegen naar het geloof, wegen die je dus niet had verwacht. Soms gaan mensen ineens wel geloven omdat er omstandigheden zijn gecreëerd, dat ze het wel moeten gaan geloven. Stel voor dat iemand ziek wordt en je wordt geconfronteerd met de ziekte, op een gegeven moment moet je gaan geloven dat deze persoon weer beter wordt en dan ga je toch bewust of onbewust gebeden naar boven sturen, van help deze persoon, ik hoop dat het beter wordt. Dus je spreekt op zo'n moment vanaf je gevoel en ga je eigenlijk al geloven dat jouw gebed verhoord wordt, want anders spreek je niet. Er zijn zo veel wegen naar ons toe. Heel vaak is het zo dat de wegen naar ons toe, een weg is die je niet verwacht. Dat je bijvoorbeeld bij mensen bent die even iets aangeven, of iets verkondigen waardoor jij toch eventjes tot een vraagteken komt. En door dat vraagteken sta jij weer open voor hetgeen wat gaat komen en dan krijg je dus die. . . hoe noem je dat, die wisselwerking, nee, dat is niet het goede woord. . .

Elise: Eigenlijk een soort trigger effect.

Isaak: Ja, dat is het goede woord en dan krijg je dus een spiraal daar naartoe. Soms wordt het ook vanaf je geboorte er al ingeprent en dan kan je er een afkeer van krijgen en dan draai jij jezelf er vanaf. Totdat je op een gegeven moment toch weer iemand ontmoet en die vertelt je precies het juiste en dan draai je weer terug die kant op.

Elise: Dus een vraagteken is ook eigenlijk een opening.

Isaak: Vraagtekens, wij zijn heel blij met vraagtekens, want als je gaat vragen, op dat moment sta je weer open. Sta je dicht, dan wil je niks weten, kunnen we ook niks voor je betekenen. Als jij in de zaal bent of je benadert het medium en jij komt hier, zo gesloten als een oester, de kaken opeengeklemd en de armen over elkaar gevouwen, dan kan je beter thuis blijven. Er zijn ook verschillen in geloof. De ene gelooft in het hiernamaals, de ander gelooft in het oneindige, de volgende gelooft in Shiva of in Allah of in het universum.

Elise: Maar het is allemaal hetzelfde.

Isaak: Het is allemaal hetzelfde. Het gaat allemaal om het Al, het Al.

Nou moet u weten, ik neem alle gesprekken met Isaak op. De cassetterecorder draait tijdens onze gesprekken, want zo blijft het zuiver, zo blijft dit boek uit de eerste hand. Zou ik deze interviews notuleren of anderszins verwerken, dan zou ik daar mijn eigen interpretatie in kunnen gaan leggen, waardoor de informatie minder zuiver is. Sommige zaken luisteren ook zo naauw, dan wil ik zo graag de juiste intonatie weergeven, de juiste woorden schrijven en de exacte informatie geven, precies zoals het bedoeld is. En ja, dan is opname van deze gesprekken onontbeerlijk. Maar ja, machientjes blijven machientjes en deze zijn net als wij mensen niet onfeilbaar, met andere woorden er was iets mis gegaan bij de opname van het laatste deel van ons gesprek. Tresi kwam daar achter vlak na het beëindigen van ons gesprek, vlak nadat Isaak afscheid had genomen. Nu moesten we natuurlijk een stukje overdoen, Isaak kwam terug.

Isaak lacht: Nou, dus wij moeten het nog eens vertellen. Gelukkig hebben wij deze problemen niet hier. Wij doen alles met gedachtenoverdracht of met gevoel, maar jullie moeten alles via de mechanische kant doen, omdat jullie gedachten en gevoel niet zo scherp zijn als de onze. Dus als wij iets vertellen aan elkaar, vertellen wij het gewoon via de gedachten en het gevoel en

opeens heeft de persoon het vast en hij voelt het en hij weet het gewoon in zijn weten. Dus als wij hierboven met elkaar praten, brengen we dat over in gedachten en dat gaat in het gevoel zitten en dan weten de mensen het. Dan kunnen ze het misschien niet meer vertalen omdat er geen taal bij zit, maar het gevoel spreekt. En bij jullie moeten jullie het gaan verwoorden, jullie moeten het schrijven, heel vermoeiend eigenlijk. Maar enfin, je had een vraag over de slaapzak, stel de vraag nog maar een keer.

Elise: U heeft mij ooit een vergelijking verteld van de zogenaamde wakkere mens en de slapende mens. U vergeleek het met een slaapzak, waarvan de rits wel of niet een klein beetje openstond.

Isaak: Slapende mensen zijn eigenlijk de mensen die heel erg naar binnen toe gaan. Dan hebben we het over personen die steeds dieper en dieper en dieper in de duisternis gaan zitten. Hij verliest zichzelf en hij ziet dus het licht niet meer, hij ervaart het licht niet meer, hij voelt het licht niet meer, hij is het licht niet meer. Op dat moment gaat hij zichzelf opgesloten voelen en gaat hij dus slapend door het leven, hij is dus gevoelsmatig niet meer actief. Het kan heel lang duren tot hij tot de bewustwording komt, deze positie wil ik niet. En dan zou hij dus eigenlijk die rits open moeten gaan trekken om weer het schijnsel van het liefdeslicht naar binnen te laten schijnen. En op dat moment kan hij weer gaan groeien. De slapende mens doet het niet opeens, hij moet die bewustwording krijgen van, ik kan vertrouwen. En op een gegeven moment komt het licht naar hem toe en kan hij weer vooruitgaan, hij kan weer een stap zetten naar voren. Maar iemand die slapend was, vindt het heel moeilijk om te gaan vertrouwen, daarom houdt hij de slaapzak nog vast, hij geeft de slaapzak niet uit handen, tot hij komt op het punt dat hij zodanig in het leven staat dat hij weet, ik kan gewoon op mijn gevoel gaan teren, ik kan gewoon vertrouwen hebben in mijzelf en in de mensen om mij heen. En op dat moment stapt hij daaruit en hij wordt wakker. De wakkere mens is anders, de wakkere mens is extravert, hier ben ik, dit ben ik, ik sta helemaal open, ik vertel alles wat ik voel, ik gooi alles eruit, ik ben wakker, ik geloof in God, ik geloof in het hiernamaals, ik geloof in de mensheid, ik ben goed in evenwicht. Dat zijn voor ons de wakkere mensen.

Elise: Ja, ik begrijp het. Maar u heeft ook deze vergelijking gebruikt met betrekking tot mensen die openstaan voor jullie, deze mensen zijn wakker.

Of mensen die gewoon potdicht zijn voor alles wat maar enigszins spiritueel is, deze mensen zijn zeer aards, zitten meer in de materie en hun slaapzak zit volledig dicht geritst.

Isaak: Wij zijn blij dat je zo goed oplet, je hebt goed geluisterd. De mensen die niet geloven in het hiernamaals die staan dus letterlijk dicht, die geloven niks, die teren eigenlijk op zichzelf. Wij vergelijken het ook wel eens met zandlopers, ze lopen af en ze gaan over in het niets. Ze geloven niet dat er leven na de dood is, ze weten niet beter, maar ze doen ook geen onderzoek, dus ze gaan ook niet kijken of het werkelijk zo is wat zij vinden. Deze mensen komen uit op de lagere sferen, niet de duistere sferen, maar de lagere sferen. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe, dus je komt daar uit en dat zal meestal de aardse sfeer zijn en daar zal hij zich dan ook thuis voelen. Dus iemand die niet wakker is en niets heeft misdaan, geen slechte dingen heeft gedaan die komt dus terecht in de lagere sferen. Op dat moment zal hij daar wakker moeten worden. Maar wij zullen daar dus nog harder moeten gaan werken om die mensen wakker te krijgen, omdat wij via gedachtenoverdracht moeten werken, via het gevoel, zoals wij net al zeiden, en als je dus niet wakker bent en gesloten bent en in die slaapzak zit, is het heel moeilijk voor ons jou te bereiken. Mensen die dus hoger zijn gegaan en die hebben een goed leven hier gehad, een wakker leven, een gelovig leven, zodat ze wisten, ik besta in tweevoud, ik ben lichaam en geest, wees blij, want je komt bij ons terecht, in het licht, in de heerlijkheid. Deze mensen staan dus letterlijk hoger dan de mensen die geen geloof hebben, die dus in de slaapzak zitten. Waarom vergelijken we het met een slaapzak, omdat slaapzak betekent ook warmte, veiligheid, de duisternis, want als je in je slaapzak komt daar weinig licht naar binnen, je voelt je daarin verborgen, dus de mensen die in de slaapzak gaan zitten voelen zich daar veilig. Maar ze voelen zich wel eenzaam en alleen en in de duisternis en ze zitten ook letterlijk in de duisternis, ze zijn niet gelukkig

Verder had je nog een vraag over de oplifting ofwel het verheven worden. Je wordt verheven in ons gevoel, in onze emotie. Op het moment dat je een gesprek met ons aangaat word je via ons in de energie van het medium neergezet, dan voel je jezelf één met ons. Ga je de deur uit dan word je teruggebracht op je eigen energie en door je wil en kracht en geloof kun je dit vasthouden, dan kun je het gevoel bij je dragen. Maar vaak als iemand bij het medium komt, voelt men dat ook zo, beleeft men dat ook zo. Maar ga je

de deur uit, ligt het aan jou om het vast te houden. Het betekent eigenlijk dat je jezelf er zodanig in moet storten van, ik wil het wel en ik ga mezelf verheven, ik moet moedig zijn. Want heel vaak is het zwaar en wanneer doe je iets niet, als je er niet de moed voor hebt. Heel vaak zegt men ik kan het niet, ik kan het niet, ik kan het niet. Als je zegt, ik kan het, ben je heel moedig voor ons.

Elise: Ik voel me ook wel eens verheven, bijvoorbeeld tijdens meditatie of gebed, dan kan ik zo een verbondenheid voelen met jullie, met de kosmos, met alles. Maar ik heb gelijkwaardige gevoelens bij andere gebeurtenissen. Als ik één van mijn kinderen vasthoud, ik geniet van mijn kind en ik kan even die volledige liefde voelen stromen. Is dat ook al een stukje verheven voelen?

Isaak: Absoluut. Op het moment dat jij jezelf verbindt met een plant of dier of iets waaruit je gevoel doorkomt, dan verhef jij jezelf daardoor. Stel dat je een kind koestert, bij een bevalling heb je dat heel vaak, dat de moeder ineens zo intens het kind voelt, zo intens in dat gevoel gaat zitten, op zo'n moment is die persoon ook verheven. Ten eerste voelt ze de pijn niet meer en ten tweede ze zit letterlijk in het kind en na een tijdje gaat het weer zijn normale vorm aannemen. Maar op dat moment zit je werkelijk in de extase van gevoel. En dagelijks kan je dat meemaken, dat je ineens in een soort extase terechtkomt van het gevoel, ik voel me zo verheven, ik voel me zo gelukkig en dan lost het weer op en komt het weer terug in het normale. Je kan niet altijd met dit gevoel rondlopen want dan loop je over. Maar je kan het wel voelen als je wilt, het heeft met verbinding te maken. Als je jezelf verbindt met een dier of met een kind of met een ander mens, dat je ineens helemaal verheven wordt. Het medium wordt ook verheven op het moment dat ze met ons werkt. Ze wordt letterlijk één met mij, ze voelt mij, ze zit in die heerlijkheid van mij. Voor haar is dat het ultieme genot, zeg maar. Op het moment dat ze ontbonden wordt is ze gewoon weer menselijk, dan voelt ze ook heel duidelijk het verschil om medium te zijn en weer gewoon menselijk te zijn. Het is voor haar belangrijk om het verschil te kunnen voelen, dit kan niet van mij zijn en dit is wel van mij, het verschil te kennen. En dat zien wij vaak bij andere mediums niet, dat ze het verschil niet kennen, wanneer ben jij aan de beurt, wanneer zijn wij aan de beurt. Op het moment dat het medium iets moet gaan doen, komt er ook een zekere luiheid om de hoek kijken. Zij heeft niet zo een toewijding als jij, zo krachtig als jij, om haar eigen persoon

te laten ontwikkelen, maar dat hoeft niet. Omdat ze met ons bezig is, kunnen wij wel begrijpen dat ze op dat moment overvol is. Dus als ze bidt, bidt ze voor ons gevoel toch te snel en niet zo geconcentreerd en met zoveel inzet als dat ze werkt, dan kunnen we wel duidelijk het verschil merken.

Elise: Op een openbare avond, zo heeft Tresi mij verteld, kwam een bekend, inmiddels overleden medium via haar door. Tresi vertelde mij dat hij een medium was die ook veel boeken heeft geschreven, die ook nu nog, vele jaren na zijn overlijden, gelezen worden. Tresi vond dit een zeer bijzondere ervaring. Wat kwam hij doen? Kunt u ons wat meer hierover vertellen?

Isaak: Deze persoon is een hoog wezen, hij komt echt letterlijk uit het licht. Hij daalde om bezit te nemen van het medium. Hij kwam over zichzelf vertellen, wie hij was en wat hij deed hier op Aarde voor zijn overlijden en hoe hij zich nu voelde in het hiernamaals. Zijn wens was altijd om dood te gaan. Hij vond het zo prachtig om tijdens zijn uittredingen via zijn beste vriend en meester in contact te komen met het hiernamaals. Dus deze persoon is bewust uitgetreden al zijn hele leven lang. Dus hij wist genoeg, voor zijn overgaan. En dat kwam hij even vertellen. Het was voor het medium een grote ervaring en het medium werd op dat moment opgetild op zijn energie en het heeft heel veel indruk gemaakt, maar het heeft ook heel veel gekost. Als het medium terugvalt op haar eigen fysieke energie, dan is het medium op dat moment even uitgeschakeld, dan moet ze even bijtanken. Wat kwam hij doen? Hij kwam vertellen wie hij was en wat hij deed en wat zijn wensen waren.

Elise: Dus het was wel een hele mooie ervaring voor het medium, maar ook wel heel zwaar.

Isaak: Ja, het was een heel erg vermoeiende ervaring.

Elise: Omdat het verschil zo groot is, ze valt zo een stuk terug, is dat het?

Isaak: Ja, ze wordt echt letterlijk opgetild. Je moet niet vergeten, op het moment dat ik mij met het medium verbind, dan zijn wij een eenheid. Wij zijn zo op elkaar afgestemd dat het geen energie kost, het is zo flexibel, zo soepel, de verbinding is in 'no time' in stand. Op het moment dat een hoger wezen gebruik maakt van het medium, dan is dat een vreemde energie voor

het medium. Het medium kende de persoon dus niet. En op dat moment daalt zijn geest, zijn energie in haar, dat kost veel meer.

En zeker om te spreken in het openbaar, over iemand die ze niet kent. Dus iedere keer als iemand spreekt via het medium, moet het medium zo goed zich open kunnen stellen, dat haar eigen gedachten geen overmacht hebben over hun gedachten. Vergeet niet, het medium is altijd aanwezig. Het medium is dus in trance, maar wel in een soort trance dat ze bewust aanwezig is. Zij hoort het hele verhaal, zij is er nog. Iemand anders mag spreken, maar zij is er nog. Zoals wij vertelden met die auto, het medium zit er dan naast en iemand anders bestuurt het. En dat kost veel moeite om dan niet te praten, als je naast iemand zit en die is aan het woord. Begrijp je? Als iemand naast je in de auto zit en die praat, om je er dan niet mee te bemoeien. Dat kost moeite. Maar gelukkig gehoorzaamt het medium zodanig dat zij haar eigen vrije wil niet inzet om de verbinding te verbreken, want ook dat is mogelijk. Het is altijd een samenwerking tussen het medium en degene die spreekt, dus ook met mij, het is altijd een samenwerking. En het kost heel veel moeite, voor ons, om een medium te vinden die zodanig openstaat, dat zij geen belemmering vormt voor ons.

Elise: Het is al meer naar voren gekomen: woorden zijn een zwak communicatiemiddel. Gevoel juist het tegenovergestelde, dat is zuiver. Hoe zit dat met de lichaamstaal, houding, mimiek, van de mens?

Isaak: De houding van de fysieke mens vertelt alles over de innerlijke toestand van de fysieke mens. Als jij zelfvertrouwen hebt dan straalt je zelfvertrouwen uit, automatisch gaan je schouders naar achteren, je borstkast naar voren, je hartchakra gaat openstaan, van dit is mijn hart, ik sta open voor al die van jullie, mijn zonnevlecht staat open, kom maar. Op het moment dat je schuw bent, ga je automatisch inkrimpen, je kijkt eigenlijk letterlijk van de zijkant naar de mensen, dus je bent een schuwe persoon, je bent bang. Lichaamstaal vertelt zoveel over de innerlijke toestand van de fysieke mens. Het kan zijn dat iemand aan het bedriegen is en als je goed naar de lichaamstaal kijkt van de persoon, kan je zien dat hij aan het liegen of bedriegen is. Je kunt het zo goed zien. Kijk iemand diep in de ogen en de ogen vertellen altijd de waarheid.

Elise: Ja, bij de kinderen kan ik dat vooral goed zien.

Isaak: Dominantie. Je kan heel erg dominantie uitstralen met gebaren, met kracht en met handen. Ga naar de landen als Italië, ze spreken altijd met de handen, alsof ze eigenlijk duidelijkheid willen geven, dit vertel ik, luister naar mij. Dus dominantie zit heel veel in gebarentaal. Ook wij spreken heel veel in gebarentaal. Wij vertellen het medium veel door gebarentaal en zij vertaalt het meteen in haar gevoel en zij weet meteen wat wij bedoelen. En uitstraling. Uitstraling is zo belangrijk, let op de uitstraling. Is iemand gelukkig, heeft hij een prettige uitstraling, is hij ongelukkig, is de uitstraling somber, het is dan net of er een grijze gloed over iemand heen is.

Elise: Ja, dat is zo.

Isaak: En als je dus geestelijk ziet, als je dus geestelijk ingesteld bent, kan je letterlijk de energieën zien van, deze persoon is niet gelukkig, er zit een grijze gloed doorheen, hij is opgesloten in zichzelf.

Elise: Hebben dromen altijd een betekenis?

Isaak: Nee, dromen hebben niet altijd een betekenis. Je hebt drie soorten van dromen. Twee zijn belangrijk. Je hebt de onderbewuste droom, het onderbewuste vertelt jou wat. Stel dat je bang bent dat je man vreemdgaat, dan kan je dromen dat je man vreemdgaat. Dus je onderbewuste vertelt het, dat wil niet zeggen dat het waar is. En je hebt de dromen die wij geven, we kunnen spreken via dromen. Stel dat jouw oma jou iets wil vertellen, dan kan ze via de droom jou iets laten zien of je zoekt een medium op en ze vertelt jou de droom. Dan heb je nog de derde droom en dat is de fantasiedroom. Dat zijn geen waarheden, er zit niets in, dat zijn gewoon fantasiedromen.

Elise: Verwerken wij dan ook in onze dromen?

Isaak: In je dromen niet, maar wel in je slaaptoestand, dan verwerk je wel, maar niet in je dromen. Je onderbewustzijn vertelt je wat zaken, maar je bent die niet aan het verwerken. Het uit zich via de droom, dan word je bang en denk je, mijn man gaat nu vreemd, omdat ik het zie, maar je bent nog niets aan het verwerken. Wel in de slaaptoestand. Je kunt in de slaaptoestand spanningen loslaten of vermoeidheid, je gaat slapen en morgen ben je fitter. Op dat moment verwerk je wel wat, je bent fitter. Maar echt verwerken als je helemaal geblokkeerd bent, dan heb je toch wel een andere vorm nodig,

zoals meditatie, bewustzijn hè. Dus je moet bewust mediteren, je moet bewust dingen loslaten en dat kan je niet als je onbewust zit te slapen. Daarom als wij healen en jij maakt van alles mee, op dat moment verwerk je dat ook bewust. Stel dat je zit te huilen, dan ben je bewust bezig, dus je wordt wakker en je weet dat je dat hebt gedaan. Heel veel mensen vinden dat vreemd, ze begrijpen niet dat zij op hun kop zijn gaan staan, zonder dat zij daar macht over hadden. Of dat ze flink zitten te brullen, te hoesten of te proesten, of te lachen of te huilen, terwijl ze weten: ik was erbij, hoe kan dat nou. Nou, dat is juist die bewustwording, want als wij jou in slaap hadden gezet, dat je wakker werd en van alles had meegemaakt en iemand anders had tegen jou gezegd, kijk Elise, je hebt dit meegemaakt, dan zou je zeggen, maar ik weet er niets van. Dan heb je niets verwerkt in je bewuste toestand en je bent hier op Aarde om bewust te leven. Daarom heten de oefeningen ook, Bewustwording en Groei. Het begon met Stretch and Move, eerst goed in je lichaam komen en dan gaan we naar de geestelijke toestand. Toeval bestaat niet.

Elise: Bestond afgelopen zaterdag toeval ook niet?

Isaak: Absoluut niet. Toeval bestaat niet.

Elise: Nee, ik weet het, ik weet het. Ik heb afgelopen zaterdag iemand ontmoet.

Isaak met een glimlach: Dat hebben we gehoord.

Elise lachend: O, dat heeft u gehoord.

Isaak: Vergeet niet, wij staan in verbinding met het medium, dus al hetgeen dat. . . .

Elise: Ja, natuurlijk, maar ik weet niet of jullie dan meteen alles oppikken of niet.

Isaak nog steeds met een lach: Het is net alsof je iets ingooit in het medium en wij krijgen het meteen te zien als een soort fax.

Elise, inmiddels in een deuk: Net alsof je jouw e-mailtjes even checkt.

Isaak: Natuurlijk, wij moeten wel het leven van het medium in de gaten houden. We moeten ook up-to-date blijven, dat wij weten wat er gebeurt. Dus op het moment dat het medium wat meemaakt, maken wij het ook mee.

Elise: Er zitten heel veel mensen in een te strak keurslijf, veelal door henzelf aangemeten. Heeft u misschien voor deze mensen een goed advies om wat meer ruimte te creëren of moeten ze dan echt naar de cursus of workshop moeten komen.

Isaak: Wij zouden willen zeggen, ga naar de cursus toe.

Elise: Ja, dat dacht ik al, er is natuurlijk geen eensluidend advies voor al die verschillende mensen.

Isaak: Nou, bewuster, bewustzijn, bewustwording. Dat is het enige advies wat wij jullie kunnen geven. De cursussen gaan daar allemaal over, bewuster worden. En heel vaak is het zo dat mensen helemaal niet meer weten wat ze mankeren. Je moet het zien als soep. Als je die laat afkoelen, komt het vet - de drab - bovendrijven. Dan zie je het vetgedeelte, dat kan je afschrappen en kun je verder kijken en dan zie je gewoon de heldere soep. Heel vaak zit men in de drab, zodat je dus niet meer helder kunt zien. Je moet eerst de troep eraf halen en dan kun je pas kijken wat er werkelijk in zit. Daarom zitten mensen vaak opgesloten in hun ware zelf, heel veel mensen zijn dus gevangen. En ze hebben zichzelf gevangen gemaakt, want niemand is slachtoffer. Niemand is slachtoffer, want iedereen kan zijn leven een andere wending geven door de bewustwording. Dus er is altijd weer een mogelijkheid om gelukkig te zijn door het feit dat je wilt. Je moet ook durven verder te gaan, een stapje te nemen naar de toekomst toe of naar het vandaag. Neem een stapje naar het vandaag of de toekomst, maar niet naar iets dat al is geweest. Want als jij steeds terugkijkt en jij kijkt steeds naar situaties die er zijn geweest, dan kan je niet verder. Dus leer om bij het vandaag te zijn, te leven en te genieten en verhef jezelf boven jezelf. Dat is zo belangrijk. En heel vaak zijn mensen niet in staat om zichzelf te verheffen. Ze krijgen steeds meer een soort verkramping, een soort strakheid, het is net alsof die rits dichtgaat en zover dichtgaat dat het mondje nog net kan praten. Ze kunnen nog net adem krijgen, ze kunnen net nog zien, net nog horen, maar ze zijn heel erg gevangen in hun eigen zelf. Nou, jammer, maar doe er wat aan zouden wij zeggen. En klaag minder, klaag

minder. De energie die je in klagen steekt, kun je steken in genezing. Je mag jezelf zielig voelen, maar als je jezelf eenmaal zodanig zielig hebt gevoeld dat je tot het dieptepunt bent gegaan en je klautert omhoog zodat je weer tot jezelf komt, ga dan niet weer terugvallen en jezelf weer zielig voelen.

Elise: Nee, dan ga je weer een stapje verder, precies. Ondanks het feit dat wij in Nederland zeer 'open-minded' heten te zijn, zijn er toch nog veel vooroordelen, bijvoorbeeld over homoseksuelen. Ik denk aan het omstreken homohuwelijk of mensen die met de Bijbel in de hand zeggen: ze mogen er wel zijn, want het zijn schepselen Gods, maar ze mogen het niet praktiseren. Kunt u hier iets over vertellen. Is homo zijn ook een keuze bijvoorbeeld.

Isaak: Uiteraard is het een keuze zodra je ervoor uitkomt. Op het moment dat je zegt, ik ben homo, dan is dat een vrije keuze van je, je komt ervoor uit. Maar op het moment dat jij als fysiek mens voelt dat je aangetrokken wordt door een ander wezen, dan is dat een gevoel en een gevoel is altijd zuiver. Als jij voelt dat jij jezelf verbonden voelt met mannen, dan mag dat. Je mag jezelf verbonden voelen met mannen en wij zijn tegen, op het moment dat iemand zegt: dit is fout. Want ieder gevoel is zuiver.

Elise: Er zijn nog steeds zoveel vooroordelen.

Isaak: Wij, als Goddelijkheid - zoals wij al zeiden, wij komen uit de Goddelijke wereld zoals jij een Goddelijkheid bent, maar nog niet je Goddelijkheid ervaart - zeggen dat het oké is. Wij vinden dat jij homo mag zijn, wij vinden dat jij lesbisch mag zijn, wij vinden dat jij alles mag zijn, wat jij wilt zijn. Dat vinden wij. Wij vinden dat jij nooit de vinger mag wijzen naar anderen, omdat jij niet de anderen bent. Dus op het moment dat jij fout hebt gedaan, werkelijk fout hebt gedaan, dat je iemand hebt gebroken, mag jij als buitenstaander zeggen: jij wordt terechtgesteld, jij moet boeten voor de fouten. Maar jij mag nooit iemand daardoor breken. Je mag wel zeggen: dit is fout, daar ga je voor zitten, de gevangenis in. Oorzaak en gevolg, dus je draagt het gevolg van de oorzaak, maar je mag niet als buitenstaander steeds terugkomen op die fout. Je mag niet zeggen: je bent toen fout geweest, dus je bent nu ook fout. Nee, misschien als hij de gevolgen heeft gedragen, heeft hij weer een nieuw stukje, weer een nieuwe kans en is hij misschien weer een beter mens. Tot hij weer het tegendeel bewijst dat hij niet een beter mens is. Dus geef iedereen het voordeel van de twijfel. Altijd. Je hoeft er niet mee om

te gaan. Dat is weer iets anders. Als jij vindt, die persoon is een crimineel of een drugsverslaafde of een prostitué en jij hebt het gevoel, daar heb ik niets mee, dan laten we dat ook in de waarde. Dus zeg niet, halleluja, ik omarm je, kom bij mij slapen, je mag bij mij wonen. Nee, uiteraard niet, als jij het gevoel hebt dat je dat niet wilt doen, moet je dat niet doen. Maar als je het doet, dan is het ook goed voor ons. Wij veroordelen niet, wij doen dat nooit, wij kennen dat woord niet eens.

Elise zucht: Nee, heel veel mensen hier op Aarde wel helaas.

Isaak: De grootste meester zei, wie zonder schulden zij, gooi de eerste steen. Nou, er was niemand die kon gooien, dus niemand is zonder schulden en dat is werkelijk waar. Niemand is zonder schulden hier tussen jullie, ieder heeft wat op zijn kerfstok.

Elise: Ja, precies, maar gelukkig zijn we hier om te leren.

Isaak: En dat noemen we school en dan mag je fouten maken.

Elise: Nou, dat heb ik gelukkig ook geleerd, want het is voor mij een ontzettende last van mijn schouders eigenlijk. Want ik kan nu meteen denken: oké, ik heb een fout gemaakt, leer ervan en ga weer verder. En dat is zo fijn, dan raakt het je niet zo, kan je het ook zo achter je gooien en dan ben je het kwijt. En dat is zoveel gemakkelijker.

Isaak: Ja, en het is zo belangrijk dat de fysieke mens dat weet, je mag fouten maken. Kijk als jij - als moeder zijnde - toekijkt en jij ziet dat je kind fout doet, bijvoorbeeld dat je kind een ander kind slaat, daar ben je het niet mee eens, dan zeg je: kind, dat mag je niet doen, je mag iemand niet op die manier behandelen. Maar dat wil niet zeggen dat je niet meer van het kind houdt. Liefde voor je kind is onvoorwaardelijk, je corrigeert het kind. Ook wij doen dat, onze liefde voor jullie is onvoorwaardelijk, wij corrigeren jullie, maar we houden nog evenveel van jullie.

Elise: Ja, dat komt ook in alles door. Ja, ja, mijn moeder zei vroeger al tegen mij: ik hoef jou nooit te straffen, want jij straft jezelf.

Isaak: En miljoenen met je. Miljoenen met je, lieve schat. Zoveel mensen gaan gebukt door het leven en ze dragen letterlijk - als je het zou zien in de kosmische zin – zo'n grote last.

Elise: Een grote zak met stenen.

Isaak: Inderdaad, puur zwart, belast. Ze slepen zich door het leven heen. Hoe kun je dan genieten? Hoe kun jij zijn? Hoe kun jij gemakkelijk in je lijf zijn, terwijl je zo een ballast boven je hebt die je alleen maar belast? Dat is toch geen vrijheid? Dan ben je als fysiek mens niet meer vrij om te denken, om te genieten, om te delen, alles is af. Dus wees, durf te zijn, durf te kijken naar je leven, naar je fouten, naar hetgeen je gesproken hebt, naar hetgeen je niet gesproken hebt, naar hetgeen je gedaan hebt, naar hetgeen je niet hebt gedaan. Durf ernaar te kijken en zeg dan tegen jezelf: ik belast mij niet daardoor, ik vergeef mezelf daarvoor. Als je niet blij bent geweest, dat je iets niet hebt gedaan, zeg dan: oké, ik vergeef mezelf. Ga dan niet in die mallemolen zitten van, ik had, ik had, ik had, ik had, ik had. . . .

Elise: Nee, het kost een hoop energie en het brengt je nergens.

Isaak: Het brengt je nergens. En zeg ook niet, ik had niet dit of ik had niet dat, ik had niet zus of zo. Wat heb je eraan? Je kunt wel zeggen: ik ga vanaf vandaag het anders doen. En werkelijk waar, af en toe eens zo doen van, het is goed zo, kind. Dat is alleen maar goed. Maar ja, als wij dat vertellen aan de fysieke mens, dan denkt de fysieke mens, dit is allemaal zweverig. Oké, als dit zweverig is, maar het verlicht je, neem het dan toch maar aan.

Elise: Tja, waarom zou je het dan aan de kant gooien?

Isaak: Maar ja, de fysieke mens is toch een negatief mens. Hij leeft op een laag trillingsgehalte en dat trillingsgehalte is de Aarde, dus er is heel veel negativiteit. Dus je bent geneigd om eerder negatief te zijn dan positief te zijn. Je trillingsgehalte is eigenlijk negatief, omdat je op de Aarde leeft. Je moet jezelf verheffen, je moet bij machte zijn om positief te kunnen zijn. Positiviteit is dus meestal geen eigenschap en negativiteit is een eigenschap geworden. Je moet jezelf steeds weer aan gaan leren positief te zijn.

Elise: Ja, ik ben toch altijd - en als u het er niet mee eens bent, moet u het zeggen - een heel positief mens geweest, of niet?

Isaak: Ja, maar zie nou wat het jou ook heeft gebracht. Alle fysieke mensen krijgen ook altijd de andere kant te zien.

Elise: O, ja, ja.

Isaak: Als je een klein kind bent en je bent vrolijk en je geniet, dat mag. Tot een bepaald punt, dan keert het kind om en de moeder denkt: het kind is niet meer hetzelfde kind. Ook zij moeten leren en ook jij moest leren. Je had gewoon één stukje van het leven, dat ligt achter je. Nu zit je in een andere fase van je leven en dit stukje is heel ingewikkeld en moeilijk voor je, omdat je dat voorgaande nog zo duidelijk weet. Had je dat maar tot vijf jaar gehad, dan was dit huidige stukje misschien dragelijker voor je geworden. Het is net - zo moet je het vergelijken - alsof je altijd rijk bent geweest, dat wordt een gewoonte, ik ben rijk, ik heb geld, het gaat me goed. Op een gegeven moment ben je arm en dan is het zwaar voor je, omdat de klap zo hard aankomt. Voor degene die altijd minder rijk is geweest, is de klap minder hard.

Elise: Ja, terwijl mensen om mij heen juist altijd hebben gezegd, jij hebt ook altijd pech, of zo rooskleurig was het niet. Die vonden blijkbaar dat het mij juist niet voor de wind ging.

Isaak: Dat jij pech had?

Elise: Ja.

Isaak: Wij noemen het niet pech. Jij hebt genoeg meegemaakt, jij hebt genoeg geleerd, jij bent wakker geweest al die tijd. Voor mijn gevoel ben jij toch altijd een wakker persoon geweest, positief ingesteld, een levenslustig persoon en je had heel veel ideeën over het bestaan zelf. Nu zit je in een heel andere fase eigenlijk. Eigenlijk zit je nu in een wat mildere fase dan toen.

Elise: Milder?

Isaak: Milder, dan hebben we het over de privé situatie. We hebben het over de genoegens, het leven zelf, nu zit je wat milder. Maar, daar komt je innerlijke toestand nog even bovenop en dan is het weer niet milder. Is het je duidelijk? We hebben het over zijn en niet zijn. Dus toen had je meer de instelling van: ik ga ervoor, ik zie het wel, ik wandel wel door het leven en ik stort mij overal in. Nu ben je wat bedaarder, wat rustiger, wat milder.

Elise: O ja, absoluut.

Isaak: Maar je innerlijke toestand is nu overheersend, die belast jou.

Elise: Ja.

Isaak: Toen had je geen innerlijke toestand die jou belastte.

Elise: Nee, dat is waar.

Isaak: Dus je hebt twee levens duidelijk, we zien duidelijk in jou twee levens. Dat was een andere Elise dan de Elise van nu. Maar die Elise van nu en die andere Elise, is toch één geheel. Het hoort bij elkaar.

Elise: Hmmm. Het hoort wel bij elkaar.

Isaak: Je kunt het niet afzonderlijk zien. Was je toen niet die Elise geweest, dan was je dit ook niet geweest.

Elise: Dus het hoort gewoon zo te zijn.

Isaak: Het is perfect.

Elise lachend: O, is het perfect?

Isaak: Het is perfect, het is perfect. Het is werkelijk waar zo goed uitgestippeld. Men gaat door vele fases heen in het leven, in het bestaan. Heel vaak doen mensen het andersom. In het begin hebben ze een heel rustig leven, dan wordt het wat drukker in de pubertijd, daarna worden ze weer wat rustiger, gaan ze trouwen, gaan ze zich settelen, worden ze weer

wat rustiger en op een gegeven moment kappen ze dat weer af en dan worden ze weer helemaal turbulent.

Elise: Vermoeiend allemaal hè?

Isaak: Maar jij hebt het in twee gedeeltes gedaan. Heel veel mensen doen het toch wel in meerdere gedeeltes.

Elise: Nou, ik ben blij dat ik nu in dit gedeelte zit, alleen zou ik inderdaad wel. . . .

pfffff ja. . . ik zou toch wel graag. . .

Isaak: . . . je innerlijke toestand.

Elise: Ja, mijn innerlijke toestand.

Isaak: Je innerlijke toestand moet je gaan overwinnen, dat is nou je les. Kijk, je was niet bewust in die tijd. Je was bewust in het aardse. Je bestond en je ging en je leefde, net als een kind; ik zie en ik leef. Dat was de Elise die wij zien. Nu ben je gewoon wat rustiger, wat milder, je hebt een wat saaier - tussen aanhalingstekens - leven in het bestaan zelf, maar je innerlijke toestand komt daar nog bovenop. Dus je hebt dit en je innerlijke toestand moet je nog gaan overwinnen. Maar je hoort ook wel een - tussen aanhalingstekens - saaier leven te hebben, om gewoon tot jezelf komen. Heel vaak is het zo dat mensen die alleen maar aan het doen zijn, zichzelf verliezen.

Elise: Ja, maar dat wil ik ook helemaal niet, ik zoek het ook helemaal niet op.

Isaak: Nee, maar die mensen verliezen zichzelf in de aardse genoegens. Ze hebben toevoegingen nodig. Nou, had jij dit niet meegemaakt, was je nu niet milder geworden.

Elise: Enne, voor wat betreft mijn innerlijke toestand, wat is dan het beste om te doen? Ja, mediteren, dat is voor mij wel duidelijk, want tijdens de kerstvakantie had ik het enige tijd niet gedaan, nou, dan zie ik echt wel wat er van komt. Maar hoe krijg ik mezelf nog meer. . . .

Isaak: . . . opgelift.

Elise: Ja en sterker, stabiel ook. Meer innerlijke rust, maar stabiel ook.

Isaak: Het heeft allemaal met tijd te maken.

Elise: Hmmm, tijd, oké.

Isaak: Het heeft allemaal met tijd te maken. Je moet niet vergeten dat hetgeen je hebt gehad of bent geweest op dat moment, dat is weg en daar is dus een leegte voor in de plaats gekomen en tijd vult die leegte. Puur tijd. Tijd, tijd. En doorgaan met je meditaties, je innerlijke groei, dat is ook belangrijk, dat je toch wakker blijft, dat je bezig blijft met je innerlijke zelf, met je geluk en durft te zijn. En dat is je grootste angst, om nog te durven te zijn. Je bent nog steeds bang dat er ergens boefies om de hoek zitten te kijken die ieder moment jou weer kunnen gaan grijpen. Dat is niet zo, het is niet zo. Het heeft puur en alleen met die herinneringen te maken, met hetgeen je nog weet, zeg maar.

Elise: Ja, maar dat is ook . . .

Isaak: Zie het als een overval, zie het als een overval. Een trauma, je hebt een trauma meegemaakt en. . .

Elise: Ja, ja, ja, en dat moet vervagen. . .

Isaak: . . . tijd, tijd, tijd.

Kijk, als jij verkracht wordt of iemand komt in jouw huis en die doet jou kwaad. Op het moment dat het geëlimineerd is, is het weg. Maar de situatie is nog steeds helder bij je. Dus jij weet nog precies wat er is gebeurd en die angst is nog zo duidelijk in jou. En dat is bij jou, je bent nog steeds bang voor die boefies die jou willen komen halen. Nou, geloof ons, er zijn geen boefies meer om jou heen en wij houden heus een oogje op jou, we houden jou in de gaten en wij willen ook dat je weer gelukkig bent in de echte zin van dien. Van, wow, ik ben weer echt mens, ik ben het mens wat ik wil zijn. Het heeft echt tijd nodig.

Elise: Dus er is niet echt iets wat ik moet doen. Ik moet gewoon leven, zijn, mediteren en gewoon geduld hebben.

Isaak: Ja, ja. En zoals we eerder in dit interview hebben besproken, mensen die steeds maar teruggaan naar het verleden, dat doe jij ook.

Elise: Hoe bedoelt u?

Isaak: Nou, als je steeds die boefies weer gaat zien en bang bent, zit je ook weer in het verleden, want het hoort bij het verleden.

Elise: Ja, en wat moet ik daaraan doen? Loslaten?

Isaak: Vertrouwen hebben. Gewoon vertrouwen hebben dat het niet meer zo is en wij vertellen jou dat het niet meer zo is en dat je gewoon rustig kan mediteren en dat je rustig kan liggen en dat je rustig je benen in je nek kan leggen zonder bang te zijn, dat zij het doen, want vergeet niet, je hebt ook nog je innerlijke zelf, je onderbewustzijn.

Elise: Ja, ja, dat vertelde ik Tresi net voordat we begonnen.

Isaak: Je onderbewustzijn, je innerlijke stem, wat ik net vertelde over dromen, dat je droomt over iets dat je echt niet weet dat je bang voor bent. Heel veel mensen dromen over iets, terwijl ze later denken, ja maar, daar ben ik helemaal niet bang voor, waarom droom ik het dan. . . toch je onderbewustzijn. Mensen dromen over dood of verdrinking en dat wil niet zeggen dat ze er bang voor zijn, maar ergens in hun onderbewustzijn wel. Dus heel vaak weet je dat niet. Nou, dus stel dat jij onbewust bewegingen doet in meditatie, kan het zijn dat het gewoon jouw hogere zelf is. Dat je eigenlijk onbewust weet dat deze oefening goed voor je is.

Elise: Ja, want dat was dus wat laatst gebeurde, dat was wat ik eerder Tresi heb verteld. Normaal als ik ga mediteren, is zitten eigenlijk het eerste wat ik doe en nu deed ik dat niet. Ik bleef staan en ik geloof dat we wel eens meer deze oefening gezamenlijk in een workshop hadden gedaan, zo op je voetjes balanceren, dat je die uitersten gaat zoeken, zo dat je net niet omvalt. Enfin, dat ging ik doen en toen dacht ik, maar dat heb ik toch niet zelf bedacht.

Isaak: Ja, maar jouw onderbewustzijn vertelt je dat op dat moment.

Elise: Ja, maar dan kunt u zich toch wel voorstellen dat ik dan schrik?

Isaak: Jawel, maar dan ben je nog steeds bang dat die boefies er zijn. Maar als jij nu vertrouwen hebt, dat al hetgeen jij nu doet, eigenlijk kende je dus ook deze oefening, we hadden hem al eens gedaan en dat heb je dus toch opgeslagen, dus het komt uit je onderbewustzijn.

Elise: Ja, maar dat realiseer ik me dan niet zo snel. Ineens is het klak en dan denk ik. . . stoppen!

Isaak: Maar stel dat je nou gaat mediteren en ineens zie je een prachtig landschap, water en zo en dan denk je toch ook niet, whao, waar komt dat nou vandaan, daar heb ik toch ook niet net aan zitten denken, waar komt dat dan vandaan?

Elise: Ja, oké, oké, maar bewegen is toch nog weer wat anders.

Isaak: Vertrouw, vertrouw.

Elise: Nee, maar oké, nou dat ik dit weet, dat helpt. Maar kijk, ik weet ook niet hoe alles werkt. En het is wel af en toe fijn voor mij om het dan even uit uw mond te horen, zo van, oké meisie, doe maar gewoon, het is goed, het is goed.

Isaak: Doe maar gewoon. Waar komt nou alles vandaan? Opeens had men een ingeving, dat ze onbewust iets gingen doen, net als met de lucifer, alles wat bestaat is ergens vandaan gekomen. Het kan zijn dat wij het hebben gegeven, dat wij jullie een inspiratie hebben gegeven, maar het kan ook zijn, dat jij als hoger wezen - we zijn allemaal spirituele wezens, jullie zijn allemaal spirituele wezens - dat je dat uit je hebt gehaald. Dus je weet eigenlijk niet dat je het bezit, maar je bezit het wel. Ik zal je nog wel een diepere vorm vertellen, jij weet alles wat wij weten.

Elise: Ja?

Isaak: Ja.

Elise: Deep down, somewhere. Zit het in ons allemaal?

Isaak: Ja, we zijn allemaal spiritueel. Behalve, je wordt geboren door de sluier van vergeetachtigheid, dus je. .

Elise: . . . de vorige levens.

Isaak: Ja, dus ooit ben je hier geweest. Ooit heb je ons ontmoet, heb je ons gezien, weet je hoe heerlijk het hier is. Ooit heb je hier ook geleerd, dan weet je gewoon hoe fantastisch het hier is. Dus je weet ook veel, maar je weet niet dat je dat weet. Je hebt de bewuste mensen, je hebt de onbewuste mensen. Je hebt mensen die het weten, je hebt mensen die het niet weten. En veel mensen die niet weten, dat ze weten.

Elise lachend: Ja, om het simpel te houden.

Isaak met een glimlach: En mensen die denken dat ze weten, maar ze weten niet.

Elise lachend: Ha, die weten helemaal niks.

Isaak lachend: Dat zijn van die blaaskaken, weet je niet?

Elise lachend: Ja, die pik je er ook zo uit.

Isaak: Hoe komt het dan lieve schat, dat je af en toe een boek openslaat en denkt: maar dit weet ik. En dan denk je, hoe kan ik dit weten? Dus ergens word je geraakt op je onderbewustzijn. En we werken heel vaak op je onderbewustzijn, we vertellen je wat en opeens komen de tranen en we vertellen over je jeugd, over je verleden, wat je dus echt niet meer weet en opeens krijg je die bewustwording door het feit dat we het vertellen en dat komt, omdat je het eigenlijk wel weet.

Elise: Ja, ja.

Isaak: Dit is een mooie ook. Men heeft wel eens gedacht, misschien is het medium zodanig ontwikkeld, dat het medium het in zichzelf heeft, de gave heeft dat zij dingen weet. Nou, dat is onmogelijk, als het medium dingen zou

weten over jou, dan zou zij een persoon zijn die dus eigenlijk afgesloten zou zijn voor het hiernamaals en zou zij alles uit zichzelf moeten pakken. Dan zou ze ook heel erg beperkt zijn.

Elise: Ja, natuurlijk.

Isaak: Dat is dus onmogelijk. Het is ook onmogelijk dat het medium jouw gedachten oppikt en jouw gedachten vertaalt tot hetgeen je wilt weten, dan zouden we alleen wensgedachten vervullen. Stel dat jij met een probleem bij het medium komt en jij denkt dat dit het juiste is en het medium zou zeggen, dit is het juiste, dan vervult zij jouw wens. Daar hebben we heel vaak meningsverschillen met de mensen omdat we het tegenovergestelde vertellen, omdat we vinden dat dit niet zo goed is, omdat jij niet zoveel weet als wij. Dus stel, je bent in een relatie en je wilt gaan scheiden en wij vinden dat jullie nog steeds bij elkaar kunnen blijven, want het ligt niet bij de partner maar het ligt bij jou - bij jou liggen de problemen en daardoor gaat de relatie kapot - nou, dat had je niet geweten.

Elise: Nee, en dat willen sommige mensen natuurlijk ook helemaal niet horen.

Isaak: Nee en dan ga je de schuld bij iemand anders neerleggen, die mensen wijzen om zich heen. Mensen proberen een verklaring te vinden, hoe dit allemaal werkt. Hoe meer jullie gaan zoeken, hoe meer verklaringen jullie gaan krijgen, maar geen enkele verklaring zal standvastig zijn, omdat wij een bewijs er weer bovenop kunnen geven, dat het niet kan. Het is onmogelijk. Dus onderzoek is goed, maar probeer ook realistisch te onderzoeken.

Elise: Hoe bedoelt u dit?

Isaak: Kijk, je mag alles onderzoeken, je mag het waarheidsgehalte onderzoeken van, bestaat het hiernamaals? Is er leven na de dood? Een vraag die toch wel vaak gesteld wordt. Dus heel veel mensen denken, als wij bewijzen krijgen dat overledenen er gewoon nog zijn, dat die praten, misschien zou het medium die energie aanvoelen en zou ze dus gaan vertalen. Maar als dat zo zou zijn, dan zou het medium dingen niet kunnen vertellen, die van zo een kwaliteit zijn, zo in detail, zoveel stukjes, dat het compleet is, perfect is. Dat lukt niet. Kijk, als ik, Isaak, jouw energie aanvoel,

dan weet ik precies wie jij bent, maar dan zou ik dus ook nog de kleine details in jou moeten gaan vertalen en dat heeft niets met energie te maken, dat heeft met levenservaring te maken. Die details worden er ook uitgehaald, dus niet alleen de collectieve energie die jij bezit, maar ook de kleine gebeurtenissen en ook de klachten die je hebt of angsten of gevoelens. Deze laatste zouden trouwens ook nog in jouw aura geschreven kunnen zitten. Vaak geven wij andere details, wat jij graag lustte, wat je at of deed, hoeveel kinderen je had, dus kleine details en dat staat niet in jouw aura geschreven. Mensen proberen wetenschappelijk erachter te komen hoe het allemaal werkt. Net als bij de bijna dood ervaringen, dan gaan ze uitzoeken of het misschien zo is dat jij een storing hebt en dat je daarom van die prachtige dingen ziet als je bijna dood bent, een soort kortsluiting, dat je een soort hersenletsel storing hebt, maar dat is niet te bewijzen. Het is niet te bewijzen. Het is wel te bewijzen als er opeens werkelijk iemand dood is en wij zien geen hartslag, geen hersenimpulsen, niets. En op dat moment kan die persoon precies vertellen, wat jij met haar hebt gedaan tijdens het doodgaan. Hoe kan dat dan? Dan is jouw verklaring niet meer duidelijk, want als er geen hartslag is, geen hersenactiviteiten meer en toch kan de persoon daarna, als ze weer terugkomt vertellen dat jij dat gezegd hebt tegen iemand en dat gedaan hebt met haar, dan is het toch wel een duidelijke verklaring. Maar wetenschappers willen gewoon het bewijs krijgen, dat het niet zo is.

Elise: Die zijn waarschijnlijk moeilijk te overtuigen.

Isaak: Ze willen niet overtuigd worden. Dus wetenschappers die zijn zodanig gefixeerd dat dit allemaal niet waar, dat ze dus de waarheid niet aannemen. Je kan het zien als een dialoog met een goede vriend, dan sta je helemaal open voor de dialoog en dan neem je alles waar en dan ga je er over nadenken. Maar stel dat je nou ruzie hebt met een goede vriend, of een kennis of een buurman, en dan denk je: ik heb ruzie, ik ben het er niet mee eens. Die persoon probeert jou het tegendeel te bewijzen, dan blijf je toch in jouw verkramptheid van, ik ben het er niet mee eens en dan sta je niet meer open. Dan blijf je in jouw visie en die persoon kan van alles aandragen, maar je hoort het niet eens, het komt niet eens bij je binnen, omdat jij gefixeerd bent op hetgeen wat voor jou waarheid is. Stel dat het medium de gave zou hebben om mensen aan te voelen, wat duidelijk ook zo is, dat is de sensitiviteit van het medium, maar dan zou zij nog niet die kwaliteit van mediumschap neer kunnen zetten.

Elise: Nee, niet die details, niet die kleine dingen, niet zo compleet, dan zou ze hoogstens, wat u zei, die emoties kunnen weergeven of. . .

Isaak: . . . of gedachten kunnen overbrengen, je gevoel vertalen, zoals je je voelt. Maar het medium zou niet kunnen vertellen, wat jij vandaag tegen iemand hebt gezegd. Hoe je het ook went of keert: wij bestaan, er is leven na de dood. Ik, Isaak, ben een leermeester. Isaak heeft al die jaren geleerd daarvoor en ik weet waar ik het over heb.

Elise: Ja, mij is het duidelijk, ik ben allang overtuigd, nou de rest nog. Ik hoorde laatst in een praatprogramma dat begeerte een zonde is. Maar begeerte is toch ook een gevoel?

Isaak: Begeerte is een heerlijkheid. Je mag begeren.

Elise: Ja toch?

Isaak: Je mag een appel begeren. Mmmmmmm, lekker! Dat is ook een begeerte.

Elise: Ja, eigenlijk wel.

Isaak: Je mag een persoon begeren, je mag alles begeren. Het is een heerlijkheid. Je mag je nooit verliezen in de begeerte, dus je mag niet de appel worden. Je mag hem wel opeten, je mag hem wel aanraken, je mag hem wel beproeven, maar je mag jezelf er niet in verliezen. Ben je bang dat je jezelf erin gaat verliezen, besluit dan gewoon jezelf er niet in te willen verliezen. Als jij besluit om dat niet te doen, dan gebeurt het niet. Maar als jij alleen maar zegt in losse woorden, ik verlies me niet, maar eigenlijk wil jij je erin verliezen, dan ben je verkocht. Dus besluit werkelijk ik geniet ervan en ik kan ervan genieten zonder mezelf te verliezen. Maar heel veel mensen zijn bang, dat als zij zichzelf ergens niet in verliezen, dat zij er dan niet van kunnen genieten. Maar dat is geen waarheid, want je kunt zonder die appel te worden, wel proeven en de hele appel tot je nemen.

Elise: En ook weer gewoon naar jezelf toegaan, toch?

Isaak: Dan zeggen, appel klaar, ik ben weer mezelf. En dat is een belangrijk aspect.

Elise: Maar ziet u dat bij mij niet dan? Heeft dit betrekking op mij?

Isaak: Nee, we hebben het niet over persoonlijk, we hebben het over lessen. Vind je het niet geweldig om een gesprek te hebben met de leermeester?

Elise: Absoluut! Ik zit te genieten.

Isaak: Wij insgelijks. Maar wat belangrijk is, is dat de mens weet dat je alles kunt zijn zonder jezelf kwijt te raken. Je kunt vandaag moeder zijn, zonder jezelf kwijt te raken. Je kunt vandaag echtgenote zijn, zonder jezelf kwijt te raken. Je kunt vandaag een werkend type zijn, je kunt alles zijn, zonder jezelf kwijt te raken. En helaas is het zo dat de fysieke mens zichzelf heel vaak verliest in de liefde, omdat hij bang is. Hij is bang dat als hij zich er niet volledig instort, dat hij er niet van kan nemen, dat hij er niet van kan genieten, dat hij er gesloten voor is en dat het misschien wederzijds zal zijn en dat het dan misschien uit elkaar zal vallen. Geen waarheid. Jij bent nog beter zonder jezelf te verliezen.

Elise: Ja, dat denk ik ook.

Isaak: En zekerder, want je straalt iets anders uit dan als je als een onnozel type je haartjes zit te doen, dan kom je niet zo sterk over. Dan gaat de persoon de deur uit en dan denk je, wat ben ik toch een oen geweest en voel je je heel vervelend. Voel je je heel rot door het feit van, dit ben ik helemaal niet. Heel vaak zegt men ook achteraf, als je elkaar een tijdje kent, ooit was je anders. Dan moet je zeggen: was ik toen mijzelf? Je hebt het één keer meegemaakt, dat je jezelf volledig kwijt was.

Elise: Absoluut.

Isaak: Nou, ik neem aan dat het niet zo een prettig gevoel was?

Elise: Helemaal niet, nee, helemaal niet.

Isaak: Er zat meer in jezelf, je had meer te vertellen, maar je was bang dit te vertellen. Je durfde het niet te vertellen, het komt allemaal verkeerd over en toen was je zo'n schoolpubertje die een beetje zat te zweven. Belangrijk om te weten.

Elise: Ja. Wel denk ik nu dat ik zoveel verder ben, dat ik het direct zie en herken en mezelf toespreek: verlies jezelf er niet in, dat je voelt dat je op dat moment meteen teruggaat naar jezelf. En als ik het besluit om te doen, zou het moeten lukken.

Ik las in een artikel in de krant, ik citeer: 'natuurlijk, het brein brengt ons denken en voelen voort'. Maar is dat nou wel zo?

Isaak: Het is wel zo, dat het brein - de hersens - de motor zijn van je fysieke, de motor van je voertuig. Al hetgeen je fysiek meemaakt komt uit die motor. Maar vergeet niet dat je ook nog een geestelijk wezen bent, maar dan moet je heel erg ver gaan, dat je heel erg intuïtief bent en alleen maar vanaf je gevoel gaat beredeneren. Maar de meeste fysieke mensen krijgen alles via het hoofd binnen. Dus ze zien wat, ze zien de stoel, ze herkennen de stoel en ze weten meteen wat het betekent. Je ziet een persoon en je weet meteen van, daar voel ik wat voor of niet. De eerste impuls komt hier in het hoofd en het komt bij het gevoel uit. Behalve als je zodanig spiritueel ontwikkeld bent, dat je niet meer gaat denken, maar alleen nog gaat voelen.

Elise: Maar dat is voor heel weinig mensen weggelegd.

Isaak: Dat is voor mensen die zover ontwikkeld zijn, dat ze alleen maar vanaf hun gevoel gaan. Net als het medium als zij aan het werk is, niet privé, is het medium geen denkend wezen, dan is het medium een gevoelsmatig wezen. Ze denkt niet één seconde na over wat wij vertellen, anders zou het geen waarheid meer zijn. Dan zou ze het gaan beredeneren en zou het een mengelmoes worden. Zij denkt niet. Wij spreken en zij gooit het eruit. Dus dat is een waarheid.

Elise: Ik heb nog een vraag over overgaan. In hoeverre word je geholpen en wat moet je zelf doen? En mogen we dat weten of zien we het wel als het zover is?

Isaak: Het is een heel goede vraag, vinden wij. Uiteraard wordt er geholpen. Geen enkel overgaan wordt zomaar aan zijn lot overgelaten. Wij weten eigenlijk dat je komt. We weten dat je op dat tijdstip, dat uur, die seconde, overgaat. En op dat moment staan wij paraat om je heen, om je los te maken van je fysieke. Stel dat je op het stervensbed ligt, dan moeten we je gewoon even letterlijk losmaken en dan nemen we je mee. Maar stel dat je via een ongeluk overgaat en dat is een plotseling overgaan, dan kan het zijn dat het heel heftig is en dan maken we je even heel erg knock-out en in de slaap dragen we je. Ben je in staat zelf te gaan, dan loop je met ons mee. Want het kan zo erg zijn, dat je in shocktoestand terechtkomt. Dan zijn we daar om je op te vangen. Dus wij helpen je in welke vorm dan ook. Het kan zijn dat je zwak bent, wij dragen je. Het kan zijn dat je onbewust overgaat. Dat je niet weet dat je dood bent en je wordt wakker in een soort ziekenhuisbed en op dat moment staan wij - de witte gedaantes - om je heen, dan geven we jou een levensdrank te drinken en vertellen we jou het goede nieuws.

Elise: Het goede nieuws, ja.

Isaak: Wij vertellen jou: je bent weer geboren in het hiernamaals. En dat is ook weer heel erg shockerend en mensen reageren op verschillende manieren op dit nieuws, de een reageert woedend, de ander ontkennend.

Elise: O ja? Dat ze echt staan te stampvoeten van, dat wil ik helemaal niet?

Isaak: Ja, ja, ontkenning, mensen die het niet geloven. Ze kijken en ze luisteren en ze zeggen: maar ik ben er toch nog? Want zij zien het fysieke nog precies zoals zij het altijd hebben gezien. En anderen geven zich over en knikken begripvol en

Elise: ze wandelen mee.

Isaak: Nog niet, nog niet. Het begin is er, maar het heeft ook weer tijd nodig, omdat ze op dat moment echt even het stoffelijke lichaam los moeten laten. Jij bent overgegaan maar je bent nog steeds verbonden met je stoffelijke lichaam en je moet het stoffelijke lichaam kunnen loslaten en dat kan alleen maar door de wil, omdat het stoffelijke lichaam is allang dood. Het is begraven of gecremeerd, het is allang dood, maar jij voelt hem nog als zodanig. Jij voelt je letterlijk zoals jij nu jezelf voelt, je kunt jezelf knijpen. En

je moet het loslaten met je wil. Het kan lang duren of het kan kort duren, maar opeens laat je het los en dan voel jij je vrij. Het is dan net alsof jij vrij bent, je voelt je vrij. En dan kan je verder, dan mag je wandelen in de sferen en mag je kennismaken met die mensen die jou lief zijn.

Elise: Is er in die periode van losmaken ook hulp?

Isaak: Er is altijd hulp.

Elise: Je bent niet alleen of zo. Zo van, hier zit ik dan te wachten.

Isaak: Nee, maar het is wel eens voorgekomen dat je opgesloten bent. Dus je voelt je opgesloten en je blijft in dat opgesloten gevoel zitten en dan kunnen we je niet bereiken. Dat wil niet zeggen dat we er niet zijn, maar je bent opgesloten, je voelt jezelf opgesloten in het gevoel. Vergeet niet, je gaat over in het gevoel dat je bezit. Stel dat jij jezelf dood hebt gemaakt, die voelt zich duister, dus hij is ook duister op dat moment, want je doet deze daad niet voor niets en dan kom je toch meestal in een opgesloten gevoel bij ons over. Dan kunnen we niets voor je doen, dan kunnen we je alleen maar laten. En eigenlijk positief toespreken in de geest en hopen dat jij wakker wordt en hopen dat jij ineens milder wordt voor jezelf en dat je om je heen durft te kijken. Duistere mensen zijn heel vaak zo, zij durven hun ogen niet te openen en om zich heen te kijken en die kunnen heel lang in dat gevoel blijven zitten. Echt heel lang. En dat doet ons heel veel zeer.

Elise: Ja, dat lijkt mij ook.

Isaak: Maar we kunnen niets voor hen doen. Net zoals op Aarde, wij kunnen niets voor duistere mensen doen. Als je hulp komt vragen bij het medium, sta je ietsje open, maar ben jij gelijk duister en het medium wordt naar jou toegebracht, kan het medium jou alles vertellen, maar het komt niet binnen. Je hoort het niet. Het is gemakkelijker een fysiek mens te helpen, dan een geestelijk mens die in nood is, omdat je fysiek oren hebt. Je bent fysiek en geestelijk, dus via het fysieke luisteren en dan moet je het gaan verwerken in de geest. Maar als je fysieke dood is, dan ben je alleen maar geestelijk, dan ben je alleen het gevoel en het gevoel is opgesloten, dus we kunnen niets met je. Daarom proberen wij hier op Aarde zoveel te bereiken. Het verlicht ons hier, in het hiernamaals. En dan heb je ook nog de duistere sferen, dat is heel

duister en je hebt zelf gemerkt hoe dat voelt, voelt heel naar. Duistere mensen zijn ook niet bewust, die denken gewoon dat zij gelukkig zijn en denken dat ze goed doen, hetgeen ze doen en ze proberen via macht mensen te vernietigen, aardse mensen. Als jij een gevoelig mens bent en zij verzamelen zich om jouw energie heen, proberen ze via jouw levend te worden. Via jou voelen ze dingen en ze voelen zich prettig daardoor, doordat ze dat doen. Maar vergeet niet, er zijn zoveel sferen, zeven omhoog, drie omlaag en in die sferen heb je ook weer tussensferen. Het is zo goed georganiseerd dat ieder persoon op een bepaalde sfeer terechtkomt en blijft op zijn eigen sfeer. Maar heb jij behoefte om iemand op te zoeken op een lagere sfeer dan kan dat. Je mag daarnaar toegaan, maar je zult het heel moeilijk vinden daar te zijn. Zie jij je geliefde altijd terug? Nee, je ziet niet altijd jouw geliefde terug. Heel vaak zie je hem juist niet terug, door het feit dat er geen liefdesband meer is op dat moment. Je bent weer heerlijk, je voelt je goed daarin en je voelt in je gevoel dat de persoon minder verheerlijkt is en dan wil je daar niet naartoe.

Elise: Nee, dan wil je dat niet meer natuurlijk. Dus op een gegeven moment doe je dat dan ook niet meer?

Isaak: Nee, meestal is het zo, dat je jezelf eerst zodanig fijn gaat voelen en dat je wel die persoon wilt ontmoeten, je wilt misschien wel die persoon helpen en dan besluit je dat op dat moment. Maar het is zo moeilijk. Vergelijk het zo, dat je bij iemand hier op Aarde komt die steeds in de penarie komt. Je wilt steeds helpen, maar je ziet dat het geen resultaat heeft en op een bepaald moment zeg je: ik geef het op, dit doe ik niet meer.

Elise: Dat is ook inderdaad zo. En het gekke is dat ik nu in deze levensfase er anders mee omga, ik trek mijn handen er eerder vanaf. Vroeger kon ik doorgaan tot het uiterste, ten koste van mijzelf. Nu heb ik een lijntje getrokken, tot zover en niet verder. Ik kan me niet permitteren energie te verspillen in mensen die niet te helpen zijn en ik zit zo lekker hier, ik heb het naar mijn zin, wat zal ik dan bij die ander zoeken.

Isaak: Ja, precies en hier doe je dat zeker, het is zo heerlijk waar jij dan bent. En als het heerlijk is, waarom zou je dan iets doen wat minder heerlijk is. Met kinderen is het anders. Als je verbonden bent met je kinderen en je hebt een sterke band en je mist je kind zodanig erg, dan ga je echt tot het uiterste.

Elise: Ja, dat begrijp ik. Kun je ze zodanig helpen dat je ze mee naar boven kan krijgen?

Isaak: Je kunt bidden, je kunt bidden en bidden en bidden. En bidden is puur liefde uitstromen, dan stuur je heel veel positiviteit. Maar als een kind in de duisternis zit, kan jij ook een kind niet bereiken.

Elise: Maar dan moet dat kind het in dit leven op Aarde dan ook wel heel bont hebben gemaakt, anders komt het toch niet zo laag uit?

Isaak: Je mag gaan kijken in de gevangenissen, er zijn genoeg kinderen daar.

Elise: O ja, natuurlijk.

Isaak: Ga kijken in de gevangenissen, er zijn genoeg moordenaars. Laten we het eens in verre landen gaan bekijken. In de gevangenissen in Amerika zijn heel veel jeugddcriminelen. Ze overleven, ze zijn bezig te overleven in de getto buurten. Ze zijn nog zo klein en al aan het overleven, ze weten niet beter. Die kinderen weten niet beter en als je niet beter weet, dan kan je ook niet beter doen.

Elise: Nee, maar wordt het hen dan ook niet zwaar aangerekend? Bedoelt u dat?

Isaak: Nou, wij rekenen je nooit aan, wij gaan jou niet veroordelen als je in het hiernamaals bent. Maar als jij een crimineel bent, klein of groot, zal je die energie met je meedragen. Dus als jij moordenaar bent, je hebt iemand vermoord, dan zal je hier ook in de lage sferen zitten. En als jij als moeder een heilige bent, tussen aanhalingstekens, dan verlies jij je kind. Je kunt doen wat je wilt, maar je kunt het kind niet bereiken op dat moment. Deze scenario's heb je genoeg. We hebben zoveel werk en we hebben gelukkig zoveel meesters, er zijn genoeg meesters, echt er zijn zoveel meesters die dus hier bij ons het werk verrichten. Die werken dus niet met Aarde, maar ze vangen ze op en helpen ze. Ik ben een gids en ik werk op Aarde en ik werk in het hiernamaals, maar je hebt ook gidsen die alleen maar in het hierboven werken.

Elise: Dus u werkt ook nog daar?

Isaak: Ik werk daar, in betrekking tot alles wat met de Aarde te maken heeft. Maar ook ik heb veel geleerd hier in de sferen, anders was ik geen gids geworden. Gids is een functie die zoveel verantwoordelijkheidsgevoel met zich meedraagt, dat jij zodanig moet weten - en weten betekent werkelijk weten - dat je iedere situatie aankan en dat je weet, als je die situatie niet aankan, je de situatie laat. Dus niet jezelf ergens in gaan verdiepen zonder te weten dat je de situatie aankan. Omdat ook ik heb meesters boven mij en ook ik heb rekenschap af te leggen en ook ik moet vertellen wat mijn progressie beneden is geweest, wat ik heb gedaan. En dat wil niet zeggen dat ze dat met een vinger doen van, foei, foei. Nee, het is zo dat wij willen dat het goed gaat. Ze willen dat het allemaal in harmonie gaat. Maar vergeet niet, dan heb ik nog een zwaardere taak op mij genomen en dat is het fysieke medium. Ook die moet ik in evenwicht houden, dus in wat voor tijd zij mij nodig heeft, moet ik dat opvangen en meteen vrijmaken voor haar om te helpen, omdat wij kunnen ons niet veroorloven dat het medium verdwaald in haar gedachten, in haar spiritualiteit, in haar eigen zelf, dat zij groeit als haar ware zelf. We moeten zorgen dat ze goed met mij, niet als fysiek mens alleen, dat ze altijd die binding houdt met mij. Als het medium vandaag ineens met mij praat, dat ik meteen een antwoord geef, want anders kan het zijn dat het medium het gevoel krijgt van in de steek gelaten te zijn. En op het moment dat het medium dat gevoel heeft, dan gaat haar trillingsgehalte weer verlagen en dat kunnen wij ons niet veroorloven.

Elise: Dit is hoogstwaarschijnlijk een veelgestelde vraag, maar ik stel hem toch. Is er ander leven in de kosmos, op de planeten en zo ja, zijn het mensen zoals wij?

Isaak: Die vraag is uiteraard al vaker gesteld, het antwoord is ja. Er zijn genoeg planeten waar leven is. Jij als fysieke mens reïncarneert voorlopig niet op de andere planeten, je reïncarneert steeds heen en weer, leven, dood, leven, dood, leven, dood. Opeens als jij je los hebt gemaakt van het Aardse en jij hebt niets meer met Aarde, dan kan het zijn dat jij als nieuwsgierig geestelijk wezen, jezelf verplaatst en dat je gaat kijken. Maar we mogen niet dieper ingaan op deze vraag.

Elise: Oké.

Isaak: Maar er zijn genoeg planeten waar leven is.

Elise: Maar het hoort wel allemaal bij het Al?

Isaak: Het hoort zeker bij het Al, absoluut. Maar je hebt ook buitenaardse wezens, die bestaan. Je hebt heel lange wezens, het uiterlijk is niet te vergelijken met jouw uiterlijk. Dus op die andere planeten hebben ze niet hetzelfde uiterlijk, maar wij als geestelijk kunnen ons verplaatsen om te gaan kijken, maar leven daar niet, omdat het hun planeet is. Net als de Aarde is jullie planeet en wij zijn er, maar wij leven hier niet. Ons thuis is het hiernamaals, de sferen. Als mensen vertellen dat ze meegenomen zijn door één of ander buitenaards wezen en wij gaan ons even instemmen op hun gevoel en wij kunnen dat constateren, dan zeggen we ja. Het bestaat werkelijk. Maar het is zo ruim hier, het is zo ontiegelijk ruim.

Elise: Echt?

Isaak: Het is zo ruim. De Aarde is een pluisje.

Elise: We zijn dus nog veel nietiger dan we al dachten.

Isaak: De Aarde is de laagste sfeer, de laagste levenssfeer.

Elise: O ja?

Isaak: De planeet met het laagste trillingsgehalte. Jullie hebben zuurstof nodig en buitenaardse wezens hebben geen zuurstof nodig.

Elise: Het is wel moeilijk voor te stellen hoor, met het kleine brein dat wij hebben.

Isaak: Het is ontiegelijk moeilijk voor te stellen en ik kan je vertellen, zelfs ik heb nog niet alle planeten gezien. Er is zoveel plek en het is zo mooi om te weten. Ook voor het medium is dit mooi om te weten omdat zij vraagt zich vaak af, waar blijven al die mensen? Maar als je weet dat jullie altijd hebben bestaan en dat er altijd een begin is en een einde, dat wil zeggen, jij leeft en je gaat dood, maar je blijft altijd. Omdat er blijft altijd een begin en een einde komen. Tot jij opeens in die heerlijkheid bent en dat je absoluut gewoon bent, je bent alleen maar en dat wil zeggen, het is goed, je voelt goed en je

hebt je helemaal losgemaakt van al hetgeen aards is. Je hebt je losgemaakt van al hetgeen fysiek is. Je bent alleen maar en dat is ook heerlijk.

Elise: Maar dat is nog mijlenver bij ons vandaan hè?

Isaak: Ja.

Elise: Maar dat betekent wel dat het groeiproces nog weer doorgaat, zelfs als je klaar bent op Aarde, zoals u, dan gaat het leren gewoon door?

Isaak: Dan ga je hier verder. Je kunt vanaf de Aarde alleen maar bepaalde sferen bereiken en opeens kan je niet meer verder komen. Je moet het zo zien als een cijfer op je rapport. Je bent nu doodgegaan en je hebt nu twee gehaald, de twee neem je mee en dan kom je op drie en dan kom je op vier en dan is het klaar. En dan mag je vanaf hier verder.

Elise: Ja, dan blijf je lekker daar.

Isaak: Ja, en als je op zeven zit, dan zit je in de heerlijkheid.

Elise: Maar u vindt het niet jammer om nooit meer terug te gaan naar Aarde, want het is daar natuurlijk zo heerlijk.

Isaak: De Aarde is voor jou moeilijk, maar voor mij nog veel moeilijker, omdat ik beter weet dan jij. De onrechtvaardigheid, zoals jullie dierlijk zijn, zoals jullie elkaar vernietigen, zoals jullie elkaar pijn doen, zoals jullie met elkaar omgaan, zoals jullie elkaar bezitten, dat maakt voor mij het leven ondragelijk. Maar ik kan me wel zodanig in jullie inleven, dat ik weet dat het jullie belevingswereld is, jullie proces is, dus ik veroordeel niet, maar ik ervaar het wel en dat doet zeer.

Elise: Pijnlijk hè?

Isaak: Heel pijnlijk. En de onmacht die je dan hebt, het toekijken, is ook weer een proces, je moet toekijken. Vaak moeten wij gewoon toekijken naar het proces van die persoon, kijk toe tot de persoon vraagt. En dan heb je nog de rampen, de oorlogen, de mensen die doodgaan, de mensen die zichzelf vernietigen, mensen die elkaar vernietigen en ook dat weten wij van

tevoren, dus dan zijn wij als een soort soldatentribune, dan vangen wij jullie op.

Elise: Dan staan jullie al klaar.

Isaak: Kom maar dan. Nee, denk je dan nog werkelijk dat ik als, als Isaak, mijn leven hier zou willen leiden?

Elise: Nee. Het is maar goed dat wij niet beter weten. Maar ik moet wel zeggen, het is absoluut niet zo dat we allemaal afgestompt zijn. Er zijn zoveel dingen die mij raken, van dichtbij, maar ook verderop in de wereld. We weten tegenwoordig zoveel via het journaal, de kranten en het raakt je. Maar als je het je allemaal persoonlijk zo zou aantrekken, dan heb je geen leven, dan loop je met zo een grote last op je schouders, zo kan je niet leven. Maar je komt natuurlijk wel heel veel pijnlijke dingen tegen, dus voor ons is het toch ook pijnlijk.

Isaak: Ja. Wij zien het, jij zit er middenin en wij zitten hier, dus wij zien alle ellende. Wij kunnen ons erop focussen, wij kunnen het allemaal waarnemen, wij kunnen iedere toestand voelen. En als jij als uniek mens jezelf kunt ervaren en gelukkig zijn en ook nog spiritueel kan groeien, dan zijn we daar heel trots en blij om. Want dat is ook het leerproces, want de Aarde is het moeilijkste leerproces wat je doormaakt, omdat het trillingsgehalte heel laag is. Het is zodanig hoog, dat als jij overgaat naar de sferen en jij komt terecht op de aardse sfeer, dan heb je ook daar een laag trillingsgehalte. Toch heb je hier op Aarde genoeg positiviteit en onderscheid je daarvan en hou het negatieve buiten de deur, omring jezelf nooit met negatieve mensen, wees in de positiviteit, doe spirituele oefeningen, wees bewust, weet dat jij een fysiek mens bent, die een bepaalde tijd hier mag zijn en geniet van het bestaan. En als je in een oorlogsgebied wordt geboren of als je in een armoedegebied geboren wordt, kan je twee dingen doen. Er tegen vechten of je erbij neerleggen. Dat wil zeggen, ik leg me erbij neer, ik vecht niet meer tegen dat stukje, maar ik probeer mezelf zodanig te zijn in die situatie. Net een huwelijk, je kunt tegen je huwelijk vechten of je kunt jezelf erbij neerleggen en je ervaart het huwelijk zoals het is. Maar ja, alles hoort zo te zijn. En er komt wel verandering in.

Elise: Gaat het dan ook beter worden met ons?

Isaak: Er komt wel verandering in, jawel.

Elise: Net als de honger in de wereld en zo.

Isaak: Er komen wel veranderingen. Er zal voorlopig nog lang honger zijn, er zal voorlopig nog oorlog blijven en zijn, maar opeens is het allemaal voorbij.

Elise: En de groei van de wereldbevolking, wordt dat ook niet een beetje te gortig? Het groeit enorm hè?

Isaak: Ja.

Elise: En ik heb nog niet eens het overzicht om te begrijpen wat voor problemen dat wel niet allemaal kan opleveren. Het milieu, de belasting van de Aarde?

Isaak: Ja, maar dat is jullie stukje, daar kunnen wij niets aan doen. Wij kunnen er niets aan doen, wij kunnen jullie alleen inspireren om er iets aan te veranderen. Wij kunnen ook niets doen aan de bevolkingsgroei, omdat jij als mens zoveel kinderen mag aannemen als jij wilt. Wij kunnen niets aan de vervuiling doen, omdat jij als mens mag alles naar buiten gooien. Maar we kunnen wel helpen als jij bereid bent om er verandering in te brengen. Dat wel, dus dat wij inspireren in de wetenschap, dat we hier intuïtief of via dromen oplossingen aandragen, dat jullie die apparatuur hebben om het beter te maken, dat kunnen we wel. Alles wat jullie hier hebben aan apparatuur, komt ook door ons. Wij inspireren jullie. Het kan ook zijn dat jij zo hoog ontwikkeld bent als geest zijnde en dat jij gereïncarneerd bent en toch zoals wij zeiden nummer twee bij je draagt, dat je zoveel weet dat je eigenlijk eigen inspiratie in je draagt en je groeit op en opeens kan jij net de bevolking een redding geven. Omdat er worden steeds in jullie midden meesters geboren, er zijn genoeg meesters hier bij jullie op Aarde, die net die dreiging tegen kunnen houden, dat het niet helemaal tot explosie komt.

Elise: Ja, dat het niet helemaal tot een einde komt van deze Aarde.

Isaak: Er zijn mensen met een geweten. Er zijn mensen met bewustwordingen. Er zijn mensen met taken. Er zijn mensen met harten. Er zijn mensen hier die zich werkelijk inzetten, zoals voor Greenpeace en zo.

Die willen niet dat de wereld kapotgemaakt wordt, dus die mensen worden ook door ons geïnspireerd.

Elise: Gelukkig maar. Gelukkig maar, dat er dat soort mensen zijn, want als zij zich er niet druk om zouden maken, wie zou het dan moeten doen? En hoe kan je als individu, als enkeling iets bewerkstelligen?

Isaak: Maar als jij een bal gooit, kijken mensen om je heen hoe die bal spettert en neerkomt, maar als niemand die bal gooit, kan niemand toekijken. Degene die - net als Greenpeace - zich inzetten voor rampen, het water en waar het dan ook allemaal om draait, er zijn mensen die toekijken. De mensen krijgen het te horen en te zien, dat Greenpeace zich inzet tegen allerlei kwalijke zaken. De mensen die toekijken krijgen ook die angst en de bewustwording en ook zij weten dat Greenpeace goed doet. Dus er is toch wel vooruitgang, er is vooruitgang.

Elise: Gelukkig maar, gelukkig maar. Het volgende onderwerp gaat me net zo aan het hart. We lezen steeds meer in de kranten dat de jeugd ontspoot. Er is weinig respect. We merken het ook in de straat en op school, er is sprake van verharding en verruwing. Hoe zouden we dat tij nou kunnen keren.

Isaak: Voed je kinderen goed op. Geef de kinderen de waarde van het bestaan, leer de kinderen om te zijn in de goede vorm van dien, dat ze lief zijn voor elkaar. Geef ze de bewustwording, maak de kinderen wakker, vertel hun wat voor leed zij anderen aandoen. Vertel het. Er zijn genoeg mensen die seminars geven, die gaan spreken op scholen. Bij wijze van spreken, iemand heeft een ziekte zoals aids en die gaan dus vertellen aan kinderen hoe zij zichzelf daartegen moeten beschermen. Stel, jij vindt dat jouw buurt verhard, ga spreken. Wees een voorbeeld. Stel, jij vindt dat op de school waar jouw kinderen zitten deze verruwing plaatsvindt, ga spreken, ga het vertellen. Geef desnoods een seminar, zet jezelf vrijwillig ergens in. Greenpeace doet het ook allemaal van uit het hart, uit het beter weten, want zij weten dat het slecht is. Als jij vindt dat het slecht is, zet je ervoor in.

Elise: Ja, en ik bid er ook voor en ik breng dit ook op de kinderen over en ik geef het ze mee met de opvoeding. . .

Isaak: Niet alleen maar bidden, ook inzetten. Bidden is een heerlijke vorm voor ons, maar dan ligt het weer bij ons. Onderneem ook actie. Bij wijze van spreken, als jouw buurt steeds door een vuilnisbelt belast wordt, zorg dan dat die vuilnisbelt verwijderd wordt. Als jij vindt dat er teveel troep op de grond ligt, pak een emmer en schep en veeg het op. Simpel gezegd, klaag niet maar doe er wat aan. En als je opeens collectief met meerderen je inzet voor iets, jij zet je in, iemand anders zet zich in en nog één en ieder pakt iets aan, dat is net een grote schoonmaak van dit huis, het wordt gemakkelijker. Jij pakt dit stukje aan, jij dat stukje en opeens is het probleem minder. Je moet jezelf er wel mee bezig blijven houden en dan opeens is het probleem weg.

Elise: Nou, dat is ook zo en mijn eigen kinderen kan ik dus op deze manier opvoeden en dat lukt ook. En ik kom het in de straat tegen en ook daar kan ik individueel kinderen aanpakken en ze pikken het op. Als ik ze toespreek, pikken ze het op en is het veelal toch gedaan met de ellende, dat is natuurlijk kleinschalig. Maar er is hier ook een buurtnetwerk opgezet, een groep mensen die alles te maken hebben met kinderen. De scholen zijn vertegenwoordigd, peuterspeelzaal, politie, huisartsen, consultatiebureau, maatschappelijk werkers, noem maar op. En deze mensen hebben zich gebundeld om problemen van deze aard te onderscheppen en ook daar heb ik al mijn verhaal neergelegd. Dit buurtnetwerk is nog zeer pril, het zal best nog even duren voor het zijn vruchten zal gaan afwerpen, maar het is wel een begin. Maar eigenlijk begint het bij de ouders. . .

Isaak: Het begint bij de mens. Je hoeft geen ouder te zijn om iets aan te pakken, maar jij hebt als ouder de taak om jouw kinderen te begeleiden. Ieder mens moet het besef hebben dat de hele wereld om jou draait. En dat is misschien een groot woord, maar het is wel waar, want de hele wereld draait om jou. Want als jij wat bereikt, op dat moment bereikt een ander ook wat door jou, en andersom, bereikt die weer door jou en alles begon door jou.

Elise: Ja, dus draait het allemaal om jou en alles draait daar weer omheen, je zet iets in gang.

Isaak: Het verhaal van Jezus, het is door de hele wereld bekend, dat draaide om Jezus en toen zijn er die christenen gekomen en toen die dingen en die, allemaal door Jezus. De hele wereld draait om jou, dus als jij ergens een

verandering in wilt brengen, moet je er even goed over nadenken, wat zou ik er aan kunnen doen, als individueel mens, om het te kunnen veranderen. Misschien moet je dan een stichting oprichten, misschien moet je een project op gaan zetten, misschien moet je wel aan gaan kloppen bij mensen die jou daarin willen gaan helpen, een soort van net zetten, samen zijn we sterk. Dat is een mooie uitdrukking, samen zijn we sterk. En dan komen er veranderingen in dit dorp misschien en dan misschien in een volgend dorp, door jou. En er zijn, in Amerika zeker, vele projecten van dien aard.

Elise: Ja, ik zou dit verhaal even persoonlijk op kunnen vatten en het gaan doen, maar dat zou weer afgaan van de tijd die ik aan dit boek besteed, dus ik zal me er nu nog maar even niet op toeleggen.

Isaak: Precies.

Elise: Maar ik begrijp wat u bedoelt, er moet er eentje zijn die de bal een zetje geeft zodat die gaat rollen en dat geldt voor elke aanpak, van wat voor probleem dan ook.

Isaak: Er zijn in Amerika tegen drugs en criminaliteit veel projecten. Wij hebben niets tegen mensen die werkeloos zijn, maar wel tegen mensen die werkeloos toekijken. Dus jij bent werkeloos en de hele dag vervul jij bij wijze van spreken met TV of eten of drinken, met je eigen welzijn, daar zijn we tegen. Omdat jij op dat moment op een soort stop zit en je blijft op de stopstoets tot de dood je volgt en dit stukje is vergaande tijd, vergaande energie. Dus degene die werkeloos is en die krijgt een uitkering, zijn we niet tegen, maar doe wat ermee. Je hebt de kans gekregen van de instanties, van God, zoals je het wilt noemen, om daar in te zitten, dus gebruik die tijd in de positiviteit. Ten eerste voel je jezelf er veel beter bij, beter dan steeds naar programma's te kijken en jezelf vol te eten, is ook niet gezond. En ten tweede, maak je een verschil.

Elise: Ja.

Isaak: Jij hebt ook een baan.

Elise: Ja, ik heb ook een baan, zo zie ik dat ook wel. Als de kinderen naar school zijn of slapen, is het schrijven, schrijven, schrijven.

Isaak: Gelukkig hebben we je teruggehaald uit je verre land.

Elise: Ja, en ik ben er ook ontzettend blij mee. Ik ben zelfs blij dat de vakantie weer voorbij is, want hoezeer we er ook van hebben genoten, dan is ook dat weer genoeg en ben ik blij weer verder te kunnen met het boek.

Isaak: Ja, maar we hebben het ook over het verre land. We wisten dat je zou gaan, maar we wisten ook dat je weer terug zou komen.

Elise: Ja, maar jullie weten volgens mij alles, toch?

Isaak: Ja, maar vertellen wij het ook van tevoren? Nee en dat heeft er mee te maken, nooit teveel vertellen, alles op zijn tijd. En dat kan je ook het beste met opvoeden doen, vertel nooit teveel. Vertel alleen zoveel wat ze nodig hebben, dat absorberen ze en dan kunnen ze weer verder naar het volgende en dan vertel je weer een stukje. Want als ik jou opeens alles zou vertellen, dan is het net alsof ik de wereld op je schouders zet en jij moet jezelf eruit redden. Maar als ik jou een stukje geef, kan je daar even wat mee doen en dan ga je naar het volgende stukje. Dat is op zich ook wel een kunst. Want heel veel mensen, dat heb je wel eens op een feest, je leert iemand kennen en die vertelt in no-time de hele levensloop en daarna valt er een stilte en dan kijk je elkaar aan, leuk.

Elise: Ja, dat was leuk en dan heb je niks meer.

Isaak: Maar het komt ook niet binnen zo.

Elise: Welnee, het komt helemaal niet aan ook, je kunt het beter genuanceerd en in kleine stukjes geven. Dit onderwerp uitdiepen en de volgende keer ga je dan nog weer eens een ander onderwerp aansnijden.

Isaak: Heerlijk is dat.

Elise: Ja, zeker. Ik heb het u een aantal keren horen zeggen, ook bij de sessies met Evert. Het is de gedachte achter de gedachte die telt. Dit komt bij mij nog niet helemaal aan. Kunt u daar nog wat uitleg over geven?

Isaak: Ja. Stel dat jij denkt dat jij wilt genezen, jij denkt ik wil genezen, maar de gedachte achter deze gedachte is, ik wil eigenlijk niet genezen. Dat is je onderbewustzijn. Dus eigenlijk zeg je, ja, ik wil, dat is jouw gedachte, jij weet dat je dat doet dus dat is je gedachte, maar eigenlijk wil je het niet, omdat je het nog steeds niet doet. De gedachte achter de gedachte is iets wat je dus niet weet, omdat je gedachte is iets wat je ziet, wat je weet en de gedachte achter de gedachte is iets wat je niet weet.

Elise: Dus het is voor de persoon zelf ook een blinde vlek, hij weet het niet.

Isaak: Het is een blinde vlek, ja, maar het is wel aanwezig. Omdat je eigenlijk, als je diep studie doet, weet je het ook eigenlijk weer wel. Want als jij zegt, ik wil vandaag afvallen, dat is je gedachte, maar eigenlijk heb je een stemmetje in je hoofd van, ja, maar dat lukt me toch niet. Dus dan moet je de gedachte wegdoen, wat blijft er dan over. . . het lukt me toch niet. Ik wil genezen, ik wil, ik wil, ik wil, maar hij geneest niet, omdat hij eigenlijk niet wil. Heel goed dat je zo observerend bent.

Elise: Waarschijnlijk is de gedachte achter die gedachte dat hij niet wil genezen, omdat het onbekend is en het bekend terrein is voor hem om in die situatie van ziekte te blijven zitten.

Isaak: Absoluut, absoluut waar, omdat het veilig is.

Elise: Ja, want dat kent hij toch al.

Isaak: Hij is bang om te genezen, want als hij geneest dan komt er leegte voor. Wat moet ik met die leegte?

Elise: Ja, precies.

Isaak: Zoals wij net aan jou vertelden, geef het de tijd en het geneest en die leegte wordt wel gevuld. Dat is de gedachte achter de gedachte. En als wij tegen jou zeggen, luister naar de gedachte achter die gedachte, dan moet je die opzij zetten. Wat blijft er over? Heel veel mensen zeggen, ik wil, ik wil, ik wil. Ik wil werken en ze komen nooit aan een baan. Misschien willen ze dus niet werken. Omdat als je wilt, dan komt het naar voren en je gaat werken.

Elise: En hoe kom je daar bij, die gedachte achter de gedachte?

Isaak: Wees bewust. Wees bewust op je gedrag. Bij wijze van spreken, als hij zegt: ik wil nu niet meer bang zijn om naar buiten te gaan. Op een gegeven moment krijg je een situatie dat je jezelf daar overheen moet gaan brengen en je denkt ik wil dat niet meer, maar opeens word je tegengehouden van, ik word weer bang. Wat doe je, je gaat jezelf verheffen, je gooit die angst weg en je doet het juist. Maar als je zegt, ja, oké, ik voel het nu weer en je stopt meteen, dan wil je het eigenlijk niet. Dus de gedachte achter de gedachte is, jij zegt, ik wil, maar met de eerste de beste situatie, geef je het weer op, dus wil je niet. Met roken is het heel simpel, hij zegt: ik wil stoppen met roken, maar eigenlijk wil hij niet stoppen met roken, want anders was hij al gestopt met roken. Jouw wil is alles. Ik wil genezen, ja, dan genees je toch? Heel simpel toch? We hebben het niet over ziektes in jouw lijf, we hebben het over geestelijke genezing. Als je zegt, mijn been is hout en ik wil hem weer vlees krijgen, dan begrijpen we dat, maar hout blijft hout. Maar als je zegt, ik wil niet depressief meer zijn, genees je dan. Zeg tegen jezelf, ik wil niet meer depressief zijn. Waarom ben je depressief, ga daar even in en zoek het uit, rangschik al die rotzooi en ga vooruit. Niemand hoeft depressief te zijn, behalve als je een genetische stoornis hebt, dat je medicatie nodig hebt om het in evenwicht te houden. Dat het genetisch bepaald is, dat je het gewoon in je hebt. Er zijn mensen die zo zijn geboren, die zijn al vanaf klein depressief, die kunnen daar niets aan doen, deze mensen hebben medicatie nodig. Maar als je opeens een down periode krijgt en je bent depressief en je blijft depressief en het blijft en het blijft en het blijft. . . heel vermoeiend. Stap eruit.

Elise: Ja, ik merk dat ook wel bij mijn eigen genezingsproces, dat op het moment dat ik ook een beetje boos wordt op mezelf van: en ik ga er ook niet inzitten ook, ik heb er geen zin en ik wil het niet, dan helpt dat onmiddellijk en dat is dan ook duidelijk je wil die je erachter zet.

Isaak: Ja, de wil en de kracht.

Elise: Ja, die kracht, die ook een beetje die woede veroorzaakt van, ik laat het me niet gebeuren, ben je nou helemaal gek. Dan word ik echt een beetje venijnig op mezelf: ik laat het me niet gebeuren, ik doe het zelf nota bene.

Isaak: Nou, dat is knap. En vertel het tegen de mensen, dit. Vertel aan de mensen, ga niet erin zitten. Maar, zeggen de mensen, ik word erin gesleurd. Nee, jij sleurt jezelf erin, omdat jij in die gedachten gaat zitten.

Elise: Maar het is wel moeilijk hoor, het is wel moeilijk, want het is dat ik zoveel hulp krijg en dat ik zoveel uitleg krijg, dat het voor mij aannemelijker wordt. Je krijgt er handigheid in, zal ik maar zeggen. Maar het is wel moeilijk, het is ook moeilijk te begrijpen allemaal, hoe het werkt, de geest.

Isaak: Ja, oefenen.

Elise: Ja, oefenen en nog meer oefenen.

Isaak lacht: Als ik jou een mixer geef en ik zeg: als je op dat knopje drukt, dan gaat dat draaien. En jij gaat daarover nadenken, maar hoe doen ze dat? Hoe kan dat nou draaien? Ik druk alleen op die knop en dat draait. Dan gebeurt er niets met die mixer, hè?

Elise lachend: Nee, je moet het gewoon doen. Het knopje indrukken. Leuk voorbeeld. Maar in mijn genezingsproces is het dan geen depressiviteit, maar meer angst en het is toch belangrijk daar iedere keer doorheen te gaan, er doorheen te breken?

Isaak: Ja, ja, totdat er opeens geen angst meer is, je hebt het gewonnen. Je bent er vanaf.

Elise: Ja, maar ik kom dus nog steeds wel dingen tegen, hè?

Isaak: Ja.

Elise: Maar volgens mij ga ik nog steeds wel vooruit.

Isaak: Absoluut, absoluut.

Elise: Het is toch niet zo dat ik twee stappen achteruit ga en één vooruit.

Isaak: Het is wel zo, lieve schat, dat je opeens beseft dat het minder wordt. Je hebt er bij wijze van spreken drie keer per dag last van, opeens heb je er één

keer per dag last van. En soms heb je een terugval, dat geeft niet, terugval is oké. Als je er maar niet te lang in blijft zitten. Stel dat je echt bang bent voor iets, bijvoorbeeld iemand die altijd bang is dat ze ziek is. Op dat moment is het een eigenschap geworden, ze heeft het zodanig gevoeld, dat ze het letterlijk bij zich draagt. Opeens probeert ze zich daaruit te verheffen, ze denkt: ik ben niet meer ziek, ik ben onderzocht, maar die angst blijft daar nog steeds. Onbewust blijft het zitten van, ik word toch morgen misschien niet ziek. Ik ben nu niet ziek, maar ik ben misschien wel morgen ziek. Dat kan zijn dat zoiets even en passant komt, maar als je er maar niet in gaat zitten.

Elise: Precies, precies.

Isaak: Dan hoort het een beetje bij je.

Elise: Ja, maar op een gegeven moment verdwijnt het wel.

Isaak: Ja, geestelijke oefening is de enige manier om tot bewustwording te komen. Wees bewust en oefen, oefen, oefen.

Elise: Meditatie ook?

Isaak: Meditatie ook, maar ook gewoon in de praktijk. Kijk, meditatie is een vorm van, ik zet me daar echt letterlijk in. Maar ja, je hebt ook nog de dag. En als je ziet, o, ik ga weer in die gedachten zitten en je ziet jezelf dat doen, zeg dan: nee, niet. Praat jezelf altijd toe.

Elise: Ja, dat doe ik dan ook meteen.

Isaak: En doe wat om jezelf happy te voelen, doe werkelijk wat om je happy te voelen. Zoals wij wel eens hebben gedaan, de lachtherapie. Of wees eens een dondersteen, het is zo heerlijk om jezelf eruit te halen en eens even niet jezelf te zijn.

Elise: Ja, ik heb daar ook wel eens behoefte aan, dan denk ik: ik zou wel eens lekker gek willen doen gewoon.

Isaak: Ja, precies.

Elise: Maar de gelegenheid doet zich dan niet voor of ik moet hier in mijn eentje een beetje gek gaan zitten doen.

Isaak: Stel dat je nou thuis bent en je denkt, ik ben te serieus, dan ga je gewoon een beetje gek doen. Doe wel even de gordijnen dicht en doe iets wat je misschien normaal niet zou doen. Je gaat gewoon even boven je verstand zitten. Mijn verstand is op dit moment een beetje depressief, nou, ik wil niet mijn verstand zijn dus ik ga boven mijn verstand, ik ben nu gek. Oefenen, oefenen, oefenen. Als de meeste mensen die depressief zijn, de tijd zouden gaan besteden aan positieve dingen, dan zijn ze er zo vanaf. Maar de meeste mensen besteden hun tijd aan depressieve dingen. Ze kijken juist naar depressieve programma's, ze gaan juist een depressief iemand opbellen, ze zoeken eigenlijk ondersteuning naar hetgeen ze voelen.

Elise: Maar het zijn er wat, hè? Ik kom toch wel heel veel mensen tegen die daar last van hebben, ik voel het nu ook veel duidelijker. Vroeger kwamen die mensen ook allemaal naar me toe, praten. En nog wel. Maar vroeger ging ik er echt in mee en nu denk ik ook wel eens: kom op zeg, ga even goed in die misère zitten en kom er dan weer uit. Ik probeer die mensen ook altijd op te vrolijken en mensen zeggen vaak: ik word altijd zo vrolijk van jou. Dan denk ik: ja, dank je de koekoek, doe dat zelf eens dan. Ja toch? Is toch zo? En tegenwoordig word ik het ook wel eens beu, denk ik pffffff. Ik wil wel helpen, maar niet ten koste van mezelf.

Isaak: Dan ben je bewust, dan mag je jezelf een schouderklopje geven, dan ben je bewust. Je denkt: nou, dat is een diepe put, zuigers.

Elise:

Ja, want er zijn mensen, die blijven er maar inzitten.

Isaak: Ja, die zitten er volgend jaar nog in.

Elise: Nou ja, dan bewaar ik die energie liever voor mezelf.

Isaak: Maar als we tegen deze mensen zeggen: ga dan mediteren, dan zeggen ze meteen dat ze het niet kunnen.

Elise: Ja, maar dat weten ze niet eens, dat kennen ze helemaal niet.

Isaak: Ja, maar ze zeggen ook meteen dat ze het niet kunnen.

Elise: Ja, dat is, voor ik val, lig ik al.

Isaak: Er wordt dan gezegd: ik kan niet mediteren. Maar heb je het wel geprobeerd? Ja, ik heb het wel eens geprobeerd. Oké, alleen lukt niet, ben je dan wel eens naar zo een gezelschap toegegaan, samen mediteren, samen sterk. Mwah, mwah.

Elise: Mwah, is niks voor mij, of mwah, ik wil 's avonds de deur niet uit, ze verzinnen wel iets.

Isaak: Dus ze vinden het fijn.

Elise: Ik weet het niet, ik weet het niet. Sommige mensen vinden het heerlijk zich nog eens om te wentelen in hun ellende.

Isaak: Heerlijk toch.

Elise: Zo ken ik mensen die altijd maar oude koeien uit die sloot blijven halen. Vinden die mensen dat fijn dan? Ik snap het niet hoor.

Isaak: Ja, je hebt iets om op te kauwen.

Elise: Want het zijn dan ook zulke verhalen waar ze of pijn of verdriet van hebben gehad en ze blijven ze maar herhalen. Dan denk ik, als je ze blijft herhalen, dan blijf je er ook altijd inzitten, dan houd je het lekker levendig. Zit in het nu, geniet in het nu, geniet van kinderen, kleinkinderen, werkzaamheden, de zon, de lente of wat dan ook.

Isaak: Ja, maar het is iets om op te kauwen. Als je kijkt als je in gezelschap bent en je bent nu zodanig spiritueel dat je er niet meer van gediend bent dat men slecht praat over andere mensen. Dat hoeft niet meer, vroeger vond je het misschien interessant en spitste je de oren. Nu kun je dat niet meer verdragen en op het moment dat mensen dat doen, voel je dat direct op jouw hartchakra en jouw gevoelschakra, dit wil ik niet.

Elise: Ja, precies.

Isaak: Nou, die mensen vinden het wel fijn om te praten over anderen, omdat op dat moment hoeven ze niet te praten over zichzelf. Roddelen, ontstaat eigenlijk door het feit dat ze jou uitpluizen, omdat ze zichzelf niet willen uitpluizen. Op een gegeven moment als je zodanig bij jezelf bent, dan hoef je een ander niet uit te pluizen, ik vind dat helemaal niet fijn, het is negatief, het voelt niet goed. Dan trek jij je terug. Het is een rotgevoel.

Elise: Het is een rotgevoel, ja.

Isaak: Het is een rotgevoel dat je met je meedraagt, net als een slak, de sluier van die slak draag je met je mee en dat voelt niet fijn. Dus als jij zegt, ik heb iemand ontmoet en die is zo geweldig en die heeft dit bereikt en dat bereikt en je zegt dat bij die mensen, dan kijken die mensen je aan van: waar heeft zij het nou over? Dan komt er jaloezie, men wil niet dat de persoon het goed heeft, omdat men wil iemand uitpluizen, maar wel in de negatieve zin en niet in de positieve zin. Ze willen een vergelijking hebben, maar niet op de positieve zin, want dan moeten ze zichzelf verheffen, want als jij het zo goed hebt, hebben zij het slecht en dan vallen ze in het niets. Dat is ook bestudering. En als je er zo eentje bent, dan mag je jezelf een schouderklopje geven.

Elise: Ja, inderdaad en je voelt het ook meteen aan.

Isaak: Je raakt vermoeid, je krijgt hoofdpijn, spanning op je hoofd, energie pft weg, omdat je negatief bezig bent om iemand te belasten, in de geestelijke zin dan.

Elise: Op een andere manier ook. Ik bedoel mensen die ik heb leren kennen en die toch steeds maar contact met mij willen en ik merk dan: ja, iedere keer als ik jou zie, voel ik me eigenlijk helemaal niet lekker.

Isaak: En dat mag je toegeven, dat mag je echt zeggen tegen iemand. We weten dat het een heel hoge drempel is, maar je mag zeggen, sorry, ik voel me niet zo goed bij je. . . .

Elise Maar dat is wel heel moeilijk.

Isaak: . . . omdat, ik weet niet wat het is, misschien ‘matchen’ wij niet op dit moment, maar ik voel me niet wel bij jou. Dan kan het zijn dat die persoon het voelt alsof hij een trap krijgt, maar als die persoon een bewustwording wil hebben, zou hij eigenlijk moeten gaan kijken waarom voelt zij zich niet goed bij mij. Nou, dat doen ze meestal niet, dan gaan ze verder naar het volgende. Maar eigenlijk ben jij de leermeester, op het moment dat je dat zegt.

Isaak lacht en hervat: Maar helaas is het zo dat mensen eerder denken: ik ga me gauw achter de deur verstoppen, ik ben er even niet.

Elise: Ja, daarom hebben zoveel mensen van die nummermelders tegenwoordig, dan hoeven ze niet op te nemen.

Isaak: Dan ben je eigenlijk oneerlijk op dat moment.

Elise: Dat is zeker.

Isaak: Zo kan je ook een leermeester zijn bij het roddelverhaal. Want als je in die roddelgroep zegt: sorry, maar ik vind dit echt niet leuk, zijn jullie je eigenlijk wel bewust van hetgeen jullie aan het doen zijn? Respect voor degene die dat doet hè? Maar op het moment dat jij dat zegt kijken zij jou aan - vier op één - van wat doe jij nou? En je zegt, maar jullie halen gewoon iemand door het slijk, jullie roddelen, waarom doen jullie dat? Stilte valt er meteen, mensen gaan erover nadenken.

Elise: Ja, ja. Ik los het vaak ook op - en het is misschien niet de goede oplossing, maar ik ben er dan wel vanaf - door te zeggen: het maakt mij niet uit wat mensen doen, ik oordeel niet, dat moeten ze zelf weten.

Isaak: Maar dan hou jij het toch veilig?

Elise: Dat is zeker zo, dat geef ik direct toe. Ik ben er dan vanaf, dat zei ik ook zojuist, dat is de gemakkelijke weg.

Isaak: Doe dat dan niet meer. Wees een leermeester! Wij kunnen allemaal een leermeester zijn, eerlijk waar. Wij kunnen allemaal een leermeester zijn, wij en jullie en wees een leermeester daarin. Als jij een gezond leven wilt hebben in

de geestelijk zin van, vertel de mensen die op jouw weg komen jouw waarheid. Jouw waarheid, jouw goede waarheid. En wat ze ermee doen, dat ligt niet bij jou, maar vertel hun jouw waarheid. Want als iedereen vertelt, wat uit hen komt, op de positieve zin en iedereen doet het, dan geeft iedereen weer het beste aan de maatschappij. Anders houdt het niet op, de ene roddel volgt de andere op, komen meer mensen bij, meer roddels, tien, vijftien, twintig? En er is niemand die het breekt.

Elise: Nou, ik doe er niet aan mee en sommigen pikken het misschien ook wel op als je meldt dat het je niet uitmaakt wat mensen doen. Maar inderdaad, het is beter de ketting van roddels te doorbreken en het gewoon eerlijk te zeggen.

Isaak: Denk je als wij er zouden zijn, dat we het niet zo zouden zeggen?

Elise: O, vast wel, ja natuurlijk.

Isaak: Wij zouden de bal weer terug kaatsen en we zouden hun een bewustwording willen geven en dan mogen de mensen er over nadenken.

Elise: Het rare is, je kunt praten over iemand en je kunt roddelen over iemand en het verschil voel je.

Isaak: Dat voel je.

Elise: Want je kunt ook over iemand praten, omdat jij je zorgen maakt over iemand. Bijvoorbeeld als je met iemand praat over een wederzijdse vriendin en je praat met elkaar over haar probleem in de trant van: misschien als ze het zo en zo zou doen zou het veel beter uitpakken. Als je op die manier over iemand praat, dan is het geen roddelen, want dan komt het vanuit je hart.

Isaak: Ja, ja, absoluut. Als je praat over iemand, dan is er een gevoel van neutraliteit. Roddelen doe je met de verkeerde instelling. Je voelt in je hart dat je op dat moment iemand eigenlijk door het slijk haalt en daar geniet je van. Het is een vernietigende energie.

Elise: En ik weet niet waar het punt van ommekeer voor iemand ligt, maar nu, ik zou dat nu absoluut niet kunnen, terwijl ik me daar in het verleden misschien niet zo druk om maakte. Ik zou daar nu absoluut niet zo onverschillig mee om kunnen gaan.

Isaak: Omdat, wat jij bent straal je uit en trek je naar je toe, dus je bent een beter mens. Opeens ben je zodanig spiritueel gegroeid, dat je eigenlijk in je onderbewustzijn of in je bewustzijn weet dat het niet goed is.

Elise: Nee, het voelt vies hè? Het voelt vies aan.

Isaak: Het voelt vuil aan, ja en het duurt lang voordat je jezelf daarvan kan ontdoen.

Elise: Maar is het dan zo dat - voor de leerperiode die ik nou bij u heb gehad - als je zoveel hebt opgestapeld van binnen, dat je dus ook niet meer bij je ware zelf komt en dat je daardoor ook veel dingen verkeerd doet? Omdat je simpelweg niet bij je ware zelf bent?

Isaak: Het komt allemaal daarvan.

Elise: Daar komt het van hè, dat begrijp ik dan toch goed.

Isaak: Absoluut, absoluut.

Elise: Want ik ging ook altijd meningen aannemen van andere mensen. Waarom? Omdat ik helemaal niet bij mijn eigen mening kon komen, ik wist niet wat mijn eigen mening was. En dan ga je meningen verkondigen van anderen en als ik daar nog wel eens aan terugdenk, dan schaam ik me daar diep voor. O, ik heb de mening van die en van die overgenomen en soms nog geuit ook, dus weer uit mijn eigen mond laten komen. Die mening heb ik me op laten dringen, heb ik in mij opgenomen en soms heb ik dat verkondigd als mijn eigen mening. Terwijl dat helemaal niet 'ik' is, dat weet ik zeker. Dat zie ik nu, dat wist ik toen niet. maar ik had geen eigen mening.

Isaak: Dus je was leeg, maar dan zal je ook oppervlakkig zijn geweest indertijd hè? Want het hoort heel dicht bij elkaar, als je. . .

Elise: Ben ik oppervlakkig?

Isaak: Nou, dat zou je geweest kunnen zijn. Kijk, als jij geen eigen mening hebt, dan ben je oppervlakkig. Kijk dit ben jij, hier in je onderbuik, dit is alle rotzooi die je daarop hebt gestapeld, dus je pakt van bovenuit, dan ben je oppervlakkig. Maar als de rotzooi is opgeruimd dan kom je aan bij ikke, 'moi' en dan ben je niet meer oppervlakkig, dan ben je diepzinnig. Dan ben je een diepzinnig mens.

Elise: Nou, dan is het bij mij toch anders geweest, dan heb ik toch een verkeerd beeld van mezelf geschetst, want ik heb mezelf toch altijd wel als een diepzinnig mens beschouwt. Dus misschien had ik wel een mening, maar verkondigen durfde ik hem zeker niet.

Isaak lachend: Dan ben je laf geweest.

Elise: Ja, zeker. Ja, ja, want dat kwam weer voort uit, wat denken mensen over mij, het lief gevonden willen worden.

Isaak: Dat wat je nou net deed, dat was dus een zelfstudie. Kijk, wij verkondigen dingen en jij mag kijken of dat bij jou zo is. Als men een leermeester opzoekt, die vertelt jou niet precies hoe jij in elkaar zit, ze geven jou beelden aan en jij. . .

Elise: . . . gaat dan weer onderzoeken, hoe zit dat dan bij mij.

Isaak: Ja, ja, een goede leermeester laat je altijd vrij. Een goede leermeester. Dat wil zeggen, als jij vandaag besluit om je helemaal lam te zuipen, dan zegt een goede meester: ik kijk even de andere kant op.

Elise lachend: Even het hoofd afgewend.

Isaak lacht: Ik houd het wel in de smiezen, maar oké en dan zou een goede meester misschien geestelijk een dekentje over je heen leggen als je daar helemaal lam lag. Maar een goede meester zou niet de fles van je afpakken.

Elise: Nee, nee, je moet zelf tot dat besef komen.

Isaak: Ja en een goede meester zou je de volgende dag vragen, was het fijn?

Elise lachend: En dan zeg je met je houten kop...

Isaak: En dan zeg je: nou, als ik eerlijk ben, voel ik me niet zo best. En dan gaat een goede meester jou even onderrichten. Dat is een meester. Dus als je iemand ontmoet die zichzelf zodanig boven op je zet en zegt: jij dit, jij dat, jij zus, jij zo, dan word jij kleiner, dus jouw eigen ikke lost op. Dit gebeurt heel veel in de sektes, men adoreert iemand en men leeft volgens de normen en de wetten van die persoon, maar men komt niet meer tot zelfonderzoek. Daarom zeggen we altijd: kijk uit, onderzoek, voel jezelf goed, wees jezelf en zoek een meester die jouw ikke laat groeien. Jij mag een boom worden naast de grote boom van meester. Jij mag je eigen zelf zijn, naast die meester. Jij bent niet minder dan de meester, de boom is gewoon gegroeid door de tijd en jij bent nog een klein boompje. De goede meester beschermt jou een beetje. Dat is een goede meester.

Elise: Ja en alleen dan krijg je natuurlijk de bewustwording. Als je alles aangereikt zou krijgen, zonder dat je zelf nadenkt of op onderzoek uitgaat, dan kom je er niet, toch?

Isaak: Nee, als jij je kinderen onderricht geeft en jij zegt: kind, een rekensommetje maak je zo, maar ik maak hem wel even voor je.

Elise lacht: Dank je wel mamma, zeggen ze dan, maar geleerd hebben ze niet.

Isaak: Het kind heeft er niets van geleerd. Dus mamma, maak jij mijn sommetje morgen ook weer? Ooit vervalt de leermeester uit je leven, ooit ben jij jouw leermeester en ooit heb jij weer kinderen die je gaat onderrichten. Zo is dat, zo werkt dat in het hele proces van evolutie. Er zijn leermeesters en er studenten. Studenten worden leermeesters en krijgen weer studenten. En dat is heerlijk. Er zijn veel leermeesters, maar er zijn weinig gehoorzame studenten.

Elise met een lach: Nou, ik vind mezelf wel een redelijk toegewijd student, toch? Ik leer graag.

Isaak lacht: We hebben wel eens mensen ontmoet, die wilden graag onze wijsheid hebben. Maar die vonden het fijn te gaan strijden met onze wijsheid.

Elise: Strijden?

Isaak: Ja, jij als student komt vragen om een les, maar je bent het niet eens met die les, omdat jouw les - jouw les die jij je hele leven hebt - die vind je toch wel waardevol genoeg om in onze ogen te strooien. Met heel veel liefde willen we jouw stukje wijsheid ontkleden en even duidelijk maken hoe het zit. Wil jij er niet naar kijken? Nou, dan zeggen we: oké, laat maar.

Elise: Ja, dat kan ik me voorstellen, dan houdt het op.

Isaak: Met veel liefde laten we dat.

Elise: Het is wel leuk als studenten komen met nieuwsgierigheid en wat tegengas hier en daar. Een waakzaam oog houden in de trant van: o ja, zit dat allemaal zo en waarom dan.

Isaak: O, maar dat adoreren wij, dat hebben we net verteld, wij gaan niet boven je zitten, wij fluisteren, wij vertellen jou, we laten jou helemaal zat drinken, wij kijken de andere kant op en we houden jou in de gaten. Maar we gaan je nooit veroordelen, wij zijn niet streng. Oké, nu terug te komen op de drank, jij had nog een vraag daarover.

Elise: Ja, inderdaad. Ik kan niet meer genieten van een glas wijn. Het is ook een tijdje wel goed gegaan, nam ik een lekker bokbiertje wanneer ik met de kinderen een spelletje monopoly deed. Maar nu kan ik er niet meer van genieten, want ik heb mezelf geloof ik een beetje ingeprent dat ik dan geen genoeg controle meer heb over mezelf en dat ik daardoor uit evenwicht geraak.

Isaak: Nou, dan moet je jezelf opnieuw gaan inprenten dat het niet zo is, dat je duidelijk jezelf kan zijn, zonder dat jij bang hoeft te zijn dat jij meteen bezeten wordt of zo. Je kunt gewoon jezelf zijn, ook als jij je verstand, je hoofd, je lichaam even alcohol toedient. We hebben eerder verteld wat alcohol doet met je, je schakelt even een beetje uit, maar dan ben jij nog steeds jezelf. Als jij geen alcoholist bent en dat is hier niet het geval, hoef jij

je geen zorgen te maken. Kijk, het is wel zo, als je bezig bent met een spirituele oefening, dat je liefst op dat moment geen alcohol tot je neemt. . .

Elise: Nee, vanzelfsprekend niet.

Isaak: . . . maar als jij in je vrije tijd een drankje neemt, geniet ervan, geniet ervan. En wij vinden het wel komisch om te zien hoe mensen anders zijn buiten drank en met drank. Op zich is dat ook wel weer een leerproces voor ons, wij kunnen zien dat jij, als fysieke mens, vaak wijzer bent met drank dan zonder drank. Opeens weet je veel meer, waarom? Omdat je minder denkt. Wees daar niet bang voor. Ik denk dat je jezelf opnieuw moet herschrijven, dat je gewoon tegen jezelf zegt, proost! En als je wankelend naar boven toe gaat, proost, ik ga slapen.

Elise: Ik had het gevoel dat ik er een beetje van ging wankelen, instabiel werd, geestelijk gezien dan, niet lichamelijk.

Isaak: Ja, je wordt ook wel wat wankelend in je gevoel, maar dat heeft er nog niets mee te maken dat je bezeten wordt of zo.

Elise: Nee, dat niet, maar uit dat wankelende gevoel komt dan onzekerheid voort en uit onzekerheid, kan ik weer in die maalstroom van gedachten terechtkomen.

Isaak: Ja, ja, wat ik al zei, kracht. Gebruik je kracht en overwin die angst, het is pure angst, overwin die angst. Kijk, wij weten één ding, er is niets om je heen. We weten ook dat het niet meer gaat gebeuren. Dus vrije ticket, je mag van ons wat drinken. Maar je moet deze blokkade, deze angst. . .

Elise: . . . ook weer door.

Isaak: Ja, precies. Je kunt ook zeggen: ik drink nooit meer, maar dan kies je voor de makkelijke weg.

Elise: Ja, daarom en dat weet ik ook en daarom denk ik iedere keer: ik ga gewoon een glas wijn nemen, klaar, je doet het gewoon. Maar dan kon ik er toch weer niet van genieten, dan bleef dat toch weer op de achtergrond erbij. Dan proef je niet eens wat je drinkt en dan denk ik: ja sorry hoor, ik doe het

ook niet, dat is het me dan niet waard, weet je? Dan zitten we te eten, heb ik hartstikke lekker gekookt, neem ik er een glas wijn bij en door dat stomme glas wijn, voel ik me ineens weer hartstikke rottig. Jeroen vertelt me een verhaal en dat verhaal gaat steeds verder van me af, ik kan niet meer luisteren en ik kom in mijn eigen maalstroom van gedachten en dan wordt alles vaag om me heen en denk ik: zie je, dan gaat het nu gebeuren. En ik wil niet zeggen dat ik op dat moment altijd bang ben voor negativiteit, dit is ikke met mijn maalstroom van gedachten. En als ik mezelf door een paar slokkies van die alcohol niet van die glijbaan kan behoeden, dat is het me dan niet waard.

Isaak: Heb je wel eens gehoord van angstaanvallen?

Elise: Wel eens van gehoord, ja.

Isaak: Dit is typisch een angstaanval. Als je een angstaanval krijgt, gaat alles door je heen, er komt een soort suizend gevoel en je verliest jezelf letterlijk in de angst. Het is een paniekaanval, een angstaanval, dat is wat er op dat moment met je gebeurt. Je bent bang dat het gebeurt en juist daarom gebeurt het. Dus ik denk dat je sterk moet zijn, zeg tegen jezelf: Elise, jij weet beter, wees niet bang. Verhef jezelf boven die angst, overwin het, want anders blijft het. Het medium heeft ook een angst en dat heeft te maken met rijden in de auto als het regent, duidelijk angst, paniek van hier tot hier. Maar zij weet gewoon.

Elise: . . dat het ongegrond is. Ze weet het 'deep down inside'.

Isaak: Ze weet dat het gebeurd is, het is haar een keer overkomen dat ze in de vangrail ging, dus voor haar is het niet zozeer ongegrond.

Elise: Nee, ik bedoel, de angst op zich is ongegrond. . .

Isaak: De angst is ongegrond, ja, het kan gebeuren, het kan niet gebeuren, als je maar voorzichtig bent. Ze kan twee dingen doen. Ze kan zeggen: ik rijd nooit meer. Of ze zegt: ik ga erdoorheen. Gelukkig is ze tot nu toe nog steeds in staat geweest door deze angst heen te gaan en ik denk dat jij dat ook moet doen. Gewoon zeggen: ik ga hier doorheen, hoe verstijft ik ook raak. Ik moet eerlijk zeggen, wij zien het medium verstijven, ze gaat echt in die angst, maar ze gaat er wel doorheen. En misschien is het wel belangrijk

om jezelf op dat moment te verzetten, dat je dus misschien alleen aan positieve dingen gaat denken.

Elise: Ja, ja, ja. Want ik heb het natuurlijk al eerder gehad. Er was echt een periode dat ik dacht: ja, donder op zeg, flauwekul, dat kan makkelijk en dan gaat het ook gewoon goed. Dan drink ik bijvoorbeeld drie, vier glazen bij mijn broer en dat is dan veel voor mij en dan voel ik me nog hartstikke goed en was er helemaal niks aan de hand. Maar ja, dan ben je aan het praten en aan het doen en dan zit je helemaal nergens aan te denken en dan is er dus helemaal niets aan de hand.

Isaak: Dan heb je jezelf verzet, ja. Heb je nog vragen?

Elise: Even bladeren.

Isaak: Nou, wij denken dat het zo af is. Wij vonden het heel fijn om met je te spreken. We vinden het heel fijn dat jij een leergierige student bent en wij vinden het heel fijn dat jij ons helpt. Jij helpt ons. Door jouw toegewijdsheid naar ons toe, kunnen wij spreken. Dan kunnen wij onze verhalen vertellen, via jou, aan de mensheid. En je weet dat het medium het niet zou kunnen doen, dus jij betekent veel voor ons en we zullen jou nooit in de steek laten.

Bedankt.

SESSIES MET EEN CLIENT

Ook deze gesprekken, deze sessies, zijn op band opgenomen en later door mij, Elise, uitgewerkt. Tijdens deze sessies verkeert Tresi in de 1e trancevorm, zij bestuurt nog steeds de auto, maar wordt ingefluisterd door Isaak. Dit betekent dat op dat moment Isaaks weten, haar weten wordt en dat geldt voor al haar zintuigen maar Tresi is nog steeds aanwezig en kan zich ook mengen in het gesprek als daar ruimte of noodzaak toe is. Deze man, Evert, die de praktijk menigmaal bezocht, kwam voor therapeutische begeleiding. Hij had fobieën, verschillend van aard, waaronder smetvrees.

Isaak: Welkom. We willen je graag op iets attenderen, het heeft te maken met een bewustwording. Wij hebben het gevoel dat je nogal eens, in gevoelsmatige situaties, de dingen een beetje verdoezelt, een beetje onder tafel schuift. Het is er wel, maar ik kijk er liever niet naar. Dan zit je in de ontkenning. Haal het altijd voor jezelf boven tafel en bekijk het gewoon zoals het is. Het is heel erg belangrijk dat je niet zwijgt, dat je praat over je gevoelens, over je emoties, over alles wat je voelt en beleeft en dat je niets onder tafel schuift. Dan zal het nooit een belasting gaan vormen, dan is het gewoon een natuurlijk iets. Mensen moeten praten, zij moeten alle emoties en gevoelens op tafel leggen. Waarom zwijg je? Is het uit gemakzuchtigheid of heb je het jezelf aangeleerd? Doe je het bewust?

Evert: Gemakzuchtigheid ligt wel in mijn karakter, misschien heb ik het wel aangeleerd.

Isaak: Ik denk dat het een combinatie is van beiden. Maar het is geen goede eigenschap als jij zwijgt, want dan belast jij jezelf. Kijk als ik jou een rugzak geef en ik stop daar steeds een steen bij en jij gaat daar steeds verder onder gebukt, dan kun je beter meteen zeggen, hee, hee, ho, haal al die stenen er eens uit. Op dat moment kap je het meteen af, maar jij loopt er te lang mee, want pas als je ongeveer met je tong op je schoenen loopt, dan doe je pas je mond open. Dat is geen goede instelling.

Evert: Ja, wat moet ik dan doen?

Isaak: Nog een voorbeeld. Stel dat je iets niet leuk vindt, wat doe je dan? Zwijg je of zeg je het meteen?

Evert: Ik zwijg.

Isaak: En als je iets leuk vindt? Wat doe je dan?

Evert: Dan vind ik het leuk.

Isaak: Maar zeg je het of zwijg je?

Evert: Nee, ik zwijg.

Isaak: Wat gebeurt er dan, dan leg je twee tegenpolen bij elkaar en je doet er niets mee. Je zet het leuke en niet leuke bijeen. Als je die twee bij elkaar zet, heb je er niets aan. Het leven is er om accenten te leggen, accenten op de mooie dingen, de minder mooie dingen, gewoon dat je dingen beleeft en ervaart en dat je jezelf ook open kan stellen in de emoties die je hebt. Zo van, ik vind het leuk, ik laat het zien.

Evert: Ja, dat heb ik wel met heel veel dingen dat ik het niet bewust beleeft, heel veel dingen van bijvoorbeeld vijf jaar geleden, weet ik gewoon helemaal niet meer.

Isaak: Ja, dat komt omdat je een soort observerende houding aanneemt in het leven. In een soort stilte situatie zit, ik bekijk het allemaal wel, maar ik beleeft het niet echt. En wat wij nou zo graag zouden willen zien is dat je gaat spreken. Ben je blij, laat het zien, ben je boos, toon het. Die emoties heb je niet voor niets gekregen, die emoties heb je ook gekregen om ze te laten zien. Stel dat je een cadeautje krijgt en je vindt het leuk, leg er dan accent op, ik vind het leuk, oefen daarop.

Evert: Oefen daarop? Dan is het toch niet meer echt. O, dat is leuk.

Isaak: Nee, dat is wel echt. Je oefent daarop zodat je eigenlijk gaat leren dat te veranderen. Heel veel mensen weten niet meer hoe ze iets moeten voelen, die gaan in een soort mix gevoelens zitten, de zone van geen blijdschap, geen verdriet, ze modderen er een beetje tussenin. Het is heel belangrijk dat je

jezelf weer gaat wakker maken en dat je zegt: hee, dat vind ik leuk en dan krijg je die emotie en pak je dat op. Eerst vind je het misschien stom en gemaakt, maar hoe vaak is het niet zo, als eentje gaat lachen en je lacht even mee en op een gegeven moment wordt het een echte lach. Het wordt aangewakkerd, het heeft niets te maken met echt of niet echt, het heeft te maken met toelaten. En jij laat het niet toe en dat is jammer, want dan gaat het leven, zoals je al zei, aan je voorbij. Nou ben je op vakantie geweest, lekker weg en dan zit je daar en dan denk je: is die vakantie nou nog niet voorbij?

Evert: Ja, inderdaad, zo gaat het, terwijl ik denk: ik zou hier van moeten genieten, lekker weer, vrije tijd.

Isaak: Dus als je iets leuk vindt, ga er middenin zitten, beleef die momenten. Het is zo zonde als je straks 60, 70 of 80 jaar oud bent en het is tijd over te gaan en je denkt: hè, hè, ben ik er nu eindelijk en ik heb de tijd die ik had om zoveel mooie momenten te ervaren weg laten glijden.

Evert: Maar hoe moet ik dat dan doen?

Isaak: Leer het jezelf aan. Je leert toch ook een kind om emoties te tonen.

Evert: Ja?

Isaak: Ja, natuurlijk. Je zegt toch: hee, kijk nou, dat is mooi. Mooi hè? Je geeft het kind signalen. Geef je het kind iets moois en zegt tegelijkertijd: bah, vies spul, dan leer je het kind de verkeerde emotie. Je leert het kind goed en slecht, doe het bij jezelf ook.

Evert: Ja, maar dat doe ik toch? Alleen doe ik het niet goed.

Isaak: Je doet het passief. Je bent een passief persoon. Je weet het wel, maar je doet er niets mee.

Evert: Misschien ook weer die gemakzucht, ik baal er eigenlijk wel van.

Isaak: Daar hebben we heel veel mensen van. We hebben heel veel mensen die balen van hun leven, maar doen er niets aan. Maar daar hebben wij niks

aan, want als jij er van baalt, doe je er wat aan. Je kunt zeggen: ik heb een prachtige outfit aan, daar voel ik mij lekker in. Op het moment dat je in een outfit zit, waar je jezelf absoluut niet lekker in voelt, dan doe je er wat aan. Gooi maar weg. Nou, en wat kan ik er het beste aan doen, dat ga je dan even bekijken. Bekijk iedere situatie weer op zich. Dus lig je aan het zwembad of op vakantie aan het strand, vraag jezelf dan: waarom geniet ik niet. Waarom geniet je niet?

Evert: Omdat ik aan allerlei andere dingen denk, me zorgen maak, dat ik iets aan mijn hart heb bijvoorbeeld.

Isaak: Dus je laat eigenlijk de emotie van genieten niet toe.

Evert: En waarom niet dan?

Isaak: Omdat je bang bent.

Evert: Om te genieten?

Isaak: Ja. Je bent bang om te genieten. Want stel dat je gaat genieten en je hebt straks iets aan je hart, dan heb je al die tijd van genieten weggegooid.

Evert: Daarom, dat bedoel ik juist, dan kan ik er beter nu van genieten als het dadelijk misschien over is.

Isaak: Ja, maar toch heb je de verkeerde impuls gegeven aan jezelf.

Evert: Ja, dat snap ik wel, want ik doe het niet. Dan denk ik, geniet er lekker van, maar het gaat niet.

Isaak: Nee, omdat passief werkt nooit iets. Je kunt wel zeggen: ik zou graag een verandering in mijn leven willen hebben, maar ja, laat ik daar maar diep over nadenken. Nee, je moet actief iets veranderen, passief werkt het niet. Als je zegt: ik zit nu in het zwembad en ik kan niet genieten van die prachtige vakantie, dan stel je jezelf de vraag: waarom doe ik dat nu niet, Evert? Je kunt het niet, omdat je het niet toelaat. Dat is de enige reden voor niet willen genieten. Als je het toelaat, ga je vanzelf er voor open staan, dan ga je opnieuw die knop omdraaien. Die knop staat bij jou altijd een beetje op

onweer, alles is niet zo goed. Draai die knop om zodat je ook blij door het leven durft te gaan. Want als hij even goed staat, zorg jij handmatig ervoor dat je hem terugdraait.

Evert: Ja, ik denk dat ik dat inderdaad doe, een soort zelfkastijding.

Isaak: Ja, dat doet de mens in de geest heel vaak. En dat is heel jammer, jij kunt genieten, jij staat in de bloei van je leven, je hebt heel veel dingen om gelukkig van te zijn.

Evert: Dat besef ik ook wel, dat het zo is.

Isaak: Weet je waar het leven om draait, Evert? Iedere dag weer blij zijn met jezelf. Iedere dag weer, het gevoel krijgen, ja, het is goed. En als ie niet goed is, ga dan eventjes mediteren en zorg dat het wel goed gaat. Ieder mens heeft natuurlijk golfbewegingen, het heerlijke gevoel van euforie als je iets moois meemaakt en dan daal je weer eens, bijvoorbeeld met een ruzie en dan stijgt het weer. Het is belangrijk voor ieder mens om te weten dat hij ook gelijkmoedig kan zijn. Je kunt in pieken en dalen zitten, maar je kunt ook gelijkmoedig zijn, in het niets zitten, gewoon in het gevoel van helemaal niks. Ik zit gewoon met mezelf en ik hoef helemaal niets, ik hoef niet te denken, ik hoef niet bezig te zijn, ik hoef gewoon te zijn.

Evert: Hoe kan dat nou, je hebt ongeveer 800 gedachten in een minuut.

Isaak: Ja, dat klopt, maar toch kan je die gedachten loslaten. Wanneer worden gedachten eigen, op het moment dat je de focus erop zet en op het moment dat je in gaat zoomen en die gedachten eigen gaat maken. Anders zijn het van die zweverige gedachten die even doorkomen, zeg maar. Maar mensen vinden het fijn om zich te fixeren op iets. Al zijn het geen gedachten, dan zijn het dingen van buiten. Om echt stil te staan in het niets, echt in het niets gevoel, daar worden de mensen heel vaak onrustig van.

Evert: Nou, ik heb dat volgens mij nog nooit meegemaakt.

Isaak: Ook niet tijdens meditatie?

Evert: Dan zit ik vaak mee te denken, zoveel keer zo doen en zoveel keer dit doen.

Isaak: Als je dan zegt: iedere gedachte die ik heb, laat ik even los, werkt dat niet?

Evert: Dat zal ik proberen.

Isaak: Evert, waarom mag je van jezelf niet in de euforie gaan zitten?

Evert: Ik wil het niet, denk ik.

Isaak: Waarom wil je niet, Evert? Wat is de eerste gedachte die bovenkomt?

Evert: Als je jezelf altijd rot voelt, dan is het niet zo leuk dat je jezelf even goed voelt en dan weer terug gaat in het rottige.

Isaak: Ja, dat is niet zo gek bedacht. Eigenlijk ben je bang om te genieten om dan straks weer terug te vallen. Is dat het?

Evert: Misschien wel.

Isaak: Misschien wel zeker. Eigenlijk ben je een soort lafaard, mag ik dat zo zeggen? Je kiest eigenlijk het slechte, om in het slechte te blijven, omdat je bang bent om in het goede te gaan zitten om misschien terug te vallen in het slechte, dus je neemt geen uitdaging aan.

Evert: Zo klopt het wel, maar toch wil ik het zo niet.

Isaak: Maar toch wil je het wel, want als je de hele tijd met je onderbewustzijn praat, dan zegt jouw onderbewustzijn jou de waarheid en de waarheid is dat je eigenlijk zelf kiest om op dit pad te blijven zitten. Het is het onbewuste, het is de gedachte achter de gedachte die telt. En de gedachte is: Evert zegt, ja, ik wil. Maar als ik zeg tegen Evert: doe het dan, dan zegt Evert: ho. Als ik zeg: laat je emoties zien, ho. Laat je liefde zien, ho. Je trekt jezelf letterlijk iedere keer terug, alsof jij de teugels van het paard vasthoudt en heel erg geconcentreerd vast probeert te houden om maar niet te verliezen. Je bent bang voor het leven, puur en alleen door het feit dat je bang bent terug te vallen. Dus je moet proberen dat te doorbreken. Oefen, ga in de emotie zitten, gil het eruit, laat je gaan, geniet. Doorbreek het patroon, wij helpen jou daarbij. Ga op vakantie, geniet van de zon, het geluid

van de golven, het eten en drinken, wandel langs het strand met vrouw en kind en geniet.

Tevredenheid zit in jezelf. Heel veel mensen zoeken continue, ze kopen een huis, nemen een kat, noem maar op, altijd zijn ze bezig te creëren, om gelukkig te worden. Maar geluk zit in jezelf. Dus als jij zegt: ik ga zorgen dat ik gelukkig ben en ik deel mijn geluk uit aan anderen, dan zul je zien, je wordt gelukkig met delen. Er zijn twee begrippen om gelukkig te zijn. Ten eerste bij jezelf komen, dit ben ik, dit is Evert en dat deel ik dus uit. We zijn niet gemaakt om alleen in de wereld te zijn, om alleen te zitten in een hokje, daar zijn wij niet voor gemaakt. We zijn wel gemaakt om te delen. Moeder deelt met kind, man deelt met vrouw. Allemaal delen. Op het moment dat jij jezelf gaat delen en je krijgt een goede respons terug, wat krijg je dan? . . . Geluk.

Evert: Ja? Als je gaat delen?

Isaak: Natuurlijk, als ik nu met jou ga delen, ik heb een reep chocolade en ik deel met jou en ik zie dat jij blij bent en het met smaak opeet en geniet, dan word ik gelukkig. Stel, jij hebt een probleem en wij delen het probleem, dan krijg je ook weer geluk.

Evert: Ja, dat is wel zo, ja.

Isaak: Je krijgt ook geluk door het feit dat je een dialoog voert met iemand, je herkent jezelf en je hebt ook weer geluk. Het zijn allemaal kleine stukjes geluk en al die kleine stukjes geluk geven een soort impuls bij jezelf, een soort bewustwording, dat we dus niet gemaakt zijn om alleen te zijn. Dus zet jezelf ook niet alleen neer, want dat doe je heel vaak. En ondanks het feit dat je al je verplichtingen nakomt als man en vader, duik je toch vaak in die gemakzuchtigheid. Als je even de kans krijgt, pats, ga je er middenin zitten.

Evert: Ja, dat ben ik, zo ben ik gewoon.

Isaak: Oké, maar je kunt het altijd opnieuw programmeren. Altijd, nieuwe instelling.

Evert: Het is dus niet je karakter.

Isaak: Het is mooi dat je dat zegt, het is dus wel je karakter. Weet je wat karakter betekent? Kracht, het is je kracht, je laat je kracht zien. En op dit moment heb je weinig kracht, dus je laat weinig kracht zien.

Evert: Dan kan ik het toch ook niet veranderen.

Isaak: Natuurlijk wel.

Evert: Ik heb weinig kracht, dan is dat op dit moment toch gewoon zo?

Isaak: Dat is een misverstand. Ieder persoon kan zichzelf veranderen. Maar wat moet hij daar aan doen, hij moet kracht in zichzelf stoppen. Als je kracht in jezelf stopt, verandert je karakter.

Evert: Maar ligt dat karakter niet vast dan? Dat krijg je toch met de geboorte mee, dat hoort toch bij je?

Isaak: Maar natuurlijk kun je jouw karakter veranderen, je hebt een vrije wil gekregen. Een ander kan jou niet veranderen, zelf kun je dat wel, als je jezelf daarvoor inspant. Jij hebt de sleutel om een verandering aan jezelf te geven. Maar je moet wel kracht in jezelf stoppen om te veranderen en je instelling veranderen. Het is een waarheid. Denk er maar over na.

Evert: Ik zit te denken hoe ik dat dan voor mezelf kan doen, de kracht in mezelf stoppen. Waar haal ik dat vandaan?

Isaak: De wil. We gaan een voorbeeld geven. Ik ga je een opdracht geven vandaag en de opdracht is best wel moeilijk. Je denkt: wat moet ik beginnen, het is echt moeilijk. Dan kun je twee dingen doen. Je kunt het wegschuiven of je kunt zeggen: ik ga mijn wil stoppen in die opdracht en ik ga alles doen wat in mijn vermogen ligt om deze opdracht voor elkaar te krijgen. Dat is dus je wil. Wat doe je dan? Je gebruikt heel veel kracht, je laat karakter zien en je maakt de opdracht. Als je de wil er achter zet, je karakter laat zien en kracht in je karakter stopt, moet het lukken. Wij weten dat God je de vrije wil heeft gegeven en je kunt iedere dag weer je leven veranderen, echt waar.

Evert: Maar mag het ook, mag je alles zo maar veranderen, hoe weet je nou of het wel of niet zo heeft moeten zijn?

Isaak: Dat mag, dan loop je nog steeds op je levenspad. Als het niet mag, dan kom je er heus wel achter dat het op dat moment doodlopend is. Stel dat je vandaag bedenkt, ik ga in Australië wonen en het mag niet, het ligt niet op je levenspad, dan word je aan alle kanten tegengewerkt, dan lukt het je toch niet. Maar stel dat je er naartoe gaat en alles gaat van een leien dakkie. Je belt een paar mensen, die heeft nog een goed advies voor je, dan krijg je nog weer dit op je weg, krijg je nog weer dat op je weg en voordat je het weet, zit je daar.

Op dit moment kwam Tresi er even tussendoor en ze maakte een grapje dat ze Evert nog niet zo gauw in Australië zou zien zitten, maar meer een beeld voor ogen had van de oude opa Evert, met een dikke buik, onderuitgezaakt op de bank, die een beetje televisie zit te kijken.

Evert: Nou ja, televisie kijken is toch niet zo heel erg?

Isaak: Dat is heel erg.

Evert: Is dat zo?

Isaak: Ja, dat is heel erg. Je hebt je leven voorbij laten gaan. Het is heel slecht om teveel TV te kijken.

Evert: Waarom doen we dat dan zoveel, want het is wel heel gemakkelijk.

Isaak: Het is gewoon passief, iemand die voor de TV zit, heeft een passieve instelling. Wat doe je eigenlijk als je TV kijkt. Je leeft een stukje leven via de TV. Heel veel verhalen van de TV komen natuurlijk herkenbaar voor. Je leeft eigenlijk een soort droom of fantasie, het is fijn om naar mensen te kijken. Heel vaak kijken mensen dus naar een soap serie, omdat zij leven via dat stukje. Dus dan beleven ze het ook even, waar blijft mijn prins op het witte paard. Mijn vent heeft maar stinkvoeten en die doet dat niet en daardoor creëren ze een bepaalde ontevredenheid. Kijk, een mens die heel erg geïnteresseerd is in de wereld gaat echt niet naar soaps kijken hoor, die kijken naar het journaal en Discovery, wetenschappelijke programma's. Kijk gewoon niet te veel TV, het is zo slecht voor de geest. Je wordt er ook moe van, de geest wordt een beetje verdoofd. De geest krijgt voedsel, maar hij kan er niets mee, het is alleen maar informatie, maar hij kan er niets mee. Je

zit te downloaden op je chip, wat je later nog moet gaan verwerken ergens, je denkt er toch over na, maar je hebt er niets aan. Want heel veel is nutteloze informatie. Bijvoorbeeld op internet kan je zoveel downloaden en dat is allemaal even interessant, maar nutteloos voor jou. Omdat het niet bij je past, heb je er niets aan. Waar je wel iets aan hebt, is gewoon om je eigen creativiteit uit jezelf te halen en met jezelf bezig te zijn. Daar heb je wel wat aan.

Evert: Ik heb altijd zo een goed gevoel als ik hier vandaan kom, dan denk ik: ik ga dat doen en dat doen en dat doen. Morgen is het dan al wat minder en overmorgen is het bijna weg en maandag dan lukt het niet meer. Dat is gewoon het probleem met mij.

Isaak: Ja, maar daar kunnen wij niets aan doen. De fout dat jij niet volledig genezen bent, ligt echt niet bij ons, want wij doen alle inspanningen inzetten die we kunnen en desnoods doen we het nog tien jaar, maar liefst doen we het korter.

Evert: Ja, maar dat denk ik ook niet, maar door iets - en ik weet niet waardoor - raak ik het gewoon kwijt.

Isaak: Dat ben jij. Kijk naar de slachtofferrol. Hoe vaak is een mens niet in een bepaalde rol en hij stapt er niet uit. Komt dat omdat hij dat niet kan, of komt dat omdat hij dat niet wil?

Evert: Nou ja, je kan altijd.

Isaak: Ja, dus jij wil het niet en je hebt allemaal goede redenen waarom je het niet doet.

Evert: Goede redenen, ja, ja.

Isaak: Stel, een vrouw wordt geslagen door haar man en die vrouw stapt er niet uit, maar blijft erin zitten. Waarom doet ze dat? Ja, ze heeft allemaal goede redenen om erin te blijven zitten.

Evert: Karma.

Isaak: Nee, nee, niet alles is karma, laten we dat even voor op stellen. Zij kiest er zelf voor om in die rol te blijven zitten. Oké, maar dan moet ze niet jammeren. Dan moet je gewoon waardig die klappen opvangen en zeggen: ja, ik heb daar gewoon voor gekozen. Dat is oorzaak en gevolg. Als ik met jou ruzie maak, moet ik het gevolg dragen, alles wat jij naar mijn hoofd slingert, moet ik pakken. Ik heb ruzie gemaakt, dan moet ik niet jammeren, nee, waardig pakken. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Jij bent ontevreden over een bepaald deel van jouw leven, nou, verander het dan! Of draag het gevolg en jammer niet. Op het moment dat wij steeds wat aandragen, dan blijft de mens soms passief toekijken. Het is net een film, je kijkt een film, de film boeit je, je ervaart de film ook en je voelt het ook zo, maar het blijft een film. Op het moment dat wij jou betrekken en we halen jou in die film, dan beleef jij die film met mij mee en dan gaat die intenser met jou werken. Dus op het moment dat wij jou iets moeten vertellen, dan vertellen we dat. We doen dat ook altijd in het eerste consult, als wij dingen van jou vinden, dan vertellen we dat. Als iemand komt op therapeutische basis dat hij wil gaan genezen, dan halen we jou in de film. Begrijp je dat?

Evert: Beetje. Dus nu zit ik in de film?

Isaak: Jij beleeft het toch mee. Als ik jou iets vertel, dan voel je dat ook zo. Ga je mee? Ga je er in zitten of niet? Wij willen jou graag betrekken bij het gesprek, niet dat jij in passiviteit alleen maar luistert en knikt, maar dat je ook vragen gaat stellen, dan ga je jezelf er ook voor openen. Als jij een gesprek voert met een persoon en jij geeft nooit een tegen reactie, dan blijft het een eenzijdig gesprek. Vertel jij ook dingen, dan wordt het een tweezijdig gesprek. Dus ga in het gesprek zitten en niet in de passiviteit, een beetje dat luie van, mwah, doe het maar even voor me, even in de vingers knippen en ik ben weer beter. Nee, jij moet jezelf weer beter maken en wij reiken je dingen aan en we helpen je daarbij, maar jij moet jezelf beter maken. Jij moet bewust worden over je leven en hoe het werkt. Want zoals wij al eerder hebben gezegd, je hoeft helemaal niet ziek te zijn. Jij hebt jezelf ziek gemaakt, dus maak jezelf ook weer beter.

Evert: Ja.

Isaak: Ja. Wat zou je graag willen wat wij zeggen tegen je? Het gaat goed met je, wil je dat horen? We vinden dat je gegroeid bent en wij kennen je door en

door. We kunnen wel iedere keer dezelfde muziek gaan slaan, maar dat heeft niets met evolutie te maken. Het enige wat voor ons het allerbelangrijkste is, dat is jouw genezing. En als we andere dingen erbij moeten gaan betrekken om jou zover te krijgen, dan halen we die erbij want we willen graag dat je geneest. En als jij geneest, hebben wij het gevoel dat wij ons werk goed hebben gedaan. Kijk je wilt wel veranderen, maar je doet het niet. Wij geloven wel in het kunnen van jouw geest, wij hebben wel vertrouwen, wij hebben wel dat vertrouwen.

Evert: Ik ook.

Isaak: Mooi, daar zijn we heel blij mee.

Er valt even een stilte.

Evert: Ik ga binnenkort op vakantie.

Isaak: Ga je naar de zon?

Evert: Ja.

Isaak: Dat is heel goed voor jou. Heel veel mensen hebben last van het weer hè, jij bent ook één daarvan. Ook gauw last van vermoeidheid. Op het moment dat het weer wat opgeklaard is, ga jij ook wat opklaren. Eigenlijk is het een slechte eigenschap, dat je afgestemd bent op het weer.

Evert: Wat kan je daar aan doen dan?

Isaak: Zorgen dat je heel veel warmte om je heen hebt. Warmte kun je ook creëren, daarvoor hoeft je niet per se op vakantie te gaan. Je kunt ook warmte creëren, een solarium, de open haard, sfeer maken in huis, verlichting, kleuren. Je kunt het in je eigen omgeving creëren.

Evert: Ja, ik weet wel dat het mijn gemoed beïnvloedt, als het de hele dag regent, word ik er niet vrolijk van. Als het zonnetje schijnt wel. Maar dat heeft toch iedereen, of bijna iedereen.

Isaak: Nee, het zijn mensen die niet goed afgestemd zijn, want waarom zou je last hebben van het weer. Je kijkt alleen maar naar buiten toe, je moet ook

naar binnen kijken. Waarom heb je last van het weer? Op het moment dat mensen altijd naar buiten toe kijken en je neemt het weer op een negatief punt, o, het is donker buiten, dan ga je eigenlijk de donkerheid naar binnen toe halen, daar word je zelf ook vermoeid van. Dat is echt een logica. In een vrolijke omgeving word je minder moe dan in een sombere omgeving, waar of niet? Dus op het moment dat het weer slecht is, word je sneller moe. Mensen in warme landen gaan niet zo vroeg naar bed, omdat ze minder last hebben van vermoeidheid. De batterij gaat wat langer mee. Hier zijn veel mensen in deze periode van het jaar om zes uur 's avonds al vermoeid, terwijl in de zomer is men om die tijd helemaal nog niet vermoeid. En inderdaad, er zijn nogal wat mensen die zich laten beïnvloeden door het weer en dat komt doordat ze eigenlijk het weer naar binnen toe laten komen.

Evert: Hoe moet je dat aanpakken dan, hoe moet je dat veranderen?

Isaak: Wat maakt het uit donker of niet donker, haal je schouders op en denk: het zal wel. Het weer is een weerspiegeling. Als jij je goed voelt, trek jij je absoluut niets aan van het weer.

Evert: Nee, dat is waar.

Isaak: Op het moment dat jij denkt: ik voel me al niet zo happy en je kijkt naar buiten toe, dan spiegelt het eigenlijk, je gaat het voelen en hup, het komt naar binnen. Je kunt het niet veranderen, als het regent, dan regent het, maar je kunt wel je gemoedsrust veranderen. Jouw spiegeling kun je veranderen. Kleuren, blijdschap en bijvoorbeeld muziek kunnen je daarbij helpen. Weet je wat ook goed voor jou zou zijn? Sauna. Er zijn sauna's die werken met kleurentherapie. Kleuren helen je chakra's. Het werkt ook heel stimulerend op de geest, kleuren werken. En trek er genoeg tijd voor uit, want het geeft je geest een bepaalde stimulans om tot rust te komen. Het is lichamelijk ook heel goed, het zweten, het reinigen van je lichaam, de afvalstoffen verwijderen, het werkt ontspannend.

Evert: Als iemand vroeg overlijdt, kiest hij daar dan zelf voor?

Isaak: Iedereen gaat over op de manier die hij zelf heeft uitgekozen. Moord en zelfmoord uitgezonderd. Als er een ramp gebeurt en er gaan zoveel mensen tegelijk over, is het ook geen toeval.

Evert: Nee? Dus als er een vliegtuig neerstort. . .

Isaak: Dan is dat geen toeval, dan hoort het gewoon zo te zijn.

Evert: Maar stel nou dat er eentje tussenzat die er niet bij hoorde.

Isaak: Nee, als er eentje bij zou zitten, zou hij op dat moment het vliegtuig niet nemen. Of hij zou het overleven. Nee, werkelijk waar, jij wilt niet weten hoeveel werk wij moeten verrichten om omstandigheden bij elkaar te krijgen. Jullie noemen het toevallig, maar er zijn zoveel gidsen, zoveel begeleiders, zoveel helpers, we doen niets anders dan de fysieke mens beïnvloeden. En hoe doet hij dat? Met impulsen. Vandaag krijg jij de behoefte om op vakantie te gaan. De impuls wordt steeds sterker, je kunt het niet meer uit je gedachten krijgen, jij gaat de reis boeken. En overgaan doe je ook, hoe dan ook en je gaat over op het juiste tijdstip. We maken de impuls zo sterk, dat je echt geen keuze meer hebt.

Evert: Dat lijkt het mij nog het fijnst als je gaat slapen en je wordt 's ochtends gewoon niet meer wakker.

Isaak: Ja, maar dat is niet de mooiste manier. De mooiste dood is als je tijd hebt om afscheid te nemen. Stel je gaat op vakantie en je hebt een prachtige langdurige vakantie gehad, mooie vrienden ontmoet en ik kom opeens uit het niets en ik zeg: kom op, we gaan nu weg. En je zegt: ja maar, ik wil afscheid nemen. Nee, nu ga je met mij mee. Dat is niet gemakkelijk, dat is niet prettig op je hartchakra, omdat je gevoel, je hart, wil wel afscheid nemen. Dus de mooiste dood is de dood met afscheid. De meeste mensen zijn bang om dood te gaan. . . ook jij.

Evert: Ja, precies.

Isaak: De meeste mensen die zelfmoord plegen zijn ook bang voor de dood, maar ze doen het in een soort van verstandsverbijstering. Ze doen het omdat ze op dat moment niet meer bewust zijn. Hij denkt op dat moment niet meer reëel, niet meer zoals hij eigenlijk hoort te denken. En heel vaak hebben ze ook spijt, maar ja, dan is het te laat.

Even de stilte.

Isaak: Nou, waar kunnen we je nog meer mee verblijden.

Isaak geeft een steen aan Evert, een tijgeroog.

Isaak: Op het moment dat je deze steen bij je draagt, dat geeft je kracht hè?
Door wat?

Evert: Geloof.

Isaak: Precies, door het geloof, dat je gelooft dat deze steen goed voor je is en daarom geeft het je kracht en dat is ook zo. Geloof versterkt jezelf, het geeft je kracht door het feit dat je gelooft. Daarom zeggen wij tegen iedere fysieke mens: geloof in jezelf, dan versterk jij jezelf. Dus geloof in jouw kunnen, geloof dat jij een blijde jongen kunt zijn, geloof dat jij kunt geven, geloof dat jij kunt nemen. Geloof versterkt jezelf. Zonder geloof ben je nergens, dan ben je zwak, want als jij niet gelooft dat jij uniek bent, als jij niet gelooft dat jij God bent, als jij niet gelooft dat je dit kunt bereiken, dan blijf je altijd in hetzelfde zitten. Vaak geven wij iets symbolisch aan, we geven jou deze steen omdat het goed voor je is en het versterkt je kracht.

Stenen absorberen energie, negatieve energie absorberen ze, het blijft daarin zitten en ze geven positieve energie. Deze tijgeroog betekent wijsheid, die wijsheid heb je ook nodig in je hart.

Evert: Stel nou dat iemand iets aan mij vraagt, hoe weet ik dan dat ik het juiste vertel?

Isaak: Als jij het meent en als jij het voelt.

Evert: Ja, soms zeg je al heel snel iets.

Isaak: Ja, maar het eerste instinct is de juiste.

Evert: Ja, maar dan denk je later misschien. . . .

Isaak: Denken is fout.

Evert: Ja?

Isaak: Jij doet wat jij vindt wat goed is. Op het moment dat ik jou even verras, ik verras je en jij reageert instinctief op mijn verrassing, dan word je blij, dus je laat zien wat je op dat moment echt voelt. Op het moment dat je er over nadenkt, dan kun je misschien jouw gevoel gaan manipuleren, dan kun je gaan reageren op de manier zoals je denkt dat je zou moeten reageren. Stel dat je jouw vader opzoekt, je vader weet niet dat je komt en je doet de deur open, dan kun je op zijn gezicht zien of hij wel blij verrast is of niet. Bel je hem van tevoren op, dan ben je er al op afgestemd, dan ga je eigenlijk al die energie opbouwen, ik moet straks content en blij zijn, want hij komt straks en eigenlijk ben ik dat niet en dan ga je jezelf zodanig manipuleren dat je het bent.

Evert: En dan denk ik: het komt toch wel zoals het komt, dat is mijn manier van denken op zo'n moment: tjja, het moet toch zo zijn dan.

Isaak: Het is niet zo, omdat je de vrije wil hebt. Je kunt als je wilt een stukje toekomst veranderen voor jezelf. Je kunt een andere wending geven aan een stukje levensloop door je vrije wil te gebruiken. Stel je voor je hebt allemaal verschillende paden voor je. Vandaag zit ik op dit pad, dus alles wat op dat pad komt kan ik zien. Ik ben net een gluurder, ik zie jouw levenspad. Op een gegeven moment denkt Evert: huppakee, ik spring drie paadjes verder. En dan ben ik weer die gluurder en lees ik weer dat pad. Maar op het moment dat jij weer verandert, moet ik weer. . . Dus wij moeten altijd weer lezen, ik moet altijd weer als jij komt opnieuw jouw situatie waarnemen.

Evert: Wat heb ik nou veranderd sinds de vorige keer dan. In een vorig gesprek moest ik geen cursus doen en nu krijg ik het advies het wel te doen, wat is er dan veranderd in die tussentijd.

Isaak: Je bent sterker geworden. Vergeet niet het zijn allemaal moment opnamen. Het is net een filmrol, het zijn allemaal scènes, stukjes film.

Evert: Ja, nou, en dan is dat zo en dan kijk je pakweg over anderhalf jaar en moet ik misschien weer niet die cursus gaan doen omdat ik weer op een ander paadje zit.

Isaak: Luister. Als je een film maakt, zijn het allemaal stukjes en jij hebt die rol. Het zijn allemaal stukjes film, maar uiteindelijk past het allemaal precies

aan elkaar. Die filmrol is jouw leven en er komen geen verkeerde dingen op die rol te staan. Het kan wel zijn dat je af en toe een beetje verkeerde inslag maakt, maar meestal corrigeert zich dat ook weer.

Evert: Ja, en dat bedoel ik nou, want als je op dat moment jouw vrije wil gebruikt, dan moet dat toch zo zijn.

Isaak: Dan draait die film weer verder, want die film moet passend zijn, dus er komt weer aansluiting op dat stukje. Als jij vandaag kiest en je maakt een shot, dan denk je: o, ik weet niet waar die film uit gaat komen. Je bent die film aan het bekijken en je weet precies waar die op uitloopt en op een gegeven moment krijg je een verkeerde wending, een nieuwe wending in die film en dan zie je dat het volgende stukje precies past op die wending. Het moet passen anders is er niets aan die hele film. Je hele leven past precies door de keuze die je maakt in het volgende stukje, past het op het eerste stukje. Het eerste stukje film, sluit ook precies weer aan op het eind. Zo werkt het. Er zijn geen fouten. Ook al kies jij dit pad, dan zorgen wij weer dat het precies aansluit op iets anders.

Evert: Je vrije wil of de keuze die je dan maakt, dat moet dan ook zo zijn, dat bedoel ik. Een stukje film, ineens een andere wending en alles wat daarna komt sluit weer aan. Paadje hier, paadje daar, dan heb je heel wat wendingen te filmen en dat is de keuze die je maakt, maar dat heeft dan toch ook zo moeten zijn.

Isaak: Ja, dat klopt, omdat toeval bestaat ook niet. Maar jij ziet het nu heel zwart-wit, jij zit de zwart-wit film te kijken en wij kijken kleurenfilm. We moeten even dezelfde film gaan bekijken. Toeval bestaat niet en je hebt ook nog de begeleiders, de engelen en noem maar op, dus op een gegeven moment krijg je de intuïtie, je gevoel, mijn gevoel zegt me dat ik dit moet doen. Dan denk je dat is mijn vrije wil die ik heb gebruikt, ik geef een wending aan mijn leven, maar dat wordt dan van boven aangestuurd. Dat kan ook gebeuren. Maar als jij werkelijk een nee zegt op een situatie, dan voelt dat heel slecht. Stel dat je kiest en je gaat tegen ons in, dan voelt dat heel rot. Dan gaan we op een gegeven moment rotgevoelens in je stoppen, zodat je de juiste wending neemt. Zo werkt het. Kijk, jij hebt ons gevraagd, voordat je geboren werd: help mij op mijn levenspad. Jij hebt een overeenkomst met ons, met de engelen en de begeleiders. Jij hebt ons

gevraagd: help mij, help mij. Dit is mijn film en ik wil hem uitlopen, maar ik ben net een pionnetje en ik word in de doolhof gezet en misschien weet ik de weg niet meer. Wij zitten daarboven en wij kijken in het doolhof en zeggen: Evert, naar links, naar rechts, dus je wordt gestuurd.

Evert: Het zou wel lekker zijn als je het allemaal zou weten.

Isaak: Het zou heel vervelend zijn.

Evert: Omdat je dan al weet hoe alles gaat.

Isaak: Juist, als je de film al vooraf kent, is het niet meer zo intens, dan boeit het je niet meer zo, dan weet je precies, de volgende stap is dit en dan leer je niks meer. Dus dat is een geheimpje

Evert: Nee, maar ook dat je zou herinneren dat je afspraken hebt gemaakt, van jullie gaan mij helpen. Niet wat je allemaal gaat doen. Dat zou ook wel weer vertrouwen geven.

Isaak: Ja, maar dat vertrouwen moet je creëren tijdens je bestaan op Aarde, dat is ook je taak. Vertrouw in God, vertrouw in jezelf en werk eraan dat je nog meer vertrouwen krijgt in God en in jezelf. Stel jezelf vragen: wie is God? God is het almachtige, is alles, is liefde en noem maar op. Dat je daarmee aan de slag gaat. Heel veel mensen die zijn dood, ze weten niet eens dat ze leven, net zoals heel veel mensen die echt dood zijn, niet eens weten dat ze dood zijn. Op het moment dat je op Aarde bent en je bent iemand met een goed verstand, iemand die erover na kan denken en die capabel is onderzoek te verrichten hier op Aarde, kun je erachter komen dat wij bestaan.

Evert: Hoe bedoel je dat dan?

Isaak: Als jij een gezond persoon bent met goed verstand en je gaat onderzoek doen, dan kom je erachter dat wij, de Goddelijke wereld, bestaan. Want wij zijn niet verstopt, wij zijn wel onzichtbaar voor jullie, maar wij zijn er wel en wij presenteren ons via mediums en via wonderen. Hoe kom je erachter of iets bestaat, door onderzoek te doen, een bijeenkomst te bezoeken, een boek te lezen, een tv programma. Als ik tegen jou zeg: er

bestaan olifanten en je denkt: daar geloof ik niet in, dan ga je dat toch onderzoeken, voordat je zegt: daar geloof ik niet in. En dan kom je tot geloof, hé, dat bestaat echt.

Evert: Ja, maar het moet toch ook een beetje in je zitten.

Isaak: Ja, maar als jij geen behoefte hebt het te onderzoeken, dan ben je nog niet klaar. Heel veel mensen leven, maar ze weten niet eens dat ze leven. Want je bent niet alleen fysiek hè.

Evert: Maar dat moet dan toch ook weer zo zijn?

Isaak: Nou, het is wel zo, ze krijgen vaak heel veel gelegenheid in hun leven om wel te onderzoeken, maar ze willen het niet. Dat is weer de vrije wil.

Evert: Want wie kent nou niet mensen die zeggen: ach, dat is toch allemaal niet waar, dat is onzin.

Isaak: Zij onderzoeken het ook niet. Want als je goed onderzoekt, kom je erachter dat wij bestaan.

Evert: Nou ja, ik ben natuurlijk overtuigd ervan, omdat je zoveel dingen hebt verteld over mij die je gewoon absoluut niet had kunnen weten. Maar als ik dat tegen sommige andere mensen zeg, geloven ze het nog niet.

Isaak: Dan zijn ze gewoon heel dom, want als ik jou als medium zijnde een en ander vertel, wat wij absoluut niet konden weten en jij gelooft nog steeds niet, dan komt het omdat jij niet wilt.

Tresi: Elke dag weer geven wij bewijzen aan de mensen dat er meer is, dat het hiernamaals bestaat. Door bewijzen te geven, kleine details, van die specifieke dingetjes die alleen jij kunt weten of door met overledenen te praten. Zoals laatst in de zaal in Limburg toen liep Isaak naar een vrouw en hij begon te vertellen dat haar man overleden was, hoe die overleden was in het ziekenhuis, maar het mooiste was dat deze overleden man die doorkwam wist te vertellen dat zijn vrouw met Kerst een horloge had gekregen van hun dierbare zoon, hij was er bij geweest. Dat zijn van mooie cadeautjes, deze vormen vaak het bewijs voor deze mensen.

Evert: Ja, want dat kan jij nooit weten.

Tresi: Nee, dat kan ik nooit weten. En zo werk ik dagelijks in de zalen. Kijk, nu zijn we therapeutisch bezig, waar wij nu mee bezig zijn, dat is therapeutisch. Dat heeft een heel andere inhoud dan dat jij hier komt met allemaal foto's en dat wij waarnemingen doen. Dan ga ik contact leggen met overledenen, praten met overledenen en gaan we bewijzen. Vaak ook krijg ik namen door.

Evert: Dat is moeilijk hè?

Tresi: Namen zijn moeilijk, ja. Namen zijn moeilijk omdat ze met gedachten werken, het is net als dat jij hard denkt en ik krijg dat harde denken door. Maar vorige keer bijvoorbeeld was hier een vrouw op consult en haar overleden moeder kwam door en die vertelde dat zij pas een nieuw huis had gekocht en op een gegeven moment in één van de kamers stond en verzuchtte: was moeder maar hier. Nou, een beter bewijs kun je niet krijgen, omdat alleen zij wist van dat moment! Terwijl deze vrouw zeer ongelovig was, want vroeger was deze vrouw samen met haar moeder - toen ze nog leefde - wel naar helderziende avonden geweest van anderen en daar klopte vaak geen donder van. De moeder zei dus ook dat ze heel blij was dat ze toch was gekomen, ondanks het feit dat zij niet meer zo geloofde in deze materie. Het zijn van die kleine bewijzen, dat zij ons in de gaten houden en ook ik krijg bewijzen omdat ook ik ben sceptisch en ook ik wil geen hersenspinsels hebben. Dus ook al heb ik misschien al duizenden mensen gelezen, blijf ik met twee voeten op de grond. En ik moet me goed concentreren, want als ik niet goed luister, pik ik de signalen niet op. De een komt beter door dan de ander, dat hangt ook van die persoon af, hoe duidelijk praat die persoon, hoeveel kracht heeft die persoon. Maar als je blijft onderzoeken en dat zal ik altijd blijven doen, dan zul je erachter komen dat ze echt bestaan. Kijk, met Isaak praten is voor mij niet moeilijk, omdat wij één zijn, maar op het moment dat overledenen praten, dan heb ik er wel meer moeite mee, omdat ik hem helemaal niet ken. Ik moet die gedachten signalen oppakken. Jij communiceert via gedachten overdracht met mij, dus je moet je volledig richten op één concentratie, dat ik die pak.

Evert: Nu, zo?

Tresi: Nee, als ik met overledenen praat. Nu, nu heb ik niets aan jouw gedachten, ik wil niet eens jouw gedachten, want anders zou ik jouw gedachten gaan verwoorden. Nu lees ik jou. Het is net alsof ik een boek opensla, ik lees je.

Evert: Maar daar zitten toch ook je gedachten in.

Tresi: Nee, ik ga achter de gedachten zitten. Want als ik jouw gedachten zou lezen, dan ga ik jouw waarheden spreken. Jouw waarheden zijn voor mij niets waard, want als jij altijd iets hebt gedaan waar je geen resultaat op hebt geboekt, moet ik die niet gaan lezen. Ik weet die wel, maar die moet ik jou niet gaan brengen. Ik kan hem je wel laten zien, maar dat is niet ons advies. Wij geven jou diepere waarheden. Ik vind het geweldig om bijvoorbeeld naar een bekend Amerikaans medium te kijken, omdat ook ik leer hier wat van. Als ik dat zie, soms kan ik wel huilen, word ik helemaal emotioneel, omdat ik het als buitenstaander kan aanschouwen. Als ik zelf werk zie ik het niet, als doorgeefluik zie ik het niet. Ik leer er ook van, want als ik haar namen zie gebruiken, heb ik ook tegen Isaak gezegd, ik zou graag namen willen pakken en daar gaat hij me dan op trainen, dat ik die gedachten en associaties krijg, dat ik namen kan gaan noemen. Ik ben nog lang niet zo ver als zij wat namen betreft en je kunt mediums ook niet met elkaar vergelijken, maar op dat gebied zie ik haar dan even als leermeester. Vorige week kreeg ik signalen door, ga naar Baarle-Nassau. Dus ik ging naar Baarle-Nassau en ik ging daar rondlopen, wist niet wat ik daar moest doen.

Evert: Ga naar Baarle-Nassau, is het enige wat je dan hoort? En dan ga je?

Tresi: Ja, meteen en dan vertrouw ik er op dat ik ook daar weer geleid word - toeval bestaat niet - en dat ik dus naar de juiste winkel word geleid. Op een gegeven moment kom ik een boekwinkel tegen en daar voelde ik me toe aangetrokken en ik dacht: wat moet ik hier? Maar het is net als poepdrang, je kunt het niet tegenhouden, dus ik die winkel in. Eerst ging ik naar de tijdschriften om te kijken of het interview met mij, in de Avant-Garde al was geplaatst en toen voelde ik me getrokken naar de achterkant van de zaak en daar zag ik een boek van het Amerikaanse medium liggen. En ik kreeg ook de hele tijd haar naam door. Nou ben ik niet zo'n lezer, maar ik was gisterenmiddag even een paar uurtjes thuis en ik verslond het boek. Ze vertelt niets wat ik niet weet, daarom mag ik het lezen. Ik vind het geweldig

om te lezen en het mag, dan krijg ik groen licht. Omdat het niet beïnvloed is en er niets instaat wat ik nog niet weet. Maar er zitten zoveel gelijkenissen in, dus haar waarheid is Isaaks waarheid, dus is het goed. Zij vertelt niets anders dan wat Isaak vertelt, dan is het zuiver.

Evert: En als iemand nou eens een avond van jou zou opnemen?

Tresi: Dat wil ik niet zien, dat vind ik vreselijk. Ik heb het een keer gedaan, toen was ik vijf maanden zwanger van Angel. Ik vond het gewoon eng om te zien, mijn stem, hoe ik was, die duidelijkheid, die kracht die uit me straalde, ik vind het gewoon raar om mezelf zo te zien. Op een gegeven moment pakte ik een voorwerp en ik ging naar een vrouw achter in de zaal en Isaak begon zo te vertellen over het verdriet wat ze had en ik ging echt met mijn zwangere buik en wel op haar schoot zitten, om haar te troosten. Op een gegeven moment hoorde ik, we gaan naar een andere fase toe en dat werd een paar keer herhaald, maar ik weet natuurlijk niet wat er gaat gebeuren. Toen kwam er een geest, haar overleden man en die werd heel kwaad op haar, maar dat gaat natuurlijk wel via mij. Hij zei: je moet me loslaten, je laat me niet gaan, wil jij hier staan waar ik sta? En ik dacht nog: wat gebeurt hier allemaal? Maar ja, ik kan het niet tegenhouden, dat floept er zo uit. Ik schaamde me dood. Je moet niet vergeten, dit was nog helemaal in de beginperiode. En die man was zo kwaad, hij liep maar te schreeuwen door de zaal. Op een gegeven moment zei de vrouw: oké, ik laat je los, toen pakte hij haar vast en begon te huilen, was heel emotioneel en daarna fleurde hij helemaal op en liep hij weg, zo tegen de muur aan, maar wel in mijn lichaam hè, zwanger en wel en daar lag ik tegen de muur, half bewusteloos.

Evert: Bewusteloos?

Tresi: Nou, je bent nog wel bij, maar je lichaam is een pudding. Dat is de enige keer dat ik het heb laten filmen. Maar ja, dat is alweer twee jaar geleden. Ik groei natuurlijk ook in mijn beroep, oefening baart kunst. Je wordt steeds beter. Maar ik zeg wel altijd tegen de mensen: je moet Isaak hebben, niet mij, ik kan echt niks, ik kan niemand lezen zonder Isaak. Isaak moet jou lezen. Het zijn vaak zulke mooie bewijzen, zoals laatst op een avond in het oosten van het land. Er was een man in de zaal en Isaak loopt op hem toe en hij begint over de oogoperatie die deze man binnenkort moest ondergaan en onderwijl voel ik een energie, dat voel ik aankomen hè,

die geest verbindt zich met mij. Deze jongen kwam door, heel vitaal, heel spontaan en hij zei: ik ben doodgegaan door een ongeluk. Het was een bedrijfsongeval, ik ben gevallen in een gat, er is nog een rechtszaak uit voortgevloeid. Het was zo duidelijk allemaal. Op een gegeven moment betrok hij de hele familie erbij, zijn moeder en broer zaten namelijk ook in de zaal. Hij vertelde zulke concrete dingen, het was zo raak. Hij vertelde bijvoorbeeld ook dat hij tijdens zijn begrafenis zijn goede vriend een klap op de schouder had gegeven en dat was zo herkenbaar voor zijn vriend, want hij had het inderdaad gevoeld en zelfs uitgesproken naar zijn omgeving. Dat was ik, zei nu de overleden jongen. Het was zo geweldig, op dat moment moet je toch geloven dat er leven na de dood is. Ik geloofde vroeger niet dat er leven na de dood was, dus ook ik heb onderzoek moeten doen. Als ik een instrument ben, wil dat nog niet zeggen dat mijn persoon weg is en dat ik automatisch geloof heb, dat heeft allemaal met onderzoek te maken, onderzoeken. En niet geloven dat het zo is, weten dat het zo is. Hoe zou trouwens een medium kunnen blijven werken, als er niet een kern van waarheid in zit? Dan heeft het toch geen bestaansrecht? Hoe zou mijn agenda vol blijven, terwijl ik het uitsluitend van mond tot mond reclame moet hebben? Laatst was hier iemand uit Parijs, ook via mond tot mond reclame.

Evert: Wat zijn tweelingzielen?

Isaak: Er zijn wel eens mensen die zeggen: ik heb mijn tweelingziel ontmoet. Tweelingziel is voor meerdere uitleg vatbaar, het is je gelijke, ik heb in jou mijn gelijke gevonden. Toch blijf je uniek, want niemand is een gelijke. Stel dat wij in een vorig leven, een leven samen hebben geleid en we worden in dit leven weer samen gekoppeld, we komen elkaar weer tegen, dan zegt men ook vaak: ik heb mijn gelijke ontmoet, we lijken zoveel op elkaar, we hebben misschien dezelfde levensles doorlopen, zodat wij elkaar heel goed aanvoelen, zodat jouw verhaal zowat mijn verhaal wordt.

Evert: Dat zou wel gemakkelijk zijn.

Isaak: Hoezo bedoel je dat?

Evert: Als je dat elke keer hebt met dezelfde.

Tresi: Nou, Isaak heeft een keer een stelletje gekoppeld uit de praktijk hier hè. Het waren twee vreemden voor elkaar, maar het waren wel tweelingzielen, ze waren echt 'soulmates', zoals dat zo mooi heet. Ja, dat was heel mooi.

Evert: Het lijkt me wel makkelijk, elke keer weer samen, dat je elke keer samen hetzelfde doet, dat is makkelijk.

Isaak: Dat is helemaal niet gemakkelijk.

Evert: Hoezo niet? Je voelt elkaar precies aan.

Isaak: Tweelingziel is iets extra's. Meestal ben je gelijkgestemd met veel meer mensen, het is niet één persoon waarmee je gelijkgestemd bent. Kijk, je komt uit een heel groot universum, je bent een stukje, je wordt gewoon gesplitst en dan heb je op een gegeven moment je eigen energie, waarvan je zegt: ja, dat is van mij. Dan krijg je een persoonlijkheid en je krijgt een lijf, je krijgt nog karma, je krijgt nog van alles bij je als een rugzakje om en huppakee, ga maar naar beneden toe. Maar meestal zit je toch om de mensen heen, die jouw gelijken zijn, kan zijn dat je op dat moment heel erg negatief bent en je trekt alleen maar negatieve mensen naar je toe. Kan zijn dat je erg positief bent en er komen alleen maar positieve dingen naar je toe, dat is puur zoals jij bent. Wat jij uitstraalt, trek je eigenlijk naar je toe. Dat is echt een waarheid. Stel dat jij vandaag denkt: tjonge, tjonge wat heb ik een pechdag, nou die pech blijft je dan achtervolgen hoor. Op één narigheid blijft narigheid volgen, omdat die energie is al zodanig, dat volgt elkaar op totdat het weer doorbroken wordt. Op het moment dat jij ervoor kiest om geboren te worden, kies je er echt niet voor om op een plek geboren te worden, waar je niemand kent uit vorige levens. Jij hebt nog karma, het rugzakje wat jij af wilt lossen, de oorzaak en gevolg wet, dus je kiest toch vaak met dezelfde mensen, in dezelfde kring te blijven zitten. Ja, er komen er altijd wel weer nieuwe bij, zodat je toch weer bepaalde gelijkgestemden als jij om je heen hebt.

Evert: Ja, die ervaring heb ik ook wel, niet van een tweelingziel, maar wel het gevoel dat je de juiste mensen om je heen hebt.

Isaak: Absoluut, je kiest ze zelf uit. Kijk naar de junks, de junks gaan echt niet met rijke mensen om. Misschien om even drugs te halen, maar ik bedoel het zijn geen gelijkgestemden. Hun afstemming is meestal op dezelfde soort mensen. Of mensen die een beetje redelijk geschoold zijn, hebben ook weer dezelfde soort mensen om zich heen. Mensen die paranoia zijn hebben precies hetzelfde. Mensen die spiritueel bezig zijn en een beetje gaan zweven, zoeken ook weer hun gelijkmensen op, waar ze lekker hun verhaal kwijt kunnen. Criminelen net zo. Mensen die normaal huisje-boompje-beestje leven, stemmen zich ook weer af op dezelfde mensen, omdat wat die energie is, past bij jou. Jij zou toch als je een junk voor je krijgt een groot verschil voelen, wij passen niet bij elkaar, jouw trillingsgehalte is echt niet wat de mijne is en dat voel je gewoon haarfijn aan. Het past gewoon niet bij je. Dat heb je ook met relaties, het kan zijn dat men elkaar ontgroeit. Mensen zijn bij elkaar gekomen, toen waren ze nog gelijkgestemd, maar dat de ene harder is gaan werken in zijn levensproces, dat hij is gaan groeien en op een gegeven moment past die niet meer bij de persoon in de relatie, dan lopen ze een beetje langs elkaar heen. Dan is het gewoon tijd voor afscheid, dan moet je er echt niet aan vasthouden. Dan is gewoon je trillingsgehalte verhoogd en kun je wel zeggen: ik blijf bij je, maar dan krijg je niet meer dat geluk. Er komt irritatie bij, nargheid, het voelt niet goed. Dus altijd doorgaan met je trillingsgehalte. Als mensen gewoon wachten tot het leven voorbij gaat, ik word wel tachtig en de andere persoon doet dat ook en jullie zijn gelijkgestemd, dan blijven jullie ook gelijkgestemd. Eén ding wel, in wat voor relatie dan ook, man tot man, vrouw tot man, moeder tot dochter, je moet altijd respect hebben voor elkaar, altijd. Dat is de enige grote wet in een relatie, respect. Want als je geen respect meer hebt, dan ga je vernietigen. Stel dat je geen respect meer zou hebben voor je vader, dan ga je vernietigen. Dat heb je ook in een man tot vrouw relatie, als er geen respect meer is, gaan ze lelijke dingen doen tegen elkaar, dan gaan ze elkanders eigenwaarde weghalen. Dat is heel fout. Dan is het beter om te zeggen: ons trillingsgehalte past niet meer bij elkaar, laten we uit elkaar gaan.

Evert: Ja, logisch eigenlijk.

Isaak: Nou, dat is niet zo logisch hoor, kijk maar om je heen.

Evert: Precies, het gebeurt niet, maar het zou wel zo moeten.

Isaak: Een ander voorbeeld is van de kleuterschool. Op dat moment zijn ze allemaal ongeveer op hetzelfde trillingsgehalte, ze spelen allemaal met een schepje of een blokje en ze vermaken zich kostelijk. Op een gegeven zijn ze allemaal opgegroeid en na vijftientig jaar komen ze samen op een reünie en dan zitten ze allemaal op een verschillend trillingsgehalte. Eerst waren ze allemaal gelijk en daarna waren ze absoluut niet meer gelijk. De één heeft zich daarin ontwikkeld, de ander heeft zich daar ontwikkeld en dan krijg je zo een groot verschil in mensen. Eerst allemaal gelijke interesses, daarna was dat helemaal verdwenen. Dat is het groeiproces, de evolutie en dat maakt het leven zo mooi. Als je daarbij stilstaat hoe het werkt, is het zo prachtig.

Evert: Hoe bedoel je dat? Wat je doormaakt?

Isaak: Dat je weet hoe je evolueert. Eerst was je een energie of een geest, zat je daarboven. Maar op een gegeven moment, man en vrouw verbinden zich met elkaar, er komt een bevruchting tot stand en opeens ben je een klein nietig iets, je wordt steeds groter en er komt een klein mensje, maar in dat kleine mensje zit eigenlijk alles al. De karaktertrekken zitten er al in, het doorzettingsvermogen, de driften, alles zit er al in en door het evolutieproces wordt het de mens die hij eigenlijk hoort te zijn, maar in het proces daar naartoe kunnen er zoveel dingen gebeuren, dat het misschien gebroken kan worden. Stel je voor een kind moest professor worden hè? Dat was zijn doel hier op Aarde om professor te worden. Maar hij komt constant de verkeerde mensen tegen in zijn evolutieproces, die hem constant willen breken. Dan kan het kind twee kanten op. Hij kan heel opstandig worden: nee, ik word dat gewoon, ik weet zeker wat ik wil of hij kan zijn oren laten luisteren naar die iemand die hem een negatief impuls heeft gegeven en zich laten breken en dan wordt die kleine professor eigenlijk een hoopje. Dan krijgt hij het gevoel, ik heb het leven langs mij heen laten gaan, ik heb niet alles uit het leven gehaald. Dan worden ze depressief, omdat je constant het gevoel van gemis krijgt, ik mis wat. Eigenlijk mis je jezelf.

Evert: Dat heb ik ook wel. Misschien ben ik best snel tevreden maar denk ik toch ook vaak, dit kan het toch ook niet zijn.

Isaak: Ja, maar dat komt omdat je niet uit de band springt. Je bent veel te netjes. Het wil niet zeggen dat je rare dingen moet doen, maar kijk, het leven is gewoon zijn.

Evert: Ja, wat is zijn dan?

Isaak: Zijn betekent gewoon dat je alles neemt wat er is. Nu zit je hier dus je neemt wat het is, dat is zijn. Ik ben, is eigenlijk hetzelfde, ik ben. Maar heel veel mensen die zich onderdrukken, kunnen een bepaalde breuk krijgen in dat proces, zodat ze het gevoel krijgen, is dat het eigenlijk? Wat onderdrukken ze dan? Misschien onderdrukken ze hun eigen persoonlijkheid of misschien onderdrukken ze eigen wensen, misschien onderdrukken ze eigen doelen. Net als de vergelijking met de professor en dan moet je jezelf eruit halen. Maar als iemand passief gaat zijn en hij heeft het gevoel van, ik wil nog dit en ik wil nog dat, dan krijg je ook weer het onderdrukken. Dan moet je eigenlijk uit de band springen, dan haal je jezelf eruit en je gaat gewoon daar achteraan, wat je emotie jou ingeeft, wat je gevoel je ingeeft. Heel veel mensen doen hetzelfde wat jij nu doet, zichzelf de vraag stellen, is dit het? Maar eigenlijk doen ze daar geen handeling achter, die zeuren en zeuren en doen er niets aan. Je hebt ook ander soort mensen die denken: ik ben het nu zat, die springen even uit de band, dus ze verlossen zich even en dan weten ze heel goed het verschil te ervaren. Een voorbeeld. Stel dat je altijd hebt gedroomd, ik zou wel heel graag willen weten hoe het is om motor te rijden en jij onderdrukt jezelf constant door het feit dat je jezelf angst aanpraat, dan ga ik misschien dood, allemaal negatieve angsten. Dan blijft het gevoel aanwezig, het kan een tijdje oké zijn, maar iedere keer komt het weer omhoog. Dan zeg je: ik spring even uit de band en misschien valt het wel tegen, misschien is dat het dan. Maar dan is het verlangen weg, die behoefte is weg en dan kan je normaal weer zijn. Begrijp je dat?

Evert: Ja, maar dat heb ik niet echt met iets. Ik heb niet echt een verlangen van, ik wil dat worden of dat worden.

Isaak: Nee, dat weet ik.

Evert: Maar ik denk wel eens, ik ga iedere dag naar mijn werk, ik vind het best leuk, maar ik heb niet het gevoel, dit is het allemaal. Maar ik zou niet kunnen zeggen: ja, ik zou graag dat willen doen.

Isaak: Dat zie ik ook niet bij jou, anders hadden we dat allang gezegd. Maar wat onderdruk je dan?

Evert: Nou, misschien wel het zijn, doordat ik bepaalde dingen doe, die ik niet hoor te doen of niet hoeft te doen.

Isaak: Nou, misschien onderdruk je jezelf een beetje, laat ik maar even gek doen, zonder mezelf schuldig te voelen of wat dan ook. Even uit de band springen. Flink rennen is eigenlijk ook al uit de band springen. Of eventjes doorzakken of gewoon boos worden, dat je jezelf niet altijd even netjes en in het gareel houdt. Ben jij netjes, blijf jij netjes, maar soms hebben we gewoon de behoefte om al onze impulsen door te geven. Als ik nou de behoefte heb om hier een dansje te doen, dat is een impuls. Dan kan je zeggen: nee dat doe ik niet, maar dan blijft die impuls onderdrukt, begrijp je? Je hebt heel veel soorten, ik zie bij jou niet iets gigantisch onderdrukt, want je zit toch wel zo'n beetje op het juiste levenspad. Behalve je ziekte dan.

Evert: Maar die ziekte heeft dan toch ook een bepaald doel?

Isaak: Het kan. Het kan ook zijn dat je aan het aflossen bent door je ziekte.

Evert: Maar dat is niet het geval toch?

Isaak: Dat krijg ik niet bij jou, nee.

Evert: Nee, maar het is wel zo dat het toch ook een reden heeft?

Isaak: Ja, om het te doorbreken. Om gewoon sterker te zijn dan het neurotisch gedrag.

Evert: En als dat dan gebeurd is?

Isaak: Nou, dan moet je weer vertrouwen hebben, dat je tijd op een andere manier gevuld kan worden. Want dat is dus de uitdaging, iets loslaten en wachten tot zich iets nieuws gaat ontplooien. Als je altijd gewend bent om een sigaret te nemen en jij doet het niet meer, dan heb je even een tijd; hè, ik heb mijn sigaret niet meer. Wat doe je dan? Je moet die tijd op een andere positieve manier gaan invullen. Bij jou is het gewoon wachten, wat ga je dan doen, welke impuls krijg je, waar heb je zin in? Luister gewoon naar je gevoel, je bent creatief zat. Het moet alleen nog tot ontplooiing komen. En wat ook nog belangrijk is bij jou en dat vind ik nog steeds het

allerbelangrijkste, dat is jouw erkenning. We hebben het al heel vaak verteld, erkenning van jezelf. Je mooiheid, hoe prachtig je eigenlijk bent als ziel zijnde, als geest zijnde, als persoon zijnde, als vader zijnde, als echtgenoot zijnde, als collega zijnde, als zoon zijnde, hoe prachtig jij daarin bent, in dat proces. En die erkenning moet je kunnen aangeven: oké, ik ben prachtig, ik doe toch die vervulling op een heel positieve manier, op mijn manier, op het beste van mijn kunnen.

Evert: Ja, dat vind ik ook zo wat: je bent een goede vader op jouw manier, ja, op jouw manier, dat voelt dan ook gelijk zo knullig aan.

Isaak: Nee, wat moet ik dan zeggen, op iemand anders manier?

Evert: Nee, dat weet ik niet, wat je dan moet zeggen. Maar zo'n gevoel krijg ik daar dan bij. Je doet het best wel goed hoor, maar op jouw manier.

Isaak lachend: Maar het is ook jouw manier, beste Evert.

Evert lacht: Ja, dat weet ik wel. Maar zo'n gevoel krijg ik dan, weet je? Ja, op jouw manier. . . weet je wel? Het is ook wel mijn manier, maar dat idee, op jouw manier. . . .

Isaak: Ja, het klinkt zo ja, het klinkt zo, maar het is ook zo.

Evert: Je doet toch je best, hè?

Isaak: Maar als je kijkt naar jouw mooiheid en daar de erkenning aan geeft, ik ben een goede vader op mijn manier, dan denk je: yes! Stel je doet je dagelijkse werk en dat doe je toch op jouw manier, want niemand kan je werk hetzelfde doen als jij. Al doen ze precies hetzelfde, het blijft altijd op je eigen manier. Jij kijkt anders, jij doet anders, jij ervaart anders, jij handelt anders, je hebt een heel andere energie, een andere uitstraling dan wie dan ook. En zo heeft iedereen zijn eigen energie. En als je het zo bekijkt dat je het doet op het beste van je kunnen. Want stel je bent op je werk en je bakt er niets van, dan krijg je van ons een standje. Jij vervult je verplichtingen niet, je bent of een beetje je tijd aan het uitzitten of je bent je tijd aan het verknoeien. Dat is niet goed, maar zolang jij iets 100% doet in het beste van je kunnen, dan is er niets aan de hand.

Evert: Het beste van je kunnen.

Isaak: Het beste van je kunnen, ja.

Evert: Dat is ook zo.

Tresi: Ik moet altijd mijn werk voor 100% doen. En als ik het voor 99,9% doe, dan zou ik me hartstikke rot voelen. Waarom? Omdat ik een heel groot verantwoordelijkheidsgevoel heb en ik zou me nooit moeten vergelijken met wie dan ook, want anders vernietig ik mezelf. Zou ik mijn mediumschap vergelijken met iemand anders en dan ga ik spiegelen. Maar omdat ik uniek ben, iedereen is uniek, kan je niet twee keer hetzelfde krijgen, je werkt altijd op een verschillend niveau. Niemand werkt zoals ik werk en ik kan nooit zo werken als iemand anders. Maar ga ik proberen het te doen als de ander, dan ga ik de fout in. Ik moet het op mijn manier doen, zoals ik het kan, zoals zij het me hebben geleerd. En daarom mag je nooit spiegelen.

Evert: Dat de één tegen de ander opkijkt.

Isaak: Mag je nooit doen, dan maak je jezelf kapot. Maar het gebeurt wel heel veel. Heel veel mensen zijn ook echt afgunstig. Afgunst brengt weer jaloezie met zich mee en jaloezie brengt vernietiging mee en vernietiging brengt niets mee, helemaal niets. Het vernietigt alleen. Een gewoon leven, dus gewoon opstaan, eten, drinken, een beetje om je heen kijken, een beetje ervaren, als je behoefte hebt, ga je spelen, als je geen behoefte hebt, ga je niet spelen. Zo simpel is het leven. Simpel, inademen, uitademen en loslaten. Want ooit verlaat je dit stoffelijke kleed en als je dan geestelijk bent denk je: waarom heb ik mij zo druk gemaakt. Dat hebben wij nu ook al, als wij dus iets te doen hebben, een feest of een verjaardag en je gaat de nacht ervoor helemaal wakker liggen en je denkt: ik moet dit nog, ik moet dat nog, ik red het niet en dan kunnen we niet meer in slaap komen, raken we in paniek, dan zien we alleen maar spoken, de positiviteit is op dat moment ver te zoeken. En dan heb je het feest eenmaal gehad en dan denk je: pffffff, heb ik me daar druk om gemaakt? Daarom, maak nooit een scenario vooraf, maak hem altijd achteraf, maak een résumé. Maak het verslag achteraf, nooit vooraf.

Evert: Heel veel mensen doen dat, denk ik.

Isaak: Mensen die bang zijn om het los te laten, maken het vooraf. Het komt zoals het komt. Je kunt toch niet zeggen bij iedereen die binnenkomt: voilà, hier is het script, gedraag je zo. Als je visite krijgt, geef je ze toch geen script in de hand? Dan zeg je toch niet, ik heb er de hele nacht van wakker gelegen, dus hou je aan het script anders loopt mijn hele planning in de war. Dat gaat toch niet? Maar toch zijn we daar geestelijk constant mee bezig om een script te maken. En je bent niet alleen, je hebt wel met wisselwerking te maken.

Evert: Straks komen die anderen ook allemaal binnen met hun eigen script, ook allemaal wakker gelegen.

Isaak: Dan wordt het een gekkenhuis en ga je allemaal langs elkaar heen, dan is er geen echtheid meer te vinden, dan geraak je alleen maar in de chaos, in de paniek. Daarom laat het gewoon over je heen komen. Weet jij wat je hogere zelf is?

Evert: Dat, wat je bent voordat je hier komt, misschien? Je geest, je ziel.

Isaak: Je hogere zelf ben jij, in de werkelijke vorm van dien. Zoals je werkelijk bent, dus niet beperkt door je gedachten, niet beperkt door je fysieke pijn en emoties, wat allemaal met het lichaam verbonden is. Als je jezelf zodanig kan verheffen, losmaken van het fysieke, dat je bij je werkelijke zelf kunt komen. Je Goddelijkheid, je geest, je ziel, puur liefde ben je. Als je bij je hogere zelf kunt komen, weet je het al. Dus als je door meditatie echt zodanig je fysieke kan loslaten en geen beslissing neemt van je pijn en gedachten, maar beslissingen neemt van wat werkelijkheid is. Dat is je hogere zelf en het duurt best heel lang om daarbij te komen. Als je hier bij ons komt, dan verlaat je jouw fysieke lichaam en kom je dus bij je hogere zelf. Niet meteen, je moet eerst je stofkleed afleggen, dat je daar geen last meer van hebt. En door het evolutieproces kan je op een gegeven moment zo puur zijn, dat je echt nooit meer twijfelt.

Evert: Dat zou ik wel willen.

Isaak: We vertellen jou dit ook omdat je toch wel bewuster wordt, bewuster over je zijn, over je menselijkheid, over hoe het allemaal een beetje in elkaar zit. Op het moment dat je bewuster wordt, krijg je toch geestelijke voeding

en door geestelijke voeding kom je weer tot inzicht en inzicht geeft weer genezing. . .
en vrijheid. . . en verlichting, noem maar op

Evert: Nou ja, van een hoop dingen heb ik toch al een beetje idee hoe het moet, zeg maar. Alleen het doen?

Isaak: Oefenen.

Evert: Ja, maar ook met andere dingen. Ik heb bijvoorbeeld wel geleerd niet naar anderen te kijken, daar word je niet gelukkig van. En je weet het wel en daar probeer je ook zoveel mogelijk naar te handelen, maar je denkt er niet altijd aan, je doet het niet altijd.

Isaak: Maar je weet wel hoe het moet.

Evert: Als je al weet waar het fout zit, dan weet je ook wel hoe je dat moet doen.

Isaak: Dus is het een kwestie van programmeren, jezelf het inzicht geven, het programmeren van, dat moet ik niet doen want het geeft mij geen vruchten, het vernietigt mij. Waarom zou ik naar de vernietigende kant kijken als ik ook naar de positieve kant kan kijken? Net als wij tegen jou zeggen, inademen en uitademen, het doet je goed. Het kost je even moeite zo in- en uit te ademen omdat je er toch kracht en energie achter moet zetten, maar het geeft je toch verlichting omdat er blokkades loskomen en dat je gaat gapen, dan komt het toch tot uiting.

Evert gapend: Altijd gapen.

Tresi: Gapen is echt uiten. Energieën die je vasthoudt, los je op die manier op. Daarom zit ik ook te gapen, omdat ik jou vasthoud, dus ik ben verbonden met jou en dan gaap ik het er met jou uit. Dan krijg je verlichting ergens in het onderbewustzijn, in de geest, komt er weer ruimte, komt er weer plek vrij.

Evert: En als je dat nou de hele dag doet.

Isaak: Nee, is niet goed om de hele dag te doen. ‘s Ochtends wel, omdat je dan weer energieën loslaat van de slaap en de indrukken die je in je slaap hebt meegemaakt, want je maakt heel wat indrukken mee in de slaap. En ‘s avonds, eind van de dag, als je denkt: nu ben ik moe, dan is het goed, inademen en uitademen, al is het maar tien minuten. Het werkt echt heel goed. Iedereen gaat gapen, echt iedereen, dus het werkt. Je krijgt er ook een soort loom gevoel voor terug, zo van hē, ik ben bevrijd.

Evert: Waar komt een ziel vandaan?

Isaak: Dat is een hele moeilijke vraag, ik zal het proberen uit te leggen. Stel dat dit de basis is, de basis van waar jij vandaan komt. Dan zie je eigenlijk één grote oppervlakte hē, die oppervlakte is gewoon iets wat je weet, dat bestaat. Maar als jij heel goed naar de oppervlakte kijkt, zie je dat er heel veel structuur in zit en als je nog dieper in de structuur gaat kijken, zie je dat je ook nog hele kleine kerntjes hebt, dat noemen wij de zielen. Het gehele oppervlak noemen wij het heelal, er zit structuur in, verscheidenheid en daar heb je ook zielen in. Zielen leven in vrede, dat wil zeggen: er is alleen maar harmonie en vrede, verder is er niets. Er is gelukzaligheid, zo van, het is goed. Maar opeens worden zielen gesplitst, ze maken zich los, net een barstje en dat barstje heeft met de evolutie te maken. Ze evolueren en zeggen: ik ben wel in gelukzaligheid, maar ik wil mezelf eigenlijk zodanig ervaren dat ik besluit mezelf los te maken uit deze prachtige gelukzaligheid. Dan word je een individuele ziel. Maar die ziel moet toch een lichaam krijgen, want als je geen lichaam hebt, dan kun je ook niet gaan ervaren. Dus dan ga je in het reïncarnatieproces zitten.

Evert: Dus waar ze dan boven zitten, daar zitten ze allemaal.

Isaak: We spreken nu over helemaal aan het begin. De ziel wil reïncarneren en een fysiek lichaam krijgen. De hogere machten geven toestemming dat je mag gaan dalen, dan kies jij een aards, fysiek lichaam of er wordt voor jou gekozen. Dan kom je in de buik terecht, bevruchting vindt plaats, de ziel is geïncarneerd en daar komt op een gegeven moment een kind uit. Dat is de hardste klap die je de eerste keer kan meemaken. Je komt uit die gelukzaligheid....

Evert: ... en dan kom je in deze ellende terecht.

Isaak: Ja, letterlijk ja. Dat is zo een groot contrast, van gelukzaligheid naar kilheid. Er is nog wel wat warmte in de buik van de moeder, maar dan is het voorbij.

Evert: Ja, dat is dan de eerste keer, de eerste keer wordt dus voor jou bepaald waar je terecht komt.

Isaak: Ja, dat wordt door hoger hand bepaald.

Evert: Maar is het dan niet zo dat ze zeggen, we doen bij iedereen die nieuw is, niet te moeilijk gelijk.

Isaak: Je krijgt precies datgene wat je aankunt.

Evert: Ja, maar we zijn toch allemaal hetzelfde?

Isaak: Nee, zo is het niet, het zit dieper. Omdat de ziel reïncarneert en je komt in het evolutieproces terecht, dus je komt terecht waar jij jezelf op dat moment kan evolueren. Zoals ik al zei, er zit structuur in, jij hoort bij een of ander evolutieproces.

Evert: O ja, het maakt niet uit wat je dan in het eerste leven meemaakt, het volgende maak je dan wel weer een tijdje later mee.

Isaak: Hij evolueert zichzelf. Je moet het eigenlijk zien als een soort sneeuwbal effect. Eerst heb je kleine korreltjes sneeuw en dan wordt het groter en groter en op een gegeven moment evolueert het tot een grote sneeuwbal. Door het feit dat de sneeuw neergegooit wordt, kan dat roleffect komen en zo rolt het eigenlijk vanzelf door. Het evolutieproces betekent reïncarneren, overgaan, reïncarneren, overgaan tot jij als volwassen mens overgaat, dus jij kan zelf naar jouw levensboek kijken, ik wijs zelf ernaar, dit en dit en dit heb ik geleerd, maar jij kunt nog veel meer leren.

Evert: En als je dat nou niet wilt.

Isaak: Dan hoeft je niet meer te komen.

Evert: Dan ga je weer lekker bij die gelukzaligheid zitten?

Isaak: Nee, je komt niet meteen weer in die gelukzaligheid, want dat is het eerste korreltje, de eerste sneeuw en als jij eenmaal een bolletje bent, kan je niet meer terug naar een soort kleine druppel. Dus dan maak je de volgende bladzijde, zo maak je jouw levensboek. Maar ja, je bent fysiek, dus je bent ook erg onnozel, dus je maakt fouten. Oorzaak en gevolg wet, dan krijg je een rugzakje om. En daarom ga je door het ene levensproces, naar het andere, om ook in te lossen. Naast de bladzijde van, ik moet dit leren, krijg je een bladzijde van, dit moet ik inlossen. En daarom heb je zoveel levens nodig.

Evert: Is het meestal slecht wat je moet inlossen?

Isaak: Nee, je krijgt heel veel goeds terug, anders zou je leven niet haalbaar zijn. Stel dat je een moordenaar bent geweest, verkrachters en moordenaars lopen hier om jullie heen hoor, en je bent er geweest en je zou dit allemaal in één leven in moeten lossen, dat houdt je niet vol. Dus jij maakt ook, al ben je een moordenaar, weer gelukzalige momenten mee. Een moordenaar is niet iemand die alleen maar slecht meemaakt. Heel vaak is een moordenaar vader van een gezin, goede momenten. Je krijgt eigenlijk een soort evolutieproces dat je inlost en je hebt ook nog iets wat je moet gaan leren. Karma is ook heel veel goeds.

Evert: Maar sommige dingen kan je toch ook boven inlossen?

Isaak: Nee, je kunt boven niets inlossen. Je kunt alleen tot bewustwording komen boven. Het is goed dat je dat vraagt. Maar nee, je kunt niet zeggen boven, ik zal eens iemand op gaan zoeken in een andere sfeer, waar ik eens iets fout heb gedaan en sorry gaan zeggen. Dan kun je dus alleen in het aardse leven, omdat je weer daalt in de materie waar het allemaal begonnen is. Moeilijk hè, het is zo ingewikkeld en het is maar zo'n klein stukje wat we vertellen.

Evert: Nou snap ik in ieder geval wel waar het mee begint.

Isaak: Ja, dat is de basis.

Evert: En ik, ben ik ook net begonnen? Nee hè?

Isaak: Nee, jij hebt al tig levens achter je liggen. Heel veel mensen die jij ontmoet in dit leven, heb je toch ook een bepaalde zielsverwantschap mee, omdat je van hetzelfde scherm afkomt. Je hebt dus ook vaak mensen in jouw leven in het nu, die je eigenlijk al kent. Dan denk je: hé, ik ken jou ergens van, dat is zo'n wakker moment, dat je eventjes de sluier van vergeetachtigheid optilt. Je wordt geboren door een sluier van vergeetachtigheid, daardoor weet je niets meer van vorige levens, maar dan til je eventjes die sluier op en krijg je even een déjà-vu of een punt van herkenning.

Evert: Ik heb wel eens een boek gelezen van iemand die dan op tafel gaat liggen, zich helemaal gaat ontspannen en dan gaat reizen door de astrale wereld, of zo.

Isaak: Uittredingen, je kunt jezelf losmaken van je fysieke lichaam, maar dat kost zoveel overgave en vertrouwen. Maar wat altijd nog bij deze mensen blijft hangen is het gevoel, is dit wel realistisch? Omdat je toch verbonden bent met het aardse. Je moet niet denken dat je wandelt door mooie tuinen, nee, je beleeft het allemaal in je gevoelsbeleving, dat je een ervaring of een emotie meemaakt. Het kost heel veel moeite om los te komen van je fysieke leven. Het is ook beangstigend hoor.

Evert: Dat kan ik me wel voorstellen, niet omdat je het nog nooit hebt meegemaakt, maar alleen het idee al.

Isaak: Het is ook gevaarlijk, laten we dat voorop stellen. Want als jij een oefening doet en je laat je lichaam liggen, dan moet je het zo zien van, ik laat me auto even staan, maar wel met de sleutels in het contact. Dus iedereen kan wegrijden met mijn auto.

Evert: Is het zo?

Isaak: Ja, ja. Dan ben je jouw voertuig kwijt en kun je dus letterlijk even bezeten worden door het feit dat je jezelf bewust even hebt weggebracht. Het is gevaarlijk, want de lage entiteiten weten dat. Je moet het zo zien als ik mijn fiets buiten laat, want als ik hem even vijf minuten onbeheerd laat, kan wel even, maar het lijkt net of op dat moment de boeven om de hoek zitten, ze zien het en pakken de fiets.

Evert: En dan?

Isaak: Degene die in jouw lichaam zit moet dan uitgedreven worden. Maar het kan ook op een andere manier gevaarlijk zijn, je kunt ook zodanig ver gaan reizen dat je astrale koord echt doorbroken wordt en dan kom je niet meer terug.

Evert: En dat is niet de bedoeling.

Isaak: Nee, dat is niet de bedoeling, dus je moet nooit gaan experimenteren met dit soort dingen.

Evert: Maar zo iemand waarover ik dan gelezen heb.

Isaak: Ja, die heeft het misschien in begeleiding met zijn gids of begeleiders gedaan, dan mag het wel.

Evert: Ja en dan gaat er ook niemand met zijn lichaam vandoor.

Isaak: Nee, omdat er dus letterlijk een bescherming om het lichaam wordt gezet, er worden begeleiders bij het lichaam gezet, bewaak hem even. Meestal zijn het maar een beperkt aantal mensen die deze uittredingen mogen doen. Maar jullie doen het ook hè.

Evert: Als we slapen toch?

Isaak: Ja, eventjes.

Evert: Dat is toch om tot rust te komen?

Isaak: Ja, jouw geest moet tot rust komen. Ga je eventjes op reis, een astrale reis, maar daar weet je niets meer van.

Evert: Hoe kun je dan toch nog zo moe zijn als je opstaat, dan moet je toch uitgerust zijn, daar is dat toch voor.

Isaak: Dat heeft niks te maken met astrale reizen. Heel vaak zijn mensen moe omdat ze absoluut niet rusten 's nachts. Als jij overdag onrustig bent en

onrust voelt in je lichaam, denk je dan dat het 's nachts weg is? Je zit nog net zo onrustig te wezen in je slaap en heb je eigenlijk een gevecht, terwijl je moet dalen om in het slaapritme te komen. Dan kom je niet tot rust. Slaap is pure overgave, al je zorgen wegzetten, dan kun je fijn gaan slapen. Slapen betekent rusten, lekker slapen, oogjes dicht.

Evert: Dus iemand die het goed doet heeft aan vier uurtjes genoeg.

Isaak: Nee hoor, de fysieke mens heeft echt meer dan vier uurtjes nodig.

Evert: Ik hoor het wel eens iemand zeggen.

Isaak: Ja, maar opeens breekt het toch op. Misschien zijn die mensen zodanig opgeladen dat ze even op de accu teren, maar op zich heeft hij meer slaap nodig dan alleen maar vier uur. Het is wel zo als mensen wat ouder worden, dat ze minder slaap nodig hebben, maar dat heeft met tijd te maken, omdat ze toch eigenlijk letterlijk voelen dat ze de tijd aan het vertikken zijn.

Evert: Dat gevoel heb ik ook wel eens. Nou duurt het al twaalf jaar dat je allemaal van die gekkigheid doet, dat ik een fobie heb, dat is ook zonde. Ja, dat is misschien niet zo, want je leert ervan.

Isaak: Het is op zich wel zonde, als je redenen gaat bedenken. Maar wij vinden niets zonde.

Evert: Ook omdat het precies de jaren zijn waarin je een hoop dingen doet.

Isaak: Ja, maar toch in die twaalf jaar zoals je dat noemt, ben je niet alleen maar obsessief bezig geweest met dat proces, dus je hebt toch nog links en rechts van alles beleefd en ervaren.

Evert: Ja, ik snap ook wel dat ik het zo niet moet zien, want het is vast niet voor niets. Maar je kunt het misschien beter hebben van je 70ste tot je 80ste, maar dat is niet waar, dan wil je het ook niet.

Isaak: Niemand wil tijd verdoen, want iedereen heeft toch ergens die klok gekregen in zichzelf, ik moet nuttig met mijn tijd omgaan.

Evert: Maar hoe kom ik er dan achter wat het is? Hoe weet je wanneer je nuttig bezig bent.

Isaak: Je bent nuttig bezig als je vrede hebt, dat weet je. Er zijn mensen die nooit tevreden zijn, nooit tevreden, de duurste auto's, die mensen zijn onrustig, die mensen hebben geen geluk in zichzelf, zij willen externe dingen hebben om tevreden te worden. Stel dat je op een gegeven moment zegt: het is goed, ik heb vrede, het is zoals het is, punt. Dan ga je jezelf ook niet meer verzetten, niet meer bestrijden, dan is het goed. En dan is het goed, als je het gevoel hebt, het is goed. Vrede hebben. Vrede met het feit dat je zo bent, vrede dat je misschien dingen negatief meemaakt, vrede dat jij ziek wordt, vrede dat je doodgaat, vrede, vrede, vrede. Heel veel echt ontevreden mensen kunnen die vrede maar niet krijgen, ze blijven zoeken en dan gaan ze misschien een meditatiecursus doen en dan komen ze wel tot zichzelf, oké, het lag niet aan die dure auto daarbuiten, het lag gewoon aan mijzelf. We hebben het ook in relaties, dat mensen met de vinger naar de ander wijzen. Het ligt niet aan de partner, het ligt gewoon aan jezelf, je kunt de vrede niet vinden in jezelf, dus je bent ook niet tevreden in je relatie. Of dat de kinderen niet deugen en eigenlijk deugen ze zelf niet. Je kunt zien aan mensen of ze vrede hebben, dat kun je aan de gelaatsuitdrukking zien. Je hebt het wel eens met kinderen, die slapen zo vredig, die overgave, in bed, zo vredig ligt hij daar. Je hebt ook mensen die slapen met een frons, die zijn niet zo vredig. Je kunt in heel veel stukjes zien of iemand wel of niet in evenwicht is. Je kunt het zien met drank, dan komt meestal de ware aard naar boven.

Evert: Waarom is het eigenlijk dat sommige mensen geen vis eten, geen vlees, geen drank en geen sigaretten roken?

Isaak: Het heeft wel vaak met paranoia te maken hoor.

Evert: Paranoia? Maar monniken dan bijvoorbeeld?

Isaak: Kan paranoia zijn. Ze denken. Paranoia is iets wat je denkt. Ze denken: als ik geen vlees eet of geen vis eet, of dit niet doe, of dat niet doe, dan is dat beter voor mij, mijn geestelijke zelf, mijn fysieke zelf. Het kan, het kan, maar het hoeft niet hè?

Evert: Waarom kan dat dan?

Isaak: Nou ja, wat vlees betreft, in vlees zit toch heel veel negatieve energie. Het is niet zo dat de hele maatschappij nooit meer vlees zou moeten eten. Ook dit heeft weer met karma te maken, misschien heb jij het vlees echt nodig. Vlees heeft een bepaalde energie, misschien heb jij die vleesenergie nodig om in evenwicht te blijven.

Evert: Is dat zo bij mij?

Isaak: Ik heb niet het gevoel dat jij vlees moet laten. Het is niet zo dat iedereen vlees zou moeten laten staan. Maar als iemand zegt: ik wil het niet meer, kun je zoals altijd twee kanten opgaan, paranoia, omdat je misschien gezien of gehoord hebt of denkt dat het zo is, of het is werkelijk zo.

Evert: Maar ja, als je het gezien of gehoord hebt, dan kun je niets meer nemen, ook groenten zijn bespoten, ik noem maar wat.

Isaak: Ja, eet je nou vlees omdat je doelbewust het doet, of eet je vlees omdat je denkt: ik vind dat vlees gewoon bij me hoort.

Evert: Ik weet eigenlijk niet beter.

Isaak: Precies, dan hoort het gewoon bij je. Doelbewust, dan ben je weer gefixeerd op dat stukje en dat neigt dan weer naar paranoia.

Evert: Ik zie ook niet dan het echt goed of echt slecht is, zoals ik dat wel snap als het over roken gaat.

Isaak: Dat is inderdaad slecht maar vlees verteert je gewoon en gaat weer weg.

Evert: Maar zo blijven we altijd aan de gang. Als je dit eet krijg je kanker en altijd als ze iets onderzoeken vinden ze wel wat.

Isaak: Absoluut, maar als je maar weet dat onderzoek altijd weer naar nieuw onderzoek leidt.

Evert: Ja, precies en de ene keer zeggen ze dit en dan weer dat. Dat is hetzelfde met baby'tjes, de ene keer adviseren ze de rugligging en de andere keer moet je ze weer op de zij leggen.

Isaak: Ik zal je een naar verhaal vertellen.

Evert met een lach: Moet dat?

Isaak: Kan geen kwaad. Als kinderen in wiegendood over moeten gaan, dan opeens stoppen ze met leven, ineens wordt hun astrale lichaam opgetild en weggedragen. Je moet het zo zien alsof ik, als engel, jou oppak en ik draag jou naar de andere sfeer. En opeens, je bent bijna daar en je wordt wakker geschud, je wordt als baby gereanimeerd, je moet weer teruggaan naar het fysieke lichaam. Dan is het eigenlijk zo dat het fysieke lichaam op dat moment gebroken is. Dat je een soort ontbinding hebt gehad en het fysieke lichaam is gebroken, hij was niet in staat om nog langer bij jou te zijn, het past niet meer bij jou. Net als bij een broek. Als hij te strak zit, pas je hem nog wel, maar hij zit niet meer lekker. Wat gebeurt er met die kinderen, die komen vaak niet meer gezond terug. Dan had je het kind beter kunnen laten gaan en niet meer reanimeren of niet meer wakker moeten maken.

Evert: Ja, hoe weet je dat nou?

Isaak: Ja, dat is moeilijk hier in het aardse leven om te zeggen, ga maar, ga maar.

Evert: Ja, maar dat weet je toch niet?

Isaak: Er zijn kinderen die worden teruggebracht tijdens de wiegendood, die worden op tijd gereanimeerd, dus teruggebracht, het kind wordt weer teruggestopt in het lichaam, maar dan is het gewoon te laat. Dan krijg je een soort spastische kinderen zeg maar, niet meer echt in hun evenwicht, het zijn geen gezonde kinderen.

Evert: Dan had het beter over kunnen gaan.

Isaak: Ja, en dan kan je ook niet gaan zeggen, dat is zijn levensloop. Nee, zijn levensloop was om over te gaan, terug naar de sferen. Maar door de vrije wil van de mens is hij teruggebracht in het lichaam. Daarom is karma zo ingewikkeld en daarom is vrije wil zo ingewikkeld, het is een ingewikkelde materie.

Evert: Maar wordt dan het leven wat diegene heeft, een. . .

Isaak :. . . een somber leven. Maar de geest is meestal wel een beetje dood, maar op het moment dat hij weer teruggaat, wordt de geest zodanig tot leven gebracht, dat hij wakker wordt. Op het moment dat de geest in het kind zit, is die toch wel letterlijk dood, hoor.

Evert: Maar dat weet hij niet, of zo.

Isaak: Ze zijn er alleen maar.

Evert: Dus ze weten wel goed hoe ze moeten zijn.

Isaak: Ja, maar dat moet met bewustwording. Ik bedoel, als ik bij jou allerlei zintuigen weghaal en jij bent alleen maar en ik kijk naar jou, kan ik niet zo goed van 'zijn' spreken, hè?

Evert: Nee, dat is zo. Er zitten echt een hoop kanten aan. Zo'n leven is dan eigenlijk een leven wat voor niets geleefd wordt.

Isaak: Nee, het is niet voor niets, omdat wij niets zien als verloren. Maar we noemen het wel tijdverspilling.

Evert: Maar de tijd is hier toch anders dan daar.

Isaak: Precies en het is zo vaak dat jullie tijd verspillen.

Evert: Op een andere manier.

Isaak: Ja, zo vaak. Jullie gaan zoveel zijweggetjes in.

Evert: Maar hoort dat niet bij je leerproces dan.

Isaak: Zijweggetjes zijn de vrije wil. Een voorbeeld. Jij hoort gewoon gelukkig te zijn, maar je besluit om in het drugscircuit te stappen, dan kunnen wij jou echt niet tegenhouden. Het is een zijweggetje, maar vaak kom je toch weer terug omdat het toch niets voor jou is. En dan stap je weer op je levensweg. Maar dan begin je eigenlijk weer waar je gebleven was, met nog bagage in je rugzak, je hebt een steen bij je die je ook nog op moet lossen, schuldgevoelens, wat heb ik gedaan, moet je ook nog weggooien en dan ga je weer vooruit.

Evert: Dus dat hoeft er niet bij te horen.

Isaak: Nee, natuurlijk niet. Jullie zijn helden in tijdverspilling, hoor. Maar daarom is het evolutieproces er ook, dus jullie hebben zeeën van tijd. Stel dat je door tien levens moet gaan en je denkt in dat tiende leven red ik het niet, dan krijg je nog makkelijk vijf levens erbij van ons.

Evert: Van ons?

Isaak: Van ons, van boven.

Evert: Ja, maar daar hoort diegene toch ook bij, degene die levens erbij krijgt?

Isaak: Jawel. Als jij vraagt: ik red het niet in tien levens, ik wil er nog vijf bij. Dan gaan wij echt niet zeggen: nee, je krijgt ze niet.

Evert: Maar diegene die het niet redt in tien, die komt dan toch ook weer bij ons? Wie zijn ons dan, hoeven die niet meer te reïncarneren?

Isaak: Ons, dat zijn de hogere geesten.

Evert: Zijn dat geen zielen?

Isaak: Het zijn allemaal zielen. Het begint met de ziel. Dus op het moment dat jij overlijdt, ben jij niet alleen. Je hebt weer coördinatie daarboven, structuur, mensen die dingen regelen, die wat hoger opgeleid zijn dan jij en jij gaat meestal advies vragen.

Evert: Maar degene die daar zijn, die zijn als eerste uit die oppervlakte gekomen.

Isaak: Die zijn al wat verder dan jij, laten we het zo zeggen.

Evert: Maar hoe is dat begonnen dan, er is er eentje geweest die heeft gedacht, ik wil eraf.

Isaak: Dat hebben we toch uitgelegd? Het begon met die structuur, dat korreltje, dat hebben we net uitgelegd.

Evert: Ja, maar er is er eentje geweest, die dacht: ik ga weg, maar die is dan maar in zijn uppie, of zijn er gelijk tienduizenden tegelijk gegaan of zo.

Isaak: Jullie zeggen: de oerknal is begonnen, maar wij noemen het niet zo. Het is gewoon een bewustwording, dat zij zich splitsten, ik wil niet alleen in die gelukzaligheid zitten, ik wil ook graag reïncarneren en die mogelijkheid die was er.

Evert: Dus ze zitten allemaal bij elkaar en ineens gaan ze wat doen?

Isaak: Heb je wel eens gedacht dat er een God bestaat? En jij bent God, dat betekent, jij hoort bij die gelukzaligheid, dus jouw weten, van ik kan mijzelf verplaatsen in iedere vorm van dien, dus ik kan me daar weghalen als ik dat besluit. Want je bent geen dode materie, je was voorheen in gelukzaligheid, dus jij verplaatst je waarheen je jezelf wilt verplaatsen.

Evert: Je gaat daar uit, als ziel, om te leren, te evolueren en eigenlijk al die tijd ben je weer op zoek daarnaar. Want dat wil je weer.

Isaak: Dat klopt ja.

Evert: Dan ben je toch gek als je weggaat?

Isaak lacht: Nee, het is niet gek dat je weggaat, omdat je terechtkomt in de leerscholen. Stel, je hebt een goed leven, je bent thuis, je krijgt te eten, je krijgt te drinken, je hoeft niets te doen, de hele dag niets, je hoeft alleen maar te zijn. Je voelt je goed, niets aan de hand. Maar opeens krijg je toch: nee, er moet toch wel meer zijn, wat ik kan ervaren? Dan besluit je misschien om de deur even open te doen om even naar buiten te kijken. O, ik zie de natuur, de bomen, de lucht, alles en je vindt het prachtig en dan denk je: misschien is het wel een goed idee is om nog meer naar buiten te gaan en je daar volledig in te storten. Maar dan weet je, als ik eenmaal werkelijk de wereld ga beproeven, kan ik niet meer terug en lekker gaan zitten zijn. Waarom? Ik wil gaan ervaren, ik wil graag leren en op een gegeven moment krijg je toch het gevoel, ik kies dat. En dan ruil je de ene plek in voor gelukzaligheid op een andere manier. Dus je kunt in de fysieke vorm gelukzaligheid vinden. En je blijft fysiek, je komt niet meer terug in de vorm dat je weer in die oppervlakte van het muurtje gaat zitten.

Evert: Maar degene die als eerste begonnen zijn, hoe werden die dan begeleid? Dat was er dan toch nog niet?

Isaak: Begeleiding is er altijd geweest, omdat je eigenlijk altijd jezelf begeleidt. In wat voor vorm dan ook, je begeleidt altijd jezelf. Je begeleidt jezelf hier nu toch ook, op Aarde? Je hebt niet constant begeleiding nodig. Het is niet zo dat je één eenling was in de hele wereld. Kijk naar de grote mensen hierboven, het is niet zo dat er eenzaamheid is geweest.

Lange stilte.

Isaak: Moeilijk hè?

Evert: Wat ik niet begrijp is hoe het dan met die allereerste zielen is gegaan. Die hebben dan toch geen begeleiding gehad, zij waren als eerste, dan hebben zij toch niet, zoals wij, begeleiding van jullie gekregen? Er was nog helemaal niets.

Isaak: Wie zegt nou dat er helemaal niks was.

Evert: Ergens moet het toch beginnen?

Isaak: Wat je wel had was gelukzaligheid.

Evert: Ja, maar die er nou af komen hebben dat ook, maar die krijgen ook nog eens extra hulp.

Isaak: Ja, maar het evolutieproces is al lang begonnen. En op het moment dat er ergens een engel geboren gaat worden of iemand die nog zo pril is, word je echt wel geboren op de plaats waar hij zich op dat moment wel voelt. Bescherming is er altijd geweest hoor.

Evert: Ja, van wat dan?

Isaak: Van God! Weet je wat God is?

Evert: Ja, alles.

Isaak: Ja.

Evert: Dus degene die als eerste gingen die waren dan nog verbonden met dat, met die gelukzaligheid.

Stille.

Evert: Ik denk dat het te ver gaat, dat ik het gewoon niet begrijp.

Isaak: Je begrijpt het niet meer, nee. We hebben het zo goed mogelijk uit proberen te leggen en nu ga je allemaal van die kleine stukjes eruit lichten en dan wordt het heel ingewikkeld. Kijk, we hebben tegen jou al gezegd dat je het nooit zou gaan begrijpen in het verstand. En op het moment dat wij een of andere moeilijke rekensom zouden voorleggen, zouden wij jou niet kunnen vertellen hoe de eerste persoon erachter is gekomen hoe die moeilijke som in elkaar zit. En waarom heeft hij dat gedaan, hoe komt hij op het idee die moeilijke som uit te gaan rekenen, dan ga je te diep op de materie zitten. Maar als je alleen maar bedenkt dat de persoon een ingeving heeft gekregen, er bestaat een mogelijkheid om een moeilijke som uit te rekenen. Dan is het goed. Zie het als een telefoon, iemand wist opeens, als je zoiets maakt, kan jij gaan bellen. Dat zou ook iets ongelooflijks zijn voor iemand die bijvoorbeeld uit het oerwoud komt, die begrijpt niet dat jullie deze luxe hebben. Het begrip van hoe en wat, kun jij nooit met je verstand bevatten, maar we weten wel dat er altijd gelukzaligheid is geweest en we weten dat je altijd nog gelukzaligheid kan hebben. In wat voor vorm dan ook. We vertellen je, je bent ooit een heel pril iemand geweest in een heel groot heelal en je hebt je losgemaakt en een persoonlijkheid aangenomen. Je koos daarvoor, oorzaak en gevolg. Je draagt het gevolg van het besluit om naar de Aarde toe te gaan. Ja, en dat valt wel bitter tegen. Daarna komen jouw erfgenamen, die komen ook weer naar jou, omdat je in het fysieke bent, ga je dus evolueren en jij evolueert op de Aarde en dan komen jouw erfgenamen en die dragen ook weer de oorzaak en gevolg en dat is al eeuwen zo. En wat deden wij - de heiligen zoals jullie die noemen, de hogere geesten - we proberen jullie erbij te helpen, te stimuleren om het dragelijker te maken.

Evert: Wie zijn dan die hogere, die zijn er niet uit gegaan?

Isaak: Er zijn er blijven zitten, ja.

Evert: Dat moet haast wel.

Isaak: Niet iedereen had die aantrekkingskracht of die behoefte om hier naar beneden toe te gaan.

Evert: En toch niet iedereen ging naar de Aarde?

Isaak: Er zijn er heel veel blijven zitten, hetzelfde op school, sommigen denken: ik zit hier goed, waarom zou ik eens gaan ervaren? Maar je hebt je wel gescheiden, opeens zijn wij allemaal gescheiden, zijn we uniek geworden. Unieke individuele wezens.

Evert: Maar dat was het toch al, alleen zat je allemaal bij elkaar.

Isaak: We zaten in de heerlijkheid, dat wil zeggen, jij teerde letterlijk op de energie van de heerlijkheid. Nu ben je gedaald, ben je uniek, heb je een persoonlijkheid en opeens is iedereen uniek geworden. Als één wat deed, deed iedereen het, dus wij zijn allemaal uniek. Het is net als één bal, we zijn een gehele bal en zitten in de heerlijkheid, nu spat de bal uit elkaar en worden we er allemaal deeltjes van.

Evert: Maar je bent toch nog steeds de heerlijkheid, alleen een klein stukje daarvan.

Isaak: Maar je ervaart het niet meer zo. Het gemis is er. Ergens in jouw weten, in jouw binnenste weet jij, ik ben heerlijk, ik ben een heerlijkheid, ik kan heel veel liefde voelen, ik ben liefde, want daar gaat het om, een liefdesbron was jij eigenlijk. En ik wil eigenlijk die liefdesbron weer gaan herhalen. Je zoekt het en je kunt het hier tussen de mensen niet vinden, omdat de mensen zijn heel erg gebonden aan het fysieke, aan de materie en zij geven uit hebzucht, ze geven niet uit vrije wil, ze geven uit hebzucht, ze geven om weer te krijgen. Nou en dat vind je hier en daar bij ons heb je dat niet. Wij geven uit liefde, pure liefde, onvoorwaardelijk, doe je er wat mee, dan doe je er wat mee, doe je er niets mee, dan vinden wij dat ook goed. Dan zullen wij er wel verdriet in ons hart bij dragen, maar dat is weer jouw vrije wil. Doe je er wat mee of doe je er niets mee.

Stille.

Isaak: Spreek maar hardop.

Evert: Als iedereen nou eens lekker was blijven zitten.

Isaak: Nee, want dan had je niets geleerd.

Evert: Jullie hadden alles al geleerd. . .

Isaak: Nee, nee, nee, je wist nog steeds niet hoe het was hier op Aarde te zijn. Dat kon je pas door deze leerschool leren kennen.

Evert: Niemand niet.

Isaak: Nee, de Aarde was nog nooit bewoond geweest. Het stelsel is er altijd al geweest, het was alleen een heel donker stelsel, dat niet bewoond was.

Evert: Altijd al geweest?

Isaak: Ja.

Evert: Waar komt dat vandaan dan?

Isaak: Ja, waar komt dat vandaan.

Evert: En niemand weet het of niemand mag het weten. Als niemand het mag weten, ben je gauw klaar, maar dan zal je het nooit weten ook.

Isaak: Wij vinden dat het helemaal niet van toepassing is. Het is er altijd geweest. Het is er altijd al geweest. Jij kunt er niks mee, maar als jij er altijd al bent geweest, zolang jij jezelf kan heugen, ben jij er altijd al geweest, maar weet je dat? Nee. Jij weet niet dat je er altijd al bent geweest, jij weet dat je er nu bent. Maar je bent er altijd al geweest. Er is geen begin en er is geen einde. Je bent geen molecuul die opeens een vorm heeft aangenomen. Nee, je bent een geest, die gekozen heeft voor het fysieke. Je bent er altijd al geweest, omdat jij bent God, dat betekent, je bent liefde. Er is geen God daar, je bent God, jij bent een deeltje daarvan en dat deeltje moet je gaan

voeden, moet je water gaan geven, moet je laten groeien tot je weer terecht komt in je werkelijke vorm in je heerlijkheid. Punt.

Evert: En dan?

Isaak: En dan? Dan zit je in de heerlijkheid.

Evert: Waar je ook lekker had kunnen blijven zitten.

Isaak: Heb jij spijt dat je een bepaalde leerschool hebt ondervonden hier op Aarde? Heb jij spijt dat je op de kleuterschool hebt gezeten of Havo of Mavo? Wat heb je eraan gehad?

Evert: Het maakt je tot wat je nu bent.

Isaak: Precies, het juiste antwoord. Wat heb je eraan gehad steeds terug te gaan naar Aarde. Het maakt je wat je nu bent. Dat is het eigenlijk. Dus als jij je afvraagt, waarom? Het maakt je tot wat je nu bent. Je bent nu wijzer dan tien jaar geleden.

Evert: Dat mogen we hopen ja.

Isaak: En je bent wijzer dan honderd jaar geleden. En je bent wijzer dan een kleuter en een kleuter is wijzer dan een baby. Jij wordt wijzer, daar gaat het om, je wordt wijzer. Het is absoluut niet eng om dood te gaan, het is absoluut niet eng om dit fysieke achter te laten, het is absoluut niet eng om geboren te worden. Weet je wat wel eng is? Om niet te weten. Dat is eng, niet weten. Nu in het fysieke, verplaats je jezelf in het verleden of in de toekomst of in iets waar je niet in kunt komen, dus je wil graag weten. Daarom loopt de fysieke mens steeds weer met vraagtekens rond. Waarom zo? Waarom ben ik hier? Waarom doe ik dat? Omdat hij niet weet, hij weet niet waarom. Dus als wij jou vertellen dat jij hier bent, omdat jij in het evolutieproces zit, zou jij moeten zeggen, nou, dan weet ik dat.

Evert: Maar dan wil je toch meer weten, dat is toch ook het evolutieproces?

Isaak: Precies, hoe meer jij weet, hoe meer jij wilt weten. Je kan oneindig weten, maar je moet ook nog gaan geloven dat het zo is. Geloof in jouw weten.

Evert: Wat weet ik dan?

Isaak: Nog niets.

Evert: Wat moet ik dan geloven?

Isaak: Geloof in hetgeen wij jou vertellen en dan weet je weer.

Evert: Nou, ik geloof dat ook wel.

Isaak: Nou, oké, dan wordt het jouw weten. Als ik tegen jou zeg: dit zijn witte sokken en je hebt nog nooit witte sokken gezien en ik zeg: Evert, dit zijn witte sokken, op een gegeven moment wordt het jouw weten. Begrijp je dat? Je neemt het aan. En jammer genoeg, de meeste fysieke mensen nemen het niet aan. Hij is bang om aan te nemen. En waarom? Omdat hij niet weet. Daar worden wij wel eens somber van.

Evert: Jullie worden toch niet somber?

Isaak: Het doet toch wel zeer, maar we trekken het ons niet zo erg aan dat wij daardoor breken. Maar natuurlijk mogen wij wel meeleven, meeleven is goed, medelijden niet. We worden er somber van als wij de fysieke mens kunnen helpen en wij reiken aan en wij reiken aan en de fysieke mens wil daar niets mee doen, natuurlijk worden wij daar somber van. Maar we komen er ook weer overheen, we kunnen daar heel gemakkelijk doorheen, we laten het ook weer los. Er zijn er zoveel, zoveel geesten zoals jij, maar ieder weer uniek, is dat niet prachtig?

Evert: Ja.

Isaak: Als jij in een winkelstraat loopt en je ziet zoveel mensen en je denkt, o, ben ik één van de velen? Op dat moment gaat je geloof achteruit. Als jij in een winkelstraat loopt en je ziet een miljoen mensen voor je en je bent maar zo klein in die grote massa, dan gaat je geloof achteruit. Het geloof dat jij uniek bent.

Evert: Daar sta je niet zo gauw bij stil, dat je uniek bent.

Isaak: Dat zou je toch wel bij stil moeten staan, want het is heerlijk om te weten dat je uniek bent.

En daarmee willen we deze sessie graag beëindigen.

DE LESAVONDEN

Elise vertelt: De lesavonden, daar bewaar ik toch zulke goede herinneringen aan. Stuk voor stuk waren ze mooi, bijzonder en zeer leerzaam. Er zijn er echter een aantal die ik met u wil delen om het speciale karakter van deze avonden naar voren te brengen.

U moet goed begrijpen dat je geen vreemden meer bent voor elkaar, er ontstaat een band ondanks het feit dat je elkaar niet zo goed kent. Je hebt namelijk toch het een en ander gemeen. Je zit daar allemaal voor jezelf, voor je eigen ontwikkeling, om blokkades op te heffen of patronen in het leven te doorbreken, voor innerlijke en spirituele groei. En als je iets gemeen hebt, dan schept dat een band.

Deze avond kwamen we bijeen, we waren met 12 en het thema van de avond, gaf Isaak aan, zou intuïtief tekenen en schrijven worden. Intrigerend.

We beginnen de avond altijd met ontspannen, een stukje meditatie. Even terug naar de basis, even terug naar jezelf, tot jezelf komen, bij je gevoel komen.

Isaak: Ontladen. Je laadt jezelf de hele dag op. Allemaal impulsen en je wordt helemaal geladen. Daar gaan we even over nadenken, zitten mijmeren, herinneringen bovenhalen. Op het moment dat je in jezelf gaat keren, ga je ontladen. Je ademt in en neemt het leven tot je. Je ademt uit en je laat het los. Alle gedachten die in je hoofd zitten moeten uit je fysieke lichaam. Hoe meer je in- en uitademt, hoe meer je loslaat, hoe meer je gaat ontladen. Dan ga je misschien gapen, misschien komen er emoties los, misschien gaat je keelchakra even open, je hartchakra. Je chakra's gaan open en daarom gaan wij gapen. Dus door meditatie komt alles boven wat je onderdrukt. Dit kan zich uiten in huilen of boosheid, vermoeidheid maar ook blijheid, laat komen wat komt, het moet eruit. Twee voeten op de grond, goed geaard zijn, je stelt je kruinchakra open, je sluit je ogen en je zegt tegen jezelf, ik ben. Stilte zuivert jezelf.

We gingen in een kring zitten, gaven elkaar de hand en lieten de positieve energie stromen. Allemaal zakten we weg en Isaaks woorden begeleidden ons in een diepere meditatie richting een visualisatie. Wij moesten onszelf in

gedachten vragen stellen en kijken wat voor antwoorden en vooral ook wat voor beelden we daarbij kregen. De beelden moesten we vertellen en daarna in een tekening uitwerken. Ik kreeg een beeld van mezelf van binnen. Een mooie, rustige, vredige, prettig lege ruimte, helder verlicht, zonder schaduwen, zonder scherpe hoeken en in die ruimte stond slechts één ding en dat was de kern van de zaak, de kern van mij, mijn kern, stevig als staal, hij stond als een rots, krachtig. Ik kreeg een gevoel van vertrouwen en geloof in mezelf. Die kern van mij, dat was het enige wat er was, even het enige waar het om draaide en dat was een prettig gevoel.

De uitleg van Isaak van deze tekening was dat ik aangekomen ben bij de kern van mijzelf, in de kleur blauw, de kleur van het Goddelijke, waarvan ik zoveel steun ondervind in deze moeilijke periode. De basis is klein omdat ik maar korte tijd op mijzelf heb geteerd, dat wil zeggen korte tijd het leven alleen geleefd heb zonder ouders of partners. De linker- en rechterweg staan voor mijn twee huwelijken die beiden in het niets eindigden. De ruimte in mij is helder en licht maar toch enigszins vertroebelt met lichtblauwe wolkjes en wervelende sluiers, wat betekent dat er nog wel een beetje opgeruimd moet worden.

Een andere vrouw had een grote dikke lijn op papier gezet, deze splitste zich, de weg rechtdoor eindigde in het niets, en er was een afbuiging naar rechts. Er stonden ballen op papier van verschillend formaat en iedere bal had een deurtje. Ze keek tijdens de visualisatie in iedere bal, maar ze waren allemaal leeg en op een gegeven moment nam ze niet eens meer de moeite ze te gaan onderzoeken, ze zouden toch vast leeg zijn.

Isaak legde de dikke lijn uit als haar levenspad, de ballen zijn de teleurstellingen die ze in haar leven heeft gehad, grote en kleine teleurstellingen. Het pad krijgt een wending naar rechts, ze heeft gekozen voor verandering in haar leven, dus heeft ze nu een andere weg gekozen, richting het positieve, want rechts is positief.

Een man had een bijzonder mooie tekening gemaakt van een vogel met daaromheen waaiers, veren, lijnen, wervelwindjes, spiralen en allerlei andere sierlijke vormen in verschillende kleuren. De transparante vogel was hijzelf. Transparant omdat hij zichzelf zo leeg vindt, geen sikkiepit voelt zoals hij zelf wel eens aangaf. De klauwen van de vogel waren nogal geprononceerd getekend wat betekende dat hij zich wil vastgrijpen maar dat lukt nog niet zo

goed, ze grijpen in het niets. De donkere spiraal was de donkere periode, deze was linksonder getekend en lag dus grotendeels achter hem. Alle mooie vormen, lijnen en kleuren werden uitgelegd als groei, spiritualiteit, maar ook verwarring en leegte en zo werd het voor deze man een helder en sluitend verhaal.

De laatste die ik u hier zal vertellen was die van een vrouw. Zij had zichzelf liggend, naakt getekend en veel kleuren diagonaal getekend en enkele vlakken. Ze moest vooral kijken naar de schoonheid van zichzelf, was de boodschap. Ze lag op haar levensweg. Ze moest er niet op gaan liggen maar moest zich die levensweg eigen gaan maken. De mooie helderblauwe ogen waren getekend voor de heldere kijk, die ze nu gaat krijgen op haar leven. Ze lag met één been in een geel en groen vlak, de kleur geel staat voor de Goddelijkheid, het groen voor de groei en bloei van deze persoon. De strepen die diagonaal tegen haar levensweg aanlagen symboliseren de familie en daar moest ze meer afstand van nemen, vooral afscheid nemen van het misbruik door een familielid jaren geleden. Alles wat je belemmert moet je wegdoen, moet je wegvegen.

Na al deze wonderschone woorden, de uitleg van de tekeningen die zuiver en alleen op jou van toepassing zijn en je zo raken door de waarheid ervan, een steuntje in de rug zijn of een duwtje in de goede richting, gingen we verder met het schrijven, intuïtief schrijven.

Nu moest ieder een partner kiezen en je concentreren op de ander en intuïtief één en ander schrijven over deze persoon.

Er werden heel wat mooie verhalen geschreven, persoonsbeschrijvingen, warme woorden, soms in dichtvorm, teveel om hier voor u op te schrijven. Het grappige was dat het verhaal wat je had geschreven absoluut op jezelf betrekking had terwijl je het voor de partner tegenover je had geschreven. Toeval bestaat niet, intuïtief hadden wij voor een partner gekozen, waarmee we deze overeenkomst hadden. Ze stellen ons iedere keer weer voor verrassingen.

Alhoewel de groep veelal uit dezelfde mensen bestaat, wisselt de samenstelling per les. De les is namelijk perfect afgestemd op de aanwezigen, voor degene die dus een bepaalde avond niet komt, is de bewuste les dan ook niet van toepassing. Nogmaals toeval bestaat niet.

Deze avond waren we met 12 mensen en om acht uur vulde de ruimte zich voelbaar met vele mensen uit de andere sfeer. Tresi ging als altijd in trance en Isaak begeleidde ons de komende uren. Het zou wederom een bijzondere avond worden, want de vele aanwezigen uit andere sferen waren hier tenslotte niet voor niets, het zou een healingsavond worden.

Eerst werd ons gevraagd een gemakkelijke houding aan te nemen om te mediteren. Zo mochten we even genieten van de stilte en het gevoel van gelukzaligheid wat ons werd geschonken door de niet voor het oog zichtbare, maar zeker voelbare mensen. In onze gedachten mochten wij een wens uitspreken, welke ervaring, confrontatie of ander leerproces we graag zouden willen beleven, we zouden hierin hulp krijgen van boven. Bij mij gingen een aantal woorden door mij heen. Ik zou wel moediger willen zijn, krachtiger en steviger in mijn schoenen staan. Zorgelozer, daar werkte ik al aan en oh ja, ik zou wel speelser willen zijn, speelser in het leven willen staan, want ik ben zo serieus, ik ben al mijn hele leven zo serieus. Maar ik voelde de bui al hangen, dan moest ik natuurlijk speelse dingen gaan doen, kind zijn, spelletjes doen of zo en dat wilde ik uiteraard niet, dat had ik nooit gedaan, dat kan ik helemaal niet, wil ik helemaal niet, de schaamte alleen al, nee, voor geen goud! Maar geen ontkomen aan, het bleef in mijn hoofd hangen, speels, speels, speels. En inderdaad, want zo zei Isaak, moedig ben je al, kracht moet groeien en je staat al stevig in je energie. Speels moest ik worden, had ik nooit gedaan, ook niet in mijn jeugd, dus moest het er nu toch echt van komen. Schoorvoetend, lacherig ging ik samen met een ander meisje die ook het speelse in haar leven had overgeslagen, in de hoek zitten om spelletjes te verzinnen.

Doodeng vonden we het, we hadden vroeger niet graag gespeeld en nu durfden we nog steeds niet. Maar we werden geholpen, eerst wat losgemaakt. Door het losser worden werd het schaamtegevoel wat minder, we werden lacherig, zoals kleine meisjes kunnen zijn en zo begonnen we te zoeken naar spelletjes om te doen en het lukte. Pantomime hebben we gedaan, handenklapliedjes, stukje theater opgevoerd, samen giechelend naar de wc, schoenen van medestudenten verstoep en ander kattenkwaad uitgehaald. We hebben het uitgeschaterd van het lachen.

Zo kreeg ieder zijn wens, zijn bewustwording, zijn confrontatie. De een zat zoveel in zijn hoofd, had zoveel gedachten, die moest in het midden van de

kring stappen, symbolisch het centrum van zijn leven instappen, en die gedachten laten zakken naar zijn voeten, naar de aarde, zodat de energie weer gaat stromen en zo ook het gevoel weer aan bod te laten komen. De ander wilde troost, moest heel erg huilen en vond ook daadwerkelijk troost, bij een goedmoedige, rondborstige cursiste.

Een dame wilde ook wel eens iets voelen, ‘want mijn medecursisten lijken altijd meer te voelen van wat er om ons heen gebeurt’ en hup ze zat vast en kreeg spontaan een healing.

Haar hoofd draaide in het rond en bleef maar draaien en dat was fijn want ze had veel nek- en schouderklachten, haar spieren werden soepel en flexibel gemaakt, maar misschien belangrijker nog, het gaf haar tegelijkertijd de bewustwording flexibeler in het leven te staan.

De mooiste en heftigste healing kreeg de dame naast mij, die zo ongelooflijk met haar verdriet in de knoop zat. Zij moest in de hoek staan met haar gezicht tegen de muur om haar gevoel onder ogen te zien. Het lukte niet, ze kreeg geen contact met haar gevoel, ze kreeg het verdriet niet omhoog. ‘Bonk met je vuisten tegen de muur, gooi het eruit, schreeuw het eruit’. Maar het bonken tegen de muur bleven zachte klopjes, het schreeuwen amper te horen. Het lukte niet. Toen gebeurde er iets bijzonders. Tresi, het medium, nam haar gevoel over. Niet iedereen begreep wat er gebeurde, maar ik zag het meteen, ze zat te huilen, ze snikte het uit, kon amper uit haar woorden komen. Het gevoel begon te spreken tussen het snikken door. ‘Zij is zo gemeen, boe hoe hoe, ze wil me niet, ze onderdrukt me, boe hoe hoe. Wat heb ik je aangedaan dat je me zo behandelt? Waarom word ik niet gehoord, boe hoe hoe. Ze wil me helemaal niet. Inmiddels had wel iedereen door wat er aan de hand was. De groep begon de vrouw te stimuleren vooral haar gevoel, Tresi dus, te omarmen. “Houd haar vast, sluit haar in je armen, kijk nou hoe ze er aan toe is, troost haar!”. De vrouw bleef zich verzetten. ‘Ik doe het niet, ik kan het hier niet, niet in de groep, ik doe het wel rustig thuis’. De groep begon meer en meer op haar in te praten, maar ze wilde niet, ze deed het niet! Maar uiteindelijk kon ze de druk van ons - en we legden haar behoorlijk het vuur aan de schenen - niet meer aan en zwichtte ze en koos ze voor toenadering. Ze nam Tresi in haar armen accepteerde haar, troostte haar en beloofde voortaan naar haar te luisteren. Zo leerde ze dat ze vooral moest luisteren naar haar gevoel, zich niet te schamen voor haar gevoel en haar zeker niet te onderdrukken en zo kon ze ook haar verdriet naar boven

laten komen. Naar boven laten komen, om het dan te bekijken, te voelen en los te laten.

Een volgende lesavond ging over de minder goede eigenschappen van de mens. Eerder al hadden we de goede eigenschappen doorgenomen. Iedereen moest een lijstje maken van de goede eigenschappen van zichzelf, dat was natuurlijk een lekkere opsteker, het is fijn je goede eigenschappen even benadrukt te zien en daar een schouderklopje voor te ontvangen. De minder goede of ronduit slechte eigenschappen zijn natuurlijk veel interessanter om mee aan de slag te gaan, en niet alleen interessant, maar vooral ook zo nuttig. Minder goede eigenschappen kun je veranderen, als je het werkelijk wilt tenminste. Waarom zou je ze willen veranderen? Negatieve eigenschappen kunnen de mens werkelijk kapot maken. Zelfkritiek is een zware belasting, dus kijk goed, zijn ze werkelijk zo slecht. Alles moet je bekijken, voelen en loslaten. Je moet die bewustwording krijgen, want anders zou je iedere keer tegen hetzelfde aanlopen. Als je het niet bekijkt kun je ook die bewustwording niet krijgen. Zo werkt het leven, met bewust worden. Dus bekijk het, voel het en laat deze slechte eigenschap los en iedere keer als deze eigenschap de kop opsteekt, dan denk je 'daar heb je hem weer' en dus ben je er bewust van en laat je het weer los. Daar moet je aan werken. We hebben de slechte eigenschappen opgeschreven, in koppels, de één bedenkt zijn slechte eigenschappen en de ander schrijft ze op. Ieder lijstje werd doorgenomen, de eigenschappen beoordeeld door Isaak en de persoon in kwestie of het werkelijk wel een slechte eigenschap genoemd mocht worden. Want soms zijn zij van daarboven een heel andere mening toegedaan dan wij hier van beneden. Ik zal een voorbeeld geven. Veel mensen hier op Aarde zien medelijden als haast een nobel iets, terwijl het lijden is van die ander, hoort bij die ander, het is niet van jou, dus verlies jezelf er niet in, ga daar niet in mee, ga er niet in zitten. Medelevens is iets anders. Je voelt even het verdriet van die ander, maar je geeft het wel terug, je houdt het niet bij je. Je kunt besluiten om te helpen, maar je kunt het wel loslaten.

Mijn eigen lijstje:

Elise: Ik erger me gauw, vooral aan geluiden, een keffende hond, smakkende mensen, klapperende kunstgebitten, een lekkende kraan, noem maar op. Ik erger me zodanig dat het bijna pijn doet en een woede dat daar bij komt kijken. tot in mijn tenen. Afschuwelijke eigenschap.

Isaak: Hou die eigenschap maar.

Elise: Hè? Dat begrijp ik niet.

Isaak: Ja, zeg er wat van tegen die mensen die je ergeren, probeer het op die manier op te lossen, maar hou de eigenschap want het is je intuïtie die zegt dat die mens of dat geluid je niet uit je eigen wereldje of uit je eigen energie mag trekken. Het stoort je, het trekt je uit je eigen energie. Je lichaam geeft aan, ik kan hier niet tegen. Het is puur inbreuk en doe er wat aan. Lekkende kraan. doe hem dicht. Smakkend mens, verwijder het uit je energieveld. Dus doe je mond open en Elise, je houdt je te lang in, daarom gaat het tot in je tenen zitten. Actie dus.

Elise: Ik maak te weinig tijd voor mezelf en als ik het doe dan gun ik het mezelf haast niet.

Isaak: Slechte eigenschap. De 'ik' mag best naar voren komen, dat klinkt brutaal, maar je mag opkomen voor je eigenlijke zelf. En als ze vooraan bloemen uitdelen, mag je best een klein elleboogje gebruiken en jezelf ook vooraan plaatsen. Je moet niet op de achtergrond blijven. Er zit al heel veel verbetering in, de bewustwording heb je heel duidelijk al gehad. Zorg dat je goed je ikke neerzet, dat is wat wij ook verlangen van de mens op Aarde. Maar we vinden dat je het al goed doet, dus loslaten hoeft je hem niet meer.

Elise: Ik vind het moeilijk keuzes te maken.

Isaak: Wij vinden jou intuïtief sterk genoeg om keuzes te maken. Dit vind ik wel goed, dit vind ik niet goed.

Elise: Perfectionistisch.

Isaak: Hou maar vast. De één heeft het, de ander niet. Als je dat nou laat varen, wat dan, ga je dan in de rotzooi leven? Nee, hou maar vast.

Elise: Ik heb snel een schuldgevoel.

Isaak: Grote min eigenschap, superslechte eigenschap, dat moet even gezegd worden. Dit is een zelfvernietigende eigenschap. Leg eens uit.

Elise: Ik durf bijna mijn mening niet te verkondigen of iets over of tegen iemand te zeggen, bang iemand te kwetsen, want dan komt het schuldgevoel meteen om de hoek kijken.

Isaak: Dat is zo slecht, want je bent dus nooit jezelf. Heel belemmerend. Want als je niet spreekt, dan blokkeert je keelchakra. Jij blokkeert, wees vrij! Jij weet dat je een goed mens bent. Hetzelfde als wij iets tegen jou zeggen en wij zijn heel confronterend, dan doen we dat uit liefde en niet uit vernietiging. Wij doen het alleen om iets te laten zien, iets aan te reiken, voila! Doe er iets mee. Hetzelfde geldt voor jou. Als jij wat aangeeft aan de fysieke mens, geef je dat omdat je dat vindt, niet om iemand te breken. Pas als het negatieve daar is, met het gevoel van, ik gun het je niet, dan is het iets anders, maar dat heb jij niet.

Elise: Ik ga het altijd eerst helemaal inkleden, wil niet oordelen, breng het heel voorzichtig zodat eenieder dan overtuigd zal zijn van mijn goede bedoelingen.

Isaak: Heel vermoeiend.

Elise: Ja, heel vermoeiend.

Isaak: Dus moet je weer aanleren te spreken, je mening te uiten en toch te weten dat je het goed doet. Bekijk het, voel het en laat het los.

Elise: Tijd maken voor meditatie, ik blijf het voortdurend voor me uitschuiven.

Isaak: Ja.

Elise: Het heeft te maken met lef, met durf.

Isaak: Ja, je bent bang, hè?

Elise: Ja, als je me twee jaar geleden had gevraagd om veel te gaan mediteren, dan was ik daar waarschijnlijk een ster in geweest. Ben altijd graag alleen geweest, graag in stilte, ben niet bang voor mezelf. Maar ik heb dat verloren tijdens die rottige periode van de afgelopen jaren.

Isaak: Dus die moet je wel loslaten.

Elise: Ik bekijk het, ik voel het en laat het los.

Isaak: Deze twee zaken moet je aan gaan werken.

Het is dus belangrijk deze woorden uit te spreken, ik bekijk het, ik voel het en laat het los. Daarna adem je in door je neus en adem je krachtig uit door je mond, zo laat je het los.

Andere voorbeelden van medecursisten. De namen van deze personen zijn gefingeerd om hun privacy te waarborgen.

Raymond: Ik heb weinig geduld met anderen. Ik heb nogal eens dat ik bepaalde dingen eerder begrijp dan anderen en daar kan ik me nogal aan ergeren.

Isaak: Ja, het is belangrijk andere mensen in hun waarde te laten, loslaten.

Raymond: Ik bekijk het, ik voel het en laat het los. . . zucht.

Raymond: Ik heb weinig discipline in het dagelijkse leven.

Isaak: Het heeft bij jou een beetje te maken met regelmaat, maar ook met doelstelling. Als je een doelstelling hebt, heb je discipline. Ook kleine doeltjes hè, zorg voor doelen dan heb je ook weer die discipline. Je hebt dus geen negatieve eigenschap hier, je moet zorgen voor doelstelling.

Raymond: Ik kan zo slecht opruimen. Ik ben echt een pietlut met weggoaien. Er staan al zo lang dozen die ik moet doornemen en ik zie daar huizenhoog tegenop.

Isaak: Je zou wat makkelijker moeten worden, doe het intuïtief. Ga daar met een gemakkelijke houding zitten en beslis intuïtief, dit heb ik nodig, dit niet. Als je eenmaal aandacht aan iets geeft, dan verlies je jezelf daar ook helemaal in, heel vermoeiend. En je weet dit van jezelf en daarom schuif je het voor je uit. Daarom bekijk, voel en laat los. Je hebt moeite met loslaten, moeite met afscheid. Stop niet teveel energie in de kleine details, ga niet denken, doe het

op gevoel, ga ordenen. Als we gaan opruimen krijgen we ruimte en als we niet opruimen zijn we belast. Dus bekijk het, voel het en laat het los.

Raymond: Ik kan niet goed met geld omgaan.

Isaak: Je bent geen verspiller, je hebt geen koopwoede, alleen gaat er soms meer uit dan er binnenkomt, er is slechts een kleine marge. Wat er niet is, is er niet. Het is de situatie, maar je hebt geen slechte eigenschap.

Raymond: Ik ben vaak chagrijnig.

Isaak: Simpel, bekijk het, voel het en laat het los.

Raymond: Ik loop veel te piekeren.

Isaak: Hetzelfde, bekijk het, voel het en laat het los.

Raymond: Ik ben zo besluiteloos.

Isaak: Slechte eigenschap, laat maar los.

Anne: Ik kan nogal eens kattig zijn. Maar bij nader inzien wil ik hem wel houden.

Isaak: We vinden hem leuk staan bij je.

Anne: Ik ben nieuwsgierig.

Isaak: Vinden wij een goede eigenschap, hou hem maar. Want als je nieuwsgierig bent dan sta je weer open. Als je niet meer nieuwsgierig bent dan leer je niks meer. Uit nieuwsgierigheid krijg je weer ervaringen die je ook weer los kunt laten, dus hou die nieuwsgierigheid.

Anne: Ik ben ijdel.

Isaak: Ijdelheid is alleen minder goed in de zin van 'Ik plaats mij voor de ander, ik plaats mij boven een ander, hier ben ik!'. Maar dat heb jij niet, hou hem.

Anne: Ik kan behoorlijk chagrijnig zijn.

Isaak: Waarom ben je chagrijnig?

Anne: Ik erger me wel aan mensen.

Isaak: Ja, eigenlijk geef je aan 'laat me met rust' en dat doe je door chagrijnig te zijn. Dat is opkomen voor jezelf. Ik vind het eigenlijk geen slechte eigenschap want het is aangeven 'laat mij even in mijn wereldje zitten'. Is niet zo erg.

Anne: Ik reageer mijn frustratie af op mijn omgeving en dan vooral op de mensen waarvan ik hou.

Isaak: Dat is een slechte eigenschap, dat doe je en je verdient een dreun. Waarom doe je het?

Anne: Omdat het gemakkelijk is. Ze, mijn ouders, houden toch wel van me.

Isaak: Ja, het komt ook een beetje van verwendheid, dit is het gevolg van verwendheid, omdat het dus toegelaten wordt. Oorzaak en gevolg wet. Eigenlijk zouden je dierbaren je terug moeten fluiten. Bekijk het, voel het en laat het los.

Anne: Ik ben afwachtend.

Isaak: Een afwachtende houding is een slechte houding, laat maar los.

Anne: Ik ben lui.

Isaak: Luiheid is een slechte eigenschap, loslaten.

Anne: Ik sluit me te snel af voor mensen.

Isaak: Afsluiten voor hetgeen je niet wilt is een goede zaak, hou maar.

Anne: Ik ben een bemoeial. Als ik denk dat het beter kan dan zeg ik het ook.

Isaak: Doe je het uit een goed hart?

Anne: Ja!

Isaak: Dan is het geen slechte eigenschap.

Anne: Ik uit me niet goed of niet goed genoeg. Als ik me bijvoorbeeld verdrietig voel dan denk ik, nu even niet, ik huil volgende week we een keertje

Isaak: Slechte eigenschap, want je blokkeert op je chakra's, loslaten.

Anne: Ik ben of heel geduldig of helemaal niet. Soms is het gewoon ineens op, kan ik het gewoon niet meer hebben, is het klaar.

Isaak: Je hebt genoeg geduld hoor, maar voor iedereen geldt, er is een limiet. Want als je altijd maar geduldig zou zijn, zou je te zwaar zijn belast. Hou maar.

Wouter: Ik ben gemakzuchtig.

Isaak: Ja, slechte eigenschap, je gebruikt hem wanneer het jou goed uitkomt. Gemakzuchtig is op zich niet erg als je gewoon even luchtig wilt zijn of als je denkt: ik moet dit doen maar ik doe het lekker even toch niet, dan hoort het meer bij eigenwijs zijn. Concentreer je even op je gemakzuchtigheid en laat het los.

Wouter: Ik ben zwaar op de hand.

Isaak: Oei, altijd verkeerd, bekijk het, voel het en laat het los.

Wouter: Ik ben snel geïrriteerd.

Isaak: Daarvoor geldt hetzelfde.

Wouter: Ik bekijk het, ik voel het en laat het los.

Ik ben heel precies.

Isaak: Vinden wij een goede eigenschap, houden.

Wouter: Ik ben te vasthoudend. Ik kan nogal eens doordrammen.

Isaak: Op zich is vasthoudendheid geen slechte eigenschap, ik denk alleen dat je er meer balans in moet vinden. Hoe meer je bij jezelf komt, hoe meer je weet en hoe meer inzicht je krijgt in dingen en hoe meer je vanaf je gevoel zult gaan handelen. De balans volgt dan vanzelf. Je wordt daardoor ook krachtiger. Als jij je kracht uit je verstand zou moeten halen, komt er weinig uit, hoor. Maar vanuit je binnenste is veel krachtiger. Doe het op gevoel, niet met het verstand.

Wouter: Ik ben vergeetachtig.

Isaak: Het heeft ook te maken met horen hoor, dat je het niet wilt horen. Het dringt niet tot je door, want op zich heb je een goed geheugen, maar je hoort niet. Als ik tegen jou praat en jij praat in je eigen hoofd, zul je mij niet horen. Eigenlijk zou je zodanig moeten gaan mediteren dat je hoofd gaat zakken naar je buik, want dan komt er ruimte in je hoofd en waar ruimte is, kan informatie binnenkomen.

Karin: Ik ben zeer koppig.

Isaak: Ja, je bent koppig, standvastig, vasthoudend aan een bepaald idee. Dat is toch onschuldig, het hoort bij jou, het past bij jou, zit in je. Het houdt de spanning er een beetje in, hou maar.

Karin: Soms laat ik me door mensen leegzuigen.

Isaak: Slechte eigenschap, zeer vermoeiend. Te beleefd om nee te zeggen. Denk meer van jij blijft daar, ik hier, houdt het gescheiden. Bekijk het, voel het en laat het los.

Karin: Ik heb een wasfobie. Ik kom thuis, trek mijn kleding uit en die moeten meteen gewassen worden. Het kan niet wachten tot een trommeltje vol, wassen! De wasmand is dus altijd leeg.

Isaak: Dus ieder kledingstuk was je meteen.

Karin: Ja.

Isaak: Dit heeft meestal een reden, bang om besmeurd te raken, bang om vies te zijn. Als je ergens geweest bent ben je bang besmeurd te worden, alsof het blijft plakken. Als je thuiskomt en de kleding gelijk wast, voel je je meteen een stuk beter, schoner. Het is ook een beetje een gekte want het is ook geen waarheid, want als je op een bepaalde plek komt, hoef je niet bang te zijn van dat gaat straks bij mij plakken. Kijk energie plakt wel bij jou op dat moment, maar het gaat ook vanzelf weer weg. Het is een onbewuste angst, je bent constant bang besmeurd te worden, dus houd je jouw omgeving schoon. Het is net als met alcohol, snoepen of eetbuien een drang. Het is een drang en het is moeilijk om te ontwennen. Het enige wat je kunt doen is dat als je de drang weer krijgt niet aan toegeven en steeds opnieuw. . . ik bekijk het, ik voel het en ik laat het los. Ik doe het niet. Desnoods ga je even naar buiten, even een rondje lopen. Het is net als stoppen met roken, ik krijg nu die drang - pieken en dalen - en op de pieken moet je sterk zijn totdat de behoefte wat minder wordt. Het is net als een wee, het bouwt op tot een piek en het zakt weer weg. Het is op de piek dat de mens meestal weer begint met roken of drinken of wat dan ook. Je kunt het overwinnen, maar dat is heel hard werken. Wat dat betreft, je bent koppig genoeg. Dus hou je koppigheid en gooi die hier in de strijd. Meestal komen dit soort fobieën, deze drang, voort uit seksueel misbruik, bang om besmeurd te raken. Bekijk het, voel het en laat het los.

Karin: Ik heb last van eetbuien.

Isaak: Ja, rondom de menstruatie. Tja, daar kan je niks aan doen. Maar die drang hoef je niet per se te onderdrukken. Het is een hormonale kwestie, het is niet zo dat je jezelf iedere dag vol zit te proppen. Wij hebben niet het gevoel dat je dit los moet laten, het hoort erbij.

Karin: Soms laat ik mij meeslepen. Dan zit ik zomaar negatief mee te praten over iemand terwijl ik tegelijkertijd denk, je moet zo iemand toch in zijn waarde laten, maar ik laat me toch meesleuren. Dan praat ik een beetje mee en dat voelt rot.

Isaak: Ja, dat is toch een slechte eigenschap, dat doet haast iedereen. Het is voor de fysieke mens moeilijk om standvastig te zijn. Wil eigenlijk iedereen

in zijn waarde laten, dus ook de spreker en daarom gaan ze er een beetje in mee, gaan ze een beetje op de gulden middenweg zitten. Maar het is gemakkelijk los te laten, vanaf morgen praat je met niemand meer mee. Bekijk het, voel het en laat het los.

Thea: Ik ben zo onzeker.

Isaak: Heel negatieve eigenschap. Er is ook geen reden voor want als wij naar de reden zoeken, zoeken we gewoon naar een lege plek. De onzekerheid komt voort uit een lege plek. Ik ga wat zoeken maar ik weet niet wat ik ga zoeken, dus jij gaat eigenlijk overal onzeker over zijn. Die moet je echt loslaten. Bekijk het, voel het en laat het los.

Thea: Ik heb een negatief zelfbeeld.

Isaak: Ik kan alleen maar zeggen, bekijk het. ...Steeds weer opnieuw bekijken, voelen en loslaten. Steeds opnieuw toepassen, je moet eraan werken.

Thea: Ik heb zoveel negatieve gedachten.

Isaak: Loslaten keer op keer.

Thea: Ik heb last van angsten. Ik zit niet lekker in mijn vel en dan moet ik bijvoorbeeld naar een verjaardag en dan kan ik de hele dag bezig zijn met negatieve gedachten, er negatief mee bezig zijn en dan ben ik angstig en niet op mijn gemak op die verjaardag.

Isaak: Het is zo belangrijk nooit voorbarig te zijn. Je bent heel vaak voorbarig. Je moet dingen kunnen laten en maar zien hoe dingen lopen, kijken wat er komt, want op deze manier beperk je jezelf enorm. Als je voorbarig bent leg je jezelf een beperking op. Oordeel nooit vooraf. Als je vandaag een telefoontje krijgt, word je ook verrast, ga je er ook meteen inzitten. Als je vooraf denkt: o, o, o, straks gaat iemand me bellen, dan begin je bij het idee al te hyperventileren, dan ben je eigenlijk van te voren al een scenario aan het bedenken, je wacht niet af hoe de dingen zullen verlopen. Daar zullen jullie allemaal aan moeten gaan werken. Dat moeten jullie echt dagelijks gaan doen, echt afleren. Ik hoef niet te oordelen, laat maar gaan, ik

zie wel wat ervan komt. Het leven is één grote verrassing! Je kunt niet in je levensboek kijken, je kunt niet even je draaiboek erop naslaan en het blijft een verrassing dus je kunt nooit een scenario maken. Bekijk het, voel het en laat het los.

Thea: Ik blijf maar piekeren.

Isaak: Bekijk het, voel het en laat het los.

Thea: Twijfelen, twijfelen, twijfelen.

Isaak: Wat je opnoemt is eigenlijk allemaal familie van elkaar hè? Twijfel, onzekerheid, weinig vertrouwen. Opnieuw bekijken, voelen en loslaten.

Thea: Ik kan niet goed opkomen voor mezelf.

Isaak: Je komt toch wel goed op voor jezelf, je kunt toch nee zeggen?

Thea: Ja, ik kan wel steeds beter nee zeggen, dan krijg ik daar een reactie op en naar aanleiding daarvan ga ik weer twijfelen blijf ik vaak lang met die gedachten rondlopen.

Isaak: Ja, dat is wat de fysieke mens vaak doet. Die loopt de dag door en verzamelt en verzamelt en verzamelt, stopt alles in een rugzakje en aan het eind van de dag gaan we die nog eens openmaken om alles wat daarin zit nog eens opnieuw te bekijken. Zeer vermoeiend, laat het los.

Thea: Ik ben gauw jaloers. Niet op hebbedingen, maar wel op mijn man. In die zin dat ik bang ben dat hij mij niet meer ziet zitten, mij beu is, bang dat ik hem kwijtraak.

Isaak: Dat komt toch door je zelfbeeld. Als jij een negatief zelfbeeld hebt, hoe kan je man dan een positief beeld hebben over jou? Dat is jouw gedachtegang. Kijk als jij niet vindt dat je geweldig bent, kun je ook niet begrijpen dat hij je geweldig vindt. Op het moment dat je denkt, ik sta hier, ik weet wat ik ben en ik weet waarom mijn partner bij me is, op dat moment vervalt de jaloezie, die is weg. Bekijk het. . .

Thea: Boosheid en verdriet inslikken.

Isaak: Het zwijgen opleggen op datgene wat je op dat moment voelt. Je slikt en slikt maar tot op een gegeven moment de bom barst en dan krijgt die laatste persoon de volle laag, want die persoon krijgt ook datgene wat je van die vorige keren heb bewaard op zijn bordje. Zodat deze persoon denkt: ‘ja, ho, wacht eens even, ik heb wel een ontploffinkje verdiend, maar niet die gigantische explosie!’. Dit mens is de druppel die de emmer doet overlopen en krijgt teveel op dat moment. Dus spreek, spreek, spreek! Bekijk het, voel het en laat het los.

Thea: In alle gevallen niet los kunnen laten.

Isaak: Is zo vermoeiend voor je. Je vervalt steeds in het oude patroon. Je werkt heel hard. Vergelijk het met willen vermageren. Je eet 10 dagen weinig en ineens huppakee, je eet weer als vanouds, al het werk voor niets geweest. Dus je moet altijd doorzetten, altijd volhouden, volhouden, volhouden, tot je er bent. Dat is net als dat je naar Portugal gaat rijden. Pffff, wat een eind en je bent in Spanje, nog 200 km te gaan en je stopt ermee, je gaat terug. Nee, doorzetten! Doorzetten tot het eind, altijd. Bekijk het...

Lisa: Ik kan mezelf niet goed uiten, bijvoorbeeld huilen in de groep.

Isaak: Kun je het niet of wil je het niet.

Lisa: In de groep wil ik het niet.

Isaak: Nou, dan houdt het toch op, wat kunnen wij meer doen dan. Wij kunnen niets voor je doen als je zegt, ik wil niet. God heeft je de vrije wil gegeven en als je die gebruikt en zegt: ik wil niet, dan kunnen wij je niet helpen, we kunnen dan niets voor je doen. Het is ook zeer tegenstrijdig, je schrijft deze eigenschap op en tegelijkertijd zeg je, ik wil me niet uiten in de groep.

Lisa: Ik wil er misschien wel van af.

Isaak: Nee, dat wil je niet want als je er van af zou willen dan zou je het kunnen, dan zou je zeggen ik wil wel huilen, ik wil wel boos worden en je

mag het zijn, maar je moet het wel willen. Je voelt die brok in je keel, maar je laat hem niet komen, je laat hem alleen maar groter worden. Op het moment dat jij zegt: ik geef er aan toe, dan ga je huilen. Iedereen kan lachen, iedereen kan ook huilen. Als jij niet wilt, dan gebeurt het niet.

Lisa: Toch wil ik er van af, aan één kant.

Isaak: Tegenstrijdig. Het zou zo'n overwinning zijn als jij hier gewoon in het midden van de groep je zou laten gaan. Het zou zo een grote overwinning zijn. En eigenlijk die norsheid, heb je echt niks aan, je bent veel mooier als je je zachtheid laat zien. Niemand wordt warm van een persoon waarvan het kapsel geweldig zit, make-up perfect tot in de puntjes en de kleding in de plooi. Pas als de zachtheid om de hoek komt en iemand aandoenlijk al zijn emoties laat zien, daar worden we wel warm van, pinken we een traantje mee weg. Lieve meid, het komt eigenlijk omdat je altijd tegen jezelf zegt, kom op, je gunt het jezelf niet en het zou zo'n overwinning en zo'n opluchting zijn. Wij voelen ons een beetje geamputeerd. Wat kunnen we jou nog meer aanreiken om door te laten dringen 'lieve schat, zorg goed voor jezelf'. De zorg die jij jezelf kan geven, is de zorg die jij wilt dat anderen aan jou geven. De verlangens die je hebt bij anderen moet je op jezelf toepassen. Als jij graag lief gevonden wilt worden, moet je jezelf lief vinden. Ik wil dat jij me koestert, me vasthoudt, houd jezelf vast. Ik wil dat zij me waardig vindt, vind jezelf eerst waardig. Dat doe jij niet. Jij slooft je uit voor iedereen maar niet voor jezelf. Je hebt het echter nog wel in je, je hebt het alleen heel lang niet gebruikt. Jezelf totaal weggecijferd voor anderen. Als jij wilt dat zij van je houdt, hou dan eerst van jezelf. Als jij wilt huilen, zeg dan tegen jezelf, ik huil. Jij onderdrukt alle emoties, blijdschap, verdriet. Jij gaat eerst al je emoties bekijken, dus je komt niet tot je ware zelf. Je keurt alles, het gaat eerst via je hoofd, het moet eerst door de keuring en dan geef je jezelf toestemming om die emotie te tonen of niet. Maar daar schiet je niets mee op! Je geeft niet toe aan emoties. Je bewaart het voor later en dan ga je huilen door een zielige film op te zetten en dan krijg je een soort huilen van medelijden.

Elise: Helpt dat huilen dan wel, lost het iets op?

Isaak: Nee, het helpt niet, spontaniteit is belangrijk. Stel dat jij nu blij bent en je zegt: ik bewaar het wel voor straks, ja, dan moet je het later gaan

opwekken. Emoties geven jou een signaal, emoties zijn er niet voor niets, het is een zintuig die je hebt, een impuls. Geef toe aan hetgeen komt en bekijk het, voel het en laat het los. Wij begrijpen dat er zich heus wel eens situaties voordoen dat je echt niet kunt toegeven aan je emotie, maar niet dagelijks! Wij kijken altijd naar het kind in jezelf, die geeft alles aan wat jij nodig hebt en die vindt het niet leuk dus is het verstandig het tot een absoluut minimum te beperken en vooral gewoon je emoties er spontaan uit te laten komen. Als je jouw emoties niet toont, daar kun je goed ziek van worden, maagzweer, hartaanval, noem maar op. Je hebt zelf de controle in handen, dus als je wilt kun je het ook. Bekijk het, voel het en laat het los.

Lisa: Mijn houding is fout.

Isaak: Dat is correctie hè, gewoon aandacht besteden aan je houding, dat kun je verhelpen, recht je schouders anders gaat het vastzitten. Het is niet zo verwonderlijk dat ze zo'n houding heeft. Ze gaat gebukt onder het leven, dan ga je ernaar staan. Voel je je goed, dan ga je meteen zelfverzekerd staan. Voel je je rot, gaan de schouders hangen. Wat je bent, straalt je uit.

Lisa: Mezelf te veel wegcijferen.

Isaak: Je mag behulpzaam zijn, maar het mag nooit voelen als een verplichting, het moet geen opoffering zijn. Loslaten.

Lisa: Ik kan niet goed boos worden op mijn ex-man.

Isaak: Ja en dat zou wel moeten. Wat zou dat heerlijk zijn, wat zou dat een grote opluchting zijn. Dat zou een groot geschenk aan jezelf zijn. En niet over nadenken, gewoon flink je mond opentrekken, gooi, gooi, gooi en huppakee de deur weer voor zijn neus dicht. Je hebt je leven weggegeven, niet weggegooid, maar wel weggegeven en dat drukt zo zwaar op je schouders. Gooi het eruit, wordt boos op hem. Je bent bang voor de gevolgen en daarom zwijgt je. Bang om met de gebakken peren te blijven zitten. Hoe vaak doet de fysieke mens dat niet, die is bang voor de gevolgen, dus hij zwijgt. Bang dat hij zegt, ik moet je niet meer. Bang dat hij boos wordt, terwijl hij al meer dan een jaar weg is, al meer dan een jaar bij een andere vrouw. Hij heeft haar gebroken. Zij kan niet boos op hem worden omdat ze bang is voor rancunes. Hij heeft alle controle over haar leven, hij

bepaalt letterlijk wat ze wel of wat ze niet mag, zelfs op afstand, hij bepaalt, het is altijd zo geweest. Op het moment dat ze zou zeggen NEE, dan vervalt alles van die afgelopen jaren, dat gaat weg en zou ze in één klap zelfstandig moeten worden. Je zegt eigenlijk twee dingen. Ik wil hem niet terug, dat is zeker, maar je wilt hem ook niet kwijt! En zo heeft hij nog steeds macht over je. Ze wil hem niet terug, maar ze is bang om hem kwijt te raken. Dus eigenlijk hou je nog van hem. Draai je om en begin opnieuw, je wacht, wij noemen dat martelen, je geselt jezelf. Je blijft in dat zelfde patroon zitten, je breekt er niet doorheen, je blijft in het verleden zitten en wacht. En waarop? Kijk niet naar beneden, naar de shit van de afgelopen jaren, kijk omhoog! Blijf niet in het verleden zitten, die film heb je al tientallen keren gezien, maar begin opnieuw. Op het moment dat wij zien dat er nog hoop is tussen twee mensen om de relatie te kunnen laten slagen, zullen wij dat zeggen. Op het moment dat het scenario draait, dan vinden wij dat jammer, zullen wij er misschien een traantje voor laten, maar dan moeten wij het los kunnen laten. Eigenlijk heb je op de pauze knop gedrukt, je staat in de wachtstand, in essentie gebeurt er niets. Hoe kan jij jezelf dit aandoen. Je bent zo een lief mens, waarom doe jij jezelf dit aan. Stop met hem te schrijven, stop met hem te praten, uitsluitend zakelijk. Ga verder! Kies voor jezelf, pak de draad op, maak je vrij, stap in het nu! Kom tot je kracht en ga!

Van dit krachtig relaas moesten we wel even bijkomen. Hier moesten we wel even diep van zuchten. U moet goed begrijpen dat de toewijding van de groep zeer groot is. Wij participeren in de discussie, wensen het beste voor elkaar vanuit ons hart, denken mee, sporen iemand aan ergens doorheen te breken. We kennen het verhaal van deze vrouw en wensen zo vurig dat zij dit ter harte neemt en er ook daadwerkelijk iets mee doet, zodat ze vrij is en verder kan op haar levenspad.

Isaak: Dat is wat wij jullie willen leren. Je bent mens, maar ook een spiritueel wezen. Loslaten is zo belangrijk. Mensen durven niet los te laten. Gewoon, dingen die je ongemakkelijk vindt. Vind je iets niet leuk, schuif het opzij. Wil je die emotie niet, laat het los. Mensen vergooien hun leven. Je legt dingen voor je die je zo weg kunt schuiven en opeens is het een groot ding geworden, het was eigenlijk helemaal niks, maar het is gegroeid voor je ogen. Mensen durven niet los te laten want als ze iets loslaten hebben ze een gat . . . en dan? Er komt nieuwe ruimte, die ruimte kan opnieuw ingevuld worden, er komt dus plaats voor iets nieuws. Nieuwe dingen brengen nieuwe

leerprocessen op gang waardoor je weer verder vooruitkomt. Afscheid is vooruitgang!

Anke: Ik heb de neiging me teveel te bemoeien. Eigenlijk besef ik net dat ik heel veel dingen als negatief zit op te schrijven die ik jaren geleden positief vond, maar de mensen om mij heen als negatief betitelden. En dat ben ik in de loop van de jaren ook zo gaan zien. Ik besef nu dat ik dat helemaal niet zo vind.

Isaak: Meteen een bewustwording gekregen, mooi. Deze was één daarvan? Houden dan. Jouw bemoeizucht is een goede bemoeizucht.

Anke: Ik ben soms te eerlijk, recht voor z'n raap. Mensen om mij heen zeggen dat ik me in moet houden, op mijn woorden moet passen.

Isaak: Je hebt een bepaalde spontaniteit in je, houden zo.

Anke: Ik wil anderen teveel naar de zin maken, ten koste van mezelf.

Isaak: Dat vinden wij wel een slechte eigenschap want je intuïtie zegt ho, tot hier en niet verder en dat negeer je. Je gaat dan wel over die grens, dat is niet goed. Bekijk het, voel het en laat het los.

Anke: Ik geef me niet gemakkelijk bloot, behalve bij mensen die ik goed ken.

Isaak: Is ook bescherming, hè? Hoef je niet weg te gooien.

Anke: Dat is waarschijnlijk de bedoeling van deze hele oefening. Op het moment dat je het zegt, opschrijft en leest dan denk je, is dat nou eigenlijk wel een slechte eigenschap.

Isaak: Dat is de bedoeling, die bewustwording krijgen.

Anke: Ik kan moeilijk nee zeggen. Ik kan wel nee zeggen, maar heb daarna wel een rottig gevoel.

Isaak: Dan bewaar je het nee en laat je het gevoel los. En weet, je bent hoe dan ook een goed mens, ook als je nee zegt. Denk daar ook even aan. Bekijk het, voel het en laat het los.

Anke: Op de een of andere manier trek ik mensen aan die al hun problemen aan mij willen vertellen.

Isaak: Ja, daar zou je dus eigenlijk ook nee tegen moeten kunnen zeggen.

Anke: Aan de ene kant voel ik mij wel vereerd dat ze me in vertrouwen nemen, aan de andere kant lig ik er 's nachts van wakker en ik heb niet altijd zin in de rotzooi van een ander, maar ik durf ze ook niet weg te sturen.

Isaak: Op het moment dat je naar huis gaat alles loslaten. Dan sta je open maar je belast jezelf er niet mee. Bekijk het, voel het en laat het los.

Anke: Ik ben slordig.

Isaak: Aard van het beestje.

Anke: Op mijn werk ben ik juist heel secuur, thuis slordig.

Isaak: Vind je het zelf vervelend? Nee, hou het dan.

Anke: Ik begin daar ook een beetje vervelend in te worden. Als iemand vindt dat mijn schoenen in de weg staan, zet ze dan aan de kant, ze staan mij niet in de weg.

Isaak: Jij bent zo, hou hem maar.

Isaak: Wij willen even een kring maken, voeten op de grond. Wat wij willen gaan doen is even alle impulsen loslaten die ons gaan vermoeien, even in- en uitademen. We hebben heel veel gehoord, daar kan de geest vermoeid van raken, laat het los. Ik bewaar alleen datgene wat ik wil bewaren, wat mij waardevol lijkt, waar ik wat aan heb en al het andere laat ik uit mijn fysieke lichaam wegstromen. Heb ik niet nodig. Ik ben blij met de bewustwordingen. Adem in, adem uit. Ik ben blij met mezelf. En adem in en adem uit. Ik ga een belofte aan mezelf doen, ik beloof om te veranderen, adem in en adem

uit. Al hetgeen wat ik wil, ga ik voor mezelf creëren. Ik wil een ander mens zijn in bepaalde aspecten en die aspecten ga ik aanpakken, adem in en adem uit. En ik ben niet bang voor het nieuwe, ik geniet van het nieuwe en ik verheug me op het nieuwe, adem in en adem uit. En weet dat ieder van jullie hier op Aarde is om te leren en je blijft leren tot je opnieuw weer bij ons komt. Je kunt alleen maar leren als je besluit te willen. Ik wil dit, adem in en adem uit.

Bedank jezelf voor de toewijding aan jezelf en de toewijding die je hebt gehad voor anderen. Laat het verleden het verleden, zeg tegen jezelf, het verleden laat ik los. Adem in en adem uit. En ik ga in het vandaag zijn. Adem in en adem uit. Bedankt.

De Goddelijke wereld is blij met nieuwsgierige mensen, nieuwsgierige mensen leren, die gaan vooruit. En natuurlijk zit ieder mens met vraagtekens. Vraagtekens over het leven, over het bestaan, persoonlijke vragen. Deze vragen konden wij nu knijpt in dit vragenuurkje.

Karin: Nu zijn we heel erg bezig met onszelf in deze lesavonden, groeien wij?

Isaak: Absoluut en dat weet je. Op een gegeven moment is dat gewoon eigen geworden, het voelt als een eigenschap. Eerst wordt het een gewenning, het ontwennen van een oud patroon en dan komt het nieuwe. We laten je eerst het oude plaatje zien en dat moet je loslaten en een andere manier van leven eigen gaan maken, tot het een eigenschap wordt. Je verandert jouw patroon van doen, dat is eigenlijk de bedoeling van deze lessen. Je wordt je bewuster van de patronen, het plaatje wat je al die jaren bij je hebt gedragen en wij proberen het op een positieve manier te veranderen. Dus ja, absoluut, de groei is er. En iedereen die hier al een tijdje de lesavonden volgt, is veranderd. Weet je wat het is, je merkt het haast niet, het gaat zo geleidelijk, het gaat zo ongemerkt door, tot het er gewoon is. Het is net als met pondjes aankomen. Opeens ben je er, net als met groot worden, het gaat geleidelijk, je merkt het niet. Zo is het ook met spirituele groei. Je groeit onbewust, tot je soms opeens het bewust wordt, hé, ik ben gegroeid. Stel je had eerst moeite met blijdschap en nu ervaar je blijdschap. Of eerst had je geen rust en nu komen er momenten van rust in je leven. Dus je verandert.

Het is ook niet verstandig grote stappen tegelijk te doen, want dan krijg je een shockeffect. Het gaat gewoon geleidelijk. Heel vaak als wij groeien, dus

iets gaan veranderen, dan gaat het onbewuste het tegenhouden, dan krijg je een soort shockeffect, daarom doen we het graag voorzichtig. Wat wij doen om jou aan onze zijde te krijgen is jouw vertrouwen winnen. Dat doen we met bewijzen en dat doen we met liefde. Wij winnen jouw vertrouwen en langzaam kom je naar onze zijde en wij veranderen je op een heel positieve manier. Want wij kunnen niet zonder jouw medewerking want als jij nee roept, kunnen we ook niets doen en zouden we ook niets doen.

Wouter: Ik praat als een kip zonder kop, net een ongeleid projectiel, er zit geen richting in. Wat moet ik ermee?

Isaak: Dat heeft te maken met onrust, je bent onrustig. Net moest je een opdracht uitvoeren en uitleggen wat 'zijn' inhoudt. Jij weet het heel goed in je hoofd, maar uitvoeren is een tweede. Op het moment dat jij tijd voor jezelf moet gaan nemen word je heel onrustig, je hebt moeite met zijn, je hebt moeite met het bestaan. Jij hebt moeite met het bestaan, daarom zoek je vermaak. Je hebt vermaak nodig om beter te kunnen zijn. Je bent heel erg zoekende, even hier, even daar, even dit, even dat, je bent onrustig. Je hebt moeite om mee te gaan met de dag, vandaag ben ik, ik geniet van hetgeen ik zie, van de natuur, van de mensen, dat is goed. Je hebt ook altijd tijd tekort, heeft daar ook mee te maken. Op het moment dat je naar ons toe bent gekomen om te leren, heb je een besluit genomen. En als je een besluit hebt genomen dan begint het proces eigenlijk meteen. En als je geen besluit neemt, gebeurt er niets. Daarom zeggen wij keer op keer tegen iedere fysieke persoon, vraag! Vraag! Ga er thuis even voor zitten, maak desnoods een lijstje, wijs het lijstje omhoog en zeg, ik heb een verlanglijstje, ik vraag. Dus wees niet voorzichtig met vragen.

Jouw doel is zijn. Geen extern vermaak, maar zijn, genieten van je gezin, genieten van jezelf, genieten van al datgene wat ik krijg. De rest is extra, dat is toevoeging. Als jij in evenwicht bent met jezelf, dan vind je het heerlijk om met deze personen in contact te zijn en dan vind jij de tijd onbelangrijk. Bij jou is het vaak zo dat als je in contact bent, vind je het leuk, begint het op te bouwen, neemt het weer af en dan is het klaar. Dan komt die onrust en dan is het niet meer leuk. Dus op het moment dat je het niet meer leuk vindt, ga naar huis, ga even naar jezelf toe, keer naar binnen en zeg 'waarom vind ik het nu niet meer leuk'. Omdat je op dat moment het gevoel had, het is klaar, ik heb hier niets meer te zoeken, ik verdoe mijn tijd, dat mag je wel

erkennen. Als je denkt klaar is klaar, laat los, maar dan ook even weer tot rust komen, zoek niet naar een volgend doel.

Wouter: Maar ik heb moeite met verplichting, zo laat thuiskomen en zo.

Isaak: Afspraak is belangrijk, hou je aan je afspraken. Als jij geen afspraken nakomt weten de andere mensen niet wat ze aan je hebben. Als jij tegen mij zegt ik ben vandaag zo laat bij je en je komt niet, dan is de tijd, het verschil van zo laat totdat jij daadwerkelijk komt, oneindig lang. Dus wees gewoon meegaand, ik heb die afspraak gemaakt.

Lieve Elise, nou heb jij een hele lijst met vragen.

Elise: Ja, ik heb een hele lijst, maar ik wil ook anderen een kans gunnen.

Isaak: Laat me je één ding vertellen, wees hebberig. Waarom? Dan ga jij jezelf op de derde rang zetten, wat jij dus altijd al doet, we willen jou graag op de voorgrond hebben, we willen graag dat je initiatief neemt voor je eigen welzijn. Ik wil gelukkig zijn dus ik zorg voor mijn geluk. Nou, daar ben je mee bezig. Ik ben nieuwsgierig, dus ik ga van alles halen om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen. Stel dat je nu bij de bakker bent en je zegt, ga maar voor, ga maar voor, ga maar voor, dan kom je daar uiteindelijk en 'O, het is op, het is klaar, wat moet ik nou'. Dus niet iedereen voorlaten, eerst jij en dan de rest. Belangrijk.

Elise: Het is ook een stukje beleefdheid. Ik heb omdat ik dit boek schrijf meer gelegenheid tot het stellen van vragen in de interviews, dus wil ik anderen ook gelegenheid geven.

Isaak: Ja, en in die tussentijd van beleefdheid, zit jij in de zenuwen, dus eigenlijk wil jij voor, dus erken dat gevoel.

Elise (lachend): Oké, oké, oké. Wat gebeurt er eigenlijk als wij doodgaan?

Isaak: Je komt zelf tot aan de poort, maar verder gaat alles onder begeleiding. Op het moment dat mensen overgaan krijgen ze eerst een periode van rust, van herstellen, van tot zichzelf komen. Daarna pak jij je levensboek en ga je bekijken hoe je het er het laatste leven vanaf hebt gebracht. Dan volgt in bijna alle gevallen een periode van berouw, had ik maar. . . , was ik maar. . . ,

maar ook de positieve kanten worden belicht. Dan ga je door en ga je een blijde periode tegemoet, de reünie met alle familie, vrienden of bekenden die je al zijn voorgedaan. Pas als de groep waarmee je op Aarde hebt geleefd - kinderen, maar ook andere familieleden en bekenden - weer compleet boven is ga je de boeken weer naast elkaar leggen. Want vaak zijn die personen waar je op Aarde mee leeft, degene waar je karma mee hebt en waarvoor je de afspraak hebt gemaakt die in te lossen, positief of negatief. Als je bijvoorbeeld in dit leven iets heel goeds hebt gedaan voor een ander, dan wordt dit zeker in één van de volgende levens door de ander ingelost, dan wordt er iets voor je teruggedaan door deze persoon. Dat is een Kosmische Wet, wat je bent, straal je uit en komt naar je terug, positief of negatief. Nog een voorbeeld. Het zwaarste karma dat je kunt opbouwen in je leven is moord. Iemand van zijn leven en dus van zijn eigen vrije wil beroven is het ergste wat je iemand aan kunt doen. Dan kan het best zijn dat de moordenaar het volgend leven een prima, een zeer gelukkig leven leidt. Maar het leven daarop zal extra moeilijk en extra zwaar belast zijn. Dit om het zo zwaar mogelijk te maken voor de moordenaar, eerst een prachtig mooi leven, gevolgd door een rotleven, het verschil is dan des te schrijnender.

Romy: Gaat u nog terug naar Aarde?

Isaak: Nee, ik ben klaar op Aarde.

Elise: Reïncarneren wij altijd naar planeet Aarde?

Isaak: Ja, er is wel ander leven op de planeten in de kosmos, maar wij reïncarneren altijd naar Aarde. Jullie uit de Westerse wereld zullen ook niet reïncarneren in bijvoorbeeld Afrika, dat hebben jullie gehad.

Elise: We hebben het al eerder gehad over levensbeëindiging, de stekker eruit trekken. Hoe zit het met euthanasie. Zeker in Nederland is het toegestaan bij de wet, bij uitzichtloos en ondragelijk lijden.

Isaak: Dat is de vrije wil. Euthanasie is vrije wil. Op dat moment besluit je eigenhandig een einde te maken aan jouw lijdensweg.

Elise: Wordt het dan ook gezien als zelfmoord?

Isaak: Nee, het wordt gezien als vrije wil. Het is een einde maken aan de situatie die op dat moment oneindig lijkt. Wij hebben regels hier, maar we hebben ook regels tussen de regels. Op het moment dat wij zien dat de persoon zodanig ver heen is, kunnen wij daar wel begrip voor tonen. Op dat moment hoef je dat stukje niet meer over te doen, je bent vrij van schuld. Bij zelfmoord ben je niet vrij van schuld, dan krijg je een last, een oneindige last. Je hebt dus mensen belast om je heen en je hebt jezelf belast, dat is karma. Op het moment dat je middels euthanasie een eind aan je leven maakt is het geen karma. Omdat de mensen om je heen weten eigenlijk vooraf wat de bedoelingen zijn, ze zijn eigenlijk al voorbereid. Als je zelfmoord pleegt dan belast je de mensen omdat meestal wordt dit gedaan zonder medewerking of medeweten van anderen. Mensen komen dus voor verrassingen te staan en worden belast. Dus wij zijn absoluut tegen zelfmoord, dat is absoluut de grootste misdaad, het is hetzelfde als dat je een moord zou plegen aan derden. We weten ook dat de medische zorg in jullie maatschappij zodanig is dat euthanasie niet zomaar wordt uitgevoerd.

Wouter: Maar stel dat je geestelijk zo in de knoop zit, zoals Julio ik denk dat hij zo een pijn had, dat hij het niet meer aankon, spreek je dan nog van zelfmoord.

Isaak: Absoluut. Ieder persoon die zich fysiek vermoordt doet dat, omdat hij niet in welzijn is, anders doen ze het niet. Op dat moment komt voor hen de situatie over als uitzichtloos. Deze persoon, ja, hij heeft zichzelf vermoord, zo zien we dat toch. In zijn hele levensloop heeft hij zichzelf eigenlijk stukje bij stukje vermoord, omdat hij het leven te zwaar vond. Dus ieder misbruik, drugs, alcohol, seks, alles wat je extra nodig hebt om wat fijner te zijn is een misbruik, is een manier om tegen het bestaan te vechten. Je bent bang voor het bestaan en daarom doe je dat, je hebt moeite met het bestaan. Wij zeggen. . . los het op! Ga naar binnen toe, waarom heb ik moeite met het bestaan. Heb jij het externe nodig om jezelf te vermaken of kan je op een andere manier jezelf in het reine brengen. Niemand is een uitzondering voor ons, iedereen is gelijk. Als jij het bestaan kan aanvaarden, kan hij of zij het ook. Behalve als je geestelijk zodanig in de knoop zit, dat je medicatie nodig hebt, uiteraard had hij dat ook genomen. Zijn leven was één grote chaos en hij heeft er niet aan gewerkt, hij is gewoon doorgegaan met overleven en niet met leven.

Elise: Maar blijft het ook niet gewoon bestaan na het overgaan?

Isaak: Absoluut, absoluut.

Elise: Dan word je toch wederom met dezelfde problemen geconfronteerd, je blijft toch doorworstelen?

Isaak: Precies, op het moment dat je in die toestand overgaat, dus in die geestelijke vorm, dan ben je hier bij ons net zo chaotisch. Je verlaat je fysieke lichaam, maar je verlaat je gevoel niet! Zoals wij altijd op de lessen aangeven, je bent het gevoel, niet het voertuig. Stel dat jij de auto buiten hebt, ben jij die auto? Nee, jij gebruikt die auto om jezelf te verplaatsen. Dus als jij buiten die auto bent, besta je nog net zo. Zo moet je het zien. Hier in de sferen moeten we dus die mensen genezen. We kunnen zeggen, het is makkelijker bij jullie door te dringen dan door te dringen bij deze personen in deze geestelijke vorm. Want wij moeten ons verbinden met zijn gevoel, maar als hij zodanig is afgestompt van zijn gevoel, hoe kunnen wij ons verbinden? Hij krijgt het inzicht niet en hij leeft nog steeds met de aardse sfeer om zich heen, want al het genot is aards, het genot was niet geestelijk, zijn geestelijkheid kwam niet tot zijn voeding.

Ronald: Hij heeft wel veel schilderijen gemaakt.

Isaak: Ja, wij zien chaos in zijn schilderijen, al die kleuren door elkaar heen, hier een dot, daar een dot. Maar door het feit dat hij een bekendheid bij zich draagt zijn deze schilderijen waardevol. Deze schilderijen zouden minder waardevol zijn als hij deze bekendheid niet had. En dat is werkelijk zo. Ga naar de mensen toe en laat de mensen met kleuren werken. En hoe meer je oefent, hoe meer er plaatjes of accentueringen uit die kleuren komen. Wij vinden dit geen mooie plaatjes want wij zien chaos in deze energie. Wij zien chaos in die energie, want alles is energie en wat je bent straal je uit. Hoe kun je dan ineens zoveel spiritualiteit uitstralen als je er op dat moment zo ver van bent verwijderd? Wij hopen dat jullie deze kunnen aanvaarden.

Elise: Ik heb hier nog een vraag aan vastgekoppeld, want het is toch ingrijpen in de natuur en dat doet de mens zoveel. Dan denk ik bijvoorbeeld aan alle vruchtbaarheidstechnieken zoals Ivf, maar ook abortus en genetische

manipulatie. Is dat nou niet ingaan tegen de wil van God? Ik bedoel God heeft toch de natuur geschapen.

Isaak: Nee, als het werkelijk zo zou zijn, zou het niet bestaan. We zullen je vertellen, wij zijn zo blij met deze moderne technieken, net zoals Ivf, omdat het kind kiest jou uit. Maar stel dat jouw voertuig het niet voldoende doet, dan zijn we zo blij dat de medische wereld zodanig gevorderd is, om deze reïncarnatie toch te laten plaatsvinden. Dus het kind kiest jou uit en jij kunt het niet baren, dan zijn wij heel blij met deze technieken. En trouwens, iedere techniek die jullie bezitten, bezitten jullie dankzij ons.

Karin: Hoe zit het dan met abortus?

Isaak: Abortus is moord. Weet je wanneer de reïncarnatie plaatsvindt? Tijdens de bevruchting. Tijdens het samenkomen is er eigenlijk al een ziel, het leeft al. Als het niet zou leven, zou het niet kunnen groeien. Het is werkelijk zo.

Wouter: En als de moeder in gevaar komt?

Isaak: Ja, zoals al eerder gezegd, we hebben wetten en tussen die wetten hebben wij nog meer wetten. Maar wij weten dat in de algemene wet als je abortus plaats laat vinden, is het moord, omdat jij gebruikt je vrije wil om iets te beëindigen. Stel dat je deze niet zou gebruiken, krijg je een prachtig kind. Stel je bent zwanger en jij wordt op dat moment zelf gebroken, ja, dan kunnen wij deze ingreep begrijpen, maar we weten dat daar ook weer karma in kan zitten. Dus niet alles is zo gemakkelijk uit te leggen, omdat er wetten tussen de wetten zijn.

Els: Waarom overlijden er soms kinderen.

Isaak: Is geen fout, is geen fout. Je moet het eigenlijk zien als een klein voertuig, het kind stapt uit het voertuigje, maar het was er wel een. Wij weten zeker dat ieder overlijden, gewoon op een natuurlijke basis, hoort te zijn. Moeilijk te begrijpen, maar het hoort zo te zijn. Het kan heel veel oorzaken hebben. Het kan zijn dat je er zelf voor hebt gekozen om kort op Aarde te zijn. Een miskraam kan zijn dat die ziel heel even die heerlijkheid in de buik wil voelen. Misschien wil je in de sferen opgroeien en niet op Aarde?

Misschien kun je de Aardse energieën niet aan en je kiest ervoor om in de sferen op te groeien want als je overlijdt zo klein, dan word je gedragen naar de andere kant en daar groei je op tussen andere kinderen. Dus jij leeft verder daar en groeit daar tot een volwaardig mens. Veel gaan er door naar de volwassen sferen op 12 jarige leeftijd, maar sommigen hebben iets langer nodig, zijn nog jong van binnen en hebben nog die speelruimte nodig. En de sfeer waar je op terechtkomt is altijd de sfeer waar je jezelf thuis voelt. Dus weet je dat je een goed mens bent, maak je geen zorgen, je zult goed terechtkomen, dan kom je in die heerlijkheid terecht. Voel je jezelf niet zo wel, dan zorg dat je jezelf wel gaat voelen.

Wouter: Maar stel nou dat je als moeder al vier of vijf kinderen hebt en je kunt het al ternauwernood aan en de zesde dient zich aan en de moeder komt in een dusdanige psychische nood dat ze abortus laat plegen.

Isaak: Nou ja, tegenwoordig, al zoveel jaren lang bestaan er middelen om je te behoeden voor zwangerschap. Maar begrijp ons goed, al heb je tien abortussen laten plegen, wij houden nog net zoveel van je. Wij zullen je niet veroordelen, maar jij gaat jezelf veroordelen. En vaak doe je dat hier op Aarde al, het is een soort proces van verwijt, dat je denkt wat heb ik gedaan, ik weet niet zo goed of dit het juiste was. Wij zeggen, en jullie vragen nu naar onze wetten, dit is de wet van oorzaak en gevolg. Je hebt 'het' gedaan, draag het gevolg ervan en weet dat er overal altijd weer een oplossing voor is. En heel veel mensen wilden een abortus doen, hebben het niet gedaan en achteraf zijn ze heel blij dat ze het niet hebben gedaan. Omdat zij zien het volwaardige kind dat zij opeens krijgen. Vergeet niet, het kind heeft jou uitgekozen. Dus als jij bent uitgekozen, weet het kind dat jij zijn beste leermeester bent. Op dat moment kan hij bij jou leren wat hij eigenlijk wilde leren. Dus jij bent uniek voor dat kind op dat moment. We hebben het niet over goed of slecht, we hebben het over, ik wil bij jou leren.

Elise: Toch snap ik niet dat er zoveel mensen zijn die het zo moeilijk hebben met hun ouders.

Isaak: Dat was juist de leerschool. De meeste mensen hebben moeite met hun ouders, maar dat was juist de leerschool. Als het je zo gemakkelijk af zou gaan, wat heb je dan te leren, ja, misschien ontvangen. Ja, voor één ouder, dat je ontvangt en dat je teruggeeft, dus dan ben jij een geschenk voor die

ouder. Als je dus die fantastische wisselwerking hebt, het kind heeft jou gekozen en geeft jou positieve karma, dan ben je een geschenk. Het is zo ingewikkeld allemaal, hè? Een voorbeeld. Je gaat naar school. Ga je naar de kleuterschool? Zou je nu kiezen voor de kleuterschool? Nee, je zoekt het wat hoger op, je zoekt het niveau dat je denkt, het lijkt me wel moeilijk, maar dit kan ik net aan. Hetzelfde met je ouders. Je kiest je ouders uit, dit lijkt me moeilijk maar ik kan het net aan. Je krijgt nooit meer dan je aankan, niet meer dan je kunt dragen. En stel dat een ouder je berooft van het leven, dan weten we ook weer dat er dan een bepaalde levenslijn inzit. Het kan ook karma zijn. Het is zo ingewikkeld allemaal.

Elise: Je kiest zelf voor je ouders, hoe zit het met verdere familie, broers, zussen, ooms, tantes. Hoe belangrijk zijn die in het aardse leven.

Isaak: Het is zeker belangrijk, maar hoe verder, hoe minder belangrijk. Hoe verder de lijnen lopen, hoe verder ook van je af. Vergelijk het met een steen in het water gooien. Jij bent de steen en de eerste kring zit dicht bij jouw aura, hoe verder, hoe minder dicht het op jouw aura gaat staan. Vaak is de generatie er achter heel belangrijk. De opa's en oma's zijn vaak heel belangrijk. Heel vaak is het ook zo dat juist jij op één van die opa's of oma's lijkt. Ook zie je mensen die eigenlijk meer van hun kleinkinderen houden dan van hun eigen kinderen, dat komt omdat je op dat moment niet in de zorgen zit maar in de onvoorwaardelijke liefde. Je hoeft niet te denken O, o, o, o, o, je hoeft je geen zorgen te maken. Want vergeet niet dat ouders veelal een belasting van angst meedragen, doe ik het wel goed, wordt dit wel een volwaardig kind, kunnen wij dat wel dragen. Maar als opa of oma zijnde, dat is puur geven, hè? Ik geef, ik hoef niets terug, alleen maar liefde. Dus de liefdesenergie kan dan beter stromen. Daarom is het ook heel zwaar om een jonge moeder te zijn, dat is heel moeilijk, want een kind draagt een kind. Hoe ouder je wordt, hoe beter je in evenwicht bent, hoe opener je gaat staan. Opa's en oma's, die dragen alleen hun bestaan uit, die stralen veelal een rust uit van 'Ik besta'. Kinderen voelen dit aan en voelen zich daar prettig bij. Zij worden erdoor aangetrokken als bijen op de honing.

Karin: Ik heb bij mijn geboorte zuurstoftekort gehad, is dat ook eigen keus?

Isaak: Bij iedereen ligt dat anders, maar bij jou was het eigen keus. Bij een zuurstofgebrek bij de geboorte, sterven hersencellen af en voor jou maakte

dit jouw leven dragelijker. Je leven was al moeilijk genoeg zo, laat staan als je nog meer hersencapaciteit had gehad. Eigen keus geweest.

Isaak tegen (zeer jonge) cursist: Jij mag ook vragen stellen, iets algemeen, iets over het leven, over het bestaan, jezelf.

Jonge cursist: Ik heb geen vragen.

Isaak: Waarom heb je geen vragen.

Jonge cursist: Weet ik niet.

Isaak: En waarom weet je het niet.

Jonge cursist: Misschien ben ik niet slim genoeg.

Isaak: Slim zat, je hebt genoeg hersencapaciteiten. Waarom? Omdat je niet op onderzoek uitgaat. Je onderzoekt eigenlijk niets en laat eigenlijk alles aan je voorbijgaan. Stel dat jij nu hier goud voorbij zou zien gaan. Dan zeg je 'Ga maar voorbij'?

Jonge cursist: Nee hoor, ik pak het wel.

Isaak: Waarom?

Jonge cursist: Omdat ik geld goed kan gebruiken.

Isaak: Dit kan je ook goed gebruiken.

Weten als fysiek persoon, hoe klein je ook nog bent, hoe je in elkaar steekt en onderzoek maakt van wie ben ik eigenlijk, zou je echt goed doen. Je zou leren om meer open te kunnen gaan staan voor jezelf, voor je emoties, voor je gevoel en je bestaan zelf. En dat je ook zou kunnen gaan genieten van het bestaan zelf. Kijk, je hebt een grote karmalast bij je en dat is het bestaan. Vanaf de geboorte van je bestaan werd je in het leven geboren in een situatie die dus op dat moment niet welvarend genoeg was, in beide zinnen daarvan. Dus het eerste stukje van jouw levensfase was geen gemakkelijk stukje, niet voor jou, niet voor jouw ouders. Maar de belasting komt daar niet uit voort, het komt van voor je geboorte. De geboorte was eigenlijk de oplossing voor

jou om vrij te kunnen zijn van het verleden. Jij wilde ook niet geboren worden, dus je hebt jezelf verzet tegen je geboorte en je moeder kan het bevestigen in de zin van dat je dus echt niet wilde. Dus de eerste fase van je leven heb je alleen maar doorgebracht met vechten, vechten tegen het leven. Veel huilen, verdriet en boosheid, heel veel boosheid die je bij je droeg, die echt geen oorzaak had, gewoon een gevoel dat bij je was. En opeens ben je opgehouden te vechten en ben je gaan bewaren, je hebt al je emoties bewaard en dat doe je nog steeds. Dus als jij moet gaan spreken, denk je, mwah, waarom zou ik gaan spreken, ik bewaar het liever en dan los ik het introvert even op. Maar wij zullen je één ding vertellen, dit is niet de bedoeling van je bestaan. De bedoeling was eigenlijk hier uitkomen, uit het vorige leven. Het is je nog nooit verteld, maar je hebt een heel zwaar vorig leven gehad, je bent vermoord. Daarom ben je bang voor de dood. Daarom ben je bang voor het bestaan zelf. En daarom ben je voorzichtig met geven en nemen. En onze vraag aan jou is of je deze vicieuze cirkel zou willen doorbreken en eigenlijk meer zou willen genieten van jouw leven. Je hebt heel veel capaciteiten in je, onderdruk het niet. Deel uit en ontvang. Durf te geven, durf naar iemand toe te lopen, hem of haar aan te kijken en zeggen, ik vind jou geweldig. Durf je liefde te tonen aan je moeder, je stiefvader en aan je broers en zus.

Het is zo belangrijk voor dit kind om te leren te aanvaarden. Zijn hele jeugd heeft hij die strijd, die innerlijke strijd met zijn eigen zelf. Hij heeft moeite met emoties, uiten van emoties, genieten van, hij leeft steeds weer op het randje van niet willen en wel willen. Hij is heel introvert, hij pot alles op, hij is liever alleen dan samen. Wat wij het kind willen vertellen is dat hij het tegenovergestelde moet gaan doen. Al datgene wat hij nu is te doorbreken om juist wel te uiten, juist wel te zijn. Dat is zijn karma, zijn levensloop.

Elise: Wat gebeurt er als we gaan slapen, als we dromen?

Isaak: Tja, het is een ander level, een andere energie, dus je stijgt, je verlaat eigenlijk lichtelijk je fysieke lichaam en je gaat dus in de fantasie wereld. Dromen kunnen fantasie zijn of je gaat verder dan dat en je gaat naar de werkelijkheid. Dus je begeeft je in je onderbewustzijn, je onderbewustzijn praat tot je. Het kan nog verder gaan, dat je open gaat staan en dat de andere kant gaat communiceren met jou. Beelden laten geven of informatie geven in jouw dromen, dat je waarnemingen krijgt of dat je jouw oma hoort of

iemand die je lief is. Dat je een lijn krijgt naar de andere kant en dat je op die manier informatie van ons krijgt, dat kan. Het hangt van jouw sensitiviteit af, sta je open of ben je dicht. Heel vaak weten mensen hun dromen, vaak ook beleeft men hem in het onderbewustzijn. Mensen die vaak niet weten wat ze dromen zijn bang voor de werkelijkheid, bang voor het bestaan. Want een droom vertelt jou meestal wat er is. Het onderbewustzijn komt omhoog. Stel dat je altijd droomt dat je vliegt, betekent dat je graag wilt vluchten. Ik wil weg, ik wil weg.

Elise: Ik heb in het verleden wel vaak terugkerende dromen gehad tot vijf, zes soms wel zeven keer aan toe.

Isaak: Ja, heel vaak verwerken we ook dingen in de droom. Je bent dan in die half wakker toestand, je droomt niet echt, je slaapt ook niet echt. Je bent heel gevoelig op dat moment, want je bent heel wakker, betekent, je mag het bewust horen, bewust meemaken. Je bewustzijn en onderbewustzijn zijn op dat moment heel dicht bij elkaar. Slaapwandelen is geen verklaarbaar iets van ons.

Ria: Op welke sfeer zit Isaak?

Isaak: Deze vraag wordt zo vaak gesteld en daar geven wij geen antwoord op. Want dan zou je verschillen krijgen, dus wij laten het in het midden. Wij bewijzen ons met woorden en daden. En de mens mag zelf bepalen of hij er wat aan heeft of niet. Wij werken alleen met de hoge sferen.

Ria: Het is ook een wisselwerking tussen Isaak en het medium.

Isaak: Het medium is een doorgeefluik, het medium staat open maar het medium heeft geen handvat of geen macht om iets te doen als wij dat niet willen. Dus het medium helpt ons niet in de zin van zij stuurt, maar het medium is maar één ding en dat is medium en dat is de mens die wij kunnen gebruiken. Vergeet echter niet, de gevoeligheid van een medium is voor ons wel heel belangrijk, hoe hoger het medium komt, hoe makkelijker het voor ons is. Waarom? Het trillingsgehalte stijgt, zij passeert alle negatieve sferen, deze is zij allang gepasseerd en zij tapt alleen maar van hoger en nog hoger. Het medium is afgestemd op mijn sfeer. Maar we hebben wel haar energie nodig, haar fluïde. Op het moment dat haar trillingsgehalte daalt, moeten wij

haar nog meer optillen en het is net als met elastiek, hoe meer we optillen, hoe dunner de snaar. Hoe moeilijker het is om te luisteren, om te horen, om waar te nemen. Hoe dichter zij bij ons staat, hoe duidelijker het wordt. Klanken worden duidelijker, er komt meer kracht in.

Ilse: En hoe gaat het dan als ik overga en een dierbare zit op een ander level?

Isaak: Die van boven mag naar beneden, die van beneden mag niet omhoog. Dus als je op de derde sfeer zit mag je bezoeken alle sferen die onder je zitten, eerste of tweede sfeer, behalve de lage sferen daar zou ik niet zo graag naar toe gaan. Andersom niet, want hij is niet afgestemd op jouw sfeer en kan dus die sfeer niet verdragen. Wil je dierbaren zien die boven je zitten kan je alleen de vraag uitzenden: 'Ik wil je zien', dan wordt dat opgevangen en dan kunnen zij jou gaan opzoeken.

Elise: Is het verplaatsen in de sferen net zo moeilijk als voor jullie dalen naar de Aarde?

Isaak: Tussen de sferen is het gemakkelijker dan dalen naar de Aarde. Op Aardse sfeer is het trillingsgehalte heel laag. Op het moment dat je daalt en je ziet de planeet Aarde, dan wordt de energie steeds compacter, dus je moet heel sterk zijn. Net alsof een shuttle terug komt, deze moet heel powerful zijn om hier doorheen te breken. Daarom brengen wij de mensen, dan kunnen ze niet verdwalen. Dus als je over bent dan is degene die boven je is krachtiger, deze daalt met jou samen. Want stel dat jij nog niet in de verlichting zit en je bent nog niet helemaal daar en je hangt nog in de Aardse sfeer. Er zijn gevallen van mensen die doodgaan maar niet doorgaan naar de sferen. Deze personen zijn nooit overgegaan, wel in het stervensproces, maar niet met de vrije wil, die blijven hangen. Die hoeven niets te doen om te dalen, die zijn er al. Op het moment dat wij een bijeenkomst hebben in wat voor vorm dan ook, dan selecteren wij de personen die aanwezig mogen zijn. De leermeesters maar ook leerlingen want ook hier heb je mensen die graag willen vorderen, dus die komen naar zo'n bijeenkomst om ook nog te leren. Wij brengen ze en wij sluiten de kring. Op het moment dat wij de kring sluiten kunnen er dus geen negatieve impulsen meer inkomen. Want als er een bijeenkomst georganiseerd wordt, dan kunnen zich daar dus andere energieën in willen gaan mengen. Daarom sluiten we de kring. Zodat we dus geen verkeerde informatie er tussendoor krijgen. Ze kunnen zich verbinden,

maar hoe hoger het medium komt, hoe moeilijker het voor hun wordt. Dus zorg altijd voor je geestelijk welzijn. Als jij wat voor werk dan ook doet in deze vorm, zorg dat je geestelijk wel bent. Want als je niet geestelijk wel bent en je krijgt impulsen, weet je dan van welke kant het komt? Nee. Je hoort datgene wat je hoort of voelt datgene wat je voelt en je denkt automatisch, het zal wel goed zijn. Eerst moet je trillingsgehalte stijgen, overstijg al die negatieve sferen, dus de Aardse sfeer, alles wat met de Aarde is overstijgen en verbind je alleen met de Goddelijke wereld. Dat is een fout van heel veel mediums, het geestelijk welzijn. Je trillingsgehalte is laag, je houdt jezelf niet rein en schoon en ieder goed medium weet dat hij moet mediteren en zich rein moet houden en zijn leven in evenwicht moet houden. Voeding is dan belangrijk, geestelijke voeding en lichamelijke voeding. Goed in evenwicht zijn. Nooit misbruik maken van welke drugs of drank of seks in welke vorm dan ook. Goed in evenwicht, is niet zo gemakkelijk.

Karin: Hoe zit dat op zo'n beurs, een paranormale beurs?

Isaak: Er zijn heel veel mensen die een bepaalde lijn hebben, maar zorg dat die lijn zo groot wordt dat het eigenlijk niet alleen maar lijn is maar gewoon een opening, ontwikkel je. Wij zijn ook blij als je voor ons werkt, maar we zijn ook zo verdrietig als je het verkeerd doet. Ontwikkel je, blij jezelf ontwikkelen. Als je het gevoel hebt en je weet 'ik heb een lijn', zorg dat het een open kanaal wordt, ontwikkel je, stijg, overstijg je menselijkheid en durf jezelf volledig over te geven. Als jij wat voor werkzaamheden ook doet in deze vorm, moet je geen gedachten hebben. Als je denkt, hoe weet je dan of wij denken voor jou of wanneer jij denkt, dus dan kan het door elkaar heen lopen. Dus je moet onvoorwaardelijk luisteren en wachten tot we klaar zijn en niet vooraf denken 'het verhaal gaat daar naartoe' en dan je eigen invulling er aan geven. Waar zitten ze? Op de goede lijn? En op een gegeven moment zien we aan de reactie van de mensen, dat hun eigen denken gaat overheersen en dan gaan ze de verkeerde weg op. En dan staan we zo machteloos. En dan kunnen we maar één ding zeggen 'Wij trekken ons terug'. Wij doen geen werk meer met jou als jij breekt, dan trekken wij ons terug. Maar als jij al een weg op bent gewandeld en je hebt al zoveel harten bereikt, dan is het zo moeilijk te vertellen voor die mensen 'Ik heb het niet meer'. Op dat moment ga je dan foefjes toepassen. En die foefjes zijn gevaarlijk. Door bepaalde kennis die je hebt, mensenkennis, kun je dus mensen gaan manipuleren. Maar wij zeggen je, je trekt het niet, je haalt het

niet, omdat jij wordt ziek, wij laten dat niet gebeuren, wij maken je ziek. Wij zorgen dat jij van die stoel afsodemietert, want wij laten niet toe dat jij breekt datgene wat wij hebben opgebouwd al die jaren. Want jij breekt mensenlevens door verkeerde impulsen door te geven en met voorspellingen bezig te zijn. Wij zijn tegen voorspellingen. Je mag aangeven, maar nooit voorspellen. Je mag nooit zeggen, dit of dat staat jou te wachten. Je mag zeggen dit of dat mag jij tegemoet gaan als je dit of dat doet. En het is jouw vrije wil om daarvan af te stappen of in te blijven staan. Hou je ver van voorspellingen. Het medium werkt altijd vanaf het verleden, vanaf het verleden zo naar de toekomst. Want het is een levensweg waar je op zit. Jij bent die weg opgegaan en wij kunnen lezen vanaf het verleden en zo verdergaan. Maar we zeggen ook, wijk je af dan is het jouw vrije wil, dan komt het niet uit. Als wij zeggen, wij zien een kind, dan komt dat omdat er werkelijk een kind staat, maar we zeggen ook het is jouw vrije wil of je het kind laat komen of niet. Wees niet bang om te zeggen 'ik weet het niet'. Dus als jij mensen krijgt die steeds jou willen uitzuigen, zeg dan ho, mijn gids vertelt me niks meer. Wees niet bang om te zeggen 'ik weet het niet'. Op het moment dat je denkt dat je aan bepaalde verwachtingen moet voldoen en je moet dat eigenlijk evenaren om tot een goed resultaat te komen, dan ga je de fout in, want dan laat je je eigen denken overheersen boven dat van je gids. En ieder medium weet dat het zo is. Ieder medium weet dat als ik mezelf niet aan die wetten hou, dan verlies ik mijn mediumschap. En ieder medium weet dat de Goddelijke vonk waarvan zij hebben geproefd niet willen verliezen, dus zij houden zich aan die wetten. We hebben zoveel mensen gezien die de gevoeligheid hebben, die zaten werkelijk waar op het goede pad. De goede weg ingeslagen, maar het pad is smal. En als ze eraf vallen en ze maken een eigen weg, dan doen we er niets mee. Medium zijn is geen gemakkelijke opgave, dat weten we ook wel, maar als je maar weet dat het zo is. Denk niet dat je die heerlijkheid bezit, want je bezit die heerlijkheid niet, wij geven jou die heerlijkheid. Jij bent niet bijzonder, jij bent bijzonder door ons, maar jij bent niet bijzonder.

Elise: We hebben het bij één van de workshops al eerder gehad over dementie, je begint eigenlijk de levenscyclus opnieuw. Maar heeft het ook een bedoeling, een doel? En zit het in families?

Isaak: Ja, het heeft een doel, een bedoeling. En ja, alles zit in families, aanleg zit in families, slimheid, mediumschap, talent, ziektes, alles zit in families, je

kies ervoor. Ga ervan uit dat het op dat moment het beste is voor die persoon. Vraag niet waarom overkomt het die persoon, wees ervan overtuigd, het is het beste voor zijn welzijn.

Els: Is het geloof van de mens aan het veranderen?

Isaak: Ja, mensen veranderen. Mensen worden wijzer, mensen geloven niet alleen meer in een standbeeld. Mensen nemen niet zomaar meer wat aan, mensen willen overtuigd worden. Niet door een priester maar eigenlijk door hun eigen gevoel. Door wat ze voelen, wat ze waarnemen. Mensen zijn tegenwoordig niet meer zo goedgelovig als vroeger. Net als een kind. Nu gelooft het kind je wel, misschien later niet meer, hij wordt wijzer, pappa weet niet alles hoor. Vroeger dacht men, die priester of diegene die ervoor heeft geleerd, die weet het wel, die is Goddelijk. Nee, die is absoluut niet Goddelijk, dat is een fysiek mens die een beroep heeft uitgekozen. En helaas moeten wij zeggen is het zo dat deze personen vaak ook misstappen hebben begaan, door de macht die deze personen kregen van de mens. Dan moet je stevig in je schoenen staan om geen machtsmisbruik te doen als mensen aan je voeten liggen. Wat voor leerschool kreeg vroeger de fysieke mens uit de kerk. Hij kreeg een boek, dat noemden ze de Bijbel en daar was iemand die daar de inhoud van vertelde omdat de inhoud te moeilijk was voor jouw simpele ziel, dus men geloofde volledig de inhoud. En wij zeggen de inhoud was goed, de vertaling was heel vaak fout. Kijk naar Jeanne d'Arc. We weten dat zij de waarheid sprak. Ook zij had een gids, ook zij wist beter, maar zij werd als ketter bestempeld en eindigde op de brandstapel. Jeanne d'Arc heeft heel veel goeds gedaan voor de mensheid, goede ziel, goede ziel. Maar vergeet niet dat zij toch door dat oneindige vuur is heen gegaan. Zij is werkelijk verbrand, het lichaam heeft vlammen aangenomen en pas op het moment dat de vlammen tot haar kwamen, hebben we haar verlost. Heiligen worden altijd pas achteraf heilig verklaard.

Ilse: Waarom is het christendom zo met Jezus bezig?

Isaak: Jezus verkondigde maar één geloof, het geloof van de liefde, van broederschap. Wees goed voor de mensheid en achteraf komt de vertaling, de interpretatie en toen is alles veranderd. Er kwam een deling van goed en slecht. Hoor je bij de goeden, hoor je bij de slechten. De grootste meester was Jezus en nu hebben we nog veel meer meesters. Maar toen, hij is

gestorven, hij heeft iets teweeggebracht wat nooit meer weggaat, nooit meer. Zijn leven was eigenlijk een opoffering voor ons. En als jij mensen tegenkomt en ze spreken in de naam van Jezus, in de zin van ik hoor Jezus in mijn hoofd, ik weet wat Jezus bedoelde, zeg dan ‘dag, dag’, want geen enkel fysiek mens kan het licht van Jezus verdragen, dat in de naam van Jezus kan spreken en dan hebben we het over mediums hè.

Ilse: Er zijn inderdaad mensen die beweren dat ze boodschappen van Jezus doorkrijgen.

Isaak: Zeg dan ‘dag, dag’, die mensen hebben het heel hoog in hun bol zitten. Want het licht van Jezus kan jij niet verdragen, Jezus is oneindig, oneindige liefde, pure liefde.

Els: Hij is in God opgegaan.

Isaak: Hij is in God opgegaan, zoals jij God bent. Iedereen is God, hè. Hoe kan jij oneindige liefde verdragen als jij nog zo in de bekrompenheid zit en zo in je denken zit, zo in je simpele bestaan zit. Wacht nog eeuwen af tot jij daar bent, hij is een grote meester.

Els: Dus je kan ook tot hem bidden?

Isaak: Bid tot God. Bid tot God.

Els: Omdat ik gelovig en in de kerk ben opgevoed, waren deze lesavonden, waar ik werd geconfronteerd met jullie, de Goddelijke wereld, voor mij even moeilijk. Het is nu net alsof ik een andere God dien of zo.

Isaak: Nee, er is maar één God, de God van liefde. Jij gelooft toch in die God. Sai Baba spreekt in de naam van de liefde, hij zegt, wees een beter mens dan dat je bent, wees God. Hij verlangt van de mens om God te zijn, zie jezelf als God, maar wees ook God, omdat ik jou ben en jij mij. En nu hebben jullie in jullie midden ook weer God. De Goddelijke energie. Zoals jullie Goddelijk zijn en ook moeten stijgen. En zo hebben jullie zoveel meesters nog steeds in jullie midden, hier op Aarde. En dat is werkelijk waar.

Els: Hoe weet je of iemand het goed met je meent of niet.

Isaak: Dat voel je. Als iemand zuiver is voel je dat in je hartchakra. Je voelt het, je hebt geen twijfels meer. Je voelt het, je weet het. En je laat het gewoon toe. Als je het niet voelt, dan komt dat omdat je jezelf sluit. Als je Goddelijk bent straalt je dat uit, straalt je oneindig veel licht uit, je straalt liefde uit, zachtheid en je voelt dat het op jouw energieveld invloed heeft. Je voelt het van elkaar.

Wij moeten gaan afsluiten.

Wij wensen jullie heel veel geduld.

Wij wensen jullie heel veel kracht in jullie ontwikkeling door te voelen.

Wij wensen jullie heel veel geloof voor jullie zelf en het Goddelijke bestaan.

Wij wensen jullie heel veel liefde, liefde die je hebt en alleen nog maar kan uitstralen naar iedere fysieke mens.

En wij wensen jullie al hetgeen jullie voor jezelf wensen.

Bedankt.

O, lieve mensen nog aan toe, de laatste lesavond. Spijtig, zeer spijtig.

Ik zal mijn wekelijkse gang met Tresi naar Breda, om de wijze lessen van Isaak en de Goddelijke wereld in me op te nemen, gaan missen. Het is zo fijn tijd voor jezelf te reserveren (wat ik overigens op deze lesavonden heb geleerd), om te werken aan jezelf, om te groeien, te investeren in jezelf. Ja, ik zal het gaan missen. Maar, zeker zal ik alle waardevolle informatie, alle vergaarde kennis, alles wat mij is aangereikt op emotioneel vlak, op spiritueel vlak, in mijn rugzakje meenemen op mijn verdere reis door het leven. Deze laatste lesavond was zoals alle lesavonden bijzonder. De sfeer warm, liefdevol en geduldig, alsof tijd niet bestaat. En vrolijk ook, laat ik dat niet vergeten, want ook al schrijf ik het niet altijd op als we lachen met elkaar, het gebeurt wel heel veel. Wist u dat ze daarboven heel veel humor hebben? Ik heb het ondervonden en dat is maar goed ook want dat maakt net dat het niet zwaarmoedig wordt, begrijpt u? Het is zoals met alles op de avonden, perfect in balans. Het is serieus werken, maar er is ook tijd om te lachen, om te ontspannen, te ontladen. Ik geloof dat een verslag van deze avond het waard is volledig in het boek opgenomen te worden. Ik hoop dat u zich in bepaalde situaties herkent en dat het een aanzet zal zijn tot nadenken over uzelf.

Luister naar de wijze woorden van Isaak en laat ze op u inwerken.

Isaak: Dames en heren, wij verwelkomen u. Wij zijn heel blij dat jullie vanavond hier zijn. Wij weten dat het niet gemakkelijk is om volledige toewijding aan jezelf te geven, om aan jezelf te werken, om jezelf zodanig te openen voor jezelf, dat je beter tot jezelf komt. Dat is geen gemakkelijke opgave. Maar wij weten wel dat iedere opgave die jij aan jezelf geeft voor jou een openbaring is. En daarom zijn we blij dat jullie de afgelopen tijden zo met jullie aan de slag zijn gegaan. We weten, het was niet gemakkelijk om tijdens de lesavonden nog meer geconfronteerd te worden met jezelf en je bestaan. En daarom danken wij jullie.

Wij willen jullie iets vragen, wij willen jullie vragen even te gaan kijken wat jullie de afgelopen tijd hebben geleerd, wat deze avonden voor jullie betekenden. We willen dat jullie even spreken met je werkelijke zelf. Schaam je niet openhartig te zijn, vertel je eigen waarheid, hier in het midden. Wij luisteren, wij oordelen niet. Maar voor we dat gaan doen, gaan we eerst ontspannen.

Je bent je bewust van je ademhaling.... . en je laat de energie stromen.... . en ook dat doe je met gedachten.... . de positieve energie stroomt door mij heen.... . ik kom tot mijzelf.... . tot mijn ware zelf.... . en ook dat is weer een positieve gedachte.... . je bent niet bang voor jezelf, want je bent jezelf.... . en je ademt weer in en je ademt weer uit.... . je zegt tegen jezelf, het moment zo hier met mezelf is een waardevol moment.... . en wees daar bewust van, dat dit moment zo in stilte met jezelf een waardevol moment is.... . En je gaat in gedachten de circulatie van deze kring stimuleren.... . Het enige wat je doet is in gedachten deze opdracht geven.... . ik laat positiviteit hier in het midden zijn.... . en je laat het door je heen stromen en door de kring stromen.... . en nog steeds ben jij in de stilte.... . je innerlijke stilte . . . je laat jezelf vermoeien en dat doe je ook weer met gedachten.... . je zegt tegen jezelf, ik vermoei mezelf.... . en je voelt jezelf dalen in jezelf.... . steeds verder, steeds verder.... . je voelt dat het op je lichaam werkt.... . en je ziet de energie steeds verder naar beneden toe gaan en dat is goed.... . ik vermoei mezelf en weer herhaal je deze woorden.... . ik vermoei mezelf.... . en je daalt en je daalt naar beneden toe.... . en je ogen zijn zwaar en die laat je zo zijn.... . en je armen zijn zwaar en ook die laat je zo zijn.... . je gaat met je blik naar het gevoel toe en je zegt tegen het gevoel, ook jij mag even rusten.... . en je ademt weer in en uit.... . en je doet je ogen open.

Hetgeen we net hebben gedaan, kan jij ook thuis doen maar dan langer, dit is de geestelijke slaap. Dus je laat je dalen, je laat je wegzakken. En je laat jezelf even zijn in stilte, je voelt je lichaam zwaarder worden, betekent je bent niet meer zo in het fysieke, maar je bent alleen jezelf. Je geeft de opdracht aan je gevoel even tot stilstand te komen en je rust even uit. De geestelijke slaap noemen we dat, even slapen. Niet in het fysieke, omdat je nog steeds wakker bent, maar geestelijk. Zo slapen wij, wij hebben geen fysieke meer, wij hebben het geestelijke.

En ook wij worden moe omdat wij ook leven. Maar wij worden niet zo moe als jullie omdat wij geen fysieke hebben, dus wij hebben geen 8 uur slaap nodig. Wij zetten ons neer in een comfortabele positie en laten ons wegzakken. Wij verbinden ons met iedereen, met de kosmos waar we inzitten, maar ook de verdere kosmos, de planeten. Al datgene wat licht is, al datgene wat leven is, al wat er bestaat. Het aardse, hetgeen wat onder ons ligt, waar wij boven verheven zijn, wij zijn niet meer aards omdat wij niet meer leven. Maar wij kijken wel toe en uiteraard kunnen wij ons wel verbinden met het aardse leven. En dagelijks doen wij dat, anders zouden wij geen werk kunnen verrichten. En als wij terugkomen van onze reis naar de Aarde, onze reis van de Aarde, zijn we moe, want jullie indrukken zijn te grof voor ons. Grove indrukken hebben jullie en dat hoort bij de materie, omdat wij fijngevoelig zijn, is dat voor ons te veel. Wat doen wij, wij laten het los. En ook jullie kunnen dat doen, iedere dag weer de grove indrukken loslaten.

Isaak: Dames en heren, wat is licht?

De groep: Zuiverheid, de zon, je gevoel.

Isaak: Dat is je innerlijke. Je kunt je innerlijk neerzetten in het licht of in de duisternis. Jij bepaalt je innerlijke afstemming, ben jij een licht wezen of ben jij een duister wezen.

Wat is God?

De groep: Wij allemaal, alles, liefde, alles wat leeft.

Isaak: Jullie hebben goed geluisterd. Uiteraard is God liefde, uiteraard is God alles. Dus jullie hebben goed gevoeld.

Wat is de mens?

De groep: Een geest in het fysiek lichaam, de mens is onderdeel van het Al.

Isaak: Spreek gerust, jullie zijn allemaal zo voorzichtig, of jullie er punten voor krijgen. Een mens is vergankelijk, een mens is fysiek bezig, een mens is tijdelijk. Een mens is ingewikkeld, een mens is jouw leven, jij als persoon zit in die mens, jij bent dat mens. Jij en de mens zijn één. Je bent het aangemeten jasje van jezelf. Jij bent hier op Aarde in de mensvorm, simpel toch? In wat voor vorm had je hier anders willen zijn, in de geestelijke vorm? Als je in de geestelijke vorm hier was, hoe had je kunnen leren hoe de mens is, om mens te zijn? Hoe had je kunnen leren om minder mens te zijn en meer geestelijk? Omdat jij mens bent, ben je hier op Aarde. Jij wordt geboren als mens, steeds weer en steeds weer. Geen andere vorm neem je aan tijdens jouw reïncarnatieproces, jij blijft mens. Maar je bent wel vergankelijk. In een ander tijdperk word je weer een ander wezen in een ander mens. Hopelijk een beter wezen, een beter mens. Iedere leerschool, ieder leven, is een leven daarbij. Dat betekent wijsheid. Wij geloven dat de mens wijs wordt door de evolutie van reïncarnatie. Wij geloven daarin. Omdat wij weten, wij weten door het feit dat jij als mens zijnde de mogelijkheid krijgt om te leren en om te ervaren en om te onderscheiden, zodat jij hogerop komt, want ook wij waren ooit een mens. En ook wij maakten fouten door onze menselijkheid en ook wij voelden minder goed aan dan nu, omdat we mens waren. Maar wij zijn wijzer geworden door het feit dat wij geëvolueerd zijn en hetzelfde gebeurt met jullie. Dat is de waarheid. Als jullie ooit hier bij ons zijn en jullie kijken terug op jullie simpele levens, dan zullen jullie nog heel veel om jullie zelf gaan lachen. Hoe ingewikkeld was ik niet in Godsnaam, waarom heb ik dat gedaan. En uiteraard volgt er spijt, omdat jij perfect bent. Als mens is het zwaarder om perfecter te zijn, als geest zijnde minder zwaar. Maar treur niet, er worden nog zoveel gelegenheden geboden aan ieder van jullie, dus jullie komen terug. Ieder van jullie hier aanwezig reïncarneert weer, ieder. Is dat een mooi vooruitzicht of niet?

Elise: Ik denk het wel, hoewel als ik hoor hoe mooi het bij jullie is, dan is klaar zijn misschien wel het ultieme om naar te verlangen. Dus in zoverre kan ik het toch niet helemaal goed inschatten.

Ronald: Ja.

Anke: Ik begin me eigenlijk pas net enigszins te verdiepen in reïncarnatie, voorheen wist ik nog niet eens van het bestaan af. Het lijkt me op zich wel een prettig vooruitzicht, maar ik ben er nog niet helemaal uit.

Els: Aan de ene kant vind ik het wel mooi, maar aan de andere kant moet ik er even niet aan denken er weer helemaal doorheen te moeten gaan. Ondanks alles wat ik tot nu toe heb geleerd, doet het allemaal wel pijn, vind ik.

Lisa: Een beter leven dan nu wel.

Isaak: Het is voor iedereen een prachtige gedachte om terug te mogen. Het geeft je opnieuw de mogelijkheid te evolueren en nog beter te zijn. We vinden dat op het moment dat jij weet, ik ben klaar, dat jij als mens zijnde het weet. Jij weet, ik ben klaar. En die gedachte van klaar zijn is een heerlijke gedachte. Maar nog zover verwijderd van jullie. En waarom vertellen wij dat aan jullie, omdat we jullie wakker willen schudden. We willen dat jullie begrijpen dat al hetgeen wat je hebt, te maken heeft met jouw besluit. Jij besluit om terug te komen en die keuze maak je vanzelf, omdat jij weet, het kan beter en ik moet terug omdat ik af moet lossen. Maar ik wil ook terug om in te lossen.

Wat hebben jullie geleerd van deze bijeenkomsten?

Elise: Voor mij is denk ik het allerbelangrijkste, dat je dingen echt kunt loslaten als je dat zelf wilt en dat je er dan daadwerkelijk van af bent. En dat je zo dus ook met je emoties en alle kleine dingen die je in het dagelijkse leven tegenkomt, jezelf een ongelooflijk plezier kan doen door het los te laten. En het werkt! Voor mij is dat zo een 180° draai in mijn leven en zo een ongelooflijke kwaliteitsverbetering, dat is het mooiste wat ik heb geleerd.

Ronald: Wat ik heb geleerd is dat naast een leven op Aarde, een geestelijk leven is en dat positieve gedachten een positieve uitwerking hebben.

Anke: Wat ik vooral heb geleerd is dat ik alles wat ik nu meemaak of waar ik inzit, dat het allemaal mijn eigen keuze is. Dat ik dat allemaal zelf kan bepalen.

Lisa: Dat ik mezelf kan zijn, dat ik mezelf kan terugtrekken, kan mediteren. De wijze lessen van boven, daar heb ik veel van geleerd.

Els: Het allermooiste is, dat ik altijd heb gevoeld dat God bestond. Dat God liefde is, had ik op een gegeven moment wel begrepen. Maar dat God nu echt bestaat, is niet geloven, dat is nu weten, dat is voor mij een geweldig geschenk.

Elise: Heel mooi gezegd.

Els: Ik voel me daardoor enorm geholpen. Maar er zijn meer dingen, het mediteren, de cadeautjes die we gekregen hebben in welke vorm dan ook, de tekeningen, allemaal heel waardevol.

Elise: O ja, het ontdekken van je ware zelf is ook nog een hele belangrijke, dat je eindelijk bij jezelf naar binnen kan kijken en echt naar je eigen ik terug kan gaan, dat was bij mij echt volledig weg. Maar er zijn nog tientallen dingen hoor, als je even wacht wordt het avondvullend.

Els: Nou, ik ken mijn ware zelf niet hoor, ik weet niet wie ik ben. Ja, ik weet mijn naam wel en ik weet wel dat ik hier zit.

Isaak: Lief kind, jouw ikke is een persoonlijkheid. Ik ben. Jij bent een persoonlijkheid omdat je deze naam draagt en die naam past precies bij jouw persoonlijkheid. Maar jij bent niet die persoonlijkheid, jij ligt achter die persoonlijkheid. Jij hebt een karakter, en dit karakter is hetgeen je behoudt, jij gaat over met dezelfde karaktertrekken. Je hebt een gevoel en het gevoel is hetgeen je behoudt en je gaat over met dit gevoel. Je hebt het denken en het denken is hetgeen je achterlaat. En als je niet meer denkt, dan ga je voelen, waar of niet? Dus jij voelt jezelf dus jij weet wie je bent, je weet volledig wie je bent. Je weet jezelf te beschrijven, zonder erover na te hoeven denken. Je voelt het. Een gevoel is het zuiverste. Je voelt verdriet, het is zuiver. Je voelt geluk, het is zuiver. Je voelt liefde, het is zuiver. Het gevoel is het zuiverste, onthoud dat goed. Jouw gevoel wordt helaas onderdrukt, zoals vele anderen. En als er onderdrukking plaatsvindt, dan hou jij niets meer over dan hetgeen er is. Het fysieke. Je moet erover nadenken, dat is hetgeen jou drijft. Je gedachten. Jouw gedachten zijn aardse gebeurtenissen, heb je niet onder controle. Je hebt een gedachte en je zegt, ik wil die gedachte niet, ik wil het

voelen. En je gevoel komt tot zichzelf en je gevoel begint de leiding over te nemen van de gedachten. En hoe meer jij deze trainingen doet, hoe meer het gevoel gaat spreken voor jou. Daarom heb je mensen die heel erg gevoelig zijn, je hebt ook mensen die alleen maar luisteren naar het gevoel, die intuïtief zijn. En ieder van jullie, dat is een waarheid, kan voelen.

Elise: Gevoel en intuïtie ligt dan ook heel dicht bij elkaar.

Isaak: Het is hetzelfde. Je gevoel vertelt jou de weg, je intuïtie vertelt jou de weg. Geef het een naam. God spreekt op jouw gevoel, op je intuïtie. Wij hebben hier op Aarde bij jullie wel eens een spreekwoord gehoord, een aards spreekwoord. Ik voel het aan mijn water.

Iedereen schiet in de lach.

Isaak, met een glimlach: Wij zijn er nog steeds niet achter gekomen wat jullie ermee bedoelen. Nee, luister naar jezelf, omdat jij het gevoel bent. De baby in de wieg is het gevoel, jij als moeder zijnde verbindt jezelf met het kind en jij bent het gevoel. Jij verbindt jezelf met de partner en je voelt de partner, waar of niet? Of je verbindt je niet goed, als je niets voelt. Wie voelt de partner niet als hij zich met de partner verbindt. Iedereen had wel deze ervaring alleen Anke niet.

Anke: Ik niet nee.

Isaak: Waarom niet?

Anke: Omdat hij een gesloten boek is, hij geeft zelden of nooit zijn gevoel bloot.

Isaak: Vind je dat vervelend?

Anke: Ja.

Isaak: Heb je daarover gesproken?

Anke: Ja.

Isaak: Wat zegt hij?

Anke: Dat hij de oorzaak kent en dat hij er zelf geen last van heeft en hij is nou eenmaal zoals hij is.

Isaak: Makkelijk hè? Dat is zo gemakkelijk. Wij vinden dat zwakte. Hoe kan jij zo oud worden? Hoe kan jij je leven zo bewandelen in de verstikking?

Anke: Ik zou het niet kunnen en ik zou het niet willen.

Isaak: Is hij niet te helpen?

Anke: Ik denk het wel.

Isaak: Maar wil hij niet geholpen worden?

Anke: Hij zegt van niet, hij vindt het goed zo.

Isaak: Dan zal het ook helaas zo blijven. En hoe ga je ermee om?

Anke: Dat weet ik nog niet, ik weet niet of ik met zo iemand wel oud kan worden.

Isaak: Ik zal het je vertellen, op het moment dat jij gevoel wordt, kan jij niet met zo iemand oud worden. Omdat jij dan wat gaat missen. Als jij gesloten blijft, is er niets aan de hand, omdat jij niet die verbinding wil hebben, dat komt goed uit. Maar als jij een persoon wilt leren kennen, in hun hart, in hun ziel, dan wil jij verbinding. Vertel het hem eerlijk en misschien help jij hem door hem dat te vertellen. Maar je zegt, hij weet het al en jij bent nog niet degene die het voor hem kan doen?

Anke: Nee, absoluut niet.

Isaak: Arm kind toch. Wie kan zich goed verbinden met zijn partner of ex-partner, als dat het geval is?

Ronald: Mijn ervaring is dat het steeds beter gaat en daar ben ik blij om.

Isaak: Wij ook, maar dat komt omdat jij veranderd bent en als je verandert, ga je openstaan. En als jij een positief iemand tijdens die verandering in jouw leven krijgt, dan ga je meer openstaan, krijg jij een negatief mens in jouw leven, ga je weer dicht. Omdat die verandering moet eerst een eigenschap worden, een verandering is altijd eerst wennen. Het moet nog wortel gaan schieten. Het is nooit gemakkelijk om te veranderen en dat zullen wij ook nooit beweren, maar het is zo belonend om te veranderen, op een positieve manier dan. En je bent een goed mens.

Ronald: Dank je wel.

Isaak: En we zijn blij dat jij je harnas hebt afgelegd. We weten dat het harnas er nog ligt, zo aan de zijkant, bij wijze van spreken. En tijdens moeilijkheden, dat kan zijn tijdens confrontaties, kan men gauw dat harnas weer om willen doen, dat noemen wij de bescherming. Maar wij zeggen tegen jou, doe hem nooit meer om.

Ronald: Dan gooi ik hem weg.

Isaak: Kijk ernaar en wees blij als je naar je harnas kunt kijken zonder hem aan te willen, want dat vereist kracht en moed. Het is heerlijk om je te verbinden en als jij jezelf niet meer kunt verbinden met je partner, dan heb je niets meer met die partners. Wij hopen dat jullie deze begrijpen. Als jij jezelf niet meer kan verbinden met het leven, dan heb je toch niets aan het leven. En jij?

Els: Ja, ik kon me heel goed verbinden, met mijn ex partner dan.

Isaak: En hoe was dat?

Els: Ja, fantastisch, ik hoop dat ik het ooit nog kan met iemand anders.

Isaak: Lief kind, als jij dat niet wilt, gebeurt dat niet, als jij steeds in die herinneringen blijft vervallen, uiteraard zullen die herinneringen de overhand nemen van jou. Onthoud je die goed? Dus praat nooit zodanig over het verleden, als je weet dat het verleden jou beperkt. Praat over het verleden als een herinnering en wees blij met het verleden, zoals je blij bent met het heden. Wees nooit het verleden, wees nooit de toekomst, wees het vandaag.

Leer dat jezelf aan. Als jij hoort dat je steeds weer in het verleden terugvalt en je blijft steeds over het verleden praten en je praat steeds over het verleden omdat het jouw enige voedsel is voor vandaag, dan ga je even stoppen met praten en zeg je even tot jezelf, ik heb vandaag. Wat zal ik het over vandaag hebben. O, oeps, daar moet je even over nadenken, omdat je gewenning hebt, gewenning om steeds terug te kijken, omdat als je naar vandaag gaat kijken, het nu, het moment, dan heb je eigenlijk nog niks. Maar je kan vandaag gaan invullen met wat je wilt. Nou, uiteraard vullen we dat in met positieve zaken en de dag lacht je toe.

Hebben jullie geleerd tijdens deze bijeenkomsten om te ontspannen? En gaat het goed? Luister naar je ademhaling, zit die hoog?

Anke: Ja.

Isaak: Je bent gespannen.

Anke: Ja.

Isaak: Wat doe je dan?

Anke: Buikademhaling.

Isaak: En loslaten. Ja, dus als je gespannen bent en je ademhaling zit hoog, dan bepaal je eigenlijk zelf om gespannen te blijven, anders moet ik loslaten. Doe maar niet, zegt ze dan, lekker vasthouden, dat mag. Als jij vindt, ik wil het nu loslaten en straks weer gespannen zijn, dan mag dat ook. Jij hebt ook moeite met ontspannen, hè?

Els: Ja.

Isaak: Omdat je in de gedachten zit. Pas je het wel toe, iedere dag?

Els (lachend): Nee, veel te vermoeiend allemaal.

Isaak: Hoeveel uren heeft een dag? De dag is lang hè? Hoeveel minuten hoeft je maar even in te ademen en uit te ademen tot je duizelig wordt? Kan 5 minuten zijn, 10, misschien 15, korter dan 24 uur. Je hebt er meer baat bij

dan het niet te doen. Trek je terug, lief kind, als je merkt het zit allemaal te hoog, het wordt allemaal te veel en zeg tegen jezelf ik ga het toch doen. Inademen en uitademen, desnoods harder, tot je duizelig wordt en jij zakt naar jezelf. En dan, sta op en glimlach jezelf toe en zeg, grote meid, ik ben nu weer blij.

Geloven jullie hierin?

Wij verkondigen dit iedere keer weer, want in- en uitademen is de basis van jezelf. Adem in, je neemt het leven tot je, adem uit en je laat los, je ademt in en neemt het leven tot je en je ademt uit en je laat los. En zo ga je maar door. Hoe klinkt dat? Als circulatie nietwaar? Inademen en los, inademen en los, inademen en los. Alleen het spreken al dan doe je het. Misschien is jullie liefde voor jullie zelf te weinig om dit geschenk aan te nemen. Wie houdt van zichzelf?

Els: Ik niet.

Isaak: Waarom hou je niet van jezelf?

Els: Omdat ik dingen stom aanpak en geen vertrouwen heb in mezelf.

Isaak: Je hebt geen vertrouwen in jezelf.

Els: Ik denk altijd dat anderen mij gelukkig moeten maken.

Isaak: Je denkt altijd dat een ander jou gelukkig moet maken, nog meer?

Els: Ik vind mij altijd maar niks.

Isaak: Ik vind me altijd maar niks, en nog meer?

Els: Er is altijd iets, er gebeurt altijd wel iets negatiefs en dat wil ik gewoon niet, ik heb altijd wel kritiek op mezelf.

Isaak: Maak ook een positief lijstje en vergelijk het dan en als je ze vergeleken hebt, leg je ze op elkaar en dan zeg je, dit ben ik. Lief kind, die twee eigenschappen, positief en negatief, dat ben jij. Hoe meer jij gaat werken aan jezelf, hoe groter het lijstje aan de positieve kant. Hoe meer jij in de

negativiteit gaat zitten, hoe kleiner het lijstje wordt aan de positieve kant. Dus wij zeggen tegen jou, die twee lijstjes dat ben jij, maar wij geloven dat ieder fysiek mens kan veranderen. Dus die negatieve kanten van jouw lijstje kunnen vervagen. Op het moment dat je dat besluit neemt en je noemde net enige negatieve eigenschappen en als jij werkelijk vindt dat deze negatieve eigenschappen jouw menszijn moeilijker maken, dan moet je aan de slag gaan. En dan kan jij tegen jezelf zeggen, ik weet het wel, maar ik doe er niets aan, dan gebeurt er niets. Maar je kan ook zeggen, ik weet het wel, maar vanaf vandaag verander ik. En dan zou jij iedere dag in confrontatie komen met jouw negatieve kanten omdat je daar je blik op richt. Als je verder bent, is het alsof het nooit zo is geweest. Het gaat weg. Als jij aan jezelf werkt, gaat het weg, die garantie kunnen we je geven. Maar wat je wel moet doen, je noemt het op, dus je weet het, maar doe je er wat aan.

Els: Ik probeer het wel, maar het is heel moeilijk.

Isaak: Het is heel vermoeiend, maar later heb je wel de overwinning. En je moet wel tegen jezelf zeggen, ik houd van mezelf. Je moet het juist zeggen. Wie houdt nog meer van zichzelf, of niet.

Lisa: Ikke niet.

Isaak: Jij niet.

Lisa: Nee, o nee, ik heb absoluut geen vertrouwen in mezelf en ook daardoor hou ik niet van mezelf.

Isaak: Al die lessen en nog steeds niet gelukt?

Lisa: Nee, ik heb het idee dat ik faal en daarom houd ik niet van mezelf.

Isaak zucht met een glimlach: Ik faal en daarom houd ik niet van mezelf, maar juist daarom faal jij, omdat je niet van jezelf houdt.

Lisa: Is dat zo?

Isaak: Ja, want wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe. Dus houd van jezelf, schouders gaan naar achteren, de energie straalt uit, het hart gaat open,

alle gevoelschakra's gaan open, je wordt een positief mens en je houdt meer van jezelf omdat je zo positief bent. Dus juist daarom. Houden van is simpel. Is niet moeilijk, is simpel. Wat is er nou zo moeilijk aan, vertel het ons.

Elise: Dat zou ik niet weten, ik ben mijn hele leven al blij met mezelf. Ik ben heel blij dat ik, ik ben.

Anke: Ik herken dat, dat is het enige dat me overal doorheen sleept, dat ik blij met mezelf ben, dat maakt je best sterk.

Elise: Ja, dat maakt je sterk, daar kun je dan altijd naar terug, kun je heel veel aan want je hebt jezelf. Dus ik kan niet uitleggen waarom houden van jezelf moeilijk zou zijn. Ik begrijp het dus echt niet, ik zit diegenen eerlijk gezegd met grote ogen van verbazing aan te kijken.

Anke: Ik vind het makkelijker om van mezelf te houden, dan van een ander.

Isaak: Lekkerder ook.

Elise: En daar begint het ook bij, want als je niet van jezelf houdt, is het heel moeilijk om van een ander te houden.

Anke: En ik merk ook dat als je van jezelf houdt, dat er kweenie wat op je levenspad kan komen, je zult altijd overleven, dat maakt je heel sterk.

Elise: Ja, dat merk ik ook, dat voel je van binnen, je voelt dat je zo krachtig bent dat je alles zou kunnen dragen, alles aan zou kunnen.

Isaak: Allemaal mooie woorden.

Elise: Zo voelt het.

Isaak: Zo is het ook. Want als jij van jezelf houdt, kan niemand jou kapot maken, niemand. Je laat het niet toe. Je houdt dusdanig veel van jezelf, dat je neerkijkt op iemand die dat wilt doen. Jij? Mij kapot maken? Wie ben jij om mij kapot te maken? Wie ben jij? Ben jij meer dan ik? Ik heb jou niet nodig, ik heb mezelf, ik ben mijn beste vriend. Ben je blij met mij? Blijf! Ben je niet blij met mij? Ga! En meteen ga je beter in je energie zitten, omdat je niet

meer bang hoeft te zijn. Je hoeft niet meer bang te zijn dat een persoon jou bedriegt. Want op het moment dat die persoon jou bedriegt, mag hij gaan en kun je het loslaten. Heb je me bedrogen? Ga maar. Je hoeft niet meer bang te zijn voor verlies, ik houd van mezelf, dus ik heb mezelf nog. Je hele leven verandert door dat ene besluit. Ik hou van mezelf. En als je overgaat in de sferen en je komt hier over met een gevoel van ik ben niks, ik ben nooit iets geweest, ze hebben mij in de steek gelaten, een minderwaardigheidsgevoel, of een gevoel van niks te zijn, dan zul je hier toch even tot jezelf moeten komen. Want dat gevoel kunnen wij hier niet bij je weghalen, het gevoel zou je hier bij jezelf moeten weghalen, zoals je het op Aarde ook moet doen. Dus wonderen bestaan niet, niet in die zin dan. Je bent hier en je gaat in een hoekje kruipen en je gaat jezelf eenzaam voelen omdat je niemand hebt. Wat ga je krijgen, je gaat opsluiting krijgen. Ook hier heb je een leven en je hebt niet het fysieke leven, maar het geestelijke leven. Het geestelijke leven is heel prettig en degene die met volle overgave bij ons komt en eerst de woorden zegt, ik hou van mezelf, dat maakt ons blij. Je straalt en als jij zo stralend bent, zoek je gezelschap op, want je wilt jouw stralendheid delen. Dat kennen jullie ook, ik voel me goed, ik wil het delen. Je wilt niet in eenzaamheid in een hoek kruipen, je wilt delen en je wilt kennismaken met jouw vrienden hier en je familie die voor jou over zijn gegaan. En je bent gelukkig en je bent werkelijk gelukkig omdat je innerlijk zo afgestemd bent. Vermoeiend allemaal hè? Moeilijke materie? Wie gelooft er in het hiernamaals?

Alle aanwezigen laten een bevestigend geluid horen.

Isaak: Gelukkig maar, dat hebben we tenminste bereikt. Daar zijn we heel blij mee. Dat is ons doel. De mens wakker maken. Wij vinden dat we geslaagd zijn als we dat voor elkaar hebben gekregen tijdens de lesavonden. We vragen weinig, alleen maar geloof. Geloof in het hiernamaals. Geloof in jezelf. Geloof in God. De drie-eenheid. Wij hopen dat jullie dat geloof nooit verlaten. Dat jij eeuwig bent, jij bent het hiernamaals. Jij gaat door het leven en denkt, mwah, ik heb nog eeuwen, mwah, tijd zat, dan word je makkelijker hè?

Elise: Komt het niet in dit leven, dan wel in het volgende.

Isaak: Je wordt makkelijker als je zoveel tijd hebt, de stress neemt af. De tijdklok, de zandloper bestaat ineens niet meer. Ik wil nog zoveel, tijd zat, tijd zat, pak van mijn hart, alle tijd.

Waarom hebben wij besloten deze bijeenkomsten te beëindigen? Omdat we vinden dat het medium verder moet. Het medium wordt uitgezonden om nog meer mensen te bereiken. En er wordt gesproken en wij blijven onze waarheden verkondigen, omdat dat ons doel is, de overtuiging. Het medium zal altijd blijven lesgeven, maar niet kleinschalig of van beperkte duur. Het medium wordt ingezet om meer mensen te bereiken in de vorm van langere uren, de workshops. De intentie van deze dagen is helemaal gericht op het innerlijke, het zijn groei-ervaringen en als men leert in een aaneengesloten tijd is de kans dat het blijft hangen groter. Dit is omdat er bewustwording na bewustwording optreedt en de fysieke mens pakt het op. Als men in korte tijd leerstof krijgt aangereikt en men gaat weer naar huis, moet de fysieke mens het laten bezinken en het toepassen. Maar helaas zien wij zo vaak dat de fysieke mens meteen weer in het oude terugvalt. Het bezinkt niet meer maar blijft ergens hangen en de toepassing wordt naar morgen verschoven en nog een keer verschoven. Wij spreken in algemeenheid want gelukkig hebben wij vele mensen zien veranderen en dat stemt ons gelukkig, maar helaas hebben wij ook vele mensen niet zien veranderen en terugvallen in hun dagelijkse beslommeringen. Dus als jullie verder willen gaan met jullie spirituele ontwikkeling, zie jezelf dan als een groot ei. Een ei met geen begin en einde. Je draait het ei om, met de dikke kant naar boven, je opent het ei, het is geheel zoals je gewild hebt. Hieronder heb je de kleine kant, dat is de trechter naar de Aarde toe. Jij hebt je bescherming om je heen en jij kan die bescherming openmaken en je kan jezelf uit die bescherming laten komen en jezelf laten zien. Je kunt jezelf in je handen houden, je kunt met deze houding de eerbied aan jezelf tonen. En je kunt even tot meditatie overgaan, met muziek, met stilte, met ontspanning, met vertrouwen, met overgave. Maar jij houdt je blik gericht op het ei, want jij bent het ei. En jij kunt jezelf even plaatsen in jouw gevoel, je maakt het ei weer dicht, van boven en aan de onderkant, beide kanten en je bent weer geheel tot jezelf gekomen. Een ei is een vruchtbaar wezen, zoals jij een vruchtbaar wezen bent. Een ei heeft heel veel bescherming in het ei, niet aan de buitenkant, binnenin het ei. Een ei heeft een kern, jouw kern. Een ei moet je nooit vasthouden zodanig dat er geen open ruimte is, open hand. Je kunt het ei laten vallen en het breekt, maar je kan het ei ook tot je drukken en zeggen, ik ben. Dit zijn symbolische

uitspraken. Deze symbolische uitspraken moet je bij je dragen tot je erachter komt wie jij bent. Dat je deze symbolen kunt uitleggen. Hoe komt het dat we vergeleken worden met een ei? Denk er maar over na. Waarom vergelijken we jullie nu met een ei?

Els: Het is teer en broos.

Elise: Er zit geen begin of eind aan, wij zijn eeuwig. De kern, wij hebben een kern. De vruchtbaarheid, wij zijn vruchtbare wezens.

Isaak: De transformatie. Een ei transformeert. En waarom? De moeder, Moeder Aarde verbindt zich met het ei, geeft zich volledig over aan het ei en er komt een nieuwe ikke uit. Hetzelfde met de Aarde, jij verbindt jezelf met de Aarde, geeft je over aan de Aarde en je wordt geboren. Mooi hè?

Na de pauze.

Isaak: Ronald, heb jij energieën waargenomen?

Ronald: Tja, ik kan er niet zo veel over vertellen, het enige wat ik al langer heb is dat ik, ik denk dat het energieën zijn, maar weet ik niet zeker en dat gebeurt bij een bepaalde lichtval, een beweging. Maar ik kan er niets mee.

Isaak: Hoeft ook niet.

Ronald: Nee, hoeft ook niet.

Isaak: Daar kunnen we wel een bevestiging op geven. Er lopen altijd energieën om ons heen, de hele dag. De hele dag lopen er energieën om ons heen, even kijken, kan geen kwaad. Zolang zij zichzelf niet aan jou gaan storen en jij gaat jezelf niet aan hen storen, is er niets aan de hand. De energieën komen in jullie midden om te leren. Ze willen graag groeien en bewuster worden hoe de fysieke mens in elkaar steekt. En op het moment dat zij hier in jullie midden zijn, doen ze dat uit vrije wil. En andersom ook, als je als fysiek mens jezelf verbindt met de energieën kan jij ze of waarnemen of voelen. Kan zijn dat er even een beeld aan je voorbij gaat, maar meestal ga je meteen redeneren en denk je het waait even hier, ik doe het raam dicht. Het is niet waar, wij zijn er, dagelijks. Wij willen dat jij als

fysiek mens dat weet. Op dat moment kan je ook vragen gaan stellen aan ons, wees voorzichtig ermee, we hebben het over de vorm van bidden. Dat je dus bidt en zegt, ja, eigenlijk zou ik dat nog wel willen leren, willen ervaren. Degene die verbonden is met jou, pakt het op en brengt het verhaal bij diegene die hierin gespecialiseerd is. Als op je levensboek staat dat het mag, krijg je hulp. Als je niet gehoord wordt, wil niet zeggen dat we er niet zijn, maar dan krijg je even geen hulp op deze specifieke vraag. Wat wel is, als je moe bent en je hebt last van hoofdpijn of je hebt ergens anders last van lichamelijk, dan kan je altijd een magnetische behandeling vragen. Je kunt naar de burens gaan en vragen, kan jij mij even magnetiseren en misschien denken de burens, hè, wat is dit allemaal. Maar wij doen dat niet, wij zeggen meteen ja, wij twijfelen niet, geen moment, we doen het meteen. Er zal geen seconde tussenstaan, we beginnen meteen met behandelen. Jij vraagt en wij geven, omdat wij horen jou, hoe kunnen wij anders die informatie weten van jou, hoe kunnen wij jou kennen? Door studie, we hebben je al een tijdje gevolgd, we hebben in je boek gekeken, we hebben even zitten bellen met de andere begeleiders die jou een tijdje hebben begeleid, want alles staat genoteerd. Jouw levensboek is er. Dus ja, je hebt entiteiten gezien, energieën. Omdat je met energieën bezig bent en als je positief in het leven staat en je bent bezig om zelf omhoog te gaan, te ontwikkelen, ga je opener staan voor te ontvangen. En als je openstaat, ga je wel eens wat zien, dat was het.

Els: Hoe kun je jezelf verbinden?

Isaak: Hoe je jezelf met entiteiten kunt verbinden? Je moet je niet verbinden met entiteiten, je moet alleen maar vragen. We zeiden als je jezelf verbindt kun je ze waarnemen, maar je moet jezelf niet verbinden, je moet ze alleen maar even laten. Als het goede zijn verbinden zij zichzelf wel met jou.

Ronald En de slechte dan?

Isaak: Slechte ook, maar als je er niet voor open staat, kunnen ze je niet bereiken. Als je positief bent, kunnen ze niet binnen komen, alleen als je negatief bent, omdat soort zoekt soort. Dus als jij heel erg in het verdriet zit, of in de drugs of alcohol zit of in de angst zit, dat zijn negatieve energieën, dan ga je daar voor open staan. Het kan ook zijn dat je ze uitnodigt hè, als je ze uitnodigt, ga je er voor open staan, dus je nodigt letterlijk die entiteiten uit. Dus je nooit verbinden met hen, wat je wel kunt doen is gewoon bidden.

Zend positieve gedachten uit en je spreekt wat jij wilt spreken om het maar kwijt te zijn, om jezelf open te stellen, om je hart te luchten en de positiviteit pakt het op. Wees nooit bang voor negativiteit, negativiteit kan niks met jou, als je het niet wilt.

Anke: Maar als ik nou op een ochtend opsta en ik kom er na een uur achter dat ik vreselijk chagrijnig ben en ik ben me daarvan bewust en dan denk ik, dat ben ik niet. Maar ik wil het doorgronden, dan wil ik weten waarom ik het ben en van lieverlee word ik steeds vrolijker en gaat de chagrijnige bui weg. Doe ik dat dan zelf of doen dat de energieën om mij heen?

Isaak: Dat ben jij. Jij besluit op dat moment om niet in die negativiteit te zitten, maar in de positiviteit te gaan zitten, dat doe jij zelf. En als jij vraagt, ik heb nog al eens last van vermoeidheid en als jij vraagt kan jij me even instralen en dan krijg je energie, dan krijg je dat van boven. Dus je vraagt en je krijgt op dat moment. En eenieder mag vragen in de zin van, God, eigenlijk mis ik nog wel wat in mijn leven en ik vraag het omdat in de Bijbel staat, ik mag vragen. Dus vraag datgene wat je wilt. Vergeet nooit om ook te danken, wees ook altijd nederig en zeg altijd, ik dank voor vandaag, ik dank voor mezelf en ik dank dat jullie er zijn. Dus dank ook altijd. Vraag en dank. Wie bidt van jullie?

Allemaal, behalve Anke.

Anke: Nee, ik heb het nooit gemist.

Isaak: Je bent er niet bewust van.

Anke: Waarschijnlijk.

Isaak: Want als jij bidt voor liefde, verzachting, harmonie, dan pas ga je het ook voelen. Maar als jij vindt, ik heb liefde, verzachting en harmonie in mezelf, hoef je het ook niet te vragen. Maar je kunt ook voor simpele dingen bidden, je kan zeggen ik wil vandaag alleen maar bidden omdat ik zo een geluksdag heb. Ik wil alleen maar bidden omdat mijn vriendin zo verdrietig is en misschien kan mijn gebed jullie bereiken om haar liefde te sturen, haar liefde te geven. Ik vind het heel erg wat er in de wereld gebeurt en ik wil bidden voor alle mensen in nood.

Anke: Ja, ik zeg wel eens tegen mezelf, ik hoop dat het een beetje beter gaat met . . . vul maar in.

Isaak: Is ook bidden. Bidden is praten. Je praat met het hogere zelf, dus je praat, je spreekt het uit en de woorden gaan het universum in. Jij bidt wel?

Ronald: Tegenwoordig wel, maar ik ben er niet mee opgegroeid.

Isaak: Als jij een optreden geeft, bidt voor succes.

Ronald: Ja, dat doe ik wel.

Isaak: Goed zo.

Els: Ja, dat is tijdens de lesavonden toch een paar keer duidelijk naar voren gekomen. Bid, laat zien wie je bent en vraag, wees duidelijk en vraag, want als je niks vraagt, weten we ook niets.

Isaak: Precies, bidt voor succes in alles, mag ook in het financiële. En dat begrijpen veel mensen niet, hoe kan ik voor rijkdom bidden. Waarom niet, waarom mag jij jezelf niet verrijken, je hebt het nodig. Dus je mag bidden voor rijkdom, want we zeiden net al, je krijgt het toch pas als het in je levensboek staat. Maar je hebt tenminste een houvast, ik bid voor rijkdom en misschien word ik rijk. Meteen ga je je wat beter voelen. Als je namelijk onvoorwaardelijk bidt, je krijgt het als je het krijgt en je wordt niet verbitterd als je het niet krijgt.

Els: Maar je wordt ook niet afgestraft omdat je het vraagt.

Isaak: Nooit!

Els: Dat is denk ik wat veel mensen denken.

Isaak: Nee, nooit. Vraag ook om vergeving tijdens het gebed. Zeg, ik bid om vergeving. Vergeef mijzelf voor de gedachten die ik heb uitgezonden in de wereld en mijn woorden en mijn daden. Laat ik mijzelf vergeven, help me daarbij, dat ik niet meer mezelf met een vinger zit af te straffen, maar dat ik

zachter mag worden in mijn hart, in mijn gevoel, voor mezelf en anderen. Help mij om keuzes te maken, wijs me de weg. Simpel gebed.

Els: En het werkt ook echt.

Elise: Absoluut, absoluut.

Isaak: Het gebed helpt alleen maar als jij jezelf volledig in het gebed stopt. Gebed helpt niet als jij tijdens het televisie kijken of telefoneren en je gedachten zijn er niet bij, een gebed uitzendt. Op dat moment meen je geen enkel woord ervan en zit er geen energie in, geen kracht, geen waarde en het bereikt ons niet. Bid altijd met open hart en met geloof. Geloof dat je gebed gehoord wordt, geloof erin. Wij zeggen het omdat het werkelijk zo is. Bid en vraag. De mooiste vorm van bidden is als je aan het einde van de dag, voordat je slaapt even een gebedje uitzendt. Je besluit de dag in liefde. En 's ochtends doe je je ogen open en zeg je daar ben ik weer.

Elise: Ik vind het ook heerlijk om de dag ermee te beginnen.

Isaak: Dat mag ook, dat mag ook, maar eindig ook zeker je dag met een gebed. Je kunt ook de hele dag door gebedjes opsommen. Je mag ook wel eens boos op ons worden hoor, we nemen het je niet kwalijk. Wij kennen jou. Dus als je tegenslag hebt en je kijkt omhoog en zegt een bepaalde woordenvloed, dat doet ons pijn, als je ons in Godsnaam belast. Gebruik nooit een godnaam als jij boos bent. Niet doen, doet zeer. Maar kijk omhoog en spreek uit. En wij kijken door de materie heen, dus wij weten dat het een emotie is. Maar gebruik niet Gods naam. Want als jij Gods naam gebruikt in de zin van negativiteit dan belast jij je werkelijk zelf. Je doet jezelf er pijn mee en uiteraard ons ook. Omdat jij bent God, dat betekent liefde, een energie en jij haalt je Goddelijkheid naar beneden. Doet zeer.

Elise: Eeuwigheid, oneindigheid, het hiernamaals, zijn begrippen die voor ons aardse mensen moeilijk te begrijpen zijn, moeilijk voor te stellen zijn. Als je nou overgaat naar het hiernamaals, is het dan ineens allemaal duidelijk?

Isaak: Als je overgaat naar het hiernamaals denkt de mens vaak, zie ik het hiernamaals? De fysieke mens kan het hiernamaals niet met het fysieke oog zien, ze kunnen het wel voelen. Op het moment dat je overgaat, ga je met je

gevoel over, dus het is niet meer zichtbaar voor de fysieke mens, maar wel voor je gevoel is het zichtbaar. Dus je hebt daar precies hetzelfde als hier, waar je op bent afgestemd. Het is net als je nu zou voelen hoe het gisteren was, dan is het voor jou helemaal gisteren. Als jij overgaat en jij bent daar, dan is dat voor jou helemaal realiteit. Dus als jij mensen vertelt dat zij God zijn, jullie zijn God, dat betekent liefde en jullie zijn het Al en jullie gaan weer terug naar het Al, dan zullen er altijd mensen zijn die met vraagtekens blijven zitten, want ze begrijpen het niet, maar dat komt omdat zij nog niet zover ontwikkeld zijn. Maar vertel de waarheid, vertel het in wat voor vorm dan ook, dat God er is, dat er eeuwigheid is, dat er een hiernamaals is, dat jij in een andere dimensie terechtkomt, dat jij verandert van lichaam in geest, vertel het. Vertel het, en wat die mensen er ook mee doen, dat is hun stukje. Je kunt niet aan een kind van vijf vertellen wat ik nu aan jou vertel. Een kind begrijpt dat niet, maar als een kind ouder is kan hij dat wel begrijpen, dus geef het de tijd, de evolutie.

Anke: Ik weet eigenlijk niet of het een vraag is. We hadden het al eerder over boosheid en ik ben tot mijn dertigste een vreselijke driftkikker geweest en dat luchtte toch altijd op de een of andere manier op. In mijn huidige relatie ben ik vaak gaan denken, waar maak ik me druk om en van lieverlee ben ik ook gaan denken dat het niet belangrijk was. Maar ik mis mijn boosheid. Ik wil me best druk maken om die rotstoel als ik daar zin in heb.

Isaak: Ja, dat ben jij.

Anke: Maar ik ben het afgeleerd in mijn relatie en ik mis het verschrikkelijk, ik mis de momenten van boosheid waarin je toch meer zegt dan anders, er komt meer waarheid boven tafel. Maar ik wil ook geen mensen wegjagen of kwetsen.

Isaak: Als jij zwijgt dan kwets jij jezelf. Je stopt jezelf in een keurslijf. Je borrelt van binnen, maar het kan er niet uit, maar het moet eruit. De stop moet eruit. Je hebt een karaktertrek, flapuit en je gooit alles eruit. Maar op het moment dat je die karaktertrek niet neemt en je zet het letterlijk naast je neer, dan ga je eigenlijk een leegte creëren in jezelf. Hij blijft altijd naast je, maar je gebruikt hem niet meer. Dus wij zeggen pak het op en stop het gewoon weer in je. En wees gewoon jezelf, want als jij nu terwille van je partner zwijgt dan doe je jezelf tekort.

Anke: Het is inmiddels niet eens meer ter wille van de partner, het is een eigenschap geworden. Ik heb het ook uitgesproken, ik wil me voortaan wel ergens druk over maken als dat zo uitkomt, maar het lukt me niet eens meer.

Isaak: Oefen erop, oefen, wordt boos. Oefen erop. Want als je al die jaren hebt gezwegen, zit het hier in je onderbewustzijn, dus die associatie is er om direct je lippen op elkaar te persen, ter wille van de relatie en je mond te houden. Neem het weer tot je. Gooi het eruit. En als je klaar bent met boos zijn, ben je weer rustig. Je bent geen persoon om stil te zijn en het staat je goed.

Elise: Toeval bestaat niet, dus namen zijn ook geen toeval.

Isaak: Nee.

Elise: Nou bedenken ouders een naam. Wordt dit dan ook via hun intuïtie van boven af doorgegeven? Want bij mijn jongste dochter bijvoorbeeld, toen wist ik al in het prille begin van de zwangerschap, dit is Roos, dat stond voor mij onomstotelijk vast. Hoe moet ik dat zien?

Isaak: Heel veel mensen die bevallen, houden het kind in hun armen en zeggen, jij heet zo.

Elise: Ja, want bij mijn oudste dochter wist ik werkelijk niet welke naam ik haar zou geven. Pas toen ze na enige tijd aan de borst begon te drinken, wist ik ineens, dit is Eva. Maar hoe zit het dan met mensen die niet zo goed luisteren naar hun intuïtie?

Isaak: Ieder kind krijgt toch de naam die bij hem past. Ze krijgen ook kinderen die bij hen passen. Iedereen heeft intuïtie, dus iedereen krijgt ook die ingeving. Heel vaak denken mensen het komt van mijzelf, maar dat zijn wij.

Lisa: Wat kan ik doen aan het karakter van mijn dochter, zodat het wat beter gaat.

Isaak: Niks. Absoluut niks kan je doen voor haar welzijn, omdat zij zich volledig afsluit voor beterschap en zij teert op haar eigen zelf, dus ik weet het

wel, ik doe het zelf. Dat is haar eigen vrij wil en ze is helemaal gesloten, alles staat dicht. Alle chakra's staan dicht, geen openheid, niks. Dus je kunt ook niets doen. Het is net als met een fles met een kurk erop, geen opening, potdicht, waar moet je dan wat ingooien, waar? Accepteer haar zoals ze is en neem even wat afstand in tijd van nood. Je moet ook wat hardhandiger zijn, omdat zij gebruikt jou en jij laat het toe. Dus wijs haar terecht. Wees eerlijk en spreek vrijuit en wijs haar terecht. En trek een grens, tot hier mag je komen en over die grens ga je niet. Heeft ze nodig. Als er geen grens is, loopt ze overal doorheen. Jij moet als moeder het initiatief nemen om die grens te trekken, een streep zetten. Als je dat niet doet, krijg je een kind die letterlijk over je heen loopt. En dat is niet de bedoeling van opvoeding van moeder naar kind. Kinderen moeten respect hebben voor de ouders, dat is werkelijk waar zo. Andersom ook, ouders moeten respect hebben voor hun kinderen, maar het kind staat hier en jij staat daar, hoger dus en zolang het kind nog niet in de gelijkwaardigheid staat, moet het bij wijze van spreken met u spreken, met hoogachting. En op het moment dat het allemaal weggevallen is, hoe moet dat ooit herstellen? Zij moet letterlijk van het ene punt naar het andere verplaatst worden en dat betekent niet uit huis, maar dit is jouw plek. Dit is jouw stukje en dit is mijn plek, mijn territorium. Als jij in mijn territorium komt zijn het ook mijn regels, zitten we in jouw territorium, zijn het jouw regels. Maar het kind gaat met grote stappen in jouw territorium en zegt, mijn territorium!

Is dat goed? Wat voor kind krijg je dan? Normen en waarden zijn zo belangrijk voor het verdere verloop van het leven. Geen normen en waarden, dan denk je het leven draait om mij, ik ben het leven, en dat is niet waar. Jij bent onderdeel van het geheel, maar jij bent niet het geheel. Dus lieve meid, luister naar wat ik je vertel, streep zetten. Spreek uit, gooi het eruit, wees boos. Wees boos als jij boos bent en jij explodeert in de zin van, ik gooi me open, nu is het voor mij gedaan. Dan gaat zij ook open staan en krijgt ze even die shock en ze krijgt de bewustwording van mamma is klaar. Ik moet niet nog verder gaan, anders breek ik mamma, nu is het klaar. Jij moet het aangeven. En laat ze dan maar wegllopen, als jij een liefdesband hebt met je kind, trekt ze weer vanzelf naar je toe. De liefdesband is net elastiek en ze komt wel weer naar je terug. Maar het is wel een kind waar je eindeloos geduldig mee moet zijn.

Lisa: Het geduld is op, hè.

Isaak: Ja, zij heeft zoveel gesproken in jouw bijzijn en jij reageerde met zwijgen. Als moeder moet je direct optreden. Hee, hee, wat is dat, terwijl je het kind in de ogen kijkt. En een kind reageert daarop met, oei, wat krijgen we nou, voel ik dat goed? Dat noemen we opvoeden.

Isaak: Elise, wij willen nog wat van jou zien. Wij hebben gehoord, uiteraard, dat jij iets had van je zoon.

Hier moet ik even wat tussendoor vertellen. Het klopte uiteraard, dat ik iets had van mijn zoon Jeroen. Dat kwam zo. De echtscheiding van zijn ouders viel hem zwaar. Het was niet alleen voor hem zwaar, ook voor de meisjes was het moeilijk en allemaal erg wennen aan een nieuwe situatie. Scheiding, nieuw huis, nieuwe omgeving, nieuwe school, nieuwe vriendjes, dat is enorm veel ineens op het bordje van een kind. Maar Eva en Roos kunnen zich beter uiten, als ze verdriet hebben huilen ze, als ze iets dwars zit, praten ze. Nou is Jeroen tegenover mij gelukkig wel open, maar ik had in de gaten dat hij zich groot hield, zijn verdriet aan het verdringen was, de confrontatie met zijn gevoel niet aandurfde, waardoor hij vluchtte in met vriendjes spelen. Het was ook opeens geen kind meer, wilde de vaderrol een beetje op zich nemen. Hij was ook ontevreden en had geen innerlijke rust. Ik sprak daarover met Isaak, hij bevestigde mijn gevoelens en adviseerde me met hem te gaan werken, waarbij tekeningen maken een belangrijke factor werden.

De eerste tekening, een halloween tekening van Jeroen, is waar Isaak naar vroeg. En deze tekening maakte, zoals u hierna kunt lezen, veel gevoelens zichtbaar die bij Jeroen speelden.

Isaak: De titel is op zich wel goed, hè? Voor pappa, van Jeroen. Donkere wolken op het huis, dat betekent dat er donkerheid over het huis heerst, voor het kind zijnde dan hè, hij is het huis. Het voelt niet goed voor mij. Er zit ook een opening, want de wolken zijn letterlijk boven de schoorsteen getekend, dus het komt bij mij binnen, op mijn gevoel. Ik wil eigenlijk blij zijn, want dit hier is een blij gezicht, maar de doodskop hangt boven mijn hoofd. Dat betekent de verandering. En ik moet nog door die verandering heengaan. En als ik daar doorheen ga, dan kom ik tot genezing, dus de kern van mijzelf en dan krijg ik weer het geluk terug. Het afscheid, hetgeen wat buiten de deur is gezet, dat keelt mij. De persoon die hier hangt dat is hij en hetgeen wat buiten de deur is gezet, pappa dus, dat verstikt mij. Ik ben nog niet geaard. Dat betekent, al mijn nieuw leven heeft nog niet echt vorm

aangenomen, het is nog niet helemaal vast voor mij en daar heb ik voor mijn gevoel nog wel een bepaalde onzekerheid. Is dit wel mijn plekje waar ik nu zit. Gelukkig heeft hij ook een deur getekend, dat betekent dat het wel zijn plekje is, maar hij moet nog even daar doorheen gaan, door die deur heengaan hè, die bewustwording.

Elise: Dit was ook zijn eerste tekening nadat u had gezegd, ga met hem werken. Daarna kwamen er gelukkig meer tekeningen met bijvoorbeeld bomen, bloemen, blauwe luchten en vogels. En ik heb ook veel met hem gesproken op een eerlijke, rustige, open manier, die duidelijk is voor kinderen van zijn leeftijd en hij is volgens mij echt wel wat gezakt van hoofd naar gevoel. Hij pakt zijn knuffels weer en zegt mamma, het is heerlijk om kind te zijn. Want hij wilde toch een beetje die vaderrol op zich nemen, hij wilde in alles meedenken, zijn jongere zusjes sturen en dat heeft hij toch aan me terug gegeven, heb ik het gevoel.

Isaak: Uiteraard is dat ook zo. Omdat op het moment dat jij als kind zijnde jezelf volledig over gaat geven en je gaat schilderen of tekenen, dan spreek je vanaf je gevoel en emoties. Zoals het boek ook heet Bekijk het, voel het en laat het los, bij kinderen is dat veel makkelijker omdat op dat moment geeft hij zich daaraan over. Daarom laten psychologen en therapeuten altijd het kind even tekenen. Een tekening spreekt altijd de waarheid, want dan is de blokkade al los. Dus hij heeft eerst een stukje getekend vanaf zijn gevoel, wat bij hem speelde, wat bij hem boven het hoofd hing zeg maar en kon hij weer naar het volgende toe, kon hij weer bij zijn werkelijke zelf.

Ik kan u verzekeren, het gaat heel goed met Jeroen en met zijn zusjes ook.

Isaak: Zo en dan blijven we in de kring zitten, we geven elkaar de hand en dan gaan we weer even die heerlijkheid aan elkaar doorgeven, zoals we altijd doen. En je zegt in gedachten, ik geef liefde door aan de persoon aan mijn rechterkant. Je fixeert je volledig op die persoon, je voelt je verbonden met die persoon en je zegt ik geef je liefde. En je geeft en je geeft, het is oneindig wat je geeft. En je ademt uit. En je spreekt in gedachten de woorden uit van houden van, jegens die persoon. En ook weer onvoorwaardelijk, stuur je deze positiviteit in het gevoel van de anderen. En adem uit. En laat maar stromen en laat maar stromen en alles wat jij doorgeeft komt weer bij jou uit. En je zegt tegen deze positieve energie, zoek je weg in mij. En die positieve

energie gaat door je heen en gaat op het juiste plekje. En adem uit. En je gaat jezelf nu beïnvloeden, je opent je hartchakra en je ziet dat uit je hartchakra een straling van geel zonlicht komt, de zon hier in deze kring. En de straling van deze zon straalt naar ieder van ons, ook naar jou, dus als jij hartzeer hebt, verzacht het jouw hartzeer. Dus even goed voelen, dan kun je de pijn nu loslaten. Je voelt de druk even op je hartchakra. Maar misschien heb je een ander fysiek probleem en je weet het, dan vraag je of deze energie, zo krachtig als ze is, zich helemaal bundelt en ook daar heengaat. En je ademt weer in en uit. En je vraagt aan God of hij jou de kracht mag geven. En je vraagt aan jezelf om helemaal blij en vrolijk te zijn. En ook die blijdschap en vrolijkheid laat je even spreken. En weer adem je uit. En je vraagt om rust, innerlijke rust. Alle stress van me af, de drukte of wat voor belasting dan ook. En je ademt weer uit.

En je komt weer tot jezelf.

En ik dank jullie voor jullie overgave en toewijding. En ga met jezelf naar huis en wees God.

DE WORKSHOPS

De workshops zijn geweldig om te beleven. Indrukwekkend, heftig soms, vooral zeer leerzaam. De gelukzaligheid en alle liefde die je voelt stromen, van jezelf naar de ander, van jezelf naar de Goddelijke wereld en wat je geeft krijg je tienvoudig terug, dus overweldigend is de liefde die je voelt terugstromen van de Goddelijke wereld en de anderen naar jezelf.

Zaterdagochtend arriveerden we - 12 mensen - om tien uur bij het klooster. Even voorstellen aan elkaar en daarna meteen aan de slag.

We zaten op stoelen in een kring, Isaak heette ons welkom en vroeg ons elkaar de hand te geven zodat we een ketting vormden. Isaak vroeg ons diep in en uit te ademen, onze gedachtestroom werd tot rust gebracht en met behulp van zijn woorden leidde hij ons in een meditatie naar een ander bewustzijn. Geleid door zijn stem gingen wij ons openstellen voor de Goddelijke wereld. Onze chakra's werden één voor één geopend, als eerste de kruinchakra, zodat de verbinding met boven gemaakt kon worden, dan afzakkend naar het derde oog, om via het keelchakra, het hartchakra, de zonnevlecht en het gevoelschakra tenslotte het aardse chakra te openen zodat wij tevens verbonden waren met Moeder Aarde.

Toen wij onze ogen weer open mochten doen, vroeg Isaak of wij onszelf wilden introduceren voor de groep en ook of wij wilden vertellen waarom wij met de workshop mee wilden doen. De één wilde dichter bij zichzelf en zijn gevoel komen, een ander wilde meer zelfvertrouwen. Veelal wilden de mensen spiritueel groeien of geholpen worden bij een stuk verwerking. Sommigen kwamen uit nieuwsgierigheid en hoopten wat te leren.

Op een gegeven moment kwam het onderwerp geluk aan bod met de vraagstelling, wat heb je nodig om gelukkig te zijn. Zoek je dat in jezelf of heb je daar externe impulsen voor nodig. Geluk zit van binnen, maar wat voor dingen of andere externe zaken heb jij nodig om je prettig te voelen? De ene rookt, de ander zoekt troost in overmatig eten, snoep of alcohol. Maar ook minder voor de hand liggende zaken, zoals jezelf in een andere wereld wanen middels een film, een soapserie of boek. In hoeverre heb je dat nodig om gelukkig te zijn. Of verlies je jezelf in een ander, of verschuil je jezelf achter je gezin, dat je teert op het geluk van je kinderen. Als de

kinderen maar gelukkig zijn, dan ben ik dik tevreden. Nee, dat is niet jouw geluk, dat is die van je kinderen. Nee, geluk moet je zoeken in jezelf, zonder dingen van buitenaf nodig te hebben.

Dit laatste was dus mijn eigen bewustwording. Ik heb niet veel nodig om gelukkig te zijn, ik ben een mens van eenvoud en geniet van heel kleine dingen. Een mooi gevormde wolk of de intensiteit van een regenboog geven mij al een geluksgevoel, een gevoel van tevredenheid en blijdschap. Ik snoep niet, eet of drink niet overmatig, ik rook niet en ben matig met het bekijken van films of het lezen van boeken. Maar ja, de kinderen, daar herkende ik me wel in. Ik geniet zo ontzettend van mijn kinderen, ze zijn me zo dierbaar, maar dat betekent niet dat zij voor mijn geluk moeten zorgen, dat moet ik natuurlijk zelf doen! Dan denk je ja, ja, ja, het is waar, dat doe ik inderdaad en als je het erkent en herkent, dan is de eerste stap gezet. En ik houd daardoor geen sikkepit minder van mijn kinderen, ik sta nog steeds even dicht bij ze en ze zijn me nog even dierbaar, zo dierbaar, maar mijn geluk moet ik bij mij van binnen vinden. Ik moet mijn eigen zaakjes opknappen, mijn eigen evolutieproces doorlopen op eigen krachten en mijn kinderen hun eigen rol gunnen. Hierna moesten we een partner kiezen. Ik probeer altijd heel intuïtief iemand te kiezen en mijn gevoel leidde mij naar Peter.

Nu mochten wij deze partner vertellen wat voor bewustwording er had plaatsgevonden en wat je er verder mee ging doen, oplossingen aandragen. De ander zou luisteren, stimuleren en reageren waar nodig, om zo tot oplossingen te komen. Peter kon mij ook zijn verhaal doen, zo hielpen we elkaar en waren we even elkanders spiegelbeeld.

Na deze opheldering gingen we in een kring staan en moesten we ons wat losmaken middels bewegingen en dicht bij ons gevoel en kracht komen door gezamenlijk de ohm klank voort te brengen, de oerklank van het Allesomvattende, het Al. Gezamenlijk is dat niet zo moeilijk, gezamenlijk geeft dat zelfs een band, een bundeling geeft versterking. Naderhand moesten we het één voor één doen en dat was toch een behoorlijke drempel. Met de billen bloot voor de hele groep. Dat klinkt misschien gek, maar om jezelf op deze manier te geven, daar is best moed voor nodig, voor mij in elk geval zeer confronterend. Bij sommigen kwam het er in één keer goed uit, mooi diep vanuit hun buik, vanuit hun gevoel. Bij mij echter zei Isaak, 'je hebt een heel mooie stem, prachtig, maar nou vanuit je onderbuik, laat je

kracht zien, laat je kracht horen. Dus moest ik nog eens en het ging beter. Er waren er meer die een tweede of derde keer moesten proberen, maar bij Annemieke kwam er geen geluid uit. Zij stuitte daarmee op haar eerste blokkade. Isaak vroeg haar het nog eens te proberen en nog eens. Ze probeerde en barstte in tranen uit. Maar door het huilen, komt de blokkade los, het verdriet, de pijn komt boven, je krijgt beelden zodat je het kunt bekijken, je voelt het en ook daar moet je doorheen om het daarna los te kunnen laten, je besluit om het los te laten. Zo kom je dichterbij jezelf.

Na de lunch werden we uitgenodigd te gaan liggen op de matten en gingen we geholpen door de voor het oog onzichtbare begeleiders in trance. Je voelt ook heel duidelijk dat je wordt geholpen. Je voelt de steun, de stimulans, de motivatie. Door de ademhaling te versnellen en krachtig in en uit te ademen, word je licht in het hoofd, begin je te tintelen en geraak je in een trance en zo kom je bij je gevoel, kun je blokkades tegenkomen, oud zeer naar boven halen, om er vervolgens mee aan de slag te gaan, wederom zeer voelbaar geholpen door de begeleiders die speciaal voor ons naar de Aarde waren gekomen om ons bij te staan in deze ervaringen. Op deze manier verwerk je een heleboel, waardoor je steeds dichterbij je kern komt, dit noemen we rebirthing, ofwel wedergeboorte.

Iedereen doorliep zijn eigen proces, ik was te druk bezig met mijzelf om op de anderen te kunnen letten, mijn ervaring was heel heftig. Bij mij kwam er zoveel verdriet naar buiten, ik lag te snikken en liet de tranen de vrije loop. Na een tijdje werd ik weer een beetje rustiger, ik kwam een beetje bij, maar ik was er nog niet merkte ik. Sneller begon ik weer in en uit te ademen en weer kwam er een golf van verdriet omhoog, ik kreeg er beelden bij dit keer en gierde de narigheid eruit. Isaak liep naar me toe en drukte zijn hand diep in mijn buik, ter hoogte van mijn gevoelschakra, de plexus solaris. Daardoor kwam het uiterste eruit, ik perste er zoveel mogelijk uit en bleef huilen. Op een gegeven moment zei Isaak dat we weer bij moesten komen, onze ogen openen en rechtop zitten. Ik was wel al rustiger, maar ik merkte dat ik er niet helemaal uitkwam. De pijn op mijn gevoelschakra bleef en ik kon niet stoppen met huilen. Isaak zag dat ik hulp nodig had en zei, kom maar hier. Tresi drukte haar lichaam tegen het mijne, mijn plexus tegen de hare en zij nam mijn gevoel over. Dit verdriet, deze blokkade was te groot, het was zoveel dat ik het niet in mijn eentje verwerken kon. Dan neemt het medium

het over en werken ze het op die manier toch weg. Zij helpen namelijk het medium weer om het kwijt te raken.

Sommige andere cursisten hadden net zo een heftige ervaring en ik moet zeggen, we zaten er wat stilletjes bij tijdens het avondeten. Blij en opgelucht, dat wel, maar ook zeer onder indruk en het moest allemaal nog een beetje zakken.

Na het avondeten hervatten wij de lessen. Als eerste werd er door Tresi geblazen, dat wil zeggen, de kanalen bij de leerlingen werden open geblazen. Dan blaast Tresi daadwerkelijk het kanaal bij de kruin en de handpalmen open. Dit vergt veel energie van het medium. Is dit eenmaal gedaan, dan gaat het nooit meer weg, dus bij een aantal van ons was dat niet meer nodig omdat dat bij een eerdere gelegenheid al was gedaan. Nu waren we klaar om elkaar te kunnen magnetiseren. Dit is niet hetzelfde als healen, zoals een medium dit kan doen, maar wij aardse mensen hebben wel allemaal de mogelijkheid om kosmische energie door te geven. Zie maar hoe een moeder instinctief haar hand wrijft over de plek waar het kind zich heeft bezeerd. Wat doe je zelf als je bijvoorbeeld je knie stoot, je legt er een hand op. In onze handen zit energie en die kunnen we gebruiken. Deze avond hebben we doorgebracht met elkaar magnetiseren, intuïtief magnetiseren. Waar worden je handen naartoe getrokken, welke chakra's leg je intuïtief de handen op. Het leuke is dat iedereen het lekker vindt om te ondergaan, maar het ook heerlijk vindt dit bij een ander te doen. Het wordt met veel liefde gegeven, onbaatzuchtig, dus zonder er iets voor terug te verlangen. Dat voelt heel lekker.

Isaak besloot de avond met te bedanken voor de geleverde inspanning, de inzet van de leerlingen, we hadden goed werk geleverd. Dat vonden we zelf eigenlijk ook wel. Moe waren we nu, aan het eind van de avond, moe maar heel gelukkig.

Na de nacht in een tweepersoons kamertje te hebben doorgebracht, verwachtte Isaak ons in stilte terug om zeven uur in de ochtend voor wat gymnastiek oefeningen. Oefeningen om de slaap uit lichaam en geest te verdrijven en weer even lekker in je energie, lekker in je velletje te komen. Daarna volgde ontbijt en de gelegenheid om in het bos rondom het klooster een wandeling te maken. Heerlijk.

Om elf uur waren wij weer ter plekke voor de volgende les. Dit keer kwam er een heel simpele geest uit hogere sferen in Tresi. Een simpele geest wordt het genoemd in de goede zin van het woord, simpel want nog nooit geïncarneerd, dus heeft deze geest geen gedachten en kan alleen maar voelen. Deze geest kwam ons lesgeven, we moesten leren lachen en ervaren wat een fijne vibratie dat is, wat voor opluchting het teweeg kan brengen en dat als je lacht je ook even lekker helemaal nergens aan denkt. Deze geest gaf ons lach therapie en hij zat in het midden van de kring. Tresi, met deze geest in zich keek mij als eerste aan en ik kreeg toch een lachstuip, gierend van het lachen lag ik te rollen over het tapijt, heerlijk. Maar niet iedereen kon zo gemakkelijk lachen, dus nam hij ons allemaal nog even apart in de kring en kreeg zo bijna iedereen aan het lachen, de één uitbundiger dan de ander, maar het lukte want op een of andere manier kon hij bij eenieder de juiste snaar van de lach aanvoelen. Bij de laatste vrouw echter, daar kwam geen lach uit, maar alleen maar verdriet. Wij allemaal kregen tranen in de ogen, voelden allemaal even haar verdriet, zagen allemaal even het klein kind in haar dat huilde van verdriet en zagen dat Tresi en de geest in haar het verdriet van haar overnam. Mooi, heel mooi.

Na de lunch kwam intuïtief tekenen aan bod. Aan tafel gezeten moesten wij gezamenlijk mediteren en in deze meditatie je openstellen voor beelden en intuïtief het eerste wat in je opkomt op papier zetten.

Ik zag heel even een veer, het beeld is ook maar zo kort, dat je wel eens twijfelt of je wel het juist hebt gezien. Maar ik zette dat meteen aan de kant en begon kleuren te kiezen en zette met grote halen een flinke veer op papier. Ondertussen zat ik toch wel te denken wat ik nou hierna zou moeten tekenen, want je hebt toch het gevoel dat er wel wat van je wordt verwacht en je wilt het zo ongelooflijk graag goed doen. Toen zonden ze me rust en de boodschap dat ik deze veer alleen maar moest perfectioneren en dat er verder niets van me werd verwacht. Met veel genot perfectioneerde ik vervolgens de veer door er meer diepte in te tekenen en de kleuren nog eens extra aan te zetten zo hier en daar.

De tekeningen waren prachtig, de bijbehorende uitleg van Isaak nog mooier.

De veer was een geschenk van Isaak aan mij, vergeet niet hij is een Indiaan

en een veer geven is iets heel persoonlijks, een pluim, een geschenk van hem aan mij. Ik was en ben er nog steeds zo ongelooflijk blij mee, met tranen in mijn ogen van ontroering zat ik naar zijn uitleg te luisteren, hij had me geen mooier cadeau kunnen doen. De veer was in de Goddelijke kleur blauw, roze voor de spiritualiteit. Buiten de veer stond er niets op papier, dus je hebt alle ruimte, het leven ligt aan je voeten.

Waarom dit geschenk, deze blijk van waardering, dit gebaar van, je doet het goed, je zit op de goede weg, deze aanmoediging om door te gaan en het afschuwelijke van de afgelopen jaren achter me te laten en de sporen uit te wissen. Waarom? Dat zal ik u vertellen.

Isaak en de Goddelijke wereld weten hoe moeilijk ik het heb gehad en hoeveel werk ik moest en nog steeds moet verzetten om weer een gewoon leven op Aarde te kunnen leiden. Want tot op de dag van vandaag, krijg ik veel hulp van boven. Maar vergeet niet dat ik er zelf ook hard aan moet werken, want als je passief blijft, gebeurt er helemaal niets. Maar het gaat me goed, het gaat beter en beter en het vertrouwen, het geloof en de kracht groeien met de dag.

Tresi had na de thee Indiaanse muziek opgezet, heel meeslepende muziek. Als vanzelf gingen we al dansen en zingen of anderszins geluiden maken, dansen voor de Goddelijke wereld, om zo de Goddelijk wereld te bedanken. Toen volgde er een dankbetuiging aan Moeder Aarde, Moeder Aarde die ons zoveel schenkt en die wij zo gauw de schuld geven van onze narigheid. Dus vraag om vergeving aan Moeder Aarde, vraag jezelf om vergeving en zeg tegen jezelf dat je nooit meer haar de schuld zal geven. Ik barstte in tranen uit, lag daar op de grond, neergedrukt op Moeder Aarde en liet mijn tranen de vrije loop.

Vervolgens moesten we elkaar bedanken, want het is een drie-eenheid maar eigenlijk is het één. De Goddelijke wereld, Moeder Aarde en de mens. Wij zijn allemaal één, wij zijn allemaal een stukje van God. We bedankten elkaar door één voor één even intens vast te houden en even de liefde vanuit het hart te laten stromen naar de ander. Want liefde, dat is waar het uiteindelijk allemaal om draait. En dan moet ik denken aan de woorden van Sathya Sai Baba, een hoge geest die in de vorm van deze man Sai Baba naar de Aarde is gekomen om zijn liefde te verspreiden, zijn woorden dragen zoveel wijsheid.

Er is maar een religie, die van de liefde
Er is maar een ras, de mensheid
Er is maar een taal, die van het hart
Er is maar een God, Hij is alomtegenwoordig
Begin de dag met Liefde
Breng de dag door in Liefde
Vul de dag met Liefde
Besluit de dag met Liefde
Dat is de weg naar God.

Na deze prachtige uiting van Liefde volgde een lezing en het vragen uur van Isaak. Hier kregen de mensen de gelegenheid om vragen te stellen en hun reactie op de workshop te geven.

Tot slot kwam Ethan, een jongetje van een jaar of zes, zeven, Tresi werd even deze jongen. En deze jongen kwam bloemen brengen. Isaak had Wim, die bloemen had meegebracht voor Tresi, toestemming gevraagd deze rozen te mogen uitdelen aan de cursisten en zo gebeurde het. Hij zocht een roos uit, liep naar een van de leerlingen en schonk de roos met een zeer persoonlijke boodschap. De tranen van ontroering liepen over onze wangen. Zo'n klein kind uit die sferen verspreidt zoveel liefde, dat is een liefde die wij hier op Aarde niet kennen. Dat treft eenieder zo zuiver in het hart, dat het er bijna pijn van doet. Nu nog, nu ik dit schrijf, komt er een brok in mijn keel als ik het gevoel van deze liefde herroep.

Na het slotwoord en het afscheid van Isaak, bleef de hele groep zitten, we wilden eigenlijk helemaal niet weg, we wilden helemaal niet naar huis, we wilden helemaal niet het aardse leven met al zijn strubbelingen tegemoet treden. Nee, we wilden al dit moois niet loslaten, we wilden het meenemen, vasthouden. Het gevoel vasthouden en het geleerde in praktijk brengen. Om zo een stukje dichterbij jezelf te komen, bij je hogere zelf, een stukje dichterbij God.

Ik denk dat in het boek wel naar voren komt dat meditatie een belangrijk aspect is voor spirituele groei, maar ook voor de innerlijke rust, het ontladen, zodat je beter bij jezelf kunt komen, waardoor je weer beter naar je gevoel kunt luisteren, beter weet wat je wilt en de juiste beslissingen kunt nemen. Kortom, het vergemakkelijkt en veraangenaamt het leven, de moeite waard.

Eén vorm van meditatie staat al eerder beschreven in dit boek. Bij de laatste lesavond heeft Isaak ons met zijn stem, met zijn woorden begeleid. U kunt dit voorbeeld ook thuis gebruiken.

Isaak: Er zijn vele vormen van meditatie.

Adem in en je neemt het leven tot je.

Adem uit en laat de dingen los.

Door diep adem te halen, adem in, houd even vast en adem uit en deze te herhalen, meer kracht er in te gooien en de snelheid op te voeren, word je lichter in je hoofd en dat geeft niet. Je komt dichterbij jezelf, dichterbij je emoties, dichterbij je ware zelf.

Zo kom je goed in je energie te zitten, goed in je kracht en goed in je lijf te zitten. Ook door klanken te maken, met je eigen stem wel te verstaan, kun je dichterbij jezelf komen. De Ohm klank is hier een goed voorbeeld van.

Er zijn vele vormen van meditatie, zo is er ook de actieve meditatie, de fysieke meditatie. Deze vorm is heel goed voor de mensen die niet kunnen mediteren, maar die toch door deze fysieke meditatie even tot zichzelf kunnen komen en kunnen loslaten.

Elise: Maar (zei ik eigenlijk meer tegen mezelf) zou je deze fysieke meditatie ook zo kunnen verwoorden, dat de mensen ook werkelijk weten wat ze moeten doen? Nou ja, ik ga het gewoon proberen.

Isaak: Je bent een goede schrijfster, jij kan alles verwoorden, wij zijn daar al achter gekomen en wij zijn daar trots op, werkelijk waar. Wij zijn er achter gekomen dat jij een heel groot talent hebt in schrijven. En we hebben het altijd al geweten, vanaf de eerste keer dat we met jou hebben gesproken. Jij begreep het toen niet, het medium begreep het niet, omdat het nog niet actueel was, je was op dat moment niet actief met schrijven bezig. Maar je hebt een groot talent in schrijven.

Nou deze aai over mijn bol nam ik lachend en met een blos op de wangen in ontvangst. Dankbaar ook, want het gaf me die bevestiging dat ik op de goede weg was, wat weer resulteert in extra motivatie, een extra drive. IJdelheid kwam ook wel even om de hoek kijken, ik geef het toe, ik was en ben ontzettend blij met dit compliment.

Enfin, ik ga dus proberen de actieve meditatie zo te verwoorden, dat u er thuis mee aan de slag kunt. Ik heb hem zelf gedaan tijdens één van de workshops, het gaat zo.

Uitgangspositie is staand, met gebogen armen, waarbij de handen zich, losjes gebald tot vuisten, ter hoogte van de maag bevinden.

Stap uit naar voren met de rechtervoet en verplaats uw gewicht, heel eventjes maar, op deze voet en duw tegelijkertijd met uw rechterhand iets denkbeeldigs weg.

Stap terug tot in uitgangspositie.

Stap uit naar voren met de linkervoet, verplaats uw gewicht even op deze voet en duw met de linkerhand.

Stap terug naar uitgangspositie.

Stap uit naar rechts met rechtervoet, hoofd en voet wijzen hierbij naar rechts, verplaats uw gewicht, even, op deze voet en duw tegelijkertijd iets denkbeeldigs weg met uw rechterhand.

Stap terug naar uitgangspositie.

Stap uit naar links met linkervoet, deze voet en gezicht gericht naar links, verplaats uw gewicht een moment op deze voet en duw weer met linkerhand.

Stap terug naar uitgangspositie.

Stap uit naar achteren met de rechtervoet, dus draai uw lichaam een halve slag rechtsom, verplaats het gewicht en duw weer even met de rechterhand.

Terug naar de uitgangspositie.

Stap uit naar achteren met de linkervoet, draai uw lichaam een halve slag linksom, verplaats het gewicht en duw ook weer met de linkerhand.

Het is net als de vier windstreken, noord, zuid, oost en west. Bij ieder duwtje met de hand stoot u even kort wat lucht uit, zoals u zou doen als u een vlekje op de ruit wilt verwijderen en condens ziet ontstaan. Begin langzaam, totdat het wat routinematig wordt en probeer dan het tempo geleidelijk op te voeren, dan zult u in een diepere meditatie komen.

REACTIES VAN CLIENTEN

Na een tip uit mijn kennissenkring kwam ik terecht bij Tresi, in de praktijk van Isaak, en zij heeft mij geheeld. Zij en haar gids Isaak hebben mij geholpen mijn ware ik terug te vinden.

Ietwat sceptisch ben ik langsgedaan, maar haar warme uitstraling bracht rust en bereidheid tot overgave. Zonder inleiding nam ze mijn hand en vertelde me mijn problemen. Het verstikte haar, want ze kon mijn verdriet voelen en zag veel zwart. Ze vertelde zonder dat ik haar had ingelicht over mijn jeugd, vriendin en ouders en toen wist ik dat zij meer dan bijzonder moest zijn. De healing was niet te beschrijven, het zorgde voor een totale ontlading en een terugkeer van emoties uit mijn kindertijd. Alle oude verstopte frustraties en emoties kwamen eruit en dit gaf een enorme opluchting. Ik kreeg van Isaak te horen waar ik de oplossingen moest zoeken en ik hoefde niet bang te zijn alles weer te vergeten. Na de ontlading en de 'terugkeer op aarde' volgde een gelukzalige stemming en alles viel als een puzzel in elkaar.

Het bleef niet bij één sessie, ik heb in de tussenliggende weken gewerkt aan de nieuw ingeslagen weg. Goede gesprekken met mijn vriendin en met mijn ouders volgden, ik ging confrontaties aan, er kwam een stuk acceptatie, gevoelens en ervaringen werden besproken, waarbij respect en liefde voor elkaar steeds voorop stond. Ook werd ik me bewust dat ik mezelf moest accepteren, mijn emoties mocht tonen en ook liefde mocht geven en zeker mocht ontvangen.

Het leven is een groot leer- en groeiproces en ik had voorgaande ervaringen nodig om te komen waar ik nu sta. Natuurlijk moet je openstaan voor genezing en werken aan jezelf anders kun je nooit groeien, maar als je iets wilt bereiken dat lukt je dat! Door deze ervaring ben ik alerter geworden op eventuele valkuilen, maar ik laat het nooit meer zover komen, ik durf zelfs te beweren dat dit nooit meer gebeurt.

Als ik mensen tegenkom met problemen of soortgelijke ervaringen, vertel ik ze dat de open moeten staan voor de spirituele wereld. Allerlei vrienden, kennissen en familie hebben via Tresi weer de juiste weg gevonden en zijn dankbaar voor haar hulp. Het is een gewone vrouw met een gave contact te

leggen met ‘het onbekende’ en die bereid is om samen jouw problemen op te lossen. Wees niet bang jezelf open te stellen, je krijgt er heel veel voor terug.

Ik dank Isaak, Tresi en haar familie voor hun kracht en hulp.

Martin

Ik ben een jonge vrouw van 25 jaar die sinds een paar maanden helemaal is verlost van een jaren aanhoudende depressie en enorm minderwaardigheidscomplex. De dag na mijn tweede bezoek aan het medium Tresi heb ik letterlijk het licht gezien.

Via een vriendin hoorde ik over Tresi. Dankzij haar genezende healing had haar broer weer zin gekregen in het leven, in alles om hem heen. Bijna wanhopig besloot ik deze laatste strohalm te grijpen. Eenmaal binnen voelde ik al snel dat ik hier vertrouwen in kon hebben. Tresi nam mijn horloge in haar handen, concentreerde zich hierop en kon precies onder woorden brengen hoe ik me al die tijd al van binnen had gevoeld. Alleen dat was al een opluchting, dat iemand me eindelijk eens begreep, even meevoelde.

Ik ben nu drie maanden verder en merk nog altijd dat het steeds nog iets beter gaat. Ik begin mijn oude ik weer te herkennen. Ben niet meer verbaasd als iemand aardig tegen me is of als ik complimenten krijg over mijn werk. Hoe beter ik me voel, des te moeilijker vind ik het om te zien wanneer andere mensen in mijn “oude situatie” verkeren.

Natuurlijk is het voor de meeste mensen ver van ons bed dat deze vrouw een medium is en dat haar geestelijke begeleider via haar met ons spreekt. En ook als je binnen bent geweest is het moeilijk te volgen. Natuurlijk wil je liever meteen dat euforische gevoel van verlossing, maar dat kost tijd en zeker ook eigen inspanning. Uiteindelijk is de genezing iets wat je ook zelf moet doen. Wanneer ik niet goed voor mezelf zorg, voel ik me snel down. Ik blijf ook maar gewoon een mens.

Sinds ik door een ‘Tresi-bril’ naar het leven kijk, is alles veel beter te accepteren. Heb vertrouwen, het wordt beloond!

Isabel

In dit relaas heb ik mij zo goed mogelijk willen uitdrukken en herinneren wat er is verteld door Isaak via de mond van Tresi vanuit de Goddelijke wereld. Ik vond het een waardevol gesprek om goed over te denken en aan te werken.

De vraag gesteld aan Isaak luidde: “wat is de mensheid”.

Dit is niet op band opgenomen en dus niet een exacte weergave van Isaaks woorden.

Stel je voor rondom een muur en in die muur bevinden zich overal lichtpuntjes. Deze lichtpuntjes zijn zielen, die zich bevinden in een gelukzaligheid. De ziel kan besluiten een aards leven als mens aan te nemen en schrijft zijn eigen opdracht. Kiest ook zijn eigen indaling bij een gekozen moeder en is vanwege vergetelheid zijn eigen geschreven opdracht kwijt en zal de weg volgen in dit aardse leven om zijn les te leren. Dan ook bestaat er geen toeval en komt hij/zij soms met situaties in aanraking die bekend kunnen voorkomen of noodzakelijk zijn om mee te maken. In deze wereld, waarin voor ons veel zaken van belang schijnen, doen wij ons veel tekort aan het vinden van onszelf, ons innerlijk zijn en jezelf het geluk te geven. Wat is geluk?

Spontaan gedrag wordt vaak afgewogen door de redenering van wat zal de ander zeggen of daar van vinden. Op dat moment vernietigen wij ons geluk, louter en alleen door de afweging!

Pure vernietiging van geluk! Doe en geef wat je wordt ingegeven, pretentieloos en spontaan, zonder je af te vragen wat krijg ik er voor terug of wat anderen er van vinden. Je hart is de motor van je stoffelijk lichaam en je geest is het verstand, beiden vergankelijk, doch je ziel is waar alles om draait. Leer daarom in stilte vooral jezelf te vinden en je zal veel anders ervaren en begrijpen. In stilte. Velen van ons zijn bang voor de stilte. En dat terwijl wij in stilte tot onszelf komen en kunnen vragen! Immers wij vragen veel en veel te weinig. Onze hulp komt van de helpers die er altijd zijn en klaar staan om onze wensen en noden te begeleiden. Via een gids, begeleider of helper worden aan ieder van ons die hulp geboden waar wij om vragen en zal blijken dat wat goed is ook zal gebeuren. Zo is ook onze aanwezigheid hier op deze avond geen toeval en wij zijn er om hulp en raad te vragen aan Isaak via Tresi. Als voorbeeld dient, dat je naar een dokter gaat als je hem nodig hebt. De dokter gaat niet jou bellen om je te vragen, kan ik iets voor je betekenen.

Met dank en waardering.

Bert

De verloren zoon, die (Lukas 15)

Na jarenlang de weg totaal kwijt geweest te zijn in alcohol, drugs en medicijnen te nemen, zoals anti-psychotica en -depressiva voorgeschreven door het Riagg, was ik werkelijk ten einde raad. Een voorstel van het Riagg om mij op te laten nemen in een psychiatrisch ziekenhuis sloeg ik af. Er is iets anders met mij aan de hand, dacht ik. Zij kunnen mij niet helpen. Het leek wel alsof ik bezeten was van iets. Als ik in de spiegel keek dan zag ik iemand anders. Tevens had ik het gevoel dat ik vreemde energieën bij me had. Ik begon om Gods hulp te bidden. Vergeving te vragen voor mijn niet al te goede daden in het verleden. Ik trok het niet meer. Ik vertelde mijn vriendin dat ik uit het leven wilde stappen. Toen kreeg ik een telefoonnummer via een vriendin van Tresi. Ze zei dat Tresi mij misschien kon helpen. Ik belde vele malen en kreeg Tresi eindelijk aan de telefoon. We maakten een afspraak.

Het was op een zaterdag en ik had met Tresi om 1600 uur een afspraak. Die dag zat werkelijk alles tegen, bussen reden niet, ik kon geen geld pinnen, het leek wel of ik aan alle kanten werd tegengehouden. Uiteindelijk werd ik 's avonds om 1900h, drie uur te laat dus, opgehaald door haar man bij het station van Bergen op Zoom. Het regende, het was donker, we reden door de polders, langs verlaten boerderijen en kwamen bij Tresi thuis. Ik zag daar een hoogzwangere vrouw staan, die mij welkom heette, eindelijk.... Tresi.

Ik was compleet de weg kwijt. Ze kon dit aan me zien. Zij was mijn laatste strohalp. Ik had alles geprobeerd om de stemmen, de totale gekte te doen zwijgen in mijn hoofd. Ik had jarenlang in duisternis geleefd en nu zag ik een vrouw die het licht vertegenwoordigde. Ze vertelde mij dat Isaak haar begeleider was en dat hij degene was die tot mij zou spreken.

Ik moest mijn horloge geven, Tresi voelde wat ik voelde en ze schrok hevig. Toen vroeg ze of ik ervan afwilde, alles is uit vrije wil. Ik zei ja. Nu moest ik op tafel gaan liggen in haar praktijk. Ze behandelde mij een half uur lang. Ik

maakte me zorgen om haar, maar zag tevens haar kracht. Ik voelde mezelf al wat lichter worden. Na het half uur verzocht ze me van de tafel af te komen. Ze vertelde me dat ik acht lifters bij me had, die mij dag en nacht aanvielen. De eerste zat er vanaf mijn vijftiende. Lifters zijn lagere entiteiten, ze willen een lichaam en toen mijn ouders gingen scheiden was ik zwak en stond mijn aura open en kwam de eerste bij mij binnen. Ze vertelde me dat ik schoon gemaakt zou worden. Ik voelde dat Isaak in mij kwam en ik kreeg een soort van epileptische aanval, leek het wel. Het is zo moeilijk onder woorden te brengen wat er precies gebeurde, maar ik besepte dat ik, wat voor de meeste mensen een religie is, voor mij werkelijkheid was geworden. Alles wat ik gelezen had over geloof, mijn jarenlange zoektocht naar God, alles wat ik innerlijk gevoeld had, was waar. Ik had helderzienden bezocht, maar dit overtrof werkelijk al mijn verwachtingen. Ik voelde dat de negatieve energieën, die ik elke dag gevoeld had, oplosten.

Ik bedankte Tresi hartelijk en haar man bracht mij terug naar Bergen op Zoom. Ik kreeg de ene trilling naar de andere en wist dat ik met iets te maken had gekregen, zoiets groots, waardoor mijn leven nooit meer hetzelfde zou worden.

Een metafoor:

Als mijn geest een huis is, dan was dat huis met fundering en al gesloopt. Ik denk dat ik werkelijk de hel heb gezien en dat is echt geen prettig oord. Ik moest een tweede keer en een derde keer terugkomen bij Tresi en Isaak voor ondersteuning. Ik heb mijn excuses aangeboden aan God over wat ik gedaan had in het verleden. Tresi vertelde me dat ik nu genoeg gestraft was en dat ik me niet meer schuldig hoefde te voelen, “laat het een harde les zijn.”

Maar ik voelde nog een enorme pijn. Toen kwam ik een vierde keer bij Tresi. Ze vertelde me dat ik weinig of niet sprak en dat ik daarom mijn pijngevoelens vasthield. Mijn buik- en keelchakra zaten dicht. Deze zouden weer geopend worden. Ik moest weer op tafel gaan liggen. Ik zou alle pijn, maar ook van vorige levens eruit schreeuwen. Het zou wel pijn gaan doen. Ik hoorde Tresi's stem aan de andere kant van de kamer. Visueel was ik alleen met haar in de kamer. Toch voelde ik dat iemand heel strak mijn benen vasthield, toen werden mijn beide armen aan weerszijden van de tafel naar beneden getrokken. Ik voelde dat iets in mijn buik kwam en heb werkelijk nooit zo hard gegild in mijn leven. Alles werd er letterlijk uitgedrukt. Ik dacht nog, hoe is dit allemaal mogelijk. De eerste ontmoeting met Tresi leek een droom, maar nu besepte ik dat het allemaal werkelijk was gebeurd.

U beseft natuurlijk dat ik Tresi en Isaak eindeloos dankbaar ben. Als ik ooit iets voor hen kan doen in dit of een volgend leven, dan zal ik dat zeker doen. Ze hebben mijn leven gered. Dank, dank en nog eens dank.

Ik zit niet meer in een neerwaartse spiraal. Ik moet nu leren los te laten. Als ik mezelf zie dan zie ik dat ik (weer een metafoor) als een hamster, in een vicieuze cirkel terecht ben gekomen. Hij rent, maar als hij zich overgeeft, zal hij nog een moment angstig zijn, maar dan beseft hij dat hij er zo uit kan lopen. Ik ben bijzonder hardleers en koppig, maar langzaam maar zeker durf ik me over te geven, durf ik die andere kant op te lopen. Los te laten wat er gebeurd is. Met name de pijn en de angst, de vraag wat die lifters bij me deden en de schuldvraag. Ik kan nu dankzij Tresi zeggen dat toeval niet bestaat en dat alles uit vrije wil is. Ik heb het zelf over me afgeroepen. Je oogst wat je zaait. De wet van oorzaak en gevolg leerde ik kennen. Toeval bestaat niet, je bepaalt echter wel je eigen lot. Mijn les is heel hard geweest. Van mijn eeuwige leven zal ik niet meer in die duisternis wandelen. Ik maakte de vergelijking met de verloren zoon, Tresi zei, je bent nou de teruggekeerde zoon.

Tresi en Isaak lieten mij de wereld zien van een andere kant. Zij lieten me juist de schoonheid van het leven zien, de liefde in alles. Ik heb een hoop antwoorden gekregen op mijn filosofische vragen van Isaak. Mijn leven is zinvol en ik ben dankbaar dat ik leef. Ik dank God, dat Hij me de kans heeft gegeven Tresi te ontmoeten en dat Hij mij een nieuw leven heeft geschonken. Ik dank God dat ik leef. Ik had een steen kunnen zijn, totaal geen bewustzijn. Het mooiste geschenk van God aan ons is, denk ik, het leven zelf. Er had niets kunnen zijn, maar er is alles.

Als ik bij mij vlak in de buurt aan het meer sta dan sta ik met verwondering te kijken naar al het schoons. De lucht, de wolkenpartij, het eindeloze kleurenperspectief. Dan zie ik een groep zwanen in het meer landen en dan besef ik dat dit levend schilderij te mooi is om waar te zijn.

Met vriendelijke groet,

De teruggekeerde zoon

BIOGRAFIE

Isaak vertelt:

Voor het medium kon reïncarneren terug naar Aarde, moest zij eerst afscheid nemen van wat haar het liefste was, het hiernamaals, de sferen. Ze moest ook afscheid nemen van mij, Isaak, haar goede vriend. We hadden samen een pact afgesloten, ik beloofde haar: 'Ik zal altijd bij je zijn in de geest en ik zal je altijd begeleiden op je levensweg hier op Aarde, je zult nooit alleen zijn. En al zul je jezelf wel eens alleen voelen, je zult nooit alleen zijn, want ik ben bij je. Het verdriet was enorm, voor allebei, want je weet het is een afscheid van lange duur, we zullen elkaar in de geestelijke vorm heel lang niet meer terugzien. Zij is in de buik van haar moeder terechtgekomen en ze is geboren.

Ze werd geboren in een streng katholiek gezin, haar vader was zeer dominant, een man zonder begrip voor de medemens, zijn wil was wet. Haar moeder had een onderdanige rol aangenomen, zij hield veel van haar kinderen, maar zij kon haar liefde niet tonen, omdat haar vader dat niet toeliet. Haar vader beperkte haar gevoelens, hij sloeg haar en hij terroriseerde het hele gezin, puur uit onmacht. Hij wilde graag de macht hebben, hij wilde graag gehoord worden en hij wilde graag respect. Maar hij was ook zo eenzaam, omdat hij geen liefde kreeg, niet van zijn vrouw en niet van zijn kinderen. Dus ook hij was ondervoed, ook hij had in zijn jeugd geen liefde gekend, helemaal geen. Hij wist niet wat liefde was. De liefde zit echter in iedereen, maar je moet er wel naar op zoek willen gaan.

Het medium had eigenlijk niet geboren mogen worden, het was een ongelukje en haar hele leven heeft ze dit mogen horen, want haar vader vertelde menigmaal hoe ongewenst ze was. Ook de eerstgeborene, haar broer, was ongewenst, en hij is enkele dagen na zijn geboorte overleden. Haar ouders wisten nog helemaal niet hoe ze met een baby moesten omgaan en haar vader heeft een grote fout gemaakt. Bij gebrek aan borstvoeding van de moeder, gaf haar vader de baby rauwe koemelk. Koemelk is heel vet en slecht voor een baby en omdat de vader uit gierigheid te laat een arts had geconsulteerd, is haar broer overleden. Haar vader heeft het kindje in een kartonnen doos gestopt en naar de pastoor gebracht. Aangezien hij nog niet

was gedoopt, heeft men hem in ongewijde grond begraven. Het verdriet was enorm, zeker voor de moeder. Tot op de dag van vandaag weten zij niet waar haar broertje ligt. Gelukkig weet ze nu dat ieder kind verder opgroeit in de sferen en dat ook hij een thuis heeft gekregen en nu een volwassen man is. Was haar broer niet gestorven, dan was het medium zeker niet geboren. Haar vader wilde niet veel kinderen, hij hield niet van kinderen. Het medium was het vierde kind en hij vond twee kinderen meer dan genoeg, hoe had het vierde dan ooit geboren kunnen worden. Dan nog was er de kans dat er abortus op haar zou worden gepleegd, maar wij hebben toch dusdanige omstandigheden gecreëerd dat wij zekerheid hadden dat de wens van het medium om te dalen vervuld kon gaan worden.

Als baby al had ze een afkeer van haar vader, zij was mediamiek, dat krijg je mee bij de geboorte en ze voelde dat deze man niet goed was. Maar er was nog iets anders, zij had ook karma met haar vader. Dat was één van de redenen waarom zij dit gezin had gekozen om geboren te worden. Ten eerste het geloof, dit was een bijzonder belangrijk aspect in het gezin en ondanks alle narigheid heeft ze toch haar geloof altijd vast kunnen houden. Ten tweede karma, ze heeft karma met haar vader.

Karma is het aflossen van fouten begaan in vorige levens. Als je misstappen maakt tijdens je leven en je lost het niet op tijdens datzelfde leven, dan bouw je karma op. Karma komt altijd terug op je weg, je kunt het niet ontlopen, het blijft terugkomen totdat je het inlost. Desnoods in het volgend leven of die daarna, maar het blijft bij je tot je het inlost. Dit is een kosmische wet. What goes around, comes around.

In dat vorig leven was Tresi een machtig man. Haar vader is dat nu ook, in die zin, dat veel mensen bang zijn voor haar vader van nu. In dat vorig leven was juist iedereen bang voor de man die Tresi toen was. Haar vader was de voorman van Tresi. Tresi was een rijke man, had veel eigendommen, veel land en slaven die voor haar vader werkten. Tresi was echter een man die nergens rekening mee hield en op een dag heeft zij de voorman, haar vader, ‘en plein publique’ mishandeld en voor het oog van de slaven vernederd. De vernedering was heel groot maar de opstandigheid van haar vader net zo. Zij is omgebracht door deze groep, maar de voorman was degene die de dodelijke klap op haar achterhoofd uitdeelde, zij stierf onder zijn handen. Toen zij met haar geest loskwam uit haar lichaam, kwam er een immens

groot verdriet en bewustwording omhoog ‘niemand houdt van mij’, want ze werd nog geschopt en geslagen toen ze daar dood lag.

Zij kreeg eigenlijk wat zij verdiende, maar weet, dat op het moment dat iemand een ander persoon vermoordt, er negatieve karma wordt opgebouwd. In dit leven mocht zij het over gaan doen. Dat betekent, haar vader heeft negatieve energie bij haar neergelegd en zij moet dit weerstaan, zonder geweld. Haar vader zal ooit in een ander leven het weer over moeten gaan doen. Dus al hetgeen hij heeft uitgedeeld en hij is nog steeds aan het uitdelen, zal hij ooit moeten gaan incasseren. Dat is het gevolg van de oorzaak, de wet van karma.

Tresi vertelt: Zo vaak was hij gewelddadig, bij een simpel incident kon hij ontploffen en haalde hij een dik touw tevoorschijn om een paar klappen uit te delen. Ik gruwde van hem toen mijn witte konijn in de pan eindigde. Ik huilde en huilde toen ik de vochtige plek aarde in de tuin zag en wist dat hij mijn hond had verdronken en daar had begraven. Ik was in shock toen hij mijn Babsy, mijn hamster, mijn lieveling, voor mijn ogen vermoordde. Ik moest net zo lang aan tafel zitten totdat ik mijn soep, die inmiddels koud was geworden, op had. Plots komt mijn vader binnenstormen, geïrriteerd door het lawaai van kinderen, waardoor hij het nieuws niet goed kon horen. Uit woede gaf hij mijn hamster die bij mij op tafel zat, een klap met zijn pantoffel. Ik schrok, mijn broer pakte het versufte diertje op, hij leefde nog. Mijn vader griste Babsy uit zijn handen en wierp het arme beest in de allesbrander. Jarenlang heb ik mij niet kunnen hechten aan wat voor dier dan ook, bang dat het me wederom zou ontvallen. Pas later, met behulp van Isaak, heb ik mijzelf van dit gevoel kunnen verlossen.

Isaak hervat: Haar jeugd bestond vooral uit eenzaamheid. Ze had zo’n heimwee en ze wist toen niet waarnaar, maar zij had heimwee naar de sferen, zij wilde terug naar de sferen. Ze huilde veel als baby, de medici wisten geen raad en ze huilde en huilde, zij had heimwee, ze wilde niet geboren worden terwijl ze daartoe toch zelf had besloten. En omdat ze huilde en zo ingewikkeld was kreeg ze in haar vroege jeugd al veel slaag. Zij trok zich terug in zichzelf, met haar eigen gedachten en hoewel het woord autistisch nooit is gevallen, waren de gedachten er wel.

Het medium groeide op in een gezin waar geen liefde was. Het geloof was wel zeer sterk aanwezig en iedere week ging het gezin naar de kerk. Het

geloof was voor haar heel belangrijk, ze hielp in de kerk, ze zong in de kerk, ze deed mee met communies en doopdiensten, en ze dacht echt dat als ze een dag niet had gebeden dat er geen plaatsje zou zijn voor haar in de hemel. Zij bad iedere avond voor het slapen gaan: 'Vergeef me mijn gedachten, mijn woorden, mijn daden. Maak me zuiver als sneeuw. Bewaar een plekje voor mij in het paradijs'.

Een vriendin van het medium bracht haar in contact met twee oudere mannen, even verderop in het dorp. De vader was een zeer afstotelijke man, hij was invalide, had een verwrongen lichaam en was aan huis gekluisterd. Het was een vieze man, verwaarloosd, hij had slechts één tand in zijn mond en hij stonk verschrikkelijk. Iedere keer als ze hem zag ging er een golf van walging door haar heen. Ook de zoon, Norbert, was ziekelijk, had verschillende operaties ondergaan en hij liep met een stok. Dus eigenlijk kwam ze er niet graag, maar toch ook eigenlijk weer wel. Ze kreeg snoep, ze kreeg speelgoed en geld, ze mocht mee naar de kermis en bovenal ze kreeg aandacht. De aandacht waar ze zo ontzettend naar hunkerde. Maar daar moest wel iets tegenover staan, beide heren wilde onafhankelijk van elkaar spelletjes met haar doen en wel in een seksuele vorm. Ze was niet de enige, ook haar vriendin liet zich betasten en haar twee zusjes kwamen geregeld bij hen thuis. Er werd in het dorp wel gespeculeerd over hetgeen gebeurde in dit huis, maar niemand nam het initiatief dit uit te zoeken.

De tweestrijd in haar was zo levensgroot. Ze wilde het niet en toch werd ze er naar toegetrokken. Ze wist dat het niet juist was, maar ze kon het niet weerstaan. De aandacht, de liefde, de geschenken, ze kon zich niet losrukken. 'Vergeef me mijn gedachten, mijn woorden, mijn daden. Maak me zuiver als sneeuw. Bewaar een plekje voor mij in het paradijs'.

Het getal 5 is een belangrijk getal in haar leven, dit getal blijft maar steeds terugkeren. Na vijf jaar maakte ze een eind aan haar bezoeken aan het vieze huis van deze vieze mannen, eindelijk kon ze zich, met hulp van ons, losrukken, het was klaar, het was gedaan. Ze weet het zich nog goed te herinneren, ze lag in het ziekenhuis voor een heupoperatie en de herstelperiode was van lange duur. Ze lag op een kamer met een ander meisje en dit meisje kreeg zoveel aandacht, zij had echt doorlopend bezoek. De ouders van het medium kwamen om de twee dagen om een schone pyjama langs te brengen, er werd geen woord gewisseld en binnen tien

minuten waren ze weer weg. Dan draaide ze zich om en hilde zichzelf in slaap want ze wilde niet zeuren, ze wilde niet dat iemand haar verdriet zou zien. Ze hadden nooit hun liefde getoond en ook nu konden ze dat niet. Ze had altijd al het gevoel dat ze het minst belangrijk was in het gezin, zelfs haar moeder had een voorkeur voor de andere kinderen, ze had geen plek in dit gezin en het werd nu nog eens bevestigd. Ze was twaalf jaar en de eenzaamheid was groot, heel groot.

Het was daar in het ziekenhuis dat het medium definitief kon breken met haar gewoonte steeds terug te gaan naar Norbert en zijn vader. Norbert wilde haar op komen zoeken in het ziekenhuis en ze had er alles aan gedaan wat in haar vermogen lag om dit te verhinderen, maar hij kwam toch. Toen heeft ze het besluit genomen nooit meer terug te keren. Ze kwam uit het ziekenhuis en moest nog lange tijd revalideren. En ze dachten, ze komt wel terug, want zo vaak had zij gezegd, ik kom niet meer en zo vaak was ze weer terug gekomen. Maar de schaamte was zo groot, ze durfde zich nauwelijks meer te vertonen op straat, ze voelde de blikken, er werd over haar gesproken.

Maar het medium had dit besluit genomen en ze bleef bij haar besluit. En dat was niet gemakkelijk want ze werd gepaaid met geschenken. Een ander meisje had van de heren een nieuwe fiets gekregen en haar ouders, broer en zus zeiden waarom ga je niet meer, ze verwennen je toch, misschien krijg jij ook wel een fiets. Ze bleef bij haar besluit.

Bijna had ze het verteld, weten jullie wel wat ze met me doen, maar ze hield haar mond. Het geheim was echter heel groot, zo groot dat ze haar broer in vertrouwen nam. Haar broer was degene waar ze het meest van hield, ze hield zoveel van die jongen, ze had grote bewondering voor hem, hij was haar alles. Hem had ze in vertrouwen genomen en hij was de eerste die haar hart brak. Ze had zijn fiets geleend om naar de dokter te gaan, ze zag hier geen kwaad in, ze waren tenslotte beste maatjes. Hij kwam haar opzoeken bij de dokter en hij vroeg waarom ze zijn fiets had meegenomen, waarop ze antwoordde dat ze dacht dat hij dat helemaal niet erg zou vinden. Even daarna gilte hij het uit van kwaadheid, midden op straat en hij schalde door de straten zodat iedereen het kon horen, 'Ga toch terug naar die oude mannen en laat je weer misbruiken, jij vuile hoer dat je bent'. Zij wilde alleen

nog maar dood, nu wist de hele wereld het en degene waar ze het meest van hield had haar verraden. Ze was twaalf en ze besloot om zo snel als maar mogelijk was hier weg te gaan.

Het moeilijkste zou zijn haar moeder achter te laten. Ze had zoveel liefde voor haar moeder, ze hield zoveel van haar, en nog, maar nooit heeft ze het kunnen laten zien omdat er onzichtbaar een muur stond tussen haar en haar moeder. Haar moeder had het muurtje neergezet, haar ouders, niet zij. En ze kon het waarnemen, ze kon het voelen en daarom nam ze afstand. En het komt allemaal voort uit oorzaak en gevolg. De oorzaken zijn er en de gevolgen draag je en zo heeft ook zij de gevolgen moeten dragen van haar daden.

Het medium was ook een heel boos kind. Ze was heel vaak heel boos omdat ze met haar emoties geen raad wist en dat ging ze op een verkeerde manier uiten. Ze sloeg kinderen, dwong geld of snoepgoed af, ze terroriseerde de boel. En ook daar kwam die tweestrijd weer naar voren, ze vond het fijn, maar ze vond het ook heel erg, het deed zeer. Het was uit onmacht, ze wist niet hoe ze om moest gaan met haar ware zelf, zij moest zichzelf gaan vinden en het onderscheid leren tussen goed en slecht.

Het werd een lange experimentele weg om haar emoties en gevoelens te kunnen begrijpen.

Nu het medium hier allemaal op terugkijkt, ziet ze het niet alleen maar als nare ervaringen, ze ziet ook het positieve ervan, het heeft positieve gevolgen gehad, ze ziet het als een groeiproces en ze had het nodig om te kunnen zijn waar ze nu is. Zij kan nu onderscheid maken tussen gedachten en gevoel, lichamelijk behoeftes, emotionele behoeftes, al die gevoelens heeft ze moeten doorlopen om te kunnen begrijpen. Het heeft haar ook meer begrip voor de medemens gegeven, in die zin dat ze het nu goed voelt en begrijpt. Ze weet hoe het is om misbruikt te worden, ze weet hoe het is om geslagen te worden, ze weet hoe het is om er alleen voor te staan, ze weet wat het is om slecht te doen, ze weet wat het is om goed te doen. Ze herkent alles en daarom zal ze nooit veroordelen en kijkt ze ook eigenlijk nergens van op.

Het medium was 16 jaar toen ze eindelijk, eindelijk het ouderlijke huis achter zich kon laten. Ze kreeg verkering met een Nederlandse man, hij was elf jaar ouder en hij was vanuit Nederland uitgezonden naar Luxemburg voor zes

maanden. Hij werd haar redding. Hij begreep haar situatie en had haar zo lief, dat op het moment dat ze het thuis niet meer hield, nadat haar vader haar zo geslagen had en zij dit leven voorgoed achter zich wilde laten, hij voor haar koos, baan en huis achter liet en samen met haar de benen nam.

Ze haalden het huis leeg, namen haar spaargeld van de bank, huurden een busje en zijn nog dezelfde dag het land uitgegaan. Haar koffertje stond al van jongs af aan klaar, nu was het zover.

De eerste jaren van haar nieuwe leven was ze heel verdrietig, ze had zoveel heimwee. Niet naar Luxemburg, niet naar het ouderlijke huis maar naar het bekende, zij moest zich ontbinden, ze moest loslaten. Ze leefden een beetje zwervend bestaan, ze woonden hier eens in of daar, hadden geen vaste inkomsten en hadden soms niets te eten. Ze doken onder want ze werden gezocht, ze was tenslotte minderjarig en er was een opsporingsbevel uitgevaardigd, ze zwierven nog eens door Frankrijk, werden met geweld overvallen en kwamen weer terug. Enfin, het was een roerige tijd, die haar deed terugverlangen naar huis en het betrekkelijk veilige leventje dat ze daar had gehad, want buiten het misbruik en de slaag van haar vader was het natuurlijk een simpel leven wat bestond uit school en thuis. Maar ze ging niet terug. Met deze eerste man in haar leven is zij vijf jaar samen geweest, weer het getal vijf en toen voelde ze dat het genoeg was. Ze had altijd geweten dat deze man niet de man zou worden waar ze de rest van haar leven bij zou blijven.

Dus ze ging met haar kinderen een nog onzekerder bestaan tegemoet, maar ze vond de kracht en had geloof en vertrouwen. Ze had niks, geen geld, geen opleiding, geen baan, maar ze heeft zichzelf omhoog gewerkt, want als je werkelijk wilt, is alles mogelijk. Ze wilde een opleiding volgen, werd daar voor afgewezen en toch kwam zij op die school. Maar nergens had ze het naar haar zin, niets beviel wat met de aardse materie te maken had en dat kwam door de Goddelijke wereld want wij wilden niet dat ze zich aards ging ontwikkelen, ze mocht zich alleen maar spiritueel gaan ontwikkelen.

Het medium heeft zich laten leiden door haar intuïtie en op een gegeven moment kreeg ze een baan in de verzekeringsbranche in de verkoop. En ze was er goed in, ze had geen scholing, geen opleiding, maar ze wist intuïtief wat ze moest zeggen. Dit is wel goed en dit niet, puur intuïtief. Dus laat je niet afschrikken. Als iemand tegen je zegt, jij kunt dit niet en jij gelooft dat je

het wel kan, zorg dat je het dan krijgt. Waar een wil is, is een weg en dat is werkelijk zo.

Vijf jaar, wederom die vijf, is zij werkzaam geweest in deze branche en dat was een goede oefening om haar gevoelens af te stemmen op een ander. Want bij ieder gesprek moet je dat opnieuw doen. Ze wilde verkopen, maar ze kon niet verkopen vanaf het intellectuele. Ze wist vaak niet eens waar het over ging, maar ze kon wel verkopen vanuit haar emotionele basis.

Het medium werd zelfs uitgeroepen tot de beste verkoopster van het hele bedrijf en won daarmee een luxueuze reis naar Zweden, maar ze kon daar niet van genieten. Ze kon geen waarde hechten aan materiële zaken zoals een dure vliegreis of een dagje feesten, omdat haar leven altijd heel intuïtief is geweest. En ze wist altijd in het diepste van zichzelf, dit is tijdelijk geluk, extern geluk en dat dit externe geluk alleen maar toevoeging was en zij op zoek moest gaan naar innerlijk geluk, geluk in je binnenste. En dat was nog niet gelukt, ze was niet gelukkig. Ze had heel veel last van depressieve buien, ze had angstaanvallen, ze maakte zichzelf overal zorgen om en ook in de relationele sfeer kon ze het niet vinden, want ook dat is extern geluk. Dit was ook een leerschool, om te weten, dat zij van binnen moest genezen en moest zorgen dat die leegte in zichzelf werd gevuld.

Eigenlijk is haar hele leven een opleiding geweest om later het mediumschap goed te kunnen uitvoeren, maar deze vijf jaar bij de verzekeringsbranche is een periode geweest dat ze zich met behulp van ons, de Goddelijke wereld, spiritueel is gaan ontwikkelen. De eerste voorspelling die werd gedaan was op een barbecuefeest van het bedrijf waar ze werkte. Er was daar een vrouw aanwezig die voorspellingen deed door de hand te lezen. Zij geloofde daar geen sikkepit van, ze is een nuchter mens, maar haar nieuwsgierigheid was gewekt en de vrouw las haar hand. Ze nam het medium apart en vertelde haar, je bent heel sterk paranormaal begaafd en over vijf jaar ben je klaar. Ze wist wel dat ze van alles zag en wist en voelde, maar ja, dat had toch iedereen. Trouwens, hoe gebruik je zoiets. Het was aanwezig, maar in de ruwe vorm, het moest nog aangeslepen worden. De vrouw nam afscheid met de woorden 'je bent een tere bloem'. Ze was deze woorden helemaal vergeten, tot nu. Dit waren exact de woorden van mij, Isaak. Zo sprak alleen ik haar aan. Wij lieten deze woorden door die vrouw heengaan.

Het medium kreeg een gevoel 'huis aan huis' bladen door te spitten en haar oog viel op een advertentie voor een paranormale avond, ze kreeg een sterke drang hier naartoe te gaan. Ze volgde haar gevoel en ging. Iedereen mocht een voorwerp neerleggen aan het begin van de avond en ook zij deed dat. De persoon die de avond leidde, pakte het voorwerp dat ze had neergelegd en zei 'de persoon die dit voorwerp heeft neergelegd, zou net zo goed hier op mijn plaats kunnen gaan staan, want die is zelf heel sterk paranormaal begaafd'. Opnieuw die bevestiging. Wij, de Goddelijke wereld, wilden haar overtuigen. Maar ja, hoe gebruik je zoiets, wat doe je ermee en ze besloot niet teveel waarde te hechten aan deze woorden, maar werd heel blij en gelukkig in haar binnenste toen ze dat hoorde en ging ook met dat blij gevoel naar huis.

Enige tijd later zat ze voor haar werk bij een vrouw thuis en deze dames voelden zich in korte tijd zeer verbonden met elkaar. Dus er werd allang niet meer over verzekeringen gesproken, de laptop bleef dicht, maar ze spraken over emoties want het medium had voor de zoveelste keer liefdesverdriet. De vrouw vertelde dat ze naar een man was geweest die blokkades kon opheffen en dat het misschien voor haar ook goed zou zijn. Het medium wist niet eens wat blokkades waren en vond het idee naar zo een man te gaan doodeng. Ze dacht, straks gaat hij rare dingen zeggen en al mijn angsten bevestigen. Ze dacht echt dat ze van alles had, ze had zoveel fobieën en angsten opgebouwd in de loop van de jaren. Maar ze verzamelde al haar moed en ging naar de man en hij vertelde haar binnen twee minuten precies hoe ze in elkaar stak en waar ze last van had. Zij zat te trillen als een rietje en toen ze wegging dacht ze, ik kom nooit meer terug bij die engerd.

Toen haar relatie echter zo slecht ging, besloot ze toch eindelijk eens te gaan praten over haar verleden met het misbruik en zo. Ze kwam via haar huisarts terecht in de stoel tegenover een psycholoog, maar gevoelsmatig dacht ze, wat moet ik met deze vrouw, ik hoor hier niet. Ze ging niet meer naar deze psycholoog maar besloot terug te gaan naar de paranormale geneesheer. Hij behandelde haar zes keer om blokkades op te heffen en het werkte. Ze kreeg heel veel flash-backs. De afspraken werden om de maand gemaakt en in die tussentijd kreeg ze de kans het allemaal te verwerken. Er kwam heel veel los over haar jeugd en dat had natuurlijk alles te maken met loslaten. Bekijk het, voel het en laat het los. Het was erg zwaar, ze heeft zoveel gehuild, er

kwamen zoveel emoties los, bij hem kon ze even bijtanken. Na zes maanden was het genoeg, voor haar gevoel was het klaar.

Kort daarna kreeg ze weer die drang, dit keer om naar de bibliotheek te gaan en ze liep rechtstreeks naar een rek toe en haar oog viel op een boek van een bekend Nederlands medium. Ze voelde die drang elke keer zo sterk, dat was de manier van ons om haar een beetje te leiden, te sturen. Ze las het boek in één ruk uit en nog diezelfde week zat ze bij dit medium.

Het medium kwam binnen en voelde de energieën in de zaal. Ze begon al meteen te huilen en zodra ze ging zitten zat ze vast en kreeg ze een healing. Het was voor haar een zeer bijzondere ervaring. Dit was haar tweede stap, aan dit medium heeft ze heel veel gehad. De eerste keer dat ze bij haar vandaan kwam, was het zo allesomvattend. Er is werkelijk meer tussen hemel en aarde en bij haar kreeg ze de bewustwording dat het allemaal waar was.

Nog een keer kreeg ze die drang naar dit medium te gaan en vol verwachting ging ze daar naartoe. Maar er gebeurde niets en ze was al een beetje teleurgesteld, want ze dacht dat er wel weer iets spannends zou plaatsvinden, ze was zo hoopvol iets mee te maken. Maar er gebeurde niets, tot ze plots een geur waarnam, een bloemengeur, een rozengeur. En ze vroeg ook aan andere mensen die in de buurt zaten, ruiken jullie dat ook, die bloemengeur. Niemand rook de bloemengeur, maar ze voelde intuïtief dat het van haar broer afkomstig was, de broer die als baby was overleden kwam hier om haar te groeten. Ze was blij en ontroerd.

Hoewel er altijd van alles gebeurde als zij naar dit medium ging, en nog, heeft ze nooit rechtstreeks gesproken met haar, er was slechts één keer dat ze een antwoord van haar had gekregen op een vraag die je vooraf op een briefje mocht schrijven en in een ronde bak mocht stoppen. Het medium had een vraag over wat ze nou met haar relatie aan moest. Deze man was enige tijd in haar leven en de relatie ging zo moeizaam, hij zat zelf zo in de knoop, wat moest ze nou doen. En daar kwam weer het getal vijf, dit medium zei, bij het getal vijf, kom je tot het antwoord. Het was pas op het moment dat ze de relatie beëindigde dat ze zich realiseerde dat het vijf september was. Vijf, vijf, vijf, dit getal komt altijd weer terug, zij was vroeger thuis het vijfde gezinslid, ze is geboren in mei, de vijfde maand.

Later is zij nog eens naar dit medium gegaan, wederom met die welbekende drang en ook toen werd het een openbaring voor haar. Zij ging samen met een vriendin en voor dat ze het wist ging ze van haar stoel en doorleefde als het ware haar hele jeugd. Ze ging op het podium staan en liet aan een paar duizend mensen haar mooie nieuwe jurk zien, ze danste en lachte, liep daar rond onschuldig giechelend, werd kwaad en verdrietig, stond op de muren te bonken van onmacht en boosheid, ze ging van de ene emotie in de andere. Zij verontschuldigde zich steeds opnieuw, maar kon het niet tegenhouden. Ze maakte alles bewust mee en dat moet ook, want als het in een soort trance zou gebeuren en je weet er daarna niets meer van, zou je de bewustwording niet krijgen, bekijk het, voel het en laat het los. Het duurde wel twee uren lang, alle emoties gingen door haar lijf heen en ze voelde zich bevrijd. Ze voelde nieuw geluk bij haar binnenstromen, eindelijk geluk. Toen ze hier uit kwam, voelde zij zich als herboren. Dus ze heeft heel veel aan dit medium gehad, zij is een instrument. Haar energie, haar fluïde is op dat moment zo toereikend, dat de geesten uit het hiernamaals, via haar kunnen werken aan de mens.

Even kwam er een periode van rust, ze moest alles een beetje op zich in laten werken, maar er kwam natuurlijk een vervolg.

Het medium kreeg een tijdschrift in handen over een paranormaal festival. Zo'n festival duurt enkele dagen en dan kan je jezelf inschrijven voor de workshops waarin je bent geïnteresseerd. Zij ontmoette daar een man. Een paar minuten deden ze gezamenlijk een oefening en ze voelde zich erg verbonden met deze man, Jan. De volgende dag was er een vuurloop, ze had zich daar voor opgegeven. Zij deed het en dat was een grote overwinning voor haar en helemaal enthousiast, liep ze aan iedereen die het maar wilde horen, te vertellen hoe geweldig het wel niet was. Opeens stond ze weer oog in oog met Jan en hij legde zijn hand op haar hartchakra. Ze werd er abrupt stil van en voelde vrede door haar lijf stromen. Later hebben zij gesproken en ook weer afscheid genomen. De gehele volgende dag voelde zij de behoefte Jan weer te zien. Maar ja, op zo'n groot festival, met zo veel mensen, vind je elkaar niet zo gauw. Echter, bij het slotritueel, kwamen we elkaar weer tegen en wederom was daar die verbondenheid. Zij ging naar huis, maar had verzuimd zijn adres of telefoonnummer te vragen en ze had er zo'n spijt van, ze wist alleen zijn voornaam, verder niets. De volgende dag echter belde ze met de organisatie van het festival en

hoewel het tegen het reglement was om adresgegevens of telefoonnummers door te geven, maakten ze een uitzondering. Dezelfde avond stond ze bij Jan voor de deur.

De verbondenheid was enorm en eerst dacht ze nog dat ze verliefd was, maar zij kwamen er gelukkig al gauw achter dat het zuiver de verbondenheid was wat ze voelden. En ofschoon zij elkaar niet zo vaak zagen is hieruit een hechte vriendschap gegroeid.

Jan is een echt natuurmens en hij bracht de natuur dicht bij haar, ze wandelden en spraken veel over zichzelf en de dingen waarmee ze in de knoop lagen. En hij was de eerste die haar in trance bracht, hij heeft Goddelijke handen en toen hij zag dat ze uit balans was bood hij aan haar een energie behandeling te geven. Het medium voelde zoveel, ze had haast geen controle over haar lijf, deed allerlei oefeningen en het was een hele gewaarwording dat het echt bestond, dat mensenhanden gebruikt kunnen worden, kunnen magnetiseren, energie door kunnen geven, kosmische energie, het werkte echt. En altijd spraken zij over de Goddelijke wereld, ze spraken altijd intuïtief met elkaar, zij kon waarnemen zonder dat ze wist dat ze waarnam en hij kon zijn medische krachten tonen.

De eerste keer dat er door Jan een entiteit in haar kon komen, was ze al ver gevorderd, zij zat eigenlijk al dicht tegen het mediumschap aan. Jan was op visite en ze hadden weer een leuke tijd samen. Hij ging haar magnetiseren, ze had daar behoefte aan, omdat ze voor de zoveelste keer liefdesverdriet had. Zij begon heftig te trillen. Jan ging tegenover haar zitten en ze begon intuïtief te praten, dat dacht ze, tenminste. Maar dat was zij helemaal niet, het was een hoger wezen dat gebruik maakte van haar fysieke lijf. Ze was in trance en iemand anders maakte gebruik van haar stembanden om zo Jan toe te spreken. Ze vond het een vreemde gewaarwording, dat ze zo streng tegen Jan sprak, want het is wel haar vriend. Ze dacht nog steeds dat zij het was die deze wijze woorden tot hem sprak, maar ze had geen controle meer over hetgeen ze zei. Jan viel hierna in een soort trance en ze behandelde hem en toen ze een beetje bijkwam, wilde ze alleen maar eten en drinken en zwijgen. Ze wilde het er niet meer over hebben, ze vond het raar, ze vond het eng. Ze wilde er geen woord meer over horen.

Maanden later ging het medium weer naar Jan, weer een boswandeling, weer praten en weer een fijne tijd samen. En ze wilde al vetrekken en ze dacht, misschien heb ik mij vergist, gebeurt er dit keer niks. Maar Jan streek zijn

handen over haar lijf en ze viel direct weer in een trance, weer oefeningen op de grond, dit keer duurde het allemaal erg lang. Op een gegeven moment werd ze, in trance, geleid naar een soort troon, er was hier alleen maar licht en heerlijkheid. Geestelijk begon ze te huilen, want ze had spijt. Spijt omdat ze wist in haar onderbewustzijn dat ze iets had gedaan wat ze niet mocht doen. Dat was de ontkenning, ontkenning van haar mediumschap. Ze hilde en vroeg om vergeving en toen hoorde ze voor het eerst deze woorden die voor haar zo belangrijk zouden worden.

Luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid.

Het medium was zo onder de indruk van dit allemaal. We wilden haar overtuigen, ze moest luisteren. We lieten haar in de handen klappen en tegelijk de woorden zeggen luisteren. . . geloven. . . vertrouwen. . . overgave. . . gehoorzaamheid. Luisteren. . . geloven. . . vertrouwen. . . overgave en gehoorzaamheid en meeklappen, luisteren. . . geloven. . . vertrouwen, net zo lang tot zij ze alle vijf kon onthouden. We wilden haar nu en hier doordringen van het feit dat ze een medium was. Toen lieten we haar het licht zien. Het licht, de heerlijkheid omringde haar, kwam in haar en ze voelde alleen nog maar liefde. En dat zijn wij, de Goddelijke wereld is licht, is liefde, wij zijn het licht.

Wij lieten haar ook nog twee andere dingen zien. Wij lieten haar een stukje negativiteit zien, omdat zij in haar leven ook altijd in aanraking zou komen met negativiteit, mensen die beïnvloed zijn in de negatieve zin, maar we lieten haar ook zien dat ze daarvoor beschermd was en daarvoor niet bang hoefde te zijn.

We lieten haar ook de afwachters zien, die komen voort uit de blauwe energie, de spiritualiteit, zij zitten te wachten, Ze wachten tot zij klaar is als medium, zodat zij geholpen kunnen worden. Ze vroeg, waar is mijn gids? Ook deze woorden werden haar in de mond gelegd. Zij werd omgedraaid en ze stond oog in oog met mij, haar gids, Isaak. Ze mocht mij voelen, aanraken, maar ze mocht mij niet zien vanaf de aardse energie, alleen vanaf de geestelijke energie. Ze werd hier kwaad en verdrietig om. Ze moest huilen en zei, of je laat je zien, of je verdwijnt. Ze vertrouwde het niet, ze dacht ik word gek, ze dacht nog steeds dat het rare hersenspinsels waren, ik ben niet goed in mijn hoofd, ik ben krankzinnig aan het worden en ze zei, ga weg!

Ze ging zitten en opeens voelde ze die kracht. En dat is het juist, voelen, als je voelt, kun je jezelf niet krankzinnig verklaren. Ze voelde de kracht van die persoon in haar komen en dat was ik, Isaak. Toen begon de dialoog, ze vuurde vragen af en ik beantwoordde ze allemaal heel rustig. We hebben daar lang zo gezeten. Ik zei, Jan was de schakel tot dit moment, vanaf vandaag hoeft dat niet meer, nu hebben we de verbinding tot stand gebracht, nu zijn we één. Heftige emoties gingen door haar heen, ze hilde en ze voelde geluk door zich heengaan.

Toen was het plaatje voor haar compleet. Gelukzalig ging ze naar huis. Ze was klaar, ze was een medium, 28 jaar heeft het geduurd, maar nu waren wij verbonden, nu konden wij met haar aan de slag, nu was ze medium.

De zus van de jongeman op de foto kwam op consult bij het medium. Haar broer was overleden, na enige tijd vermist te zijn geweest, toen hij begin twintig was. Hij kwam door om zijn zus te troosten, zij had zo'n moeite hem los te laten, zij had zo veel verdriet. De afdruk van de hand van het medium Tresi Barros is op deze foto goed te zien. De positieve energie die de Goddelijke wereld ons toezendt, en die ook door het medium heengaat, is op deze manier goed zichtbaar. Deze afdruk op de foto was een geschenk aan zijn zusje.

VAN OEFENPERIODE TOT PRAKTIJK

Isaak vertelt: Nu was ze medium, maar ze was er natuurlijk nog niet. Er volgde een periode van een jaar waarin ze op allerlei gebied moest oefenen, zodat de ruwe diamant geslepen kon worden en alles aangescherpt en verfijnd kon worden.

Maar zij kwam thuis en nu moest zij uiteraard alles vertellen aan haar partner, haar huidige echtgenoot, Sergio-Miguel. Ook hij leerde Isaak kennen, mocht even zijn energie voelen en mocht hem allerlei vragen stellen. En alhoewel dit alles zeer nieuw was voor Sergio, werd ook hij overtuigd. Later zou hij zelf ook behandelingen ondergaan, zodat ook voor hem die bevestiging kwam dat het allemaal waar was. Diezelfde avond vertelde Isaak dat Tresi een eigen praktijk zou gaan beginnen en zowel Tresi als Sergio namen aan dat dit nu direct zou gaan gebeuren.

Sergio ging meteen aan de slag en verbouwde de schuur als praktijkruimte, kacheltje erbij, want het was hartstikke koud en binnen een week was alles af. Maar ze was er helemaal niet klaar voor, ze had net mij ontmoet, ze moest nog een jaar lang oefenen. Maar zij plaatste een flinke advertentie in de krant, heeft veel geld gekost, heel dom, want eigenlijk werd er helemaal niet meer naar mij geluisterd en zij liet zich inschrijven bij Stichting Platform Paranormaal. Er kwamen nauwelijks reacties, maar de stichting had wel een man doorverwezen naar haar en hij kwam, helemaal vanuit Maastricht. Maar ze voelde de angst, en dat was ik, ik wilde haar vertellen, je bent er nog niet klaar voor. Ik gaf haar die angst, stopte die angst in haar, want ik kan alles met het medium. Ze was dus zo bang dat ze aan de alcohol ging om zichzelf eigenlijk moed toe te spreken. Ze dacht, als ik nou niet zo zenuwachtig ben, kan ik er beter inkomen.

Nou, wij kunnen je vertellen, de hele ervaring werd een grote flop. De man ging teleurgesteld naar huis, het medium depressief. Maar ook dit hoorde bij haar leerproces, dat ze onderscheid kon maken van, wat kan ik wel, en wat kan ik niet. Eén grote regel, blijf af van de drank. Ze gooide de praktijk weer dicht, ze wist nu dat ze er nog niet klaar voor was.

Ze kreeg wel mensen om zich heen waar ze handoplegging kon doen of waarnemingen, maar dan was ik er. In het geval van de Maastrichtenaar, de

advertentie en de stichting handelde ze op eigen houtje. Ze dacht sterke vrouw die ik ben, dat regel ik wel, ik kan dat wel, ik kan alles. Onzin, jij kan niks en zij moest leren dat ze niks kan, dat ze alleen een instrument is en dat zij moet wachten op mij, zij moet wachten tot ik het geef en dat ik de mensen breng. Dus het was een teleurstellende ervaring. Pas een jaar later ging de praktijk weer open.

En in dat jaar werd er veel gesproken en geoefend, heel veel geoefend. Ze oefende thuis met haar gezin, haar man, haar kinderen en zo kon ze leren dat ze kan magnetiseren, kan waarnemen, dat ze een gave heeft. Haar nieuwsgierigheid was niet meer te stoppen. Zij bleef maar vragen en vragen, zij wilde bewijzen en nog meer bewijzen dat het allemaal echt was. Achteraf moest ze er zelf nog wel om lachen, maar wij beantwoordden al haar vragen, heel geduldig.

Thuis waren er voorbeelden, haar eigen familie kwam in aanraking met haar mediumschap, zoals bijvoorbeeld haar man, toen nog haar vriend. Hij was helemaal niet gelovig. Hij stond er wel voor open maar meer in het woord dan in de daad. Hij werd door ons behandeld, eerst op de borstkast omdat hij last had van de ademhaling, vroeger had hij ook wel bronchitis en astma aanvallen. Hij voelde die druk op zijn borst, hij werd achterover geduwd, dus kon hij voelen dat er daadwerkelijk iets van de andere kant gebeurde. Hij viel neer in een diepe slaap, een narcose en wij behandelden zijn knie die hij in zijn jeugd met voetbal had geblesseerd. Later, wij kennen hier geen tijd, maar als ik het medium beluister moet het een week zijn geweest, zat hij naast haar in de auto en viel hij weer in een diepe slaap en hij werd behandeld. Sindsdien heeft hij geen last meer van zijn knie.

Het medium had een beugel gekocht om wat strakker te worden in haar lichaam, zo'n beugel om oefeningen te doen. Maar het medium heeft helemaal geen power of kracht om wat voor lichamelijke oefeningen vol te houden. Dus zij ging het proberen, maar ze vond het gewoon helemaal niet leuk en na twee minuten worstelen vroeg ze mij, Isaak, kan jij het niet doen en opeens nam ik het over. Ik heb het medium anderhalf uur hard laten werken en het medium kwam helemaal als herboren weer beneden bij haar gezin. Zo gingen wij vaker oefeningen doen, haar man en kinderen deden mee in de woonkamer en op dat moment konden wij het medium dus klaarstomen, helemaal in balans brengen en leerde zij meteen onze gebaren,

onze symbolen vertalen in woorden naar haar kinderen, iets wat ze nu dagelijks doet in de zalen. Dagelijks moet ze kijken, wat voor gebaren geven wij haar, wat voor symbool laten we nu zien en dat vertaalt ze dan vliegensvlug.

Dit soort tastbare bewijzen hebben het medium enorm geholpen haar vertrouwen in ons, de Goddelijke wereld en haar eigen kunnen nog meer te verdiepen. Vergeet niet dat als een medium in aanraking komt met haar speciale gave is het toch een strijd van waarheid of niet waarheid. Zij verzamelde dus eerst heel veel bewijzen in haar thuisfront, haar vriendenkring en dan steeg het vertrouwen van kunnen. En op het moment dat het vertrouwen van kunnen aanwezig is, straalt men het vertrouwen van kunnen uit.

Er zijn ook enkele teleurstellende ervaringen in haar leven gekomen. Die horen erbij, dat heeft te maken met geloof, dat je blijft geloven dat je het wel kan. Je moet niet vergeten dat op het moment dat je geen geloof hebt, je alles weer nietig maakt. En dan kan het zijn dat je een hele tijd niets met het mediumschap te maken krijgt. Maar als je geloof weer is gestegen en je komt weer dichterbij je eigen zelf en je opent je weer voor de Goddelijke wereld, pas dan kunnen wij weer geven wat nodig is om te geven.

Ook deed het medium in dit jaar nog een aantal keren mee met workshops op het paranormale festival. Daar heeft ze heel veel ervaren en veel geleerd. Ze kwam in aanraking met positieve energieën en mocht in regressie het vorige leven met haar vader aanschouwen. Vijf jaar heeft ze deelgenomen aan deze festivals en ze heeft er heel veel aan gehad. De laatste keer dat het medium deelnam was met haar huidige partner en ze voelde de drang dat ze naar de zweethut moest gaan. Een zweethut is een soort sauna, maar dan wordt er wel op een spirituele manier mee omgegaan. Het werkt met de vier windstreken en men roept de indianen aan, het is sjamanisme, een sjamanistisch zweethut ritueel. Het was voor haar een hele overwinning om die zweethut in te gaan, al was het alleen al omdat ze bloot moest. Maar zij ging, met haar partner en op een gegeven moment mochten zij een wens doen, dat was het ritueel, er was mooi gezang, positief allemaal. En ze pakte wat aarde in haar hand en zij voelde uit haar buik, uit haar gevoelschakra, allemaal beestjes omhoogkomen, zo leek het voor haar tenminste. Ze voelde een lichte paniek in haar opkomen, ze huilde, ze gilte, opende haar mond en toen kwam er een geluid van genezing uit, pure doorstroming en op dat

moment hebben wij, de Goddelijke wereld, alles weggehaald. Al haar angsten, alle onzekerheden, alle rotzooi uit haar verleden, het verdriet, alle associaties, alle ellende, alles wat haar negatief beïnvloedde, hebben we eruit gehaald. Nu was ze werkelijk vrij, zij voelde zich in de heerlijkheid, ze voelde zich helemaal verheven. Bloot, met de aarde nog in haar handen, ging ze naar buiten. Het was koud, de wind was zo koud, maar ze zette door, liep naar een boom en ze bad en ze bad, ik wil dit terug geven aan de aarde, dit is niet van mij en de juiste woorden werden haar ingegeven, ze opende haar hand en gaf het terug aan de aarde. Het medium ging liggen op haar rug en voelde zich zo enorm bevrijd. Ook dit had het medium nodig om een bruikbaar, zuiver instrument te kunnen zijn.

In regressie mocht zij nog meer vorige levens aanschouwen, zoals het leven dat zij met mij, Isaak, heeft gehad hier op Aarde. Wij leefden in het jaar 1230 in Noord-Amerika, wij waren Indiaans. Het medium was toen de zoon van het stamhoofd. Isaak was haar goede, trouwe vriend. Op een dag kwamen wij terecht in een gevecht tussen blanken die Indiaans grondgebied wilden veroveren. Het medium werd getroffen in de borstkast en viel van haar paard dood op de grond en zij ging naar de andere sferen. Opeens zag ze mij, Isaak, we waren zo blij elkaar te zien. Weer kwam ze in een andere fase en dat was het afscheid dat ze terug moest naar Aarde. Ze wilde niet, het afscheid was zwaar, maar ze wist dat ze het moest doen. In het volgende beeld zat ze in de buik van haar moeder. Ik, Isaak beloofde haar dat ik altijd bij haar zou zijn en dat ze niet bang hoefde te zijn. Ze werd geboren en dat was geen prettige ervaring. Ze had het gevoel dat ze stikte en het volgende ogenblik lag ze daar in het kille ziekenhuis. Ze voelde zich alleen en verdrietig. Haar ouders, broer en zus keken haar aan en zij voelde zich verstarren onder de blik van haar vader. Ze hilde en hilde, zij miste haar werkelijke thuis. Weer kreeg ze een vorig leven te zien, het leven dat zij eerder had gehad met Sergio. Zij was de dochter van een officier in het Franse leger en Sergio was de zoon van een boer met heel veel land in eigendom. Sergio was negentien en zij was zestien. Zij mocht niet met Sergio omgaan, maar zij ontmoetten elkaar stiekem, zij kusten elkaar, zij waren erg verliefd. Sergio moest van zijn vader trouwen met iemand anders omwille van meer land. Het brak zijn hart, maar hij deed het, hij zwichtte onder de druk van zijn familie.

Ook Sergio mocht dit vorig leven aanschouwen. Toen was hij gezwicht voor de druk van de familie, had hij geluisterd naar hen in plaats van zijn eigen

gevoel. Ze hadden in dit leven wat af te maken. Ook in dit huidige leven had zijn familie geen begrip voor de situatie en wilden ze voor hem liever een vrouw zonder verleden, zonder de drie kinderen die ze al had. Maar ondanks alle pogingen om hem van gedachten te doen veranderen, bleef hij standvastig, bleef hij bij zijn besluit, hij koos voor haar. In dit leven mogen ze het dus wel afmaken, trouwen, samen een kindje. Maar het was voor ons niet gemakkelijk om ze bij elkaar te brengen, om ze te laten ontmoeten en ook het grote leeftijdsverschil werkte niet in ons voordeel, maar toch is het ons gelukt. Het medium hoort bij hem te zijn om haar karma af te lossen, en hij ook, om allebei in het reine te komen.

Het medium is nog één keer terug gegaan naar het festival, maar niet om deel te nemen aan. Zij was klaar, had geen behoefte aan meer workshops, nu ging ze als medium. Ze kreeg die drang, gaf zich op en ging daar heen in de camper met haar hele gezin om op het healingsgedeelte te gaan staan. Het medium heeft daar zoveel bewijs gekregen, want de mensen stonden in de rij om haar te zien, het woord ging rond, bij die kleine vrouw moet je zijn, dat is een goed medium. Dit was puur een bekroning.

We stuurden haar ook wel eens ergens heen, dan kreeg ze weer die bekende drang. Zij ging bijvoorbeeld naar een healingsavond van een man. Zij nam plaats in de zaal en zij werd direct overgenomen door een klein meisje, zo mediamiek is het medium.

Dit meisje was echt verdwaald. De paragnost sprak het kind in haar toe, dat ze eigenlijk in het verkeerde lichaam zat en dat ze mee moest gaan naar het licht. Het was een gemakkelijk kind dus ze liep zo de deur uit. Meestal gaan ze uit deuren omdat ze nog aards verbonden zijn en een deur echt als deur zien. Zij zullen alleen door muren gaan in geval van nood. Het ging goed, het meisje ging. Het medium voelde zich onrustig worden, want het meisje kwam terug met een bos bloemen, zei de paragnost. Maar dat kan niet. Op het moment dat iemand naar het licht gaat, zijn ze echt weg. Hoe kan iemand dan tien minuten later weer verschijnen.

Dit was een leerschool voor het medium, ontdekken, onderzoeken. Ja, de paragnost had zijn werk goed gedaan, het kind werd meegenomen. Maar hij moest de dingen niet verwarren en er zijn eigen interpretatie tegenaan

gooien. Hij dacht, dit is een makkelijke, een inkoppertje, ik laat haar nog even als dank een bos bloemen sturen, dit was dus uit de lucht gegrepen.

Een andere keer werd zij overgenomen door een kind, een simpele ziel, dat wil in dit geval zeggen dat ze misschien ooit wel aardse levens had gehad, maar dat ze de laatste keer heel jong was gestorven en dus veel aardse dingen niet meer wist. Zo wist ze niet meer hoe ze op een stoel moest zitten, had ze nooit echt geleerd in de materie, dus ze wist niet hoe ze haar lichaam moest gebruiken. Ze begon te giechelen en te fluisteren en zei waarom is iedereen zo somber, ze vond het maar een sombere bedoening hier op Aarde. Dit kind was weggelopen uit de kinderhemel, maar ze mocht komen, want anders komen ze niet. Het kind kwam de boodschap brengen, waarom zijn jullie zo zwaar gestemd. Voor zo'n geest is dat heel vreemd, zo'n kind komt uit de lichte sferen en voelt die somberheid dan zwaar drukken, dat is hun onbekend. Dit was allemaal vóór haar mediumschap, wij noemen dat de oefenperiode, voordat je klaar bent om je werk te doen.

Zoals gezegd, ook in haar vriendenkring kreeg zij de kans te oefenen. Het medium vond op haar antwoordapparaat een boodschap van Ron en hij klonk nogal paniekerig. Ze belde hem verschillende keren en ineens kreeg zij een vrouw aan de telefoon, het was een oude, krakende stem, zij was heel wazig en zei dat de persoon Ron hier helemaal niet woonde en ze hing op. Het medium was boos, dacht dat Ron haar in de maling zat te nemen. Ze drukte op de herhalingsstoets om hem nog een keer te bellen en toen nam hij zelf op. Het medium vroeg waarom hij zich zo raar had gedragen en zijn stem had verdraaid. Ron vertelde dat hij lag te slapen en dat hij zojuist wakker was geworden door een flinke ruk aan zijn arm. Ook vertelde hij dat zijn slaapkamer altijd zo benauwd aanvoelde. Het medium beloofde langs te komen. Zij kwam en voelde meteen die druk, die benauwdheid en ze werd tegen de muur aangegooid. Iemand wilde bezit van haar nemen, maar instinctief voelde ze aan dat ze het niet toe wilde laten. Zij wilde dat Ron er iemand anders bij ging halen en ze vertrok. Ron had elders hulp gevraagd, een paragnost en een leerling zouden komen. Het medium voelde dat zij er ook bij aanwezig moest zijn en wij zorgden dat zij op die dag geen werkafspraken had. De paragnost zwaaide met zijn armen in het rond in een hoek van de kamer en bracht de ziel naar de gemaakte kring, hij noemde dat de kring van het licht en dan verdwijnen ze, zei hij. Tja, als het zo simpel zou zijn. Het medium zat op het bed en voelde zich onbehaaglijk worden. De

gedaante werd in haar lichaam geplaatst en ze hoorde mijn stem, dat ze er aan toe moest geven en dat deed ze. De paragnost dacht dat zijn klus was geklaard, maar hij zag dat er iets met het medium was, ze zei dat ze zich niet wel voelde. Toen begon de strijd, ze begon helemaal wild te doen en te schreeuwen, laat me met rust, ik hoor hier bij Ron, zij voelde zich hier thuis. De paragnost probeerde haar te kalmeren, maar ze had het zo moeilijk, ze had het zo benauwd, zij wilde niet weg, ze voelde zich zo moe. De paragnost zei, geef me je hand, dan word je meteen minder moe en dat was zo, zij werd rustiger. Maar zodra hij begon over de mensen die op haar wachtten, ga met hen mee, begon ze weer te roepen en te schreeuwen. Maar de witte gedaantes kwamen en dan moeten ze mee. Zij werd getrokken maar ze wilde niet, zij werd meegetrokken maar sprak de magische woorden 'ik wil niet'. Ze schreeuwde, maar uiteindelijk gaf ze toe en ze verdween door de slaapkamermuur. Het medium viel als een zoutzak neer op de grond en kwam met schokbewegingen weer een beetje tot haar positieven. De negatieve energie die in het lichaam is achtergebleven moet eruit. Haar energie level is op dat moment zeer laag, maar wij vullen dat met onze concentratie direct weer aan. De paragnost en zijn leerling wilden het medium nog gaan aarden, maar ze wilde maar één ding en dat was wegwezen.

Dus zij vertrok.

Een bijzonder verhaal was ook van een jong overleden kind, een kind dat nooit is geboren, er werd abortus gepleegd. Het was nog in de oefenperiode van het medium, dus eigenlijk nog achter gesloten deuren. Er kwam een vriendin naar haar toe en we vertellen er wel bij, het medium wist niets over de leeftijd van het kind, want er zat duidelijk een taboe op. Ze wist wel dat er een abortus gepleegd was maar de moeder was niet specifiek daarvoor gekomen, ze kwam in verband met relatieproblemen. In het begin van het mediumschap deed het medium altijd zo veilig mogelijk en altijd liet ze de persoon eerst gaan liggen en ze liep om de personen heen om ze even te magnetiseren en dan na een half uurtje ging ze over op het andere gebeuren. Het was in een schuurtje achteraan, primitief ingericht, heel krap, heel koud ook, de kachel moest altijd goed aanstaan. Opeens legde ze contact met een kind en het kind noemde zich Juliano en hij zei dat hij twaalf jaar geleden was overgegaan en dat hij nu dus 12 jaar was en dat zijn moeder zich niet schuldig hoefde te voelen voor de abortus die zij gepleegd had omdat hij er zelf voor had gekozen. Hij had er zelf voor gekozen om niet meer hier op

Aarde te zijn als eerstgeboren kind. De moeder ging gebukt onder schuldgevoelens en dat had ook met geloof te maken, maar zij voelde toenmaals dat haar relatie nog niet de goede stevigheid had, ze had toen het gevoel van, ik wil nu nog niet een kind. Maar zoals het meestal gebeurt, het blijft spelen in de gedachten en vaak gaan de mensen daar heel erg inzitten. Ook zij. En het kind begon zich werkelijk zorgen te maken over de moeder en over de vader en hij hield blijkbaar toch de ouders in de gaten. Hij vertelde haar thuis situaties, hoe het was en hoe de moeder zich dus kon wapenen hiertegen en hoe ze aandacht kon besteden aan de twee andere kinderen die daar waren. Hoe ze nog een betere moeder kon zijn. En dit was voor de moeder heel ontroerend, maar je weet zelf dat de mensen geen geloof hechten aan alleen woorden die gezegd worden, dus zij wilde graag het kind nog even voelen. Wij zeiden tegen haar, leg je hand op tafel en doe hem open en het kind gaf haar een hand en spontaan begon zij te huilen, omdat ze duidelijk de vibratie van haar kind kon voelen en de warmte om haar heen.

Er was een klein meisje, het medium was bevriend met de moeder van dit meisje. De kleine had een vleesboom in haar dijbeen, het was helemaal blauw aangeslagen en dik. Het medium zou een weekeinde weggaan en besloot het kind mee te nemen. Telkens heeft zij dit kind apart genomen en met handoplegging die plek behandeld. Zij zag in een paar dagen hoe de vleesboom steeds kleiner werd. Op het moment dat het kind weer naar de moeder terugging was hier eigenlijk nog maar een heel klein beetje van over. De rest verdween enige dagen later. Anders had het operatief verwijderd moeten worden, maar het medium probeerde het op deze manier en het is gelukt. Het was voor haar een bevestiging dat het waar is dat door handoplegging energie vrijkomt en er zo een behandeling gegeven kan worden. De moeder is vaak ook zelf onder behandeling geweest voor zowel fysieke als geestelijke klachten, waardoor ze heel erg met zichzelf in de knoop zat. En ook daar heeft het medium haar bijgestaan. Al deze ervaringen waren uiteraard zeer bevestigend voor het medium en langzaam werd zij overtuigd, dat zij niet gek was, maar dat het allemaal waar was. Heel geduldig moesten we zijn, we moesten niet teveel geven want dan zou ze misschien nog door kunnen draaien. Dus af en toe lieten we haar met rust, dan gaven we weer wat, dan lieten we haar weer even met rust, heel subtiel, heel geleidelijk moest ze dit traject aflopen.

Ze moest geduldig zijn, ze moest wachten maar ze wilde niet wachten, ze wilde verder, maar we vertelden haar dat ze eerst nog moest verhuizen en dat er nog een dochter zou worden geboren en dat alles werd gepland hier bij ons, tot aan de perfectie. Ze had nooit verwacht dat ze dit werk zou gaan doen, ze had nooit verwacht dat het haar zou lukken, ze had ook nooit verwacht dat je hier je vak van zou kunnen maken, je werk hiervan kunt maken en daadwerkelijk een boterham mee kunt verdienen.

Bovenstaande voorbeelden vonden plaats in de zogenaamde oefenperiode, de periode voordat Tresi werkelijk van haar gave haar beroep kon maken. Een aantal voorbeelden uit de praktijk van Isaak wil ik u echter ook niet onthouden. Ikzelf kan er uren naar luisteren, want allen zijn bijzonder en uniek, zoals ieder mens op Aarde bijzonder en uniek is. Sommige verhalen zijn ontroerend, aangrijpend, soms overweldigend, anderen zijn ronduit schokkend.

Een mooi voorbeeld om mee te beginnen is het verhaal van een vrouw Lotte die naar Tresi toekwam en deze vrouw had nog niet zo lang geleden haar man verloren.

Isaak:

Lotte kwam op een helderziende avond naar het medium en op een gegeven moment was Lotte aan de beurt en begon het medium te vertellen over haar dochttertje, zij werd ook even haar dochttertje. Het was eigenlijk een klein krengetje, ze had het moeilijk omdat haar vader pas geleden overleden was. En wij hebben onze waarnemingen gedaan om even ons visitekaartje te laten zien. En op het eind kreeg ze een lelie, een bloem van de overledene. Maar het medium wist eigenlijk niet zo goed wat voor bloem het was, dus het medium legde uit, dat het eigenlijk de vormen had van een vagina, ze had echt geen idee, hoe het anders uit te leggen. De vrouw, Lotte, schoot in de lach, omdat zij had die bloemen in het overlijdensboek van haar man, het waren zijn lievelingsbloemen. Op dat moment kreeg die vrouw dus een heel korte boodschap, haar man was niet echt doorgekomen, alleen maar even in de geest van, geef haar een bloem van mij.

Een tijdje later kwam Lotte weer naar zo'n avond en zij zat helemaal achter in de zaal. Het medium, op dat moment hoogzwanger, liep op haar af en ging op haar schoot zitten. Ze vertelde aan Lotte hoe ze zich voelde, dat ze heen en weer geslingerd werd, van emotie naar emotie en dat ze het moeilijk had met haar bestaan, omdat haar echtgenoot overleden was en dat zij geen afscheid hadden kunnen nemen en ook omdat ze nog niet los wilde laten.

Dus het was net een klein kind en daarom trok het medium de vrouw in haar armen en zij wiegde haar heen en weer om haar te troosten. Opeens veranderde het medium, het medium stond op en ze ging op een meter afstand staan van Lotte en ze zei tegen haar, we gaan naar een andere fase toe, we gaan naar een andere fase toe. Het medium bleef dit herhalen en zelfs zij keek er een beetje vreemd van op, waarom blijf ik dat steeds zeggen. Maar opeens kwam haar overleden man in het medium zelf. En hij was heel erg boos. Hij begon tegen de vrouw te zeggen dat ze hem los moest laten omdat hij niet verder kon gaan met zijn leven, omdat ze steeds nog maar vasthield aan hem. Hij hield ontielig veel van haar en omdat hij dus haar pijn kende, haar innerlijke toestand en die van de kinderen, zijn eigen kind en de stiefkinderen, vond hij het heel erg moeilijk om verder te gaan in het licht, dus hij bleef hangen tussen de sferen in. Hij liep naar het einde van de zaal en schreeuwde tegen haar, laat mij alsjeblieft los, laat me los! En zij zei, ja, dat doe ik. Maar hij geloofde het niet, hij zei, dat doe je niet, want je houdt me vast, je bent steeds maar bezig met mij terug te trekken naar jou en je kan me maar niet loslaten. Na heel veel heen en weer gepraat tussen Lotte en haar man, zei ze opeens, ja, ik laat je los. Toen voelde hij dat zij dat nu wel meende. Hij liep naar haar toe en hij hield haar vast en hij begon te huilen, het afscheid was nabij, hij was afscheid aan het nemen. Het medium gaat op dat moment mee in de energie van die man en zij begon te trillen en te huilen. Toen liet de vrouw haar los en de man kwam in het midden van de kamer te staan en het was een volle zaal, een openbare avond en wij doen het niet zo gauw op openbaarheid, zo een intensiteit, omdat de mensen kennen vaak deze materie niet en schrikken zichzelf soms een ongeluk. Daarna werd de man dus naar het licht toegebracht, hij was heel erg verward omdat de transformatie van het verlaten van de aardse energie, om over te gaan naar de kosmische energie, is een grote transformatie. En hij keek omhoog en opeens begon zijn gezicht helemaal te stralen en hij liep zo de kamer uit via de muur en het medium viel neer en ze kwam weer bij.

Lotte vond het medium zo overweldigend goed, zij bleef dus het medium opzoeken in privé sessies, maar ze werd ook een student van het medium. Opeens was het zo dat de man te vaak wilde komen, omdat hij ook moeite had met loslaten, hij kon niet verder. Dus ondanks dat hij door was gegaan naar het licht, en het was een erg eigenwijze man, een sterke man, besloot hij toch heel vaak de benen te nemen bij ons en terug te komen bij haar energie. Dus zij voelde hem ook heel vaak thuis en hij was ook heel vaak thuis en ze

hadden één keer foto's genomen van een verjaardag thuis, toen kon men duidelijk op de foto waarnemen dat zijn energie ook aanwezig was. Dus hij was heel intensief aanwezig.

Zo was er ook nog iets met de as, hij was gecremeerd. Ze hadden een vaas gekocht om de as in te doen en opeens voelden ze dus dat de kamer wat killer werd, en heel vaak is het zo dat als een overledene komt, dan brengt hij wat kille lucht mee om zich dus kenbaar te maken. Ze waren de as aan het overscheppen van de ascontainer naar de mooie vaas die ze hadden gekocht. Het was een prachtige vaas, het was een Chinese vaas en er stond een vrije vogel op de vaas en een persoon op de vogel, alsof het wilde uitbeelden, wij vliegen weg. Symbolisch zaten er eigenlijk heel veel boodschappen op de buitenkant van deze vaas. Maar toeval bestaat niet, zij was aangetrokken om deze vaas te kopen op een bepaalde plek in Nederland en dat was geen toeval. Ineens zagen ze in de binnenkant van de ascontainer die bijna leeg was, de complete afbeelding van de nieuwe vaas, ook zijn vingerafdrukken stonden duidelijk zichtbaar aan de binnenkant van de ascontainer. Het was zeer emotioneel, hij kon zelf niet van haar loskomen en ondanks dat hij naar het licht was gebracht, hij wilde maar niet weg en ook zij, Lotte, kon maar niet door het verdriet heenkomen, zij bleef maar in dat enorme verdriet zitten. Ze waren zo gelukkig samen. We hebben het bekeken en we hebben de vaas bekeken en ook wij wisten dat dit waarheid was. We hebben de foto's bestudeerd, we hebben uitgelegd dat die foto's waar waren. Maar opeens was het voor ons genoeg, hij mocht niet meer komen, we hebben dus verbod gegeven, omdat hij stoorde dus steeds weer hun normale bestaan, omdat hij altijd maar aanwezig was. Er ging geen dag voorbij of hij was er. Toen hebben we hem een verbod gegeven en hij mocht een tijdje niet meer komen. De vrouw bezocht nog steeds avonden, hopen de een boodschap van hem te krijgen, maar hij was er niet meer en het medium gaf dus ook geen boodschappen meer van hem.

Na een aantal maanden was Lotte zo terneergeslagen en zij zei, waarom hoor ik niets meer van hem. En uiteraard, het medium weet daar geen antwoord op, behalve als wij het haar geven en zij had het gevraagd aan de persoon Tresi, zij kenden elkaar nu ook persoonlijk, zij was student geworden. Op een lesavond lopen wij op haar toe, we voelden haar innerlijke toestand, wij wisten dat ze heel veel verdriet had en we zeiden, we gaan jou vandaag even in het zonnetje zetten. De woorden komen uit de mond van het

medium, maar ook zij weet op dat moment niet wat de bedoeling is. Twee uur later in jullie tijd, loopt het medium naar de Lotte toe, zij knielt voor haar en haar man mag weer gebruik maken van het fysieke lichaam van het medium. Je moet niet vergeten, het medium is er niet gek op, als wij haar lichaam werkelijk gebruiken, in die zin dat we er een andere geest instoppen. Daar houdt het medium niet van omdat het echt zeer doet. Ten eerste is het heel erg beangstigend, ten tweede, volledige overgave, ze moet zichzelf volledig vrijmaken. En vergeet niet, zij is altijd ergens nog aanwezig, ze bekijkt en voelt het nog steeds van een afstandje. Ze moet zich werkelijk losmaken van haar fysieke omhulsel.

Lotte voelde haar man weer komen en zij pakte hem vast, ze zat te huilen, hij ook, hij was heel emotioneel, maar hij hield niet zo van deze bijeenkomsten. Hij was wel geïnteresseerd in deze medium bijeenkomsten, hij las erover, maar hij ging ze nooit bezoeken. Hij keek rond, hij was zo wakker, dat wil zeggen, hij was zo gewend geraakt om weer in het aardse terug te komen, dat hij eigenlijk zichzelf levend voelde met het omhulsel van het medium. Hij zat bij haar, hij zat te fluisteren en hij was weer volledig aanwezig. Hij loopt opeens naar zijn stiefkind toe en ook met haar sprak hij en ook zij herkende zijn energie, ook om de uitdrukkingen en de woorden die hij zei en ook zij knuffelden en huilden even samen. En opeens kijkt hij naar de zus van Lotte en hij zegt, wat moeten we nou met jou. Hij gebruikte weer dezelfde woorden die hij altijd had gebruikt naar haar toe, zo van, ach, die gek, wat moeten we nou met haar. Dus ook deze vrouw kreeg het bewijs en ook zij was heel sceptisch, dat hij dus aanwezig was.

Het duurde al met al een half uurtje ongeveer en hij wilde niet meer weg. Hij voelde zich zo wel daar, hij voelde zich zo levend daar, dat hij eigenlijk besloot om te blijven. Uiteraard mag dat niet, omdat de energie van het medium wordt steeds lager en zij moet dus weer terugkeren in haar lijf. Zo'n afstand van het lichaam mag niet te lang duren. Opeens ziet het medium de witte gedaantes komen om hem op te halen en de man zegt: nee, ik wil niet en hij begint helemaal te huilen en te trillen en opeens viel het medium neer. Wij zijn ons doodgeschrokken, omdat het medium ging in een fase terechtkomen waar wij toch wel bang van werden. Het lichaam van het medium was op dat moment beschadigd, zij viel neer en zij kon zich niet meer bewegen. De man ging uiteraard uit het lijf, maar het medium moest zich gaan settelen in het lichaam en dat wilde maar niet lukken. Ze kon zich niet meer bewegen, haar geest was nog levend, maar haar lijf was dood. Ze

voelde haar benen niet meer en het enige wat wij hoorden was haar smeekbede van, help me hieruit, help me hieruit. En opeens kwam er toch weer leven, gelukkig de studenten hielpen haar goed, maar ze kon niets bewegen, ze kon niet eens haar ogen opendoen. Langzaam, langzaam stroomde er toch weer leven in haar lijf en al snel kon ze haar ogen weer open doen, maar ze kon nog steeds niet haar lijf bewegen. Dat duurde een hele tijd, maar er kwam ook weer leven in en één student was zo actief, die pakte haar op en hij ondersteunde haar armen en zo probeerden wij weer leven in haar benen te krijgen, zij moest gaan lopen. Ze voelde haar benen niet meer, dat was zo beangstigend voor het medium. Ze was ook achterover gevallen, tijdens het verlaten van het lijf, ze was neergeknald en ze had zich zeer gedaan in haar rug.

Na een tijdje kwam ze dus weer tot zichzelf en gelukkig is het goed afgelopen. Wij hebben tot diep in de nacht verteld wat er gebeurd was. Het medium ging de hele doodservaring meemaken van deze persoon. Deze man was aan het zwemmen toen hij overleed, hij kreeg dus een hartaanval. Hij kon zich met moeite aan wal brengen en hij viel in één klap achterover, zoals het medium achterover viel en hij was dood. Hij stikte, hij voelde zich stikken tijdens het zwemmen en hij kreeg een hartaanval en al deze dingen maakte het medium mee, het was te grof voor haar.

Elise: Moest zij dit allemaal meemaken, die hartaanval, dat verstikkend gevoel?

Isaak: Nee, was hij vrijwillig gegaan, dan was hij net zo gegaan als hij gekomen was. Maar hij wilde niet gaan, hij zat nog vast aan het aardse. Omdat hij zichzelf levend achtte op dat moment, maakt hij weer zijn hele doodsproces mee.

Elise: Terwijl hij toch eerder had gevraagd aan Lotte, laat me los, laat me los, ik wil verder. Er was dus een heel grote dualiteit binnenin hem.

Isaak: Ja.

Elise: Maar daarna, kon hij het daarna wel beter loslaten dan?

Isaak: Uiteraard hebben wij hem teruggebracht en hem de wijsheid gegeven, die hij hoort te weten, hoe mag je met een medium omgaan. Je mag nooit

nee zeggen, het verlaten van het lichaam moet vrijwillig zijn. Je moet er niet tegenin gaan, want het medium had werkelijk beschadigd kunnen worden. En het medium wist het, want zij was heel erg in paniek geraakt omdat hij wilde haar lijf niet meer teruggeven.

Elise: Dus hij is ver buiten zijn boekje gegaan.

Isaak: Ja.

Elise: En dat weten ze van tevoren, of niet?

Isaak: Nee, toen wist hij dat niet. Hij was nog te aards. Hij is genoeg keren gekomen. Hij heeft zo vaak de gelegenheid gekregen om tot zijn geliefde te spreken. Hij is de persoon geweest, tot nu toe, die het meest is gekomen. Tot nu toe hebben wij nog niet zo vaak iemand terug laten komen. Maar omdat het zo ingrijpend was voor hem, het verlaten van het leven, zo abrupt. Ook het verlaten van het kind, het kind was nog maar zes jaar. Zij, die helemaal de vernieling inging en de band die zij zo intens hadden. Het was zo'n dualiteit, eerst wilde hij gaan, maar hij kon nog niet gaan. Je moet het zo zien, jij verlaat iemand, maar op het moment dat je weg bent, mis je de persoon zo hevig, je wilt alleen maar in zijn aanwezigheid zijn. Hij is één keer later terug gekomen en zoals je begrijpt, het medium had het gehad met deze persoon.

Elise lachend: Dat lijkt me wel ja.

Isaak: Het medium zei: nee, jij mag nooit meer mijn fysieke lijf gebruiken. Het medium was uitgenodigd op een feest bij Lotte thuis. Haar kind, zijn stiefkind was jarig, ze werd achttien jaar. Opeens voelde het medium de vibraties van iemand die van de andere kant komt, het wordt koud, er wordt gewerkt aan haar fluïde en het medium ging demonstratief geen aandacht schenken aan dit alles. Hij was maar steeds aan het proberen contact met haar te leggen, maar zij luisterde niet en praatte demonstratief verder met de andere aanwezigen. Maar zij kan dat niet volhouden, haar energie neemt af en zij werd witjes, misselijk, ziek en onrustig.

Elise: En jullie kunnen op dat moment niet ingrijpen?

Isaak: Wij hadden het toegelaten. Wij konden het medium toen niet bereiken, omdat het medium wilde dus niet. Het medium gebruikte haar vrije wil, ik wil niet, ik ben hier voor de gezelligheid, ik ben hier niet als medium. Het duurde heel lang, ze werd zwak en ging op de gang staan en kwam weer terug. Iedereen zag dat het niet oké was. Opeens, ze trok het niet meer en wij weten wat wij doen. Zij loopt weer de kamer uit, haar benen zijn te zwak en zij gaat neer. Daar ligt ze op de grond en ineens geeft ze zich over aan mijn stem en ze hoort me praten en ik zeg tegen haar: geef je nou over. Er was even een innerlijke strijd, maar toch deed ze het, ze gaf zich over. De persoon neemt weer intrede in haar en hij loopt met gesloten ogen naar het kind wat jarig was en hij zegt: ik ben net op tijd. En ze zei, heb jij de toestemming om te komen? Want ook zij kende het verhaal. Hij zei: ja, maar we wisten niet of het zou lukken, we wisten niet of het medium het zou willen. Het was precies vijf voor twaalf, om twaalf uur was dus haar verjaardag voorbij. Hij huilde weer en hij vertelde wat hij wilde vertellen en zijn vrouw kwam op hem af en ook daar was de hereniging weer net zo intens. Ze deden het allemaal in een kamertje, afgesloten van het feestje en precies om twaalf uur, ging hij netjes weer weg en het medium viel neer en ze kwam weer tot zichzelf. Dit keer was het een gehoorzame intrede en een gehoorzaam afscheid. We hebben hem echt letterlijk gewaarschuwd, dit mag je nooit meer doen, want we willen het medium niet laten beschadigen, dus we hebben hem heel veel credit gegeven. Eén keer op een ochtend werd het medium wakker en zij voelde duidelijk dat er een geestelijk fysieke naast haar bed stond en zij wist ook meteen wie het was en zij hoorde ook steeds, ga bloemen kopen, ga bloemen kopen. Maar het medium is niet zo gemakkelijk, zoals je weet en zij zegt: koop het zelf.

We lachen samen.

De hele dag lang volgde hij haar. Hij bleef zeggen: ga bloemen kopen, ga bloemen kopen. Uiteindelijk ging zij bloemen kopen op de markt in de plaats waar die vrouw, Lotte, woonde en hij wees de bloemen aan en zei: deze bloemen wil ik dat je koopt. Het waren weer die lelies. En je moet weten, het medium is op dat moment niet zo lief, zij doet het omdat zij het op dat moment wil doen, omdat zij als medium goed wil functioneren, maar als persoon voelde ze dat toch wel weer als een inbreuk op haar privé leven. Op mijn vrije dag kom je mij weer lastig vallen en ik moet nu bloemen gaan kopen.

Het medium ging dus naar het huis van de vrouw, maar de vrouw was niet aanwezig, helaas kon ze de bloemen niet afgeven. Maar - toeval bestaat niet - het medium had een helderziende avond op die dag en Lotte kwam ook naar deze avond en zij, Lotte, had een roos gekocht voor hem. Het was hun huwelijksdag. Dus Lotte was speciaal naar deze avond gekomen om hem op hun huwelijksverjaardag deze roos te geven en ook hij was speciaal gekomen om haar die bloemen te geven. De avond ging beginnen en het medium werd zo onrustig, zijn zenuwachtigheid kon zij niet meer verdragen en ze zei: sorry hoor, maar voordat ik begin ga ik eerst vertellen wat hier aan de hand is. Ze vertelde het hele verhaal, dat hij al vanaf de ochtend haar had gevraagd bloemen te kopen, dat ze al langs haar huis was geweest en dat ze de bloemen had meegenomen naar deze avond om ze te kunnen geven. Deze man was zo verliefd op zijn vrouw, ook nog na zoveel jaren huwelijk.

Nog houdt het verhaal hier niet op. Lotte kwam naar een avond, een combinatie van een helderziende- en een healingsavond, het was een kleine groep. Er werden eerst waarnemingen gedaan, daarna healings. De vrouw moest gaan staan en het medium zag dat haar overleden man tegenover haar stond en het medium moest tegen de vrouw zeggen: neem deze positie aan, zodat je echt recht in de ogen van de man. En het medium moest zich verbinden met de man en wij lieten toe dat het medium even haar mediumschap, haar fluïde, overgaf aan het vrouwspersoon. De man kon zo intrede doen in het lijf van Lotte. Uiteraard de concentratie van het medium is heel erg van belang, dat ze de verbinding vasthoudt, want de vrouw is geen medium, alleen het medium geeft het even over. De vrouw voelde de intrede van de man en zij ging bijna achterover, wow, ze voelde hem en ze knuffelde hem en ze lachte met hem en ze hadden zeker tien minuten plezier met elkaar. Maar ze moesten toch weer afscheid nemen. Zij nam afscheid en hij ging zo aan de achterkant weer weg, dat is ook weer heel voelbaar. Ze heeft dus als persoon zijnde even kunnen voelen hoe het is om een geest met jouw fysieke lijf te verbinden. Het was een prachtig geschenk voor haar.

Lotte is student gebleven tot het medium in deze streek stopte met lesgeven. Ook haar volwassen kinderen bleven de avonden van het medium bezoeken. Lotte introduceerde ook mensen aan het medium, zodat ook zij gelovig werden. Zoals een zus van die overleden man. Lotte kwam op een avond en ze had een vrouw bij zich, het medium kende haar niet. Dit bleek later zijn zusje en ze geloofde niet in leven na de dood. Tot op een gegeven moment

de broer weer doorkwam en hij vertelde wat hij wilde vertellen en hij eindigde het verhaal met: geloof je me nou, zusje? Toen gilden en huilden ze tegelijk en hielden elkaar vast: zie je nou, hij leeft, hij leeft.

Er zijn ook schokkende ervaringen, zoals het meisje dat doorkwam, zij was veel te vroeg gestorven. Tresi zag maar steeds het woord moord. Ze schrok want dit was de eerste keer dat ze met zoiets werd geconfronteerd en ze schroomde het woord te gebruiken. Maar haar vertrouwen is zo groot dat Tresi begon te vertellen, het hele verhaal kwam eruit. Het meisje had zich jarenlang in het drugscircuit begeven en was vermoord door een vroeger vriendje. Ze had zich heel erg verzet en gevochten, maar kon uiteindelijk niet winnen. Ze kon de dader heel goed beschrijven. Het hele verhaal bracht veel beroering en emoties teweeg bij de betrokkenen en eigenlijk bij alle mensen in de huiskamer en ook bij het medium. Maar toch bracht het ook geruststelling teweeg, te weten dat het meisje voortleeft in het hiernamaals en de ware toedracht te kennen. Het geeft ook rust voor de nabestaanden.

Heel vaak ook komen dieren van de andere kant naar het medium toe. Nog niet zo heel lang geleden kwam er een persoon in de zaal, vrijwel op het einde. Het medium maakte nog een grapje van 'je moet een nieuwe klok aanschaffen, want het is bijna voorbij'. Maar de persoon kreeg toch een beurt en er werd verteld over haar ziektebeeld, ze had een eetstoornis, zij durfde niet te eten. Haar ziektebeeld werd helemaal uitgelegd en de problematiek in haar hoofd, de thuissituatie werden neergelegd. Dan komt ineens die opening en begint de persoon los te laten en vreselijk te huilen. Ze benadert later het medium voor een privé consult en ze zat daar net toen er contact werd gelegd met een overleden dier. Het dier kwam tot het medium en het dier begon uit te leggen hoe hij eruit zag, het was een groot dier met heel veel pluche en hij liet zijn lange tong zien en letterlijk wordt het medium eigenlijk overgenomen door het dier en het dier sprak met het medium. Het medium was verbaasd dat er een dialoog kon plaatsvinden tussen een dier en een fysieke mens. Het medium had zich nog enige dagen daarvoor afgevraagd of een dialoog met een dier mogelijk was. Een dier kan zich kenbaar maken, maar of gedachteoverdracht ook mogelijk was, wist ze niet. Zij kreeg nu het antwoord: ja, het is mogelijk. En ook een dier heeft herinneringen want hij vertelde waar zij zo vaak naar toe ging met het beestje, dat was bij het water. Ze gingen heel vaak naar het strand, veel wandelingen bij het water. Hij vertelde ook over voedsel, dat zij hem bepaald voedsel gaf, keer op keer, de

goede zorgen van haar. Hij vertelde eigenlijk de kleine details die hij via gedachteoverdracht aan het medium doorgaf. Hij vertelde ook over zijn poot, dat hij een manke poot had. En dat hij uiteindelijk naar het ziekenhuis is geweest, naar de dierenarts en hoe hij in slaap is gebracht en dat hij het helemaal niet erg vond dat het had plaatsgevonden. Hij gaf die kleine details door, omdat hij wilde dat zij verder kon met haar leven zonder zich schuldig te voelen. Hij vertelde ook dat zij een ander dier tot zich had genomen en dat zij net zoveel van dat andere dier mocht houden, als indertijd van hem.

Elise: En kan het ook zijn dat je later in het hiernamaals herenigt? Als de band sterk genoeg is?

Isaak: Ja, op het moment dat er een liefdesband is als je overgaat, mag jij je dierbaren weer op gaan zoeken. Er zijn genoeg dieren van de andere wereld gekomen, katten, vogels. Heel vaak worden er ook verhalen verteld over vogels. Alles is mogelijk, ik moet duidelijk zeggen: alles is mogelijk. Ieder wezen dat leeft heeft een ziel, een energie, een ziel is energie, de Atma. Op het moment dat je overgaat blijft je ziel voortleven. Als jij een liefdesband hebt met je dier, dan mag jij het dier weer bij je nemen. Mensen vragen wel eens: is het allemaal suggestief, iets wat je in gedachten overbrengt omdat je er aan denkt? Nou, dieren zijn dus niet beïnvloedbaar. Op het moment dat je een dier gaat magnetiseren, gaat het dier er eens lekker voor liggen, het dier voelt die heerlijkheid tot zich komen. Dan kun je eigenlijk de suggestiviteit al uitbannen. Een voorbeeld. Het medium was op een huiskameravond en de gastvrouw vroeg of zij de katten een healing wilde geven. Nou, zoals je weet heeft het medium niets met katten en het ging haar meteen tegenstaan van o, o, o, maar ik geef me over en als het zo mag zijn, gaat het toch gebeuren.

De avond was voorbij en het medium verbond zich met de kat. Ze raakte de kat niet aan, de kat liep door de ruimte. De kat voelde wel heel duidelijk dat zij verbonden was met het medium, zij zocht het medium iedere keer op en zij liet zich vrijwillig behandelen in de geest. Toen nam het medium de klachten over en plots lag het medium op de grond, zij was duidelijk de kat. De verwonderde blikken van de mensen, want het is natuurlijk heel raar als je zoiets ziet. Maar ook dat is mogelijk. Het medium kan zich verbinden met ieder wezen, dus als het medium zich verbindt met de kat dan wordt zij op dat moment de kat, kijkt zij met de ogen van de kat. Op dat moment vond er een healing plaats.

Een andere gebeurtenis, weer dezelfde kat. En het gekke is in privé-zaken, als het medium gewoon Tresi is, blijft deze kat gewoonlijk ver van haar vandaan, maar die kat zat duidelijk te wachten tot ze behandeld werd en ook dat vond plaats in de geest en de kat genoot ervan.

Het kwam ook wel eens voor dat het medium een konijn was, dat ze het konijn even overnam, puur omdat ze zich verbond met het konijn, want als je de verbinding maakt, ben je één en voel je de klachten van welk wezen dan ook.

Kinderen hetzelfde. Dit was een kind dat kwam met nogal wat geestelijke problemen, moeite met zijn bestaan, 6 jaar oud, heel intelligent en toch kon hij zijn plekje niet vinden in de maatschappij. Zijn ouders zorgden goed voor hem, gaven hem echt goed voedsel in de zin van mens-zijn en kind-zijn. Het kind kwam en het medium vertelde wie Isaak was, wie ik was en het kind zei: Oh, Isaak uit de Bijbel. Dat lieten we even in het midden en we vertelden in kindstaal wat er ging gebeuren. Er werd hem uitgelegd dat hij moeite had op school, moeite met concentratie, terwijl hij heel intelligent was voor zijn leeftijd. Wij gingen over op de healing en hij zakte helemaal weg en nadat het half uurtje voorbij was, kwam hij weer tot zichzelf en het enige wat hij zei was: 'Heerlijk, heerlijk, wanneer mag ik weer terugkomen'. Er hebben meerdere healings plaatsgevonden en hierna stond het kind weer goed in zijn energie. Er kwam een punt waarop het medium moest zeggen: we maken geen afspraak meer. De jongen vond het jammer, de moeder vond het jammer: mogen wij dan niet om de zoveel tijd langskomen? Nee, het is goed zo. Goed is goed. En als jullie weer over zoveel tijd hulp nodig hebben, dan horen wij het. Dus kinderen hebben ook zo vaak onze energie gevoeld.

Een ander voorbeeld is van een kind, deze kon haast niet stilzitten op een stoel en dit was op een lesmiddag voor kinderen. Het was tijd om te gaan magnetiseren en het medium magnetiseerde dit kind en het kind was voor het eerst in al die uren stil. Ook de andere personen aanwezig viel het op: hé dit kind zit een keer stil, hij is stil, voor het eerst.

Zo kun je zien dat magnetiseren ook voor drukke kinderen helpt om ze weer rustig te maken. Want als je druk bent kan het zijn dat je te veel impulsen krijgt en als je even magnetiseert, dan haalt het medium de impulsen weg en dan kom je weer tot je ware zelf.

Elise: Tresi vertelde me laatst een voorbeeld vanuit de praktijk, ik heb gauw een aantekening gemaakt op een servetje van het restaurant, het was zo'n lief verhaal. Het ging over een meisje en zij had een poesje gevonden, het poesje was eigenlijk door haar opa op haar weg gebracht. Hoe ging dat verhaal?

Isaak: Ja, het was namelijk zo dat de vrouw zelf heel veel emotionele problemen had waar ze tegen moest vechten en ook het verlies van haar opa, want ze was hier nog steeds niet overheen. De dierbare opa wilde zichzelf graag zichtbaar maken via de fysieke vorm, dus hij heeft omstandigheden voor elkaar gebracht, dat zij een klein poesje tegenkwam. Zij voelde heel duidelijk dat zij dit poesje moest houden, maar ja, het verstand kwam daar weer boven te staan. Zij negeerde haar gevoel en ze bracht het poesje samen met haar partner weg, naar het dierenasiel. Maar het poesje werd niet opgehaald, deze zat nog steeds in het asiel. En nu kwam de opa door om te vertellen: het poesje wat jij gevonden hebt en die jij hebt weggebracht, heb ik op jouw weg gelegd. Het was voor jou bedoeld als troost voor mij en dat raakte haar zozeer en automatisch komen de emoties en ook de bewustwording dat ze het nu begreep. Ze erkende het gevoel wat ze zo sterk had gehad, ik wist het, ik wist dat dit voor mij was. Zoals wij zo vaak zien gaat de mens heel vaak op ontkenning uit. Zijn gevoel zegt hem dat het zo is, maar omdat hij een aards fysiek wezen is gaat hij denken: ja maar dat kan toch niet en toch kan het. Ook de geesten, degenen hier aan onze kant, die kunnen voor omstandigheden zorgen, middels genezingen of hulp, zodat het dus aangenamer wordt voor de fysieke mens. Dit keer was het dus echt hulp in de vorm van een poesje.

Elise: Ja, heel mooi. Ik heb er nog een op hetzelfde servetje gekrabbeld, het ging over een nog ongebooren kind dat doorkwam, om zijn toekomstige vader te vertellen, open je hart nou voor mamma, want anders kan ik niet geboren worden. Lijkt me een heel bijzonder verhaal.

Isaak: Dat was een heel speciale ervaring. Alle mensen in de ruimte aanwezig waren er diep onder de indruk van, wij ook en het medium ook, want op dat moment werd uit de geest een klein kindje gebracht. Het kindje sprak tot de vader. Het kind sprak tot hem en vertelde de problemen die er waren tussen hem en zijn geliefde, de toekomstige moeder van het kind. Ook besprak het kind de problemen die er waren rondom de ouders van hem en het ontkennen van zijn vriendin. Hoe vervelend ze dat vond en hoe verdrietig ze

daarom was, ook door het feit dat hij geen partij koos, hij kon niet kiezen tussen zijn dominante moeder en degene die hem lief was. Hij bleef veilig aan de zijlijn staan en liet die twee vrouwen het met elkaar uitvechten, dat is geen eerlijkheid. Het kindje kwam daar even een stokkie voor steken. Het kind begon met veel emoties te vertellen dat zij niet wilde dat zij uit elkaar gingen. Zijn moeder accepteerde zijn vriendin niet en omdat hij zelf niet kon kiezen, dan is het gevaar op een gegeven moment erg groot dat de vriendin zelf gaat kiezen, de keuze voor afscheid. Dat wist het kind. Daarom kwam zij door om te vertellen: wees geen houten klaas, maar open jezelf voor mijn toekomstige moeder, anders kan ik niet geboren worden. Maar gelukkig is het allemaal goed afgelopen, nu op dit moment zijn ze nog gelukkig samen en hij heeft ook de waarheid verteld thuis en de relatie is daarna alleen maar opwaarts gegaan.

Elise: Mooi verhaal. Is het kind inmiddels al geboren, of dat mag ik misschien niet eens vragen.

Isaak: Nog niet, nog niet, het duurt nog even voor het komt. Er is ook een tweede reden waarom het kind werd gebracht, de moeder had namelijk veel last van de eierstokken en buikpijn in het baarmoedergedeelte. De klachten hielden aan en de medici stonden eigenlijk ook voor een raadsel, maar de pijnen waren er en ze bleven. Maar op het moment dat je weet dat er nog een kind komt, dan is er al meteen een bezorgdheid weg, dat je ondanks al die pijnen toch nog moeder kan worden.

Elise: Dat was dan eigenlijk voor de moeder een grote opluchting.

Isaak: Ja. Vergeet niet dat het kind op dat moment zo verbonden is met het medium, dat het ook voor het medium te overweldigend is zoiets mee te maken. Het medium is nog steeds fysiek aanwezig, dus ervaart ze het ook als heel heftig om te voelen hoe een zuiver wezen zichzelf kan manifesteren.

Nog een leuk voorbeeld. Het medium werd uitgenodigd voor een feestje van vrouwen onder elkaar, elf zusjes. Deze groep, deze elf zussen deden één keer per jaar iets leuks samen, dat deden ze al jarenlang. Deze keer echter was er één zusje minder, want dit meisje, een mongooltje, was eerder dat jaar overleden. Toch was zij erbij. Zij kroop in het lichaam van het medium en alle aanwezigen herkenden haar direct. Zij kon niet praten, want dat had zij in het aardse leven ook niet gekund, maar haar bewegingen, haar mimiek, haar hele

manier van doen waren exact als van dit overleden zusje. Dit was een heel plezierige hereniging.

Isaak: We kunnen je nog een ervaring vertellen over het overgaan. Deze ervaring was ook voor het medium heel intens. Het was in de begintijd van de praktijk en het medium werd telefonisch benaderd door een vrouw wiens man kanker had. Deze vrouw maakte zich bezorgd. Een afspraak werd gemaakt, de man kwam binnen en wij gingen de situatie uitleggen. Dat doen we altijd in het begin van een consult. Daarna gingen we over tot behandeling. Hij kon zich altijd wel volledig openstellen en het deed hem goed. In de geest deed het hem goed, in de geest knapte hij altijd op. We hebben al die tijd nooit mogen vertellen wat er werkelijk zou gaan gebeuren, wij lieten het in het midden of er genezing zou komen of niet. Maar de behandeling sloeg aan, de resultaten waren duidelijk zichtbaar, in die zin dat hij rustiger was, dat hij het makkelijker kon dragen omdat hij hilde heel veel, omdat hij bang was voor het overgaan, daar hij een materialistische persoon was, niet in de zin van materie, maar hij was een heel aards persoon en wist niet of er werkelijk leven na de dood was. De vrouw was altijd bij de sessies aanwezig en ook zij zag dat er in dat uur veel gebeurde met het medium en haar man. En ook zij werd rustig, ze voelde dat er ook een behandeling voor haar was. Zij moest toekijken hoe haar man ziek was en zij voelde dat de spanning van haar werd afgenomen, want ook voor haar was het een heel angstaanjagende periode. Ook voor haar zorgden wij. Maar toch, het einde naderde. Het medium kreeg een telefoontje met de vraag of zij opgehaald mocht worden en natuurlijk wij lieten dat toe. De broer van de man kwam haar ophalen en zij ging een healing bij hem thuis doen, want de man was niet meer in goede conditie. Iedere keer als hij een chemokuur had gekregen, was alles afgebroken. Al ons werk werd tenietgedaan. Dus hij ging omhoog en één chemokuur en hij zakte drievoudig naar beneden. Het was onmacht, ook voor ons. Zijn leven had misschien een andere kwaliteit gehad, als hij niet voor chemokuren had gekozen, maar zijn tijd stond toch vast. Chemokuur betekent vernietiging, je vernietigt op dat moment alles, zowel het slechte als het goede. En heel vaak kan het baat hebben, dat je het slechte vernietigt, dat het goede weer tot zichzelf kan komen en dat je sterker gaat worden, dat je gaat genezen. Maar niet als het al zo ver is, dat er eigenlijk haast geen hoop meer is en de kansen miniem zijn, dan zijn we eigenlijk tegen chemokuren. Niet dat we het zouden vertellen, dat mogen we niet

vertellen, wij mogen niet beïnvloeden, maar in ons hart zijn we tegen, omdat het versnelt het proces naar overgaan, omdat het fysieke wordt vernietigd.

Elise: En als je er eerlijk om vraagt, als je in die situatie verkeert, ook dan geven jullie geen antwoord?

Isaak: We geven eerlijk antwoord wat het inhoudt, maar wij laten de keuze bij de persoon.

Elise: Dus er zit geen advies bij.

Isaak: Dat mogen wij niet, wij mogen jou niet weghouden van de medici.

Elise: Nee, ik begrijp het.

Isaak: We mogen je wel vertellen wat het voor je doet, de keuze ligt bij jou. Je hebt een objectief beeld, dan kun je kijken dit zijn de voor- en nadelen ervan en dan kun je kiezen. Dat doen we wel. Dat hebben we ook gedaan in bovenstaand geval.

Hij ging heel snel achteruit en het medium ging ernaartoe. Onderweg sprak de broer zijn dank uit naar het medium voor haar hulp waarop zij bescheiden zei: ik weet niet of het baat zal hebben of ik werkelijk iets kan doen. De man zei: we zien dat er baat is, hij wordt rustiger, geestelijk geneest hij, lichamelijk niet, maar geestelijk doe je zo veel voor ons. Dat was voor het medium een geschenk. Er ging een tijdje overheen alvorens zij een telefoontje kreeg om de afspraak af te zeggen, omdat het heel slecht met hem ging en dat er werkelijk geen hulp meer nodig was, dat het afgelopen was. En al die tijd hadden die mensen gedacht dat hij zou genezen en hij kon het niet meer volhouden, het was gedaan. Het medium wenste iets, ze wenste dat zij afscheid mocht nemen en ze wenste het met tranen en we hoorden haar gejammer. Het was voor haar de eerste stervensbegeleiding, de eerste doodervaring zo dichtbij en ze was nog maar net begonnen, dus het was voor haar eigenlijk heel wat. Ze bad en ze hilde en ze had al eerder om zijn foto gevraagd en probeerde hem op afstand te behandelen. Daarna belde ze, we hadden aan haar doorgegeven dat ze moest bellen en ook dat krijgt ze van ons door als ze contact moet leggen met een patiënt, dat het van haar uit moet komen. Toen kreeg ze het nieuws dat het zo slecht ging en wij moesten

ineens doorwerken want wij wilden graag dat er een link werd gelegd, dus wij gingen inwerken op die vrouw en de vrouw kreeg in haar hart gelegd dat ze mij, Isaak, en het medium niet kon weigeren. Dat hebben we gedaan, dus we hebben wel beïnvloed op dat moment. De vrouw zei: je bent wel geen familie, maar ik kan jou niet weigeren, kom maar. Het medium kwam en ze werd begroet door die vrouw, huilend. De vrouw zelf zat onder medicatie. Gelukkig hadden wij bij de laatste sessie bij haar thuis, de medicijnen ingestraald en ook voor hen, dus er zat positieve energie in. En het mooiste was, hij was zover weg en hij leefde eigenlijk al gedeeltelijk in de sferen en ineens lieten wij het medium horen, zij mocht waarnemen, helderhoren, dat hij werd opgewacht, dat de engelen zongen. En het medium riep: o, de engelen zingen! Het was zo een prachtig moment, zowel voor het medium en ons, als voor degenen die aanwezig waren. Het medium vroeg als Tresi zijnde: als je mij kunt horen, geef me dan een seintje. En hij deed dat, hij gaf een seintje met zijn wenkbrauwen en zij vroeg laat me weten hoe het met je is als je daar bent, kom me opzoeken. De vrouw en iedereen aanwezig mocht even deze prachtige ervaring meemaken. Zien dat hij er toch nog was, terwijl hij al gedeeltelijk in de sferen was. Toen moesten we nog op de vrouw inspreken, omdat hij hield vast aan het levenstouw, puur voor haar, voor het gezin, voor degenen die hem lief waren. Wij spraken tot haar, laat hem gaan. Gillend zei ze dat ze dat niet wilde en dat mag men nooit doen tijdens de overtocht. De persoon hoort het, net zoals hij het hoorde toen zij dat zei. Het is een shock, het fysieke en geestelijke lichaam willen niet loslaten, dus je overgaan is pijnlijk. Maar gelukkig heeft het medium haar kunnen kalmeren. Het medium mocht afscheid nemen en met een rustig, voldaan gevoel is zij vertrokken.

Dit zijn prachtige gevallen maar hier eindigt het verhaal nog niet. Zoals je weet gaat het medium ieder jaar naar een ander medium toe om de heiligen te eren en al wat hierboven is te eren. Ze gaat met een open hart en ze ziet wel wat er mag gebeuren. Intuïtief had ze bloemen gekocht en ze ging op reis. Op het moment dat ze hoorde dat ze naar voren moest gaan, liep ze naar het podium en sprak ze voor die persoon want ze ging voor die persoon. Op zo een moment leggen wij ons weer in haar en ze sprak de juiste woorden en het getal 10 was heel belangrijk. 10 rozen had ze bij zich, hij was geboren op de 10e, overleden op de 10e en hij was precies 10 keer bij haar geweest. Uiteindelijk heeft hij dus geen contact met haar gezocht, maar zij heeft contact met hem gelegd en dat was het afscheid.

Elise: Ja, heel mooi, heel bijzonder.

De overtocht, de overgang van hier naar de sferen, kan gemakkelijk gaan, kan moeilijker gaan. Licht dat puur en alleen aan de persoon zelf, hoe gemakkelijk je los kunt laten of zijn er ook nog andere factoren die meespelen?

Isaak: De voornaamste factor is loslaten. Als je loslaat dan stap je zo uit je fysieke lichaam en ga je met ons mee. Simpel. Dat is het, loslaten. Als je niet durft los te laten en je wilt werkelijk nog in het fysieke blijven, mag dat. Dan blijf je in het fysieke zitten en dan ga je werkelijk nog beleven wat er met je fysieke gebeurt. Geestelijk leef je, maar je blijft in het fysieke, dus je bent nog steeds dood, zodat je niet door kunt gaan. Je kunt niet verder. Intreden in de sferen is dan voor jou niet mogelijk, daarom oefenen wij met de fysieke mens door te zeggen, laat los, ga verder, jij bent niet fysiek, jij bent geestelijk en maak je vrij van het fysieke. Dat is de voornaamste factor. De tweede factor is de mensen om je heen. Als de mensen om je heen jou niet los willen laten, kun je niet gaan. Dat is onmogelijk. Als je zoveel liefde hebt voor de mensen om je heen en je hoort hun gejammer, hun verdriet, hun smeekbede, dan wordt je weer aards en dan blijf je in het fysieke. Daarom is het zo belangrijk om je voor te bereiden en tegen je familie en degenen die jou lief zijn te vertellen om je te begeleiden in de zin van niet vasthouden, maar loslaten. Zeg tegen je familie: als ik overga, wil ik graag overgaan, wil ik niet dat je me tegenhoudt. Huil niet om mij als ik er nog ben, praat tegen mij en zeg tegen mij: ga maar naar het licht toe. Zeg tegen mij, wees niet bang en zeg tegen mij hoeveel ik voor jou heb betekend. Spreek tot de overledene als je de tijd krijgt, maar alleen maar in positieve zin, want je kunt de dood niet terugdraaien. Dat is onmogelijk.

Elise: Maar bedoelt u nadat de laatste adem al is uitgeblazen of. . .

Isaak: Tijdens het proces.

Elise: Dat je tijdens het stervensproces de dingen zegt die u net verwoord heeft.

Isaak: Zeg, ga maar, het is goed zo, je taak heb je hier volbracht. We houden van je en dat zullen we altijd blijven doen. Houd die liefdesband in stand, als je de liefdesband in stand houdt, dan zal jij je dierbare wederzien, dan is er

geen afscheid, maar alleen maar een tijdelijke verplaatsing. Afscheid is er niet, omdat die personen in het hiernamaals, die zoeken jou op, ze zijn er en op dat moment komen ze weer kijken, zij voelen jouw vibratie, zij voelen jouw innerlijke. Dus als zij er zijn, dan komen ze uit vrije wil voor jou.

Elise: En als omstanders voel je vanzelf dat de tijd is gekomen dat hij gaat. Want stel dat iemand een lang stervensbed heeft, dan ga je als er nog hoop is niet zo tegen iemand aanpraten. Voel je dat?

Isaak: Op het moment dat je weet dat die persoon sterfelijk is, ga je in het traject van sterfelijkheid zitten. Ik neem afscheid van mijn geliefden en ik bereid mij voor en ik bereid mijn geliefden voor, dan wel. Maar ook jij kan nu al afscheid nemen van degenen die jou lief zijn. Ook jij kan nu tegen je geliefden zeggen, als ik vandaag overga, wees niet verdrietig om mij, ik ga in de sferen, ik ben niet bang voor de dood, omdat ik geloof heb. Zeker weten zal ik pas hier weten, hier bij ons hè, maar ik geloof, ik geloof dat er meer bestaat tussen de sferen. Ik heb onderzoek gedaan, ik heb bewijzen gekregen en dat is meer dan degenen die geen bewijs hebben gekregen en geen onderzoek hebben gedaan. Dus mijn geloof is er. Zou ik vandaag wegvallen, weet dat ik er nog ben. Dus ook vandaag kun je afscheid nemen en voorbereiden, want niet iedereen krijgt de gelegenheid om een stervensbed te krijgen.

Elise: Ja, dat is waar. Ja, Eva mijn dochter heeft het er ook met enige regelmaat over: mamma, hoe moet het nou als u doodgaat, ik kan niet zonder u. Dan vertel ik haar deze dingen, misschien niet met dezelfde woorden, maar wel met dezelfde troostende boodschap, dat je wel ergens anders bent, maar niet echt weggaat en dat je elkaar weer terugziet.

Isaak: We hebben nog een ander voorbeeld van een stervensbed. Het gaat om een vrouw, zij had gehoord van andere mensen - zoals het meestal gaat - dat het medium een waardevol medium was. De vrouw kwam naar een openbare avond, maar die avond ging niet door. Wij vonden dat deze avond niet door mocht gaan en wij hebben altijd onze redenen waarom wij iets niet door laten gaan. Ze probeerden nog het medium te overtuigen, maar wij zeiden: het gaat niet door. Het medium gaf de folder en ze zei tegen deze vrouw: je kunt altijd nog op een privé consult komen en het medium verliet de zaal. Een tijdje later bezocht die vrouw het medium. Het medium

begon te vertellen dat zij kanker had, vanaf de borst. Het medium vertelde ook steeds de klachten die ze overnam, de klachten aan het hoofd, het medium had steeds pijn in het hoofd. Verwarring was heel duidelijk aanwezig en angst, de angst voor de dood. Die vrouw was heel duidelijk bang om dood te gaan. Maar het medium mag op dat moment niet duidelijk aan de vrouw vertellen: mevrouw, uw tijd is er, u gaat. Nee, die shock mogen we niet teweegbrengen, maar we moeten wel eerlijk zijn. Het medium begon uit te leggen over haar familie, haar kinderen en haar echtgenoot. Zij had relationele problemen, haar man had een andere vrouw, een verhouding. En de vrouw zat te twifelen om het uit te maken, zou ze een scheiding aanvragen ja of nee. Het medium zei dat zij dat niet moest doen, dat zij het huwelijk nog in stand moest houden omdat het medium - we zeggen nu het medium, maar wij wisten, het medium weet niks - wij wisten op dat moment dat de vrouw zou overgaan. Wij legden ook uit dat één van haar kinderen al de moederrol overnam en dat ze zich geen zorgen hoefde te maken over de kinderen en dat ze zich zouden redden. Dus eigenlijk bereidden we haar geestelijk voor. Toen stelde die vrouw een directe vraag. Ze vroeg: ga ik lichamelijk genezen? En wij zeiden: lichamelijk niet, maar wel geestelijk. Wij gingen er niet verder op in, we vertelden niet wat we daarmee bedoelden, maar dat was voor ons eigenlijk al genoeg.

De sessie liep naar het einde toe, wij troostten haar en de vrouw gaf te kennen dat ze graag op healings wilde komen, maar het medium zei: we kunnen niets meer voor je doen. De vrouw ging weg, maar ze kon nog steeds niet plaatsen waarom het medium steeds begon over de hoofdklachten. Een tijdje later liet zij zich onderzoeken en bleek dat ze allemaal tumoren had in haar hoofd en een aantal weken later overleed ze daaraan. Maar in de tussentijd is ze nog een keer komen kijken in de zaal van het medium en het medium vertelde haar weer dat ze haar relatie moest vasthouden. De vrouw zei: is hij dan te vertrouwen, hoe kan ik hem vertrouwen? En wij zeiden, door te doen. . . heb vertrouwen.

Waarom hebben wij op die manier gesproken? Ten eerste omdat wij wisten dat de vrouw niet meer lang te gaan had, ten tweede wilden wij al die toestanden eigenlijk minimaliseren, dus het shock effect van een eventuele scheiding voor de kinderen wegnemen. Ten derde wilden wij de emotionele toestand - die een scheiding met zich meebrengt en die zij niet zou kunnen verdragen - voorkomen, omdat zij toch nog zoveel van die man hield. Uit elkaar gaan betekent toch ook weer een klap en waarom zouden wij haar die klap geven, puur besparing. Maar op dat moment is het heel moeilijk om te

vertellen en te praten, omdat we zoveel rekening moeten houden met verschillende dingen. Ten eerste, beschadiging, we mogen haar niet beschadigen, maar we moeten wel duidelijk zijn en eerlijk zijn. Ten tweede, we mogen geen hoop geven als er geen hoop is. Dus we moesten via een andere ingang de situatie uitleggen en positieve dingen vertellen in die relatie, over het verleden, over het met elkaar zijn, over de kinderen. Wij mochten ook haar angst wegnemen, want zij was bang, ieder persoon die deze ziekte heeft weet dat er een mogelijkheid is dat je het niet haalt. We mochten haar angst wegnemen over haar kinderen, hoe het de kinderen zou vergaan als zij er niet meer zou zijn. Dat het goed ging met het gezin, dat er eigenlijk niets aan de hand zou zijn, maar dat het goed zou komen met het gezin. Het is ingewikkeld, ook voor ons, om dingen uit te leggen, zodanig te brengen dat het op de goede manier gebracht wordt en dat het alleen maar waarheden zijn. Was zij gezond, dan hadden wij anders gesproken.

We hebben ook genoeg positieve verhalen. Het heeft te maken met een persoon die een zaalhealing meemaakte en een spirituele operatie kreeg. Dat bestaat werkelijk. Wij kunnen in spirituele zin opereren. Die persoon had al jaren een goedaardig tumor bij zich en de medici doen daar niets aan, behalve als het kwaadaardig is of in de weg zit. Wij vinden als er iets is in je lichaam wat er niet hoort dan haal je het eruit. Dat brengt disharmonie in je lijf. Je kunt het vergelijken met een puistje, het irriteert je toch, je wilt dat niet, je lijf wil dat niet. Wij haalden het weg, zij kon urenlang niet van tafel af, zij moest plassen, maar kon de tafel niet af, ze lag vast.

Drie maanden later liet ze voor onderzoek een echo maken en bleek dat de tumor was verdwenen. De medici stonden er versteld van: we hebben toch het juiste rapport hier? Ze had al jaren een goedaardig tumor, dat kan niet zomaar weg zijn. De vrouw zei dat ze bij een paranormale healer was geweest. Tja, de medici staan er op dat moment niet voor open, alleen maar voor een raadsel. Zouden de medici zeggen misschien, misschien bestaat er wel meer tussen hemel en aarde, dan zou het veel makkelijker zijn voor ons, maar ook voor hen. Het werkt tweevoudig. Wij zouden de medici kunnen helpen met diagnose stellen en de medici zouden dan aan de slag kunnen gaan. Heel vaak kunnen wij niets doen, omdat de persoon is fysiek en hij moet worden geopereerd, dan ligt het niet bij ons. Zo'n spirituele operatie is niet iets wat dagelijks plaatsvindt. Maar helaas wordt er vaak met schouderophalen gereageerd en gedacht: ach, laat maar. Er is weinig tijd voor elkaar. De medische wereld is helaas zo achteruitgegaan voor wat betreft

openheid, medemenselijkheid, zodat jij als fysieke mens heel vaak het gevoel krijgt dat je er niet toe doet.

Elise: Dat je een nummer bent, in plaats van een individu, een mens.

Isaak: Wij proberen het tegenovergestelde voor jou te zijn, dat je voor ons alles bent. Dat op het moment dat wij met jou bezig zijn, dat niets er meer toe doet, behalve jij. En als wij dit contact met jou krijgen, dat jij gelooft dat wij voor jou er zijn, op dat moment is er vertrouwen en als er vertrouwen is, is er meteen al heel veel gebeurd. Want als jij naar de medici toegaat en jij vertrouwt de medici niet, dan blijft er altijd een disharmonische relatie tussen jou en de medici. Kan hij het wel voor jou weghalen of jou beter maken, maar de liefdesband is er niet. Dan blijft het een koude betekenis, kun je dat begrijpen?

Elise: Jazeker. Wat ik niet helemaal kan begrijpen is dat er juist heel veel artsen, of een groot deel tenminste, voor open zouden moeten kunnen staan, omdat zij zijn toch bezig met een roeping en als jij een roeping hebt, dan doe je dat vanuit je gevoel. Dan heb je toch juist wel die opening dat je denkt: ik word volgens mij regelmatig geholpen door boven?

Isaak: Het is waar dat er instrumenten zijn die medici bij zich dragen en die hebben een gave en die werken ook vanaf het gevoel. Wij weten zeker dat er wetenschappers zijn, dat er dokters zijn, dat er schilders zijn, dat er muzikanten zijn en we kunnen nog een hele rij opnoemen, die geïnspireerd worden door ons. Maar helaas is er concurrentie in de medische wereld. De ene arts concurreert tegen de andere arts. Op het moment dat je concurreert, ga je niet meer vanaf je spiritualiteit helpen, maar vanaf jouw persoon. Wij concurreren nooit, want wij zoeken hulp bij derden. Als wij iets niet weten, gaan we informeren bij derden. Er is bij ons geen jaloezie, er is bij ons geen concurrentie. Bij ons is alleen maar die ene belangrijk en dat ben jij. De factor geld speelt ook een rol, verdiensten, geld, tijd. In eerste instantie wilde de student graag medicus worden, hij stond volledig achter het besluit dat hij wilde helpen en opeens is hij aards geworden en denkt alleen nog maar als mens. Hij voert de operatie goed uit, hij is een goede medicus maar hij is niet meer zo mensgericht en wij spreken in het algemeen, want gelukkig zijn er nog wel artsen die wij wel gebruiken, absoluut. Ga maar naar de spirituele landen, daar zijn we zodanig iedere dag aanwezig, omdat wij ook iedere dag

gevraagd worden. Er wordt gebeden voor een operatie, er wordt gevraagd om hulp. Hoe vaak bidt nou een medisch arts nog voor dat hij een fysiek mens gaat opereren?

Elise: Waarschijnlijk niet veel, nee. Nochtans zag ik van de week een uitzending over een dame die heel veel in de operatiekamer staat en zij zei: ja, ik bid voor iedere patiënt, voor iedere operatie bid ik.

Isaak: Daar zijn we heel blij mee. Maar er zijn ook andere kanten, er worden ook fouten gemaakt. De patiënt voelt dat, die is een beetje bang. Je geeft jezelf volledig over tijdens een operatie, je hebt geen weerstand meer, je kunt geen kant op. Je bent overgeleverd aan derden en hij bepaalt of het goed gaat of niet. Wij hopen in de toekomst een eenheid te mogen creëren met medici, dat zij ons benaderen en wij hun. Gelukkig heeft het medium wel eens contact met de medische kant, dan hebben we het over de geestelijke kant, de psychologen, de psychiaters. Deze man komt regelmatig naar het medium voor advies over zijn persoonlijk leven. En hoe komt hij aan het medium, door de ervaring van één van zijn patiënten. Want heel vaak lopen patiënten weken en weken bij een therapeut of psychiater, krijgen medicatie toegediend en de psychiater weet niet wat de persoon mankeert. Dat komt omdat de psychiater niet die sensitiviteit heeft om door de persoon heen te kijken. Hij kan niet door de materie heen kijken dus hij kijkt alleen maar naar hetgeen in schrift staat of datgene wat de persoon vertelt. Hij is zoekende, zoekende naar de klacht en gelukkig zijn er goede psychiaters die echt willen vinden. Maar vaak ook is de psychiater zelf vermoed van al die levenservaringen van derden en hij kan er zelf niet zo goed mee omgaan.

Elise: Ja, ik kan mij herinneren dat ik een bekend medium jaren geleden voor de televisie een pleidooi heb horen houden over samenwerking tussen de medici en de Goddelijke wereld. Dat was heel moedig van haar, ze was bij een uitzending, genaamd 'Het zwarte schaap', en ze stond daar tegenover een publiek dat voornamelijk tegen was. Ze heeft zich heel erg moeten verdedigen en botste tegen enorm veel ongeloof op. Ik vond het heel moedig, het is moeilijk je staande te houden tegenover zo'n heel peloton van mensen die er absoluut niet voor openstaan.

Isaak: Absoluut. Als een wetenschapper jou als medium zijnde wil onderzoeken, wil hij jouw ongelijk onderzoeken, niet jouw gelijk. Dus als het

medium met de wetenschap in aanraking komt, dan zullen we dat niet toelaten, tenminste niet de wetenschapper die op een dusdanige negatieve manier komt. Want heel vaak proberen ze het te vernietigen. De wetenschapper wil niet het medium in een goed daglicht plaatsen, maar in een kwaad daglicht. Die houden we ver van het medium.

Onze wens is werkelijk een soort openheid te creëren van mens naar mens, dat er geen barrières meer zijn van hoger iemand of lager iemand, maar dat iedereen weet, we zijn gelijk. De één heeft meer hersencapaciteit dan de ander, de één heeft meer geleerd dan de ander, de één is werkelijk meer in het leven dan de ander, maar er is geen verschil, er is werkelijk geen verschil.

Elise: Nee, inderdaad. Toevallig legde ik het laatst nog uit aan de kinderen. Iedereen is gelijk, want als de vuilnisman niet langs zou komen, zou het een mooie rotzooi worden en als er geen artsen zouden zijn, waar moet je dan naar toe als je ziek bent? Dus iedereen is gelijk en heeft zijn eigen functie, zijn eigen aandeel in deze wereld.

Isaak: Absoluut, absoluut. En op het moment dat de fysieke mens weet ik ben een sterveling, ik ben hier maar tijdelijk en ik kan het best van mijn tijdelijk bestaan doen, niet in de zin van verwerven, maar van geven. Ik geef mezelf in een liefdevolle manier. Je hoeft niet de hele dag barmhartigheid uit te stralen, je hoeft niet de hele dag mensen binnen te halen in jouw huis, je hoeft er niet altijd te zijn voor derden, maar je kunt wel een goed mens zijn. Dus ik ben een goed mens, ik weet dat ik een goed mens ben en ik kan geen kwaad doen. Dat is een verschil. En als het ooit nog eens zover is dat de fysieke mens niet meer in gedachten zit, maar in gevoelsbeleving zit, dan is jullie Aarde een fijne Aarde. Maar dan moet je helaas nog heel lang wachten, maar gelukkig is de eeuwigheid ook nog daar, dus je hebt eeuwig de tijd.

Elise: Dat is een hele geruststelling. Het is ook wel heel wat hoor, het is een hele verandering. Het is heel bijzonder als je eenmaal bewust wordt dat het zo werkt. De mens heeft natuurlijk wel een vermoeden dat er meer is of voelt dat er meer is tussen Hemel en Aarde, maar de bevestiging krijgen, zoals ik in mijn leven krijg door dit allemaal mee te maken, heeft toch wel een hele schok teweeggebracht. Een hele geruststelling is het. Ik voel me een bevoorrecht mens, het leven is er veel mooier op geworden, ik sta heel anders in het leven en denk anders over de dingen na. Alles staat in een ander daglicht, begrijpt u dat?

Isaak: Absoluut.

Klap!  ei de cassetterecorder, het bandje was afgelopen. En dit is even leuk om te vertellen. Ik ging naarstig op  oek naar een lege tape, niets te vinden en Isaak wacht. Uiteindelijk pak ik dan maar een bandje waar ik en mijn kinderen op staan met liedjes en allerlei gekkegheid, leuk voor later, begrijpt u wel? Ik denk, nou, vooruit dan maar.

Isaak weet hiervan niets, ik heb hem noch Tresi hier iets over verteld, maar hij  eggt: moeilijk besluit maar wel een goed besluit om dat bandje te nemen. Ik schiet in de lach, hij kan natuurlijk mijn gedachten opvangen, en ik  eg: moeilijk besluit ja, maar ik kan het nog overdoen, ik ga het gewoon nog een keer proberen met de kinderen.

We hervatten het interview.

Isaak: Als je een goed mens bent, dan is je hele leven anders, dan kun jij nooit meer bepaalde dingen doen. Als je werkelijk een goed mens bent in de zin van ik weet dat ik een goed mens ben, verandert je hele leven. Dan zul je ook een beter bestaan krijgen, je krijgt innerlijke rust. Je maakt je niet meer zo druk om dingen waar jij je vroeger misschien wel druk maakte, omdat je weet het is goed zo. Ik sta nu op dit moment, ik ben nu hier en niet daar en ook niet daar. Dus zit je niet in het verleden, je zit ook niet in de toekomst, je zit alleen maar in dit moment. En de meeste mensen maken zich zo druk, druk over het bestaan zelf. Ze maken herrie over niets, terwijl al datgene wat je bezit niets is. Als jij je vandaag rot voelt is dat een momentopname, maak je niet druk, ga er in zitten, bekijk het en laat het los. Morgen voelt het misschien weer anders, of niet. Maar morgen is het weer een ander momentopname.

Als je een goed mens bent, verandert je hele bestaan. Als je zorgt dat je werkelijk in evenwicht bent en accepteert dat jij bent, dat je waardevol bent, ik ben mij. Ik kan genieten van mijn kopje koffie, ik kan genieten van mijn kinderen, ik kan genieten van mijn vriendin, ik kan genieten van mijn hele bestaan en zo werkelijk groeit.

En als jij groeit dan verhef jij jezelf over de aardse beslommingen, het maakt jou niet zoveel meer uit. Wat jij vroeger heel erg vond, vind je nu minder erg, omdat jij jezelf verheft, verheft over hetgeen dat onder je is, dat betekent de aardse energie en ik ben een beter mens.

Ik verdoe mijn dag niet aan onbenulligheden, ik hoef alleen maar te bestaan, ikke, nu.

Huil jij? Huil en geniet van jouw gejammer.

Lach jij? Lach en geniet van jouw gelach.

Maar ga jezelf niet vernietigen, ik dit, ik dat, ik zus, ik zo, nee, dan geef jij
jezelf de negatieve impuls.
Zeg tegen jezelf, nu ben ik dit en geniet!

SLOTWOORD

Tot op de dag van vandaag duurt het voort, de hulp van boven voor mij. Nog steeds weer krijg ik ervaringen en leerprocessen op mijn levenspad waar ik hulp bij krijg, nog steeds krijg ik hulp, iedere dag weer, om mijn genezingsproces tot een succesvol einde te brengen en elke dag weer bid ik en dank ik God voor alle begeleiding en ondersteuning die ik krijg om te genezen en een beter mens te worden.

Ik zal u een voorbeeld geven:

Afgelopen zomer zat ik aan dit boek te werken toen ik plotseling een bewustwording kreeg. Ineens wist ik waar mijn vluchtgedrag vandaan kwam. Mijn hele leven al, hoe vaak was ik al niet verhuisd in mijn leven, 17 keer, 24 keer, misschien wel meer. Elke keer gebeurde het me weer. De drang om weg te gaan, ergens anders te wonen kwam steeds weer terug. Waarom? Omdat ik nog steeds last had van hoe mensen over mij dachten, ik wilde maar steeds aardig gevonden worden. Ik dacht al gauw als er een akkefietje was, hoe onbelangrijk ook, dat ik er maar het beste de brui aan kon geven en beter mijn heil elders kon zoeken. Of als ik dacht dat men mij maar een vreemde snoeshaan vond, voor wat voor reden dan ook, dan suste ik mezelf, ach, nood aan de man, kan ik altijd nog ergens anders gaan wonen. Ik hield me altijd maar zoveel mogelijk afzijdig, zo kon er het minst fout gaan. Dus het steeds willen verhuizen, had te maken met mijn eigenwaarde, ik vond het belangrijk wat andere mensen over mij dachten en ik wilde het, in mijn ogen dan, op deze woonplek niet verpesten. Dat was de reden van mijn vluchtgedrag.

En het gekke is dat op het moment dat je de bewustwording krijgt, dan kun je het loslaten.

Ik huilde en huilde en kreeg daar beelden uit het verleden bij, zo kon ik het bekijken, voelen en loslaten. Zo ben je weer een stapje verder.

Nu heb ik rust op het plekje waar ik zit. Nu vind ik het niet meer zo belangrijk wat anderen van mij vinden, dan vinden ze me maar een vreemde snoeshaan, of niet, ook goed. Ik weet wat ik waard ben, ik ben ik, ik ben.

Stel dat mensen mij vreemd vinden omdat ik een boek schrijf over een paranormaal begaafd mens. Dat kan best vragen oproepen, dat kan best tegenstand oproepen. So what, jij gelooft dit, ik geloof dat. Ik laat jou in je

waarde, jij laat mij in mijn waarde, even goede vrienden. Kan dat niet? Ook goed, dat mag.

Als je je ware zelf vindt, vind je alle antwoorden. De waarheid zit van binnen, daar kun je alle antwoorden vinden. Je ware zelf vind je door zelfstudie, meditatie, onderzoeken, blokkades weg te werken. Daarna volgt de vrijheid, dan heb je jouw ballast overboord gegooit, kun je bij je gevoel, luister je beter naar je intuïtie, weet je wat je wilt, weet je wat je voelt en kun je zuivere beslissingen nemen.

Nog een voorbeeld:

Ik ging mediteren en er kwam eigenlijk alleen maar verdriet naar boven, tranen vloeiden over mijn wangen en ik wist dit gaat over mijn gevoel. Mijn gevoel vertelde me dat ik blij was dat ik eindelijk tijd voor mezelf maakte, het mezelf ook eindelijk gunde om tijd voor mezelf te nemen. Al die jaren heb ik mezelf weggecijferd, mezelf genegeerd, mezelf niet gehoord, mezelf niet gezien, mezelf op de achtergrond gezet en mijn verstand laten prevaleren. Als je dit bekijkt en voelt, dan kun je het loslaten en dan neem je ook meer tijd voor jezelf, dan gun je het jezelf van harte en ga je juist naar je gevoel luisteren.

Alles kun je loslaten, ook de kleine dagelijkse dingen, een naar voorval, een gedachte die maar steeds terug blijft komen of een opmerking die je dwars zit. Concentreer je op het beeld, zeg tegen jezelf in gedachten, laat het los en zie, het gaat weg. Komt het terug, doe het nog een keer en blijf herhalen tot de gedachte geheel is vervaagd en niet meer terugkomt.

Een gevoel kun je loslaten, een eigenschap kun je loslaten, een denkpatroon kun je loslaten, een voorbarig scenario kun je loslaten, alles kun je loslaten.

Ik spreek uit eigen ervaring.

Het werkt echt!

En, o, wat wordt het leven dan mooi.

Wij maken het onszelf zo moeilijk. Wij beperken onszelf, wij belasten onszelf. Door los te laten kunnen wij onszelf ook weer ontlasten, de bagage overboord gooien, zodat we weer lichter en luchtiger door het leven kunnen wandelen. Onze blik wordt helderder, ons leven intenser en vooral ook zoveel gemakkelijker. Bevrijd je van alle lasten, maak die rugzak leeg, laat los, laat los, laat los en leef, lééf.

Want dit is wat de Goddelijke wereld wil overbrengen op de mensheid.
Dit is de boodschap van dit boek: Bekijk het, voel het en laat het los.

U kunt Tresi ook boeken voor een privé-consult, huiskamermiddag en/of avond helderziende waarnemingen of Isaak spreekt, masterclass, cursus "Spontaan kaartleggen", workshop "Bewustwording & Groei", lezing in het bedrijfsleven en geestelijk trouwen.

In de agenda op Tresi's website vind u een overzicht van de openbare avonden waar u zich voor op kunt geven.

Van de hand van Tresi Barros en haar gids Isaak zijn de volgende producten beschikbaar:

Boek 1: "Bekijk het, voel het en laat het los"

Boek 2: "Mijn naam is Isaak"

Boek 3: "Wie is Tresi?"

Boek 4: "Masterclass"

Boek 5: "De woorden van Isaak"

Dubbelcd: "Volg de stem van Isaak"

Al deze producten zijn te bestellen via www.tresibarroos.nl.

Voor al uw vragen, boekingen of bestellingen kunt u contact opnemen met Tresi's secretariaat, via e-mail adres: secretariaat@tresibarroos.nl of via telefoonnummer: 06-19817843